

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times and USA Today Bestselling Author

DESIRE

After Dark

MARIE

FORCE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KARANLIKTAN SONRA ARZU

GANSETT ADASI SERİSİ, KİTAP 15

MARIE FORCE

İçindekiler

Telif Hakkı

Yazarın Notu

Bölüm 1 Bölüm 2

Bölüm 3 Bölüm 4

Bölüm 5 Bölüm 6

Bölüm 7 Bölüm 8

Bölüm 9 Bölüm

10 Bölüm 11

Bölüm 12 Bölüm

13 Bölüm 14

Bölüm 15 Bölüm

16 Bölüm 17

Bölüm 18 Bölüm

19 Bölüm 20

Bölüm 21 Bölüm

22 Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Sonsöz

Yazar Hakkında

Tarafından: Marie Force
HTJB, Inc. tarafından
yayınlanmıştır. Telif Hakkı 2016.
HTJB, Inc.
Kapak Tasarımı: Courtney Lopes
E-book Layout by Holly Sullivan
E-book Formatting Fairies
ISBN: 978-1942295501

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen her kişi için ek bir kopya satın alın. Eğer siz

Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen iade edin ve kendi kopyanızı satın alın. Teşekkür ederim

Bu yazarın sıkı çalışmasına saygı duyuyorum. Metnin bazı bölümlerini alıntılar için izin almak üzere lütfen marie@marieforce.com adresinden yazarla iletişime geçin.

Bu kitaptaki tüm karakterler kurgudur ve yazarın hayal gücünün ürünüdür.

marieforce.com

İletişimde kalmanın en iyi yolu haber bültenime abone olmaktır. Adresine git

marieforce.com adresini ziyaret edin ve ekranın üst kısmında adınızı ve e-postanızı isteyen kutuya abone olun. Eğer benden düzenli olarak haber alamıyorsanız, lütfen

Spam filtresi ve e-postanızı mesajlarımın size ulaşmasına izin verecek şekilde ayarlayın, böylece yeni bir kitabı, harika ödüller kazanma şansını veya bölgenizdeki olası bir görünümü asla kaçırmazsınız.

Çekilişler ve diğer harika ödüller de dahil olmak üzere en son ve en iyi haberleri duymak için **yeni bloguma abone olun.** **Bloga** gidin ve sağ üst tarafa e-posta adresinizi girin.

Gansett Adası Serisi

Gansett Adası Kutulu Seti, 1-3.
Kitaplar Gansett Adası Kutulu Seti,
4-6. Kitaplar Gansett Adası Kutulu
Seti, 7-9. Kitaplar Kitap 1: Aşkın

Hizmetçisi

Kitap 2: Aşk Aptalı Kitap

3: Aşka Hazır Kitap 4:

Aşka Düşmek Kitap 5:

Aşk Ummak Kitap 6:

Aşkın Mevsimi Kitap 7:

Aşka Özlem Kitap 8: Aşk

Beklemek Kitap 9: Aşkın

Zamanı Kitap 10: Aşk İçin

Yaratılmış

Kitap 10.5: Aşk Şansı Bir Gansett Adası Novellası Kitap

11: Karanlıktan Sonra Gansett

Kitap 12: Karanlıktan Sonra

Öpücükler Kitap 13:

Karanlıktan Sonra Aşk

Kitap 14: Karanlıktan Sonra

Kutlama Kitap 15: Karanlıktan

Sonra Arzu

McCarthy Aile Ağacını buradan görüntüleyin.

Gansett Adası'nda Kim Kimdir listesini buradan görüntüleyebilirsiniz.

AUTHOR'S NOTE

Bazen ileri gitmek için geri dönmemiz gerekir ve bu da Gansett Adası zaman çizelgesini Big Mac ve Linda'nın ölümünden bir gün sonra başlatan Karanlıktan Sonra Arzu Karanlıktan Sonra Kutlama'daki yıldönümü partisi. O kitapta Slim Jackson, arkadaşlarının partisi için Gansett'teki evine gelmiş ve adanın yeni deniz feneri bekçisi Erin Barton ile bir önceki sonbaharda kaldığı yerden devam etmişti.

Desire After Dark, yıldönümü partisi ile Evan ve Grace'in varış noktası arasındaki haftaları kapsıyor
Düğün. Kutlama'da bahsedilen birkaç şeyi farklı bakış açılarından göreceksiniz. Big Mac'in kızı Mallory Vaughn'un yer aldığı bir sonraki kitap, Karanlıktan Sonra Işık, ilkbahara ve uzun
Gansett Adası'ndaki diğer heyecan verici olayların yanı sıra Lawry ikizlerinin gelişi de bekleniyordu.

Her seferinde aynı şeyi söylediğimi biliyorum ama Gansett'in 15. kitabına geldiğimize ve hala güçlü bir şekilde devam ettiğimize inanamıyorum. Gelecek kitaplar için pek çok fikrim var ve sadık okuyucularıma teşekkür ediyorum.

Maid for Love'ın çıkışından beş yıl sonra Gansett Island Series'i desteklemeye devam ediyor.

Karanlıktan Sonra Arzu'yu okumayı bitirdiğinizde, çıkış haftası hediyeleri ve diğer eğlenceli şeyler için uygun olacağınız **Okuyucu Grubuna** katılın! Unutmayın ki spoiler okuyucu grubunda izin verilir ve teşvik edilir, bu yüzden okuduktan sonra katılabilirsiniz. Kitabın sonunda, Rhode Island'daki Beachcomber Kulübemde iki kişilik bir hafta sonu, uçak bileti, kiralık araba, benimle ve yerel halkımla akşam yemeği de dahil olmak üzere diğer yayın haftası hediyeleri hakkında bilgi edinin.

ekibi ve imzalı kitaplar ve hediyelerle dolu bir hoş geldin sepeti. Bu fırsat SADECE 23-28 Mayıs tarihleri arasındaki yayın haftasında geçerlidir, bu nedenle son başvuru tarihinden önce okuyun ve katılın!

Her zaman olduğu gibi, majordomom, Operasyon Direktörü Julie Cupp, CMP ve Lisa Cafferty, CPA, Holly Sullivan liderliğindeki muhteşem perde arkası ekibime teşekkür ederim,

Isabel Sullivan, Nikki Colquhoun, Cheryl Serra, Ashley Lopez ve Courtney Lopes. Onların ve ben yazarken ev işleriyle ilgilenen eşim Dan'in desteği ve sıkı çalışması olmadan bu işi yapamazdım. Linda Ingmanson ve Joyce'tan oluşan harika editör ekibime teşekkür ederim.

Lamb'e ve beta okuyucularım Anne Woodall, Kara Conrad, Ronlyn Howe ve Holly Sullivan'a teşekkür ederim. Aile hemşiresi pratisyeni Sarah Spate Morrison'a büyük teşekkürler.

Tıbbi detaylar konusunda beni doğru bilgilendirdiği ve annesine kitapları erken okuyabileceğini söylemediği için.

Hepsinden önemlisi, her şeyi mümkün kılan olağanüstü destekleyici okuyucularıma teşekkür ederim. Size tahmin edemeyeceğiniz kadar minnettarım.

XOXO

Marie

CHAPTER 1

Slim Jackson Gansett'e döndükten sonraki sabah Ada'da Erin Barton, McCarthy'lerin evinde giydiği gömleğin üzerindeki kolonya ve nişasta kokularıyla uyandı. yıldönümü partisi. Bir noktada, geldiğinde giydiği takım elbise ceketini atmıştı.

Onunla kanepede uyuyakaldığını ya da bir battaniyenin altında nasıl birbirlerine sokulduklarını hatırlamıyordu. Göğsü rahat bir yastık oluşturdu ve kolları Gece boyunca kanepeden yuvarlanmasını engellemişti. Hatırladığı son şey onu öpmekti - dudakların dudakları okşamasından öteye gitmeyen, daha fazlasının geleceği vaadiyle yumuşak, flörtöz öpücükler.

Bu sözün düşüncesi, yanında uyuyan adamın farkındalığıyla teninin karıncalanmasına neden oldu.

Onlardan sonra

Geçen sonbaharla bağlantılı olarak, sezon dışında Florida'da çalışmak üzere adadan ayrılmıştı. Onu tekrar görebilmek için gün sayıyordu ki bu çok sık yaptığı bir şey değildi. Aslında, en son ne zaman bir erkeği görmek için sabırsızlandığını hatırlayamıyordu.

Dün gece o gelmeden önce.
kendini hayal kırıklığına uğrattı. Belki de kurdukları
bağlantı

Aylar önce yüz yüze görüştükleri ve mesajlar, telefon görüşmeleri ve FaceTime sohbetleri aracılığıyla sürdürdükleri yakınlık, ayrı geçirdikleri haftalar boyunca azalmış olabilirdi. Ancak bunun tam tersinin doğru olduğunu anlamak için onun manyetik varlığında sadece birkaç dakika geçirmek yetti.

Aralarındaki bağ canlı ve sağlamdı ve bunun nereye varabileceğini keşfetmek için birlikte on iki günleri vardı. Son birkaç aydır yaptıkları eğlenceli sohbetlerden keyif almış olsa da, Erin

"flörtlerinin" nereye varmasını istediğini bilmiyordu. Yıllardır bir erkekle ciddi bir ilişki yaşamamıştı ve artık bir ilişkide olmak için gerekenlere sahip olduğundan emin değildi - ya da hayatının bu noktasında ciddi bir ilişki isteyip istemediğinden.

Ciddi bir ilişki yaşadığı son erkek hukuk fakültesindeyken, ikiz kardeşini New York'taki 11 Eylül saldırılarında kaybetmeden önceydi ve özenle hazırlanmış hayatı, hayal bile edilemeyecek bir kaybın ardından paramparça olmuştu. O zamana kadar Hava almaya çıktığında, bir zamanlar evlenmeyi planladığı adam çoktan gitmişti, onu suçlayamazdı. Zavallı adam denemişti, Tanrı biliyor ya denemişti, ama olmamıştı. onu teselli ediyor.

O karanlık günleri düşünmek asla iyi bir fikir değildi, özellikle de bugün odaklanması gereken çok daha olumlu bir şey varken. Kendini kurtarmak için dikkatlice hareket etti.

Slim'in kucağından, bir süre daha uyuyacağını umarak indi. Dün gece havada geçirdiği uzun günden dolayı çok

yorgundu,

Florida'dan Rhode Island'a McCarthy'lerin partisi için ve onu görmek için uçuyor.

Erin üst kata çıkıp kendine çeki düzen verdi. Geceyi en son ne zaman bir erkekle geçirdiğini de hatırlamıyordu. Uzun zaman olmuştu, durmuş hayatını yeniden başlatma umuduyla Gansett Adası'na taşınmadan çok önceydi.

Gansett'teki ilk birkaç ay herhangi bir gösterge ise, taşınma iyi bir şeydi. Yakın arkadaşı, eski deniz feneri bekçisi Jenny Wilks sayesinde -şimdi Jenny Martinez-Erin harika bir grup yeni arkadaşla tanışmıştı. Ve Tobias Fitzgerald "Slim" ile tanıştı.

Jackson Junior, ona gelen tatlı, seksi pilot.

Geçen Eylül ayında karanlık bir ada yolunda bileğini burktuktan sonra kurtarıldı.

O geceyi düşünmek başının dönmesine ve nefesinin kesilmesine neden oluyordu ki bu gerçekten de aptalcaydı. Otuz sekiz yaşında, böyle bir aptallık için çok yaşlıydı. Ne olursa olsun, o gece hayatına büyüleyici bir şekilde girmişti. Ona uğruyordu.

O zamandan beri düzenli olarak, çoğunlukla telefon, mesaj ve FaceTime aracılığıyla, dün gece şahsen ortaya çıkana kadar

O ne zaman etrafımda olsa başım dönüyordu.

Ekim ayında Jenny'nin düğününde ailesiyle tanışmıştı ve hemen ona hayran kalmışlardı.

Aralarında çatırdayan bir çekim vardı. Harika bir geceydi, büyümlü bir iyi geceler öpücüğüyle tamamlanmıştı.

onu eve getirmişti. Ama sonra Florida'da çalışmak için üç aylığına adadan ayrılmıştı ve Erin onu ne kadar özlediğine şaşırmıştı.

O ilk geceden beri berbat bir flörtçüydü. İkinci gece ona söylediklerini düşünmek bile aylar sonra bile onu ürpertiyordu. Onunla akşam yemeği yemeyi kabul ettikten sonra - koltuk değneklerinden kurtulduktan sonra - niyetini oldukça cesurca ifade etmişti.

"Ben de ısrarcıyım. Eğer beni bekleteceksen koltuk değnekleri gidene kadar, sanırım her gün ziyarete gelmem ve kendimi rahatsız etmem gerekecek, böylece beni unut."

"Beni çıldırtacaksın, değil mi?"

"Bebeğim, seninle yapmak istediğim en son şey bu."

Şimdi bunu düşünmek onu gülümsetiyordu. Seksi yakışıklılığının yanı sıra, onun ne kadar rahat, komik ve kendinden emin olduğunu da seviyordu. Çok ukalalaştığında onu azarlamayı seviyordu ve o da onu güldürüyordu, hem de çok.

Yine de onda en çekici bulduğu şey, özellikle Jenny'nin düşününden önceki günlerde gösterdiği nezaketti. Jenny için ne kadar zor olduğunu anlamıştı.

Erin, Jenny ve Alex için heyecanlansa da, sevgili kardeşinin nişanlısının başka bir adamla evlendiğini görmek onu çok üzmüştü. Slim ona beklediği desteği sağlamıştı.

Yeni bir arkadaştan ziyade uzun süreli bir arkadaşan.

Aksi takdirde. Aralarında başka ne olursa olsun, bunun için ona her zaman minnettar olacaktı.

Saçlarını dağınık topuzundan çıkardı.

Dün gece saçlarını taradı ve yumuşak dalgalar halinde omuzlarına düşene kadar fırçaladı. Dişlerini fırçaladıktan ve tişörtünün altına bir sütyen giydikten sonra Erin merdivenlerden aşağı süzüldü.

Kahve yapmak için mutfağa gitmeden önce hâlâ kanepesinde uyuyan yakışıklı adama hafifçe baktı. Kahvenin süzülmesini beklerken, buzdolabının üzerindeki aile fotoğraflarından oluşan kolaja baktı ve Toby'nin gülümseyen yüzüne odaklandı. Toby bu yıl on beş yıl sonra aramızdan ayrılacaktı ama onun için on beş dakika geçmiş olabilirdi. O

Bunca zaman sonra bile onu umutsuzca özlüyordum.

Onu kaybetmeyi asla atlatamayacağını anlaması biraz zaman almıştı, aslında birkaç yıl. Bu yüzden denemeyi bıraktı, bu da duygusal içinde bulunduğu koşullara öfkelenerek harcadığı enerji öldüğü zaman. Şimdi ona gülümsüyor, fotoğraflar, anılar, onun bir zamanlar var olduğunu ve Jenny dışında ona herkesten daha yakın olduğunu hatırlattığı için şükreliyordu, Tabii ki.

Fotoğraflar düzenli bir şekilde yerleştirilmiş olsa da, Erin her sabah yaptığı gibi onları soldan sağa doğru düzeltti. Önce sol taraf. Her zaman. Bu ritüeli ve diğerlerini sürdürmek daha fazla felaketi önlemenin tek yoluydu ya da kendi kendine öyle söylüyordu. Onun Takıntılı rutin, bir kolun arkadan ona dolanması ve bıyıklarının boynuna sürtünmesiyle kesintiye uğradı.

"Günaydın."

Belkemiğinden aşağıya doğru bir ürperti yayıldı.

"Günaydın."

"Dün gece beni kovmayı unuttun."

"Ben de öyle yaptım. Bütün gün uçtuktan sonra yorgundun. Seni kovacak cesareti kendimde bulamadım."

"Henüz sana yemek ısmarlamama bile izin vermediğin için bunu söylemen çok hoş."

Erin dirseğiyle adamın karnını şakacı bir şekilde dürttü. "Bu yemek randevusunun asla gerçekleşmeyeceğini düşünmeye başlıyorum. olur."

"Oh, oluyor. Aslında bu gece."

"Bu akşam için planlarım var." İki fincan kahve doldurdu. "Nasıl istersin?"

"Siyah iyidir."

Ellerini kadının kalçalarına koyarak onu kendisine doğru çevirdi. "Bahsettiğin bu planlar nedir?"

Kupayı ona uzattı ve muhteşem yüzü, sıcak kahverengi gözleri, uyku bakışları karşısında gözleri kamaşarak ona baktı.

kırışmış saçları, çenesindeki kırışıklıklar ve dudakları Bir gece önce onu şefkatle öpmüştü. "Alex ve Jenny herkesi çağırıyor."

"O zaman yarın akşam yemek yiyeceğiz, değil mi?"

"Elbette, ama gördüğümde inanacağım." Erin onu kışkırtmaya bayılırdı, bunu yaparken hiç rahat hissetmemişti diğer erkeklerle. Ama Slim'in yanında olmak hiç de rahat değildi.

Kahvesinden bir yudum alırken gözleri neşeye parladı. "Sanırım beni hafife alıyorsun."

"Bunu yapar mıydım?"

"Evet, sanırım öyle. Ama sorun değil. En iyi işimi beklentiler düşük olduğunda yaparım." Saçından bir tutamı parmağına doladı. "Saçların uzamış düşüşten beri."

"Saçımı uzatmaya karar verdim. Bunu FaceTime'da gördün."

Başını sallayarak, "Her zaman yukarı kaldırıyorsun," dedi. Parmaklarını uzun saç tellerinde gezdirdi. "Hoşuma

gitti."

"Teşekkürler," dedi, adamın kendisine yoğun bakışları karşısında tedirgin olmuştu.

"Evime gidip suyu açtırmam ve Big Bertha'yı çalıştırmam gerekiyor. ısınması üç saat süren huysuz bir fırın." "Oh, şey... Um, burada kalabilirsin eğer daha kolaysa yerinizi açıyorum." Ne teklif ettiğini düşünmeye vakit bulamadan kelimeler ağzından çıkmıştı.

Anında verdiği tek yanıt kaşlarını kaldırmak oldu. Kadın nefesini tutmuş onun ne diyeceğini beklerken, adam kahvesinden bir yudum daha aldı.

"Eğer tercih etmezsen-"

İşaret parmağını dudaklarının üzerine koydu. "Sen neredeyse orada olmayı tercih ederim ama seni zorlamak da istemem."

"Bu bir dayatma değil. Sıcak suyum, ısıtıcım ve ihtiyacınız olan her şey var."

"Güzel teklifinizin çok önemli bir özelliğini atladınız."

"Ne?" diye sordu, gerçekten kafası karışmıştı.

Dudaklarını onunkilere dokundurdu. "Buradasın ve on iki gün boyunca her zaman Erin'i teklif ettiğin için Nazik teklifinizi minnetle kabul ediyorum."

"Ne teklif ettiğimi ve ne istediğimi açıklamama gerek var mı?

teklif etmiyor musun?"

Ona gülümseyerek, "Gerek yok. Akışına bırakacağız ve neler olacağını göreceğiz."

Erin elini onun göğsüne koydu ve kalbinin güçlü atışını hissetti. "Böyle bir şey yapmayalı uzun zaman oldu."

Elini kendi eliyle kapatarak yine o seksi kaşlarını çattı.
"Ne gibi?"

"Bu. Sen, ben, biz. Saatlerce telefonda konuşmak, birini görmek için sabırsızlanmak, çıkmak."

"Bunu ayıp bir kelime gibi söylüyorsun."

"Benim için öyleydi."

"Tobias Fitzgerald Jackson Junior ile çıkmanın yüce zevkini tatmadın. O tamamen başka bir tanıma talihsizliğine uğradığınız diğer tüm erkeklerden farklıdır."

Erin gözlerini devirdi. "Ve kendinden üçüncü şahıs olarak bahsediyor, çünkü bu çok çekici."

Yüzünde muzip bir sırıtma belirdi. "Bunu biliyorsun, bebeğim." Kahve fincanını tezgâhın üzerine koydu. "Gidip çantamı alacağım

"Sakıncası yoksa arabadan inip duşunuzu alacağım."

"Günlük duş, deniz feneri oda-kahvaltı paketinin bir parçasıdır."

"Oh yum, kahvaltıda ne var?"

Erin inledi. "Ah, Tanrım, tam da bunun içine girdim, değil mi?"

"Yemek yapmak zorunda değilsin," dedi, onun yorumuna kıkırdayarak. "Seni bir yerlere götürebilirim."

"Gerek yok. Burada eşyalarım var. Yenilebilir bir şeyler bulurum."

"Bundan emin misin, tatlım? Eğer yaşıyorsan spontane teklifiniz hakkında ikinci düşünceler, alabilirim Şimdilik saçından uzak dur ve sonra geri gel. Tamamen sana kalmış."

Erin ona tatlım demesini sevdi ve Ona bir çıkış yolu verdiği için minnettardı ama o çıkmak istemiyordu. Onun kalmasını istiyordu. Her gününü Önümüzdeki on iki günün her dakikasını onunla geçirecek, onun geri dönmesini beklemeyecekti. Bu, onun tekrar gitme zamanı geldiğinde ona ne kadar bağlı olabileceğinden korkmadığı anlamına gelmiyordu.

"Kalman konusunda tereddüt etmiyorum," dedi.

"Sonra ne olacak?" Adam kadının kaşlarının arasında, orada olduğunu fark etmediği çatlağa dokundu.

"On iki gün sona erdiğinde ne olacağı konusunda endişeliyim."

"Bu çok kolay. Benimle Florida'ya gel ve kışın geri kalanında burada takıl."

Erin yaşadığı şokun yüzüne yansıyor yansımadığını merak ediyordu. "Seninle Florida'ya gelmeyeceğim."

"Neden olmasın? Burada yapacağın ne var ki benimle sıcak güneşin altında takılmaktan daha mı eğlenceli?"

Hiçbir şey. Burada, kışın geri kalanını onunla Florida'da geçirmekten daha iyi olabilecek hiçbir şey yoktu. Ama o bunu yapamazdı. "Burada bir hayatım ve bir işim var, biliyorsun."

"Bu günde beş dakikanızı alır ve peyzaj işi kış için kapalı olduğundan Jenny sizin için yapabilir."

"Tamamen kapanmış değiller. Hâlâ kar küremeye ve Noel ağacı satmaya devam ediyorlar."

"Bunu senin için yapardı, Erin. Yapacağını biliyorsun."

Evet, Jenny bunu onun için yapardı ama gidememesinin tek nedeni deniz fenerini işletmek değildi.

Ama o tavşan deliğine düşmeden önce, adam bir kez daha onu kurtarmaya geldi. "Endişelenmeyelim Yapacak çok daha iyi işlerimiz varken, örneğin buraya bir ağaç almak gibi. Noel'e dört gün kaldı. Ağacınız nerede?"

"Bir tane almak için zahmet etmedim." Kardeşi öldüğünden beri, eskiden ona neşe veren pek çok şeyle uğraşmamıştı. Bir ağaç her zaman değdiğinden daha fazla sorun gibi görünmüştü.

"Bunu derhal düzeltmemiz gerekiyor. Tatilleri birlikte geçirip bir ağaç almadan duramayız. Karşılanması gereken ihtiyaçlarım var."

Çifte anlam onun gözünden kaçmamıştı. "Bu doğru mu?"

"Kesinlikle! Noel'deyiz. Bu da demek oluyor ki yemek pişirmek ve hediye paketlemek. Yapacak çok şey var ama

Büyük günden önce bunu yapmak için zaman kaldı." Merdivenlerden inerken hâlâ konuşuyordu. "Hemen döneceğim!"

Erin onun gidişini izledi, normalde canını sıkacak olan Noel ruhunun fazlalığı garip bir şekilde hoşuna gitmişti. Tatilleri en son ne zaman önemseddiğini hatırlamıyordu. Aslında bu tam olarak doğru değildi. Kardeşi diğer üç bin masum ruhla birlikte zalimce öldürüldükten sonra umursamayı bıraktığı pek çok şeyden biriydi tatiller.

Erin yardım edemedi ama ne kadar neşeli olduğunu merak etti,

Slim gibi mutlu-şanslı bir adam onun içinde yaşayan karanlığı düşünebilirdi. Ne zaman düşünecekti bir uçağa adım atmadığını öğrendi.

Neredeyse on beş yıldır ve eğer istediği gibi olsaydı, bir daha asla olmayacak mıydı? Onunla ilgili pek çok şey vardı. Muhtemelen Slim gibi bir adam için çok itici bir durumdu ama bu onunla geçirdiği bu aradan zevk alamayacağı anlamına gelmiyordu. ve o gittikten sonra zaten devam etmekte olan normal hayatına devam etti.

CHAPTER 2

Duvarlarının önüne duvarlar, bariyerler dikmişti. kimsenin fazla yaklaşmasını engellemeyi amaçlıyordu, bu yüzden Slim onun kendisiyle kalmasını istemesine tamamen şaşırmıştı. Şikâyet ettiğinden değil. Hem de hiç. O heyecanlıydı ama aynı zamanda şok olmuştu. Deniz fenerinin küçük banyosundaki aynanın önünde durarak yüzünü tıraş etti ve olayların beklenmedik dönüşü karşısında şaşkındı.

Son birkaç aydır yaptıkları birçok telefon görüşmesi, FaceTime sohbeti ve mesajlaşmalarında, ileri geri konuşurlarken onun esprili tarafını görmesine izin vermişti. Geçen yaz ona gerçek adını sorduğu gece dışında Ona kaybettiği ikiz kardeşinden bahsetmişti ama yüzeyin çok altına inmemişlerdi. Konuştular. Florida ve Rhode Island'daki kış havası hakkında, müşterileri ve uçuşları, uçağıyla gittiği yerler ve soğuk kış aylarında Erin ve arkadaş grubunu adada meşgul eden aktiviteler hakkında.

İzledikleri TV programları hakkında konuştular ve "The Voice "un son sezonunun çoğunu birlikte izleyerek aynı yarışmacının kazanmasını desteklediler.

Tüm bu konuşmaların nereye varabileceği hakkında bir kez bile konuşmamışlardı. Ona tatil boyunca nerede olmayı planladığını sormuş, o da adada kalmakla Pennsylvania'ya dönmek arasında kararsız olduğunu söyleyince, McCarthy'lerin partisinden sonra onu görüp göremeyeceğini sormuştu. Adanın limanına indiğinde Dün yola çıkarken, burada bir gün mü yoksa on iki gün mü kalacağını bilmiyordu. Kendisini temizlemişti. Gansett'e daha uzun bir ziyaretin gerçekleşmesini umarak tatil boyunca Florida'da program yaptı.

Dün gece onu gördüğü için gerçekten heyecanlanmış görünüyordu, tıpkı haftalarca gün saydıktan sonra onu gördüğü için heyecanlandığı gibi. Ve onu öpmek... Derin bir nefes aldı. Beklenmedik olsa da bu inanılmazdı.

Onunla ilgili tüm bu durum beklenmedikti. O da yetişkinlik hayatını güneşin ve işin peşinde koşarak geçirdi. Yaz aylarında Gansett Adası'ndan, sezon dışında ise Palm Beach'ten uçarak insanları gitmeleri gereken yerlere götürürken Özel hayatında bağlılık kokan her şeyden titizlikle kaçınıyordu. Bu onun tarzı değildi - ya da Erin'i karanlık bir yolda kurtardığı ve kendisini bir oltanın ucunda bulduğu Eylül gecesinden önce de değildi, yavaş ama emin adımlarla bir kadın tarafından ilk kez.

Arkadaşları Mac ve Adam'la alay etmekten ne kadar zevk aldığı düşünüldüğünde gerçekten de komikti, Son birkaç yılda birer birer düşen Grant ve Evan McCarthy'nin yanı sıra Owen Lawry, Martinez kardeşler, Luke Harris ve hatta Seamus O'Grady. Onun Gansett Adası'ndaki arkadaşlar aşkın "karanlık" tarafına geçmişlerdi.

ve evlilik, ve eğer daha mutlu bir grup piç yaşamışsa, Slim henüz onlarla tanışmamıştı.

Ve şimdi buradaydı.

Duygusal olarak uzak ama inanılmaz derecede seksi, güzel deniz feneri bekçisinden gelen davet, önümüzdeki on iki gün boyunca onunla kalmasını istiyordu. Deniz feneri büyüleyici ama küçüktü, bir yatak odası, küçük bir banyo, bir mutfak

mutfak ve rahat bir oturma odası. Manzaralı adadaki en iyi manzaralardan bazılarına sahipti. Ama sahip olmadığı tek şey ikinci bir yatak odasıydı.

Saçlarını tarayıp banyoyu temizlerken, yatma vaktinin ne getireceğini görmek için sabırsızlanıyordu. Bir geceyi daha onun rahat kanepesinde mi geçirecekti, yoksa onunla yatabilecek miydi? Onunla tekrar yatma, ona sarılma ve onu öpme düşüncesi, diğer pek çok olasılıktan bahsetmiyorum bile, teninin beklentiyle karıncalanmasına neden oldu. Bağlanmaktan ve bir ilişki kokan her şeyden titizlikle kaçınmasına rağmen, kendini Geçen sonbaharda onunla vakit geçirdikten sonra bu kadın hakkında daha çok şey öğrendim.

Şimdi nihayet buradaydı, onun evinde, onun Orada olmak istediği kadar onu istiyor gibi görünüyordu, ne yaptıkları ya da yapmadıkları umurunda değildi. Sahip olduğunu bilmek

On iki uzun ve soğuk kış günü boyunca ona sokulmak aldığı en güzel Noel hediyesiydi.

Kot pantolon ve kazak giymiş olan Slim merdivenlerden indiğinde masanın ortasında beyaz çapalar olan mavi tabaklarla donatılmış olduğunu gördü. Erin mutfakta önlük giyiyordu,

ve onu bir ara sadece önlükle görmek isteyeceği gibi son derece uygunsuz bir düşünceye kapıldı. Bunu zorla Böylece utanç verici bir durumla uğraşmak zorunda kalmayacaktı.

"Bir şeyler güzel kokuyor." Midesinden yüksek sesli bir hırıltı çıktı.

"Çok heyecanlanmayın. Sadece krep ve sosis." "Çok geç. Heyecanlandım."

"Belli ki seni heyecanlandırmak için fazla bir şey gerekmiyor." "Bu hiç de doğru değil. Çok şey gerekiyor. Mesela muhteşem bir

seksi bir önlük giyerek bana lezzetli bir kahvaltı hazırlayan bir kadın. Bunda heyecan verici olmayan ne var?" Kendine bir fincan kahve daha aldı ve onun fincanını da doldurdu.

"Lezzetli olacağını nereden biliyorsun?"

"Çünkü sen yaptın." Yanağına bir öpücük kondurdu ve yemeği bitirmesi için onu yalnız bıraktı, çünkü aslında yapmak istediği şey onu anlamsızca öpmekti. Bunun için daha sonra zamanı olacaktı.

ona baktığında yüzünde beliren temkinli ifadeyi kaybetti. Acaba adamın sözlerinde samimi olup olmadığını mı merak ediyordu?

ona olan ilgisini? Son birkaç aydır konuşarak geçirdikleri onca saatten sonra nasıl hâlâ bunu merak ediyor olabilirdi?

Denklemin bir parçası seks olmadan hiçbir kadınla bu kadar uzun süre konuşmamıştı. Ama uzun sohbetlerin düzenli rutininin bir parçası olmadığını nereden bilebilirdi? Bunu ona anlatmanın bir yolunu bulmalıydı.

"Arkadaşlıkları" ya da adına ne dersiniz deyin, onun için hiçbir şey düzenli ya da rutin değildi.

Kahvaltı gerçekten de çok lezzetliydi ve o duş alırken bulaşıkları yıkamayı teklif ederek daha fazla puan topladı. Çalışırken buzdolabının üzerindeki aile fotoğraflarını fark etti ve gülümseyen siyah saçlı genç adama odaklandı. Yanağındaki gamzeye ve gözlerindeki şeytani bakışa kadar Erin'e çok benziyordu. O Toby olmalıydı ve ilk kez onun bir fotoğrafını gören Slim, kaybına üzüldü.

Kısa bir süre sonra saçlarını at kuyruğu yapmış, beyaz kar taneleri ile süslenmiş kırmızı yün kazağı ve solmuş kot pantolonu ile spiral merdivenlerden indi. Otuz sekiz yaşında bir kadından çok, üniversiteli bir genç kız gibi.

Bir keresinde otuzlu yaşlarının sonunda olduğu için kendisinden yaşlı bir kadın olarak bahsettiğinde şok olmuştu. Ona yaşını söylemeden önce, en fazla otuz yaşında olduğunu tahmin edebilirdi. Otuz dokuz yaşındaydı ve liseden beri ilk kez bir kadına karşı gerçek duygular besliyor olmanın şaşkınlığını yaşıyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu, telefonunu arka cebine koyarken.

"Ne zaman istersen."

Kamyonunu Martinez Çim ve Bahçe'ye götürdüler. yarım saatlerini mükemmel ağacı seçmek için harcadıkları perakende mağazası.

Ödeme yapmak için içeri girdiklerinde Jenny Martinez kasada çalışıyordu. "Selam çocuklar," dedi, onu Erin'le birlikte gördüğüne şaşırdığı belliydi. "Bu dondurucu soğukta sizi buraya getiren nedir?"

Slim bahçede çalışan adamın kendisine verdiği fiyat etiketini çıkardı. "Erin'in bir Noel ağacına ihtiyacı vardı."

Jenny, Erin'i sorgulayan bir bakışla, "Erin Noel ağacı yapmaz," dedi.

Erin omuz silkti. "Sanırım bu yıl öyle."

Jenny arkadaşına sırtarak, "Çok ilginç," dedi. Slim ağaç için üç yirmilik uzattı.

"Hey, bekle!" Erin dedi ki. "Ben de katılmak istiyorum."

"Işıkları satın alabilirsin. Ayrıca bir çelenk ve şuradaki kırmızı şeylerden de almamız lazım."

"Winterberry mi?" Jenny sordu.

"Evet, o. Masanın üzerinde bir vazoda güzel durur, sence de öyle değil mi tatlım?" Gerçekten ihtiyaçları olmayan bir demet çubuk almaya gitti ve ona "arkasından" konuşması için bir şans verdi.

"KAHRETSİN!" Jenny abartılı bir fısıltıyla konuştu. "Ne oluyor?"

"Ne demek istediğinden emin değilim," dedi Erin, ancak arkadaşının ne demek istediğini tam olarak biliyordu.

"Sen. O. Bir ağaç satın almak. Birlikte. O seni aradı Tatlım. Sorusu olan var mı?"

Erin Jenny'nin anlattıklarına güldü. "Tatil için benimle takılıyor ve bir ağaç istedi. Ve winterberry, görünüşe göre." Dükkânın diğer tarafında hareketli bir konuşma yapan adama baktı Paul Martinez ile sohbet.

"Takılmak," dedi Jenny, tırnak işareti yaparak. "Bu bir metafor mu?"

"Ne için?" Jenny'nin araştıran bakışlarından kaçınmaya çalışırken, Erin tezgahın üzerindeki eşyaları düzenleyip yeniden yerleştirdi.

Erin'in dikkatini yeniden toplamak için bir elini onunkinin üzerine koyan Jenny, kaşlarını imalı bir şekilde salladı.

"Henüz değil."

"Ama olabilir mi?"

"Saat saat ilerliyoruz. Şimdiye kadar eğleneliydi. Size söyleyebileceğim tek şey bu."

"Bu gece de geliyorsun, değil mi?" "Bunu kaçırmazdım."

"Getirin onu. Alex ve Paul ona bayılıyor. Onun orada olmasını çok isterler, ben de öyle, böylece tatlı kız kardeşim-arkadaşım Erin'e karşı niyetini ölçebilirim."

Toby öldükten sonra uzun yıllar boyunca Jenny ve o, ilişkilerini yabancılara tanımlamakta zorlanmışlardı. Nedense "arkadaş" onlar için yeterli görünmüyordu. baldız olmalıydı. Zamanla kız kardeş-arkadaşta karar kılmışlardı ama ikisinden biri bu terimi kullanmayalı çok uzun zaman olmuştu. Bunu şimdi duymak, zaten oldukça özel olmaya başlayan bir güne özel bir anlam katıyordu.

"Eminim gelmeyi çok ister. Ona sorarım."

"Hala meşhur yedi katmanlı sosunu getiriyorsun, değil mi?"

"Evet."

"Güzel, çünkü Alex emin olmamı istedi. Sanırım izin versem kaşıkla bile yerdı."

"Onun için fazladan yapacağım."

"Bunun için seni sonsuza dek sevecektir."

Slim, elinde kocaman bir kış böğürtleni demetiyle onlara katıldı. "Benim hakkımda konuşmayı bitirdiniz mi?"

"Kendini daha fazla beğenmiş olabilir mi?" Erin Jenny'ye sordu.

"Benim hakkımda konuştu mu? Bana gerçeği söyle."

"Senin hakkında tek kelime etmedi," dedi Jenny yüzünü ekşitmeden.

"Hiçbir şey mi? Yıkıldım, ezildim, harap oldum."

"Ayrıca çok dramatiksın." Eğlenen Erin, kış böğürtleninin parasını ödemek için yirmilik uzattı ve para üstü olarak onluk aldı. "Hadi gidelim. Süslememiz gereken bir ağaç var."

"Akşam görüşürüz," dedi Jenny.

"Görüşürüz o zaman."

"Bu arada benim yapmayacağım hiçbir şeyi yapma," diye fısıldadı Erin'e. "Bu da her şey olur demek."

"Kapa çeneni!" Erin, Jenny'nin gülmesine neden oldu.

Slim ağacı kamyonetinin arkasına koyarken, o da adamın kendine özgü kolonyasının koktuğu kabine bindi. Eğer erkeksi seksapel, kıvrak zekâ ve keskin zekâ bir kokuya sığdırılabiliyorsa, Slim'in sürdüğü koku onun için her şeyi yapıyordu.

Kamyonete bindi ve ısıtıcıyı çalıştırdı. Soğuk gün bulutlu ve fırtınalıydı, onun sevdiği ve aklı başında insanların çoğunun nefret ettiği türden bir kış günüydü.

Erin eskiden kış mevsimini şimdiki kadar sevmezdi ama yaşlandıkça kış uykusuna yatmaktan daha çok keyif almaya başladı. Gerçi Gansett Adası'nda, bitmek bilmeyen bir dizi sosyal etkinlik sezon dışında da herkesi meşgul ediyordu, kış uykusuna yatmayı zorlaştırıyordu. Muhtemelen iyi de oldu, yoksa şimdiye kadar tam bir münzevi olurdu.

"Nereye?" diye sordu adam kamyonu ana yola çekerken.

"Şimdi ağaç için ışık ve süs bulmaya gidiyoruz."

"Geçen hafta eczanede bir şeyler görmüştüm. Hala orada mı yoksa şimdiye kadar tükendi mi emin değilim."

"Oradan başlayacağız. Gerekirse süs eşyası bulmak için sahile ineriz."

Erin onun çalışma şeklini, küçük şeylerle uğraşmamasını ve kahvaltı etmek gibi en sıradan şeyleri bile eğlenceli hale getirmesini seviyordu. Bu yönüyle onun tam zıttıydı. O her şey için ter dökerdi -büyük ve küçük şeyler. O bir Takıntılı ve aşırı düşünen biriydi.

sadece onu değil, kendisini de kendisiyle birlikte kalmaya davet etti.

Bir kez olsun, planı düşünmek için zaman ayırmamıştı. olası her açıdan ve sonuçtan. Az önce harekete geçmişti ve adamın yüzündeki ifade paha biçilemezdi ve normalde öncesinde yaşanan tereddütlere değmişti böyle bir karar.

Her zaman böyle değildi. Bir zamanlar, o Hukukta karar kılmadan önce bölümünü kaç kez değiştirdiği için ailesini çılgına çevirmişti. Onun Spontanlığı birden fazla kez başını derde sokmuştu, en az kendisi kadar yaramaz ikiziyle yaptığı şakalar kadar. Bu yönü onunla birlikte ölmüştü.

Bir keresinde ameliyat olana ve anesteziiden uyanana kadar çikolatadan nefret eden bir adam hakkında okumuştı canı çikolata çekiyordu. Benzer şekilde, Erin de yaşadığı büyük kaybın ardından bambaşka bir insan olarak ortaya çıkmıştı.

Aradan geçen bunca yıla rağmen, o hala

Yeni bir insandı ve Slim Jackson etraftayken yeni Erin bambaşka biriydi.

Eskiden olduğu neşeli kızı yeniden keşfetmesi, onunla olan arkadaşlığının ilginç bir yan etkisi olmuştu. O kızın bir zamanlar içinde yaşadığını neredeyse unutmuştu ama bunca zaman sonra onu yeniden bulmak kendi içinde bir vahiydi. Ve bu, her şeyden çok, ondan kalmasını istemesinin nedeniydi. Hissettikleri hoşuna gitmişti. yüksüz, umutlu, baş döndürücü, heyecanlı, nefessiz, dengesiz.

Bu duygular aynı zamanda onu, adam tekrar gittikten sonra olacaklar için de endişelendiriyordu. Ona katılması için yaptığı davet Florida onu şaşkına çevirmişti. Ama onu daha da şaşırtan şey, bu teklifi kabul etmeyi ne kadar çok istediğiydi.

Yavaş ama emin adımlarla onu uzun zaman önce içine girdiği, hayatın başa çıkılamayacak kadar acı veren yanlarından saklandığı kabuğundan çıkarıyordu. O kabuğun içinde, o güvendeydi ve ona zarar verebilecek şeylerden korunuyordu. Kabuğun dışında bir hayat düşüncesi, birini çok fazla sevdiğinizde neler olabileceği korkusuyla ürpermesine neden oldu ve aniden ve hiçbir uyarı olmadan hayatınızdan koparıldılar.

"Üşüdün mü?" Slim kaloriferi açarak sordu.

Kendisini ürperten korkularını itiraf etmek yerine "Birazcık," dedi.

Adada olmak kabuğun kırılmasına biraz yardımcı olmuştu. Burada yaşayan insanların etrafında olup da anlamlı ilişkiler ve yeni arkadaşlıklar kurmamak imkânsızdı. Kimsenin uzun süre kendi başına kalmasına izin vermiyorlardı ve şimdi bir

onun da yuvarlanmasına izin vermeyecek bir adam. Bir noktada, kabuğundan ne kadar dışarı çıkmak istediğine karar vermesi gerekecekti.

Slim kamyonu eczanenin önüne park etti ve motoru kapattı. "Orada iyi misin? Çok sessizsin."

"Sadece düşünüyordum."

"Kafanın içinde neler olup bittiğini bilmek için neler vermezdim."

Erin bunu söyleme şekline güldü. "Muhtemelen yapmasan daha iyi olur."

"Bundan emin değilim. Beni bekle."

Önce ne demek istediğini anlamadı ama sonra adam kapıyı açtı ve kamyondan inmesine yardım etti.

"Nezaketinizi takdir etmekle birlikte, kendi başıma çıkabilecek durumdayım."

"Sen beni anladın, sen de benim terbiyemi anladın tatlım." Eczanenin kapısını da onun için tuttu ve bir eliyle beline dokunarak onu önden içeri soktu.

Tamamen kendine yeten bir kadın olarak, onun koruyucu alfa erkeği rolünü oynaması gerektiği konusunda biraz daha tartışmak istedi. Ama bu nezaketten itiraz edemeyecek kadar hoşlanıyordu. Daha önce hiç bu kadar korumacı bir erkekle birlikte olmamıştı.

Kapıları tutma konusunda tutarlıydı ve alışması biraz zaman alacak olsa da, onun centilmenlik tarzıyla yaşayabileceğine karar verdi.

Dükkânın önünde Noel süslerinin toplandığı bir sergi buldular. Altı kutu beyaz ışık kalmıştı ve o hepsini kaptı.

"Neden bu kadar çok ışığa ihtiyacımız var?" Erin sordu.

"Benim kuralıma göre, ağaca bakmak canınızı acıtana kadar yeterince ışığınız yok demektir. Altı kutu yeterli olacaktır."

"Bu çok saçma, ama madem ısrar ediyorsunuz..."

"Evet." Işıkları bir kolunun altına sıkıştıran Slim, bir kutu altın süs eşyasına uzandı.

Erin onu durdurdu. "Sahil bombası fikrini beğendim. Genel altın toplardan çok daha orijinal."

"Bugün dışarısı soğuk olacak."

"Sen Florida'daki ince kanınla bunu yapabilirsen ben de yapabilirim."

Zengin, hınzır kahkahası bir sıcaklık şimşegi gönderdi vücudunda dalgalanıyordu. O her zaman seksiydi, ama Güldüğünde ya da gülümsediğinde, seksiliği kışkırtıcı seviyelere ulaşıyordu. "Sıra sende, bebeğim."

Ve onun kendisine böyle ve tatlım diye seslenmesinden hoşlanıyordu.
Çok hoşuna gitti.

CHAPTER 3

Işıkların parasını ödemeye gittiklerinde Grace Ryan, beyaz eczacı önlüğü giyen başka bir kadınla birlikte kasada çalışıyordu.

"Burada ne yapıyorsun ve uyuşturucu dağıtmıyorsun? arkada mı?" Slim sordu.

"Bir yerin sahibi olduğunuzda böyle olur ve Birisi hasta olduğunu söylüyor," dedi alaycı bir gülümsemeyle. "Bu Fiona Connolly, aynı zamanda bir eczacı. Fiona, yaz pilotu Slim Jackson ve deniz feneri bekçisi Erin Barton ile tanış."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Fiona her ikisiyle de el sıkıştı. Uzun boylu, açık tenli, kızıl kahverengi saçlı ve güzel kahverengi gözlüydü.

"Gansett'te başka bir eczacı mı?" Slim sordu. "Ben düşün için uzaktayken yerime bakıyor. Eğer onu kalmaya ikna edebilirsem muhtemelen daha uzun süre." "Nereye gidiyorsun?" Slim sordu.

"Evan müziğini Buddy'nin plak şirketiyle sürdürmeye karar verdi ve ben de onunla birlikte seyahat edeceğim. Fiona, Buddy'nin

eczacılık okulu arkadaşlarım. Biz yoldayken burada bana destek olmayı düşünüyor."

Fiona, "Tatilden önce burada birkaç gün geçirip izolasyon konusunda nasıl hissettiğimi göreceğim," diye ekledi.

Slim, "Evan ve turne planları hakkında harika bir haber," dedi. "Şarkısı bir numaraya yükseldikten sonra ne yapacağını merak ediyordum."

"Yapması gerekeni yapıyor ve ben de onunla gidiyorum. Fiona'ya Gansett'te sezon dışında bile ne kadar eğlendiğimizi göstermeliyiz ki bir haftadan daha uzun süre kalmak istesin," dedi Grace Fiona'ya gülümseyerek.

"Bu gece Alex ve Jenny'lere geliyor musun?" Erin sordu.

"Bunu kaçırmazdım."

"Fiona'yı da getir. Jenny aldırılmaz. Ne kadar çok o kadar iyi." "Gansett'teki sloganımız bu," dedi Grace Fiona'nın fayda. "Bu yüzden arkadaş çevremiz katlanarak genişliyor gibi görünüyor."

"Kulağa eğlenceli geliyor," dedi Fiona. "Arkadaşının bir sakıncası olmayacağından eminsen ben de gelmek isterim."

"Yapmayacağını biliyorum," dedi Erin, "ama kendini daha iyi hissedeceksen ona mesaj atıp seni davet ettiğimi söylerim."

"Çok iyi olur. Teşekkür ederim."

Grace, Erin cüzdanını çantasından çıkaramadan Slim'in parasını ödediği ışıkların satışını sıraladı. Adam onun için çok hızlıydı.

Cüzdanını cebine koyarken Grace'e "Büyük gün için geri sayım mı yapıyorsun?" diye sordu.

"Sabırsızlanıyorum." Erin'e, "Slim ile gelmelisin. Seni de aramızda görmek isteriz."

"Nereye geleyim?"

"Anguilla'daki düğünüm için özür dilerim. Turks ve Caicos'ta olması gerekiyordu ama tatil köyümüz bir fırtına nedeniyle hasar gördü, bu yüzden bizi Anguilla'ya taşıdılar. Bir şekilde idare et."

Slim son kısmı söyleme şekline güldü.

"Orada olmanı çok isterim, Erin. Lütfen gelmeyi düşün. Büyük bir patlama olacak. Sanırım adanın yarısı geliyor."

"Şimdi sen söyleyince hatırladım, Jenny Alex'le birlikte gideceklerini söylemişti. Davet için teşekkürler. Gitmem gerekecek. neler olduğunu görmek için."

"Baskı yok, ama bu dondurucu havadan birkaç günlüğüne kaçmak için bir şans."

"Kulağa çok cazip geliyor," dedi Erin kalbi küt küt atarken.

Anguilla'ya ya da başka bir yere uçma düşüncesi beni endişelendiriyordu.

"Fazladan bir çanta rica edebilir miyim?" Slim, Grace'e sordu.

"Tabii, al bakalım." Ona üzerinde mavi harflerle Ryan'ın Eczanesi yazan plastik bir torba verdi.

"Teşekkürler, akşama görüşürüz," dedi Slim, Erin'i kapıdan çıkarırken, tescilli eli Erin'in belindeydi. Kamyonetin kapısını tuttu ve kapıyı kapatmak için kızın yerleşmesini bekledi.

Sürücü koltuğuna oturduktan sonra, "Hazır şehre gelmişken markete de uğrayalım mı?" diye sordu.

"Bende her şeyden bolca var, ama özellikle istediğiniz bir şey varsa, yapabiliriz."

"Ketel One'ıma ihtiyacım var. Ve biraya."

"En sevdiğin votkayı aldım ama eve dönerken bira için tekel bayiinde durabiliriz."

"Beni düşündüğünüz için teşekkürler." Kamyonu kasaba plajına yönlendirdi ve ıssız bir yere park etti. "Hadi gidip ne bulabileceğimizi."

Yanına gelip arabadan inmesine yardım etme ihtiyacını giderirken, Erin eldivenlerini giydi ve atkısını bağladı. boynuna daha sıkı doladı. Sonra eşarbı tekrar bağladı ve çözdü, sol tarafın sağ tarafın üzerine düğümlendiğinden emin oldu.

Bunun neden önemli olduğunu söyleyemezdi. Sadece bu şekilde olması gerekiyordu yoksa kötü şeyler olabilirdi.

Grace'den aldığı çantayı taşıyan Slim, deniz duvarını aşmasına yardım etmek için onun elini tuttu ve yürürken elini sıkıca onunkine sardı. Grace Eldiven giydiği için neredeyse üzgündü ama yine de adamın çıplak elinin sıcaklığını hissedebiliyordu.

Suya yakın bir yere indiler, burada uzun bir deniz yosunu şeridi verimli bir kumsal taraması sağlıyordu. Her zamanki gibi Erin sol ayağıyla yosunların üzerine bastı. Sağ ayak asla önce gidemez.

Bir deniz tarağı kabuğu almak için durdu ve incelemesi için ona uzattı.

Onaylarcasına başını sallayarak tekrar elini tutmasını umarak eldivenlerini çıkarma fırsatı buldu.

Sahil boyunca yürüdüler, çantayı her şekil ve büyüklükteki deniz kabuklarıyla ve küçük deniz kabuğu parçalarıyla doldurdular.

Dalgaların sürüklediği odunlar ve çoktan ölmüş bir denizyıldızı. Etraflarında esen rüzgârla birbirlerini duymaları zordu, bu yüzden fazla konuşmadılar. Söylemelerine de gerek yoktu. Sabit bir şekilde devam

ettiler

ifadelerle iletişim ve özellikle iyi bir bulgu üzerine paylaşılan gülümsemeler.

Onun önünde koştı ve tanımlamaya meydan okuyan bir nesneyi almak için durdu. Bir zamanlar bir deniz kabuğu olabilirdi.

Bir çeşit. Şimdi üzerinde midyeler büyüyordu ve Bir ucuna denizyıldızı yapışmıştı. Slim onu havaya kaldırdı ve "Topper?" diye bağırdı.

"Benim için çalışıyor!"

Gülümseyerek, neredeyse dolu olan çantaya ekledi. Gözlerini yaşartan soğuk rüzgâra karşı kamyonu doğru yürürken Erin'in sağ elini tuttu. Erin ellerini değiştirmek istedi, o da onun yerine sol elini tuttu. El değiştirip değiştiremeyeceklerini sormamak için çaba harcadı ama Sağ elini kullanmasına rağmen sol tarafını tercih etmesini fark etmeyeceğini umarak takıntılı dürtüsünü bastırdı.

Neden sol taraf sorusu üzerine çok düşünmüş ve şu sonuca varmıştı

Çünkü çocukken fotoğraf çektirdiklerinde Toby genellikle solda, o ise sağda dururdu. Bu da Onun ölümünden sonra geliştirdiği tuhaf sol taraf saplantısı için kendisinin ve birçok terapistin sahip olduğu en iyi açıklama.

Kamyonu döndüğünde, kaloriferi yaktı ve donmuş ellerini birbirine sürttü. "Bu şimdiye kadarki en havalı Noel ağacı olacak."

"Kesinlikle en benzersiz olanı olacak."

Arabayla sahilden uzaklaşırlarken, "Aklıma bakkaldan almamız gereken bir şey geldi," dedi.

"O da ne?"

"Çamaşır suyu. Tabii küçük şirin deniz fenerinizin yarın bir yem dükkânı gibi kokmasını istemiyorsak."

"Yem dükkânı olmasın lütfen."

"Merak etmeyin. Ben seni korurum." Kendisi dükkana girip on dakika sonra çıkarken ona arabada sıcak kalmasını söyledi.

dakikalar sonra kollarında üç büyük kağıt torbayla geldi.

"Noel havasına girmek için ihtiyacımız olan birkaç şey daha gördüm."

"Ne gibi?"

"Sıcak çikolata, biftek, fırında patates ve masa için mumlar. Hava buz gibiyken seni dışarı çıkarmaktansa yemek yapmayı tercih ederim."

"Şimdiye kadarki en iyi misafirim olabilirsiniz."

"Beni daha yeni buldun. Amacım tekrar davet edilmek."

Erin elini uzattığında onu şaşırttığını söyleyebilirdi.

"Ayakta davetlisiniz."

Gülümsemesi gözlerini aydınlattı ve onu öpmek için eğildi. "Tanrım, saatlerdir bunu yapmak için can atıyorum."

"Peki neden yapmadın?"

"Seni korkutmaktan korkuyorum. Bu konuda biraz ürkeksin, değil mi?"

"Sanırım öyle diyebilirsiniz." "Nasıl yani?"

Erin derin bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı. "Bu Böyle bir şeyin olmasına izin vermeyeli uzun zaman oldu, çok uzun zaman oldu."

"Peki tam olarak ne olduğunu söyleyebilirsiniz?"

Adamın yoğun bakışları kadının gözlerini kaçırmasını imkânsız hale getirdi. "Henüz bilmiyorum ama bugün şimdiye kadar çok eğleneliydi."

Parmak ucunu yanağında gezdirmek için uzandı, Bu da onun dokunuşuna doğru eğilmek istemesine neden oldu. "Seni son gördüğümünden beri geçirdiğim en güzel gün." Gözlerini açık tutarak onu tekrar öptü, yumuşakça, kısacık. Onun hoşuna gitmeyecek kadar kısa. Bu onu sadece daha fazlasını istemeye itiyordu ki bu da muhtemelen onun amaçlarından biriydi.

İçki dükkanında kısa bir mola verdikten sonra deniz fenerine gittiler ve Slim ağacı spiral merdivenlerden yukarı çıkardı. "Buraya spiral merdiven koyma fikri kimin aklına geldiyse Noel'i düşünmemiş," diye mırıldandı, dar virajları dönerken ağacı başının üzerinde tutuyordu.

"Ve şimdi neden bir ağaçla uğraşmadığımı anlıyorsun." "Buna değecek. Göreceksin."

Neyse ki ağaç, oturma odasının bir köşesine yerleştirilmesini kolaylaştıran yerleşik bir çapraz stand ile birlikte geldi.

Ardından, çamurluktan çıkardığı bir kovada "süs eşyalarını" çamaşır suyuna batırdı.

Onun çalışkanlığından hoşlanan Erin bir fincan çay demledi ve ona biraz ikram etti.

"Bana çay yok, teşekkürler. Ben bir kahve adamıyım ve sadece sabahları."

Birlikte daha fazla zaman geçirdikçe onun hakkında öğrendiği diğer şeylerle birlikte bu bilgiyi de dosyaladı. Çayını kanepeye götürerek, onun ışıklardan memnun olana kadar ışıkları dizmesini izledi.

"Bakması acı veriyor mu?" diye sordu.

Gülümseyerek, "Düpedüz acı verici." dedi.

"Mükemmel."

Slim, mutfak çekmecesinde bulduğu olta ipi ve süper yapıştırıcıyı kullanarak süsleri için kancalar oluşturdu ve yerleştirmesi için ona verdi, ta ki geriye kalan tek şey çok çirkin ama güzel olan tepelik olana kadar. Slim, ellerini kalçalarına koyup onu kaldırdığında onu şaşırttı ve bu şerefe nail oldu.

Onu yavaşça ve nazikçe aşağı indirdi ve sonra onu çevirdi, elleri omuzlarında duruyordu. Ağaç için "Çok güzel," dedi ama ona bakıyordu.

"Evet, öyle. Bayıldım. Beni bir ağaç almaya ikna ettiğin için teşekkür ederim."

"Seni ikna etmeme izin verdiğin için teşekkür ederim."

Ona baktı ve sonra yüzünü çerçevelemek için ellerini kaldırdı.

Erin onun ne yapacağını görmek için beklerken nefes alamıyordu ve o da onu hayal kırıklığına uğratmadı.

Dudakları onunkilerin üzerine indi ve hiçbir şey yoktu. Bu öpücük konusunda kararsızdım. Bu seferki tamamen arzu ve tutkuyla ilgiliydi ve umutsuzca gelişen bir ihtiyaçtı. aylardır aralarında.

Kollarını adamın boynuna doladı ve ağzını onun diline açtı. Sonra düşüyorlardı, kollar, bacaklar ve sıcak, seksi öpücükler arasında kanepeye iniyorlardı. onu nefessiz bıraktı ve daha fazlası için özlem duydu. Çok hızlıydı. Bu çok hızlı oluyordu, ama yavaşlatmak için gerekli gücü toplayabilirse lanet olsun.

Gerçekte, bu olay aylardır devam ediyordu ve saatlerce süren konuşmalar ve flörtleşmeler, onun sadece okuyup duyduğu türden bir kendiliğinden yanmaya yol açıyordu.

başkalarının bahsettiği. Kendisi de kesinlikle böyle bir şey yaşamamıştı. Şimdiye kadar, ona kadar.

Kazağını yukarı ittiğinde, öpüşmelerinin yoğunluğundan yanan dudaklarını yeniden yakalamadan önce kazağı çıkaracak kadar uzun süre ondan uzaklaştı.

"Ah, Tanrım," dedi, Tiffany Taylor'ın mağazasından en son aldığı siyah sütyene daha iyi bakmak için geri çekildi. hafta "her ihtimale karşı" böyle bir şey oldu.

Yüzündeki şaşkın ifadeye değdi.

sutyenin fahiş fiyatı. Eşleşen külotlara bir göz atana kadar bekleyin. "O kadar seksisin ki farkına bile varmadan." Sözleri alçak bir hırıltıyla söylenmişti ve söyledikleri kadar söyleme şekli de kadının içini ürpertmişti.

Sadece şu anda ona bakışıyla değil, onunla sürekli flört etmesiyle de kendini seksi hissetmesini sağlıyordu, onunla birlikte olmakla ne kadar ilgilendiğini gösteriyordu. Bir kadın, kendisini ilgi odağı haline getiren bir erkeğe kapılabilirdi.

Sütyenin sınırlarından taştan göğüslerinin üst kısımlarına yumuşak, stratejik öpücükler yerleştirdi.

Erin onun altında kıvrandı, bacağına yaslanan kalın ereksiyona bastırdı ve ondan derin bir inilti çıkardı.

Kazağının eteğini bularak

başının üzerinden geçirdi, tenini onunkine değdirmek için yanıp tutuşuyordu. Sırtı, göğsü ve kolları yırtılmıştı.

Kasları onun üzerinde hareket ettikçe esniyordu.

Sütyeni çekiştirdi. "Kancası nerede?"

Kendisi için her zaman fazla büyük olan göğüslerinin arasına uzandı ve öndeki tokayı açtı. Bakışları Göğüsleri sütyenden kurtulup onu bekleyen ellere doğru fırladığında şehvetle yanıyor, bu da onu ilk kez aşırı bolluk.

"Çok, çok ateşli," diye fısıldadı, sağ meme ucunu ağzına alıp sertçe emerken, şoktan olduğu kadar güçlü ihtiyaç duygusundan da ağlamasına neden oldu, ona doğru eğildi ve daha fazlasını istedi.

Adamın saçlarını avuçladı ve önce bir meme ucuyla, sonra diğeriyle ilgilenirken ona tutundu.

Cep telefonu çaldı, ama onu görmezden geldi, çünkü onu serbest bırakmanın eşiğine getiren şehvetli saldırıyı sürdürdü ve ona neredeyse hiç dokunmamıştı. Eğer bunu elleri ve diliyle yapabilseydi...

Tanrım, bu çılgınlıktı. Daha önce hiçbir erkeğe ona verdiği tepkiyi vermemişti.

Telefonu tekrar çaldığında ezici bir çekim hissetti.

Slim inledi ve başını onun göğsüne yasladı. "Şu anda çok meşgul olduğumu bilmiyorlar mı?"

Adamın ses tonunda duyduğu hayal kırıklığına güldü, çünkü ses tonu kendisinininkine fazlasıyla uyuyordu.

Telefon sustu ve adam ona gülümsedi, Onu usulca öperken bakışlarını onun üzerinde sabit tuttu. "Bir dakika önce ağacın tepesine çıkıyoruz, sonra..."

Ellerini adamın sırtında gezdirdi. "Nasıl yarı çıplak kaldığımızdan emin değilim."

Gülümsemesi tam anlamıyla kurt gibiydi. "Sana bir özet geçmem gerekiyor mu?" Telefon tekrar çaldı ve daha yüksek sesle inlemesine neden oldu ilk seferden daha fazla. "Bu lanet bir kırmızı kod olsa iyi olur.

acil durum, ya da birisi ölü bir adam." Ayağa kalkıp kadının üzerinden inen adam ceketinin cebinden telefonunu almaya giderken, kadın da adamın muhteşem göğsünü ve sırtını seyretmeye koyuldu. "Ne?" Kaşları hemen endişeye dönüştü. "Hey, bir nefes al. Tekrar söyler misin?" Uzun bir duraksamadan sonra, "Evet, elbette. On dakika içinde orada buluşuruz. Hayır, sorun yok. Nefes almaya devam et, tamam mı? Evet, biliyorum. On dakika sonra görüşürüz."

Erin doğruldu, yerde kazağını ters bulup tekrar giydi. "Sorun nedir?"

"Arayan dostum Luke'tu. Karısı hamile ve bazı sorunları varmış. Buradaki klinik anakaraya gitmesini tavsiye etti, bu yüzden benden onları oraya uçurmamı istedi. Feribottan daha hızlı."

"Tanrım, zavallı Sydney."

Kazağını çekti ve saçlarına bir düzen getirmek için parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Biliyorum."

"Umarım iyidir."

"Bu şekilde ayrıldığım için üzgünüm."

Ayağa kalktı ve onun yanına gitti. "Özür dileme. Arkadaşının sana ihtiyacı var. Gitmek zorundasın."

"Gelmek ister misin?"

"Oh. Ah... Hayır, teşekkürler. Burada yapmam gereken bazı işler var. Döndüğünde görüşürüz."

Onu çabucak öptü. "Jenny'lere gitmek için beni bekleme. Ben yetişirim."

"Tamam," dedi, her ne kadar Luke ve Sydney'e yardım etmesini istese de birlikte geçirdikleri zamanın kesintiye uğramasından garip bir şekilde hayal kırıklığına uğramıştı.

Merdivenlere doğru ilerledi ama sonra geri döndü,
Kolunu kızın beline doladı ve onu yeniden harekete
geçiren derin, şehvetli bir öpücüğün içine çekti. "Hiçbir
yerde olmak istemiyorum ama
Burada." Ve sonra gitmişti, kapıya doğru koşarken ayak
sesleri döner merdivenin metal basamaklarında
yankılanıyordu.

CHAPTER 4

Erin, kamyonetinin eve giden yolda ilerleyişini izledi.

Ana yolda normalde sürdüğünden çok daha hızlı sürdüğünü fark etti. Sydney'e her ne olduysa önemsiz olduğunu ve Luke'la birlikte çok istedikleri bebeğe bir şey olmayacağını umuyordu.

Kazağının altına uzanan Erin, sütyeninin kopçasını yeniden bağladı ve kumaş vücuduna sürtündüğünde nefesi kesildi

hassas meme uçları.

Onun elektrik varlığı gittiğinde, deniz feneri Garip bir sessizlik vardı ve Erin onun aceleyle ayrılışının ardından hafif bir hayal kırıklığına uğramıştı. Kendi başına meşgul olmakta hiç zorlanmayan Erin, kendini bir anda yarım kalmış, karar veremez halde buldu

Onunla geçirmeyi umduğu öğleden sonrasının geri kalanında ne yapacağını bilemiyordu.

Deniz fenerinin üzerinden bir uçağın geçtiğini duyduğunda bir fincan çay daha demliyordu. Pencereye gitti.

görüş alanından çıkana kadar izledi. Onun binlerce saatlik deneyime sahip uzman bir pilot olduğunu bilmesine rağmen

Onu o küçük metal kutunun içinde gökyüzüne doğru savrulurken düşününce kalbi hâlâ boğazına kaçıyordu.

Uçma düşüncesi onu fiziksel olarak hasta hissettiriyordu. Bu her zaman böyle değildi. Eskiden seyahat etmeyi severdi ve yazları Avrupa ve Asya'da vakit geçirirdi.

üniversite ve hukuk fakültesi. Bir zamanlar Avustralya ve Yeni Zelanda'ya gitmek yapılacaklar listesinin en başında yer alıyordu. Ama Avustralya'da

O uçaklar sevgili kardeşinin çalıştığı binalara çarptı.

Bu görüntüler onu yıllarca rahatsız etmişti. O güne kadar, yıldönümünü takip eden haftalarda onlarla tekrar karşılaşma korkusuyla televizyondan ve internetten uzak durdu. Fotoğraf ve videoların rastgele bir şekilde ortaya çıkması nedeniyle sosyal medya hesaplarını silecek kadar ileri gitmişti

Birdenbire, onu günlerce sarmalın içine soktu. Kendini bu dehşeti tekrar yaşamaya hazırlamanın hiçbir yolu yoktu, bu yüzden uçaktan ve her türlü uçaktan uzak durmak için elinden geleni yaptı.

Bu da onun ve hayatına girdiğinden beri rahat yaşamını altüst eden, uzun zaman önce umut etmekten vazgeçtiği şeyleri dilemesine neden olan seksi pilot için acımasız bir ikilem yaratıyordu.

Telefon çalınca dalgın düşüncelerinden sıyrıldı. Erin Jenny'den gelen telefonu açtı.

"Merhaba." "Bir şeyi bölmüyorum, değil mi?"

"Yaklaşık yirmi dakika önce olacaktın." "Gerçekten mi?" Jenny tiz bir sesle sordu. "Anlatsana." "Biraz öpüşme oldu. Ve bir şeyler. O çağrılmadan önce bir iş için." Jenny ve Sydney yakın arkadaş olmalarına rağmen, Erin Luke'un Slim'i çılgınca aradığından bahsetmedi. Daha fazlasını öğrenene kadar, Erin Jenny'nin endişelenmesini istemiyordu.

"Bu tür şeylere bayılırım," dedi iç çekerek. "Çok seksi biri." Arka plandaki derin bir ses Erin'in çıkaramadığı bir şey söyledi. "Sessiz ol! Ben evliyim, kör değilim."

Erin, Jenny ve kocası arasındaki şakalaşmaya güldü. "Seksiliği konusunda ona katılmıyorum. Ama aynı zamanda çok tatlı ve komik ve..."

"Ondan hoşlanıyorsun."

"Ondan hoşlanıyorum. Hem de çok."

"Senin için deli oluyor. Dükkânda konuştuğumuz süre boyunca seni izliyordu. Bu çok heyecan verici, Er!"

"Henüz aklını kaybetme. Daha çok yeni." "Ama potansiyeli var."

"Belki." Onlar konuşurken, sehpanın üzerindeki dergileri düzenleyip yeniden yerleştiriyor, kenarlarını hizalıyor ve görünüşlerinden memnun olmadığında yeniden yapıyordu.

"Neden birisi biraz fazla yaklaştığında yaptığın o şeyi yapıyorsun?"

"Ne şeyi? Belki dedim. Bu nasıl kötü bir kelime?"

"Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun. Bu adam sizin için mükemmel olabilir ve siz onu dışarıda tutmak için şimdiden kapakları kapatıyorsunuz."

"Ben değilim! Bu hiç de doğru değil." Adam meme uçlarını emerken kızın ağzı hiç de sıkı değildi. Bu düşünce onu neredeyse kahkahalarla güldürecekti.

"O zaman nedir?"

"Biliyorsun." Jenny, Erin'in hayatında, ailesi de dahil olmak üzere, saldırılardan bu yana uçmak istemediğini bilen birkaç kişiden biriydi. "Yaşamak için ne yaptığını bir düşün. Benden çoktan Florida'ya gitmemi istedi."

Evan ve Grace'in Anguilla'daki düğününe gideceğim. Bunu nasıl yapabilirim?"

Uzun bir duraksamadan sonra Jenny, "Belki de Bu korkuyu bir kenara bırak ve tekrar seyahat etmeye başla. Eskiden çok severdin ve Toby bu yönünü kaybetmenden nefret ederdi. onun yüzünden."

"Onun yüzünden değildi," dedi niyet ettiğinden daha sert bir şekilde.

"Biliyorum tatlım," dedi Jenny nazikçe, "ama ne demek istediğimi anladın. Slim mükemmel bir pilot. Herkes öyle söylüyor. Eğer seni bu durumdan kurtarabilecek biri varsa, o da odur. Tek yapman gereken ondan denemene yardım etmesini istemek."

Dergileri bir kez daha yeniden düzenlemeye başladı. "Kendimi bu duruma sokmaya hiç niyetim yok."

"Çoğu insanın anlayabileceğinden daha iyi anlıyorum. Tekrar uçağa binmem uzun zaman aldı. Bunu biliyorsunuz."

"Evet. Çıktığınız ilk yolculuğu ve ne kadar zor olduğunu hatırlıyorum."

"Sizin için de öyle olacak ve sonra her seferinde biraz daha kolaylaşacak."

"Yapabilir miyim bilmiyorum."

"Pilot olan harika bir adama ilgi duyuyorsunuz ve çok gerçek ve çok anlaşılabilir bir uçuş korkusu bir şekilde ele almaya çalışmazsanız yeni ilişkinizde sorun yaratabilir."

"Tanrım, böyle söyleyince kendimi adamam gerekiyormuş gibi konuşuyorum."

"Kapa çenenini," dedi Jenny kahkahalar atarak. "Yapamazsın!"

"Ya..."

"Ne? Sadece söyle."

"Ya bunu atlatamazsam? Ya bir daha asla uçmamanın benim için daha iyi olacağına karar verirsem? Uçmak onun hayatırken Slim'le nasıl başa çıkabilirim?"

"Her şeyden önce, uçmak onun geçim kaynağı, hayatı değil. Ve

Eğer siz ve o birbiriniz için yaratılmışsanız, bunun üstesinden gelmenin bir yolunu bulursunuz. Eğer seni zaten düşündüğüm kadar önemsiyorsa, kendi hayatında bazı değişiklikler yapmak anlamına gelse bile, senin korkmanı ya da rahatsız olmanı asla istemeyeceğini söyleyecektir."

"Bundan son derece eminsiniz."

"İkiniz hakkında iyi hislerim var, Alex ve Paul'un da öyle. Bu sabah siz buraya geldikten sonra ikisi de öyle söyledi."

"Arkamdan mı konuşuyorsunuz?" diye sordu, adanın dedikodu makinesiyle eğlenerek.

"Hayır, öyle bir şey yok. Senin adına mutluyuz." "Biliyorum."

"Bu gece hala geliyor musun?"

"Sana bunu kaçırmayacağımı söylemiştim."

"Daha önce kesintiye uğrayan şeylerden daha fazlası için daha iyi bir teklif alırsanız kaçırmanıza izin verilir."

"Sanırım partinize katılmak için kendimi yeterince uzun süre kontrol edebilirim."

Jenny gülerek, "Yakında görüşürüz. Ve düşün İlk seferde uçuş olayını bir kez deneyip aradan çıkarmak. Slim'in bu konuda harika olacağını biliyorsun."

Jenny ile yaptığı görüşmeyi sonlandırırken Erin, bu ikilemden başka bir şey hakkında nasıl düşünebileceğini merak ediyordu.

Slim ile gelecek vaat eden ilişkisini daha başlamadan raydan çıkarmakla tehdit etti.

OWEN LAWRY buruşturulmuş mektubu sırtından çıkardı cebine koydu ve tekrar baktı. Gerçi tek bir cümleye "mektup" denemezdi. Bu bir şantajdı. Duygusal şantaj. Bir gün önce parçalara ayırmak istediği sayfa.

Açtığı anda sadece "Telefonuma cevap ver, annenden boşanacağım" yazıyordu.

"Mektup" iki gün içinde

Owen'ın eşi Laura ile birlikte sahibi olduğu Sand & Surf Hotel, Virginia hapishanesinden gelen iki ödemeli aramaya cevap vermemişti.

suçunu kabul ettikten sonra babasının şu anda ikamet ettiği Owen'ın annesini taciz ediyordu. Owen bunu bilmiyordu bile. Cep telefonlarından ödemeli arama yapılabiliyordu ve babası onun numarasını nereden bulmuştu? Ailesinden hiç kimse ona bu numarayı vermezdi.

baba ve oğul arasındaki tüm geçmişi bilmiyordu.

Tanrı'nın yeşil dünyasında Owen'ın konuşmak isteyeceği son kişinin Mark Lawry olduğunu bilemezlerdi.

Tabii ki babası biliyordu. Bu yüzden duygusal şantaj yapıyordu. Duruşmadan önceki haftalarda, kendisini yetiştiren o orospu çocuğunu görmeye hazırlanmak zorunda kaldığından beri kendini bu kadar gergin hissetmemişti.

Artık her şeyin bittiğini düşünmüştü.

Dava bitmişti ama babası için asla bitmemişti.

Elbette Laura Holden'da bir şeyler olduğunu anlamıştı ama Holden ona mektuptan ya da şantajdan bahsetmemişti. İkizlerini taşımak, Holden'a bakmak ve evin idaresine yardım etmekle yeterince uğraşıyordu.

Otel tatil haftası rezervasyonları ile doluydu. Babasının Owen'ın koşabildiğini hatırlatmak için uğraması dışında hayatları her zamanki gibi yoğun ve eğlenceliydi ama geçmişinden saklanamazdı.

Pencereden okyanusa bakarken kahvesi soğumuştu. Büyükannesi ve büyükbabasının, kendisine ve Laura'ya düğün hediyesi olarak verene kadar elli yıl boyunca sahibi oldukları otelin manzarasını seviyordu. Yaşadığı hayatı seviyordu.

ve Laura Holden ile buradaydı ve hevesle Mart ayında doğacak ikizleri bekliyordu. Her şey o kadar iyi gidiyordu ki, babasından gelen bu son yaylım ateşinin zamanlaması çok kötüydü.

Holden'ın odasından gelen bir hırıltı Owen'a küçük adamın uyandığını haber verdi. Kahvesinden kalanları lavaboya döktü ve onu getirmeye gitti. Bu Owen'ın en sevdiği şeydi.

Biyolojik babası Laura'nın ilk kocası olmasına rağmen, kendi çocuğu gibi büyüttüğu bebeğiyle gün boyu vakit geçirmiştir,

Justin. Ayda bir kez oğlunu görmek için adaya gelirdi. Ancak Owen, Holden'la kalan zamanını, bebeğin sevimli yüzünün onu görünce sevinçten parladığı bu gibi anlar da dahil olmak üzere, Holden'la geçirdi.

Owen onu kucağına aldı ve Holden doğduğundan beri bağımlısı olduğu tatlı bebek kokusunu içine çekerek ona sarıldı. "Hey, dostum. İyi uyudun mu?"

"Dadadadada."

Holden ona her böyle seslendiğinde kalbi eriyordu ve milyonuncu kez, bir insanın nasıl olup da Öfkelerini, her şeyiyle kendilerine bağımlı olan çaresiz bir çocuk üzerinde harcıyorlardı. Holden'ın ağır gece bezini attı ve altını değiştirdi.

Pijamalarının içine küçük bir kot pantolon ve kırmızı bir kazak giymişti. O kadar Siyah saçları ve gözleriyle çok tatlıydı, biyolojik babasının resmiydi, Owen ve Laura'nın umurunda değildi. benziyordu.

Owen, Laura ve Holden'ın hayatında olmasıyla kutsanmıştı ve her gün onlar için şükrediyordu. Böyle zamanlarda, yeniden yaşamaktansa unutmayı tercih edeceği anılar duygularını harekete geçirdiğinde, hayata başladığı noktadan ne kadar ileriye gittiğini ona hatırlatan Laura ve bebek için ekstra minnettarlık duyuyordu.

Holden'ı mutfağa getirdi ve kuru mısır gevreğiyle birlikte mama sandalyesine oturttu. Her sabah aynı rutini uyguluyorlardı ve Owen buna bayılıyordu. Sabahları Laura uyuyabilsin diye bebekle vardiyaya kalmıştı. Onun gibi Hamilelik ilerledikçe yeterince uyuyamaz hale geldi.

Kapının hafifçe vurulmasının ardından annesi başını eğerek daireye girdi.

Owen, arkasında nişanlısı Charlie ile kapıdan içeri girerken gülümseyerek, "İçeri gel," dedi. Onlar Bu günlerde neredeyse birbirlerinden ayrılamıyorlar ve Owen onlar için daha mutlu olamazdı.

"Günaydın." Sarah oğlunun yanından geçerek torununun alnına bir öpücük kondurdu.

Holden en sevdiği iki insanı görünce mutluluktan çılglık attı.

Owen, annesinin bebeğe odaklanmasıyla eğlenerek, "Buralarda nerede olduğumu görüyorum," dedi.

"Torunlar her zaman çocuklarla çarpışır." Sarah eğilip Owen'ın yanağına bir öpücük kondurdu. "Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydın."

"İkizler gelene kadar bekle," dedi Charlie. "Sana selam verirse şanslısın."

Owen güldü, çünkü bunun doğru olduğunu biliyordu. Annesi de yeni bebekler için en az kendisi ve Laura kadar heyecanlıydı. Artık her şey için heyecanlıydı. Babasının davası geride kalmıştı ve sonunda tam olarak ait olduğu yerdeydi. Owen'ın babasının son zalim yaylım ateşi yüzünden bu kadar acı çekmesinin nedeni de buydu. Annesi ve Charlie evlenmek istiyorlardı ama babası onu bırakmayı reddederse sonsuza dek birlikte yaşamaya razı olacaktı.

İkisinin de yaşadığı onca şeyden sonra Birbirlerini bulduklarında, istedikleri her şeye sahip olmalıydılar ve Owen aralarında duran tek şey olmaktan nefret ediyordu. ve mutlu bir gelecek. Zihinsel olarak, aralarında duranın kendisi değil babası olduğunu biliyordu ama bunu düzeltebilirdi. Keşke konuşmayı en az istediği kişiden gelen bir telefonu kabul etmeye cesaret edebilseydi.

"Kahvaltı için Shane Amca ve Katie Teyze'ye gidiyoruz," dedi Sarah Holden'a. "Bizimle gelmek ister misin?"

Shane Amca deyince Holden ayaklarını tekmelemeye ve mama sandalyesinden kalkmaya çalışmaya başladı.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum," dedi Sarah gülerek. "Senin için de uygun mu?"

"Elbette," dedi Owen. "Shane'le vakit geçirmeyi çok seviyor." Laura'nın erkek kardeşi, Owen'ın kız kardeşi Katie'yle mutlu bir nişanlılık dönemi geçiriyordu ve onlardan birkaç sokak ötede oturuyordu.

Kız kardeşinin yakınında olması ve Shane'le birlikte yerleştiğini görmek, Gansett Adası'ndaki hayatının sevilecek bir başka yanıydı.

Sarah ustalıkla Holden'ı mama sandalyesinden kaldırdı, üstünü başını temizledi, şapkasını ve paltosunu giydirdi. "Birazdan geri döneceğiz."

"Acele etmeyin. Bugün bir şey yapmayacağız."

Sarah gözlerini aydınlatan bir gülümsemeyle, "O zaman belki uyku vaktinde geri geliriz," dedi.

"Bana haber ver yeter," dedi

Owen. "Haber vereceğiz."

"Dada'ya bir öpücük ver," dedi Sarah.

Holden bacaklarının üzerinde tökezleyerek odanın karşısına geldi.

altında sallanıyordu. Bir hafta önce, henüz on aylıkken yürümeye başladığından beri Laura ile ona "sarhoş denizci" diyorlardı. Owen, Laura'dan ıslak ve özensiz bir öpücük almak için eğildi.

küçük adam. "Büyükkannen ve büyükbaban için iyi ol."

"Dadadadada."

Holden'ı kucağına alan Sarah, "Hadi Shane Amca ve Katie Teyze'yi görmeye gidelim," dedi.

Owen onları uğurladı ve sonra hâlâ mışıl mışıl uyuyan Laura'ya bakmaya gitti. Yatağa uzandı.

Onun yanında, gözlerini tavana dikmiş, telefonun tekrar çalmasını beklerken endişeyle doluydu. Yaklaşık otuz dakikadır oradaydı ki Laura arkasını dönüp ona sarıldı.

Aralarındaki kocaman bebek yumrusuyla elinden geldiğince ona yaklaşmaya çalışıyordu. Mart ayı ikisi için de yeterince erken gelemezdi.

Eli göğsüne indi, bu da onu sakinleştirmeye ve yatıştırmaya yardımcı oldu.

Onun üzerindeki sakinleştirici etkisi, onunla evli olmanın en sevdiği yanlarından biriydi.

"Bana sorunun ne olduğunu söyleyecek misin?" diye sordu uykulu ve seksi bir ses tonuyla.

"Bir sorun yok. Holden annem ve Charlie'yle birlikte, ben de karımla tembel bir sabah geçirmenin avantajını kullanıyorum."

"Şu andan bahsetmiyorum. Genel olarak son birkaç günden bahsediyorum. Bir şey için kara kara düşünüyorsun."

Bir yıldan uzun süredir birlikte yaşıyorlardı ama kızın gösterdiği ilgi onu hâlâ şaşırtıyordu.

"İstemiyorsan bana söylemek zorunda değilsin ama bana ihtiyacın olursa ben buradayım."

Kadının göğsüne koyduğu elini kapattı. "Biliyorum."

"Ve bana bahsettiğin iki defans oyuncusuna rağmen, ben hamileyim, kırılgan değilim."

"Bunu kesinlikle biliyorum. Sen Süperkadın'sın." "Konuş benimle, O. Aklından geçenleri anlat."

Aralarında herhangi bir mesafe olmasından nefret ettiği için cebinden katlanmış bir kâğıt çıkardı ve ona uzattı.

"Bu da ne?"

"Oku."

Kızın gözlerinin tek gözlü masanın üzerinde gezinmesini izledi.

cümlesini duydu ve şokla gözleri açıldı. "Aman Tanrım! O gerçek mi?"

"Maalesef, evet." "Aradı mı?"

"Şimdiye kadar iki kez. Aramayı kabul etmedim. Henüz." "Owen, annen bunu yapmanı istemezdi. onu. O ve Charlie bu hallerinden gayet memnunlar."

"Evlenememelerinin sebebi olarak nasıl yaşayabilirim?"

"Sebep sen değilsin."

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Senin üzülmene ve telefonun çalmasını beklerken endişe içinde kalmanı istiyor. Ona bu fırsatı vermeyeceksin. memnuniyet."

"Ondan korkarak kaçmaktan yoruldum. Ya telefonu açıp ne istediğini öğrenirsem ve annemin özgürlüğünü satın alırsam? süreç?"

"Ya seni yirmi yıl geriye götürecek bir şey söylerse? Bunu hiç düşündün mü?"

"Artık üzerimde böyle bir gücü yok." "Yok mu?"

Owen derin bir iç çekti, yenilgi duygularıyla doluydu. geçmişte kaldığını düşünüyordu. "Bunu yapmasından nefret ediyorum. Her şeyden çok nefret ediyorum."

"Biliyorum tatlım, işte bu yüzden onunla konuşmanı istemiyorum. Duruşma bittiğinden beri çok rahatladın. I

"Ondan önceki hislerine geri döndüğünü görmeye dayanamıyorum." "Ve ben de annemin bana yardım edemeyeceği fikrine katlanamıyorum.

benim yüzümden Charlie'yle birlikte ilerliyor." "Owen..."

"Teknik olarak benim yüzümden olmadığını biliyorum ama bu konuda bir şeyler yapabilirim."

Uzun bir duraksamadan sonra Laura bir dirseğinin üzerinde doğrulup ona baktı. "Ya telefona ben çıkarsam? Notunda sen olmak zorunda olduğun yazmıyor."

"İmkânı yok. Olmaz."

"Neden olmasın? O benim için bir hiç. Bana zarar veremez."

"Onu tanımıyorsunuz. Neler yapabileceğini bilmiyorsunuz."

"Elbette biliyorum. Anneni feci şekilde dövdükten sonra adaya geldiğinde ben de buradaydım. Seninle birlikte taşıdığın yaralara şahit oldum. Bana onun neler yapabileceğini bilmediğimi söyleme. Biliyorum ve bu beni korkutmuyor.

ondan bir telefon alma fikri."

"Bunu yapmana izin veremem. Sadece... Yapamam."

"Bunu benim için yapar mıydın? Eğer ayakkabı diğer ayağında olsaydı?"

"Evet, ama-"

"Aması yok. Telefona bakacağım. Ne istediğini göreceğim ve icabına bakacağım."

"Laura..."

"Telefona ben bakarım, Owen."

"Tamam," dedi, babasıyla konuşmak zorunda olmadığını bilmenin verdiği rahatlamaadan nefret ederek. Ne tür bir adam

Hamile karısının kirli işlerini yapmasına izin verdiğini mi?

"İşte," dedi muzaffer bir gülümsemeyle, "bu çok mu zordu?"

Gülümsemesine karşılık vermekten kendini alamadı.
"İstediğin zaman tam bir cehennem kedisi oluyorsun."

"Teşekkür ederim. Cehennem kedisi olabilirim ama aynı zamanda kocasını bir daha kimsenin onu incitmesine izin vermeyecek kadar çok seven bir eşim."

"Ben de seni seviyorum bebeğim. Eğer rahatsız edici bir şey söylerse telefonu hemen kapatacağına söz vermeni istiyorum."

"Yapacağım. Söz veriyorum. Şimdi yataktan kalkmama yardım et de çişimi yapıp dişlerimi fırçalayayım, sonra da oğlumuz başka bir şeyle meşgulken."

"Gündeminizi seviyorum, Bayan Lawry."

"Sizi seviyorum, Bay Lawry."

CHAPTER 5

Bir an önce adaya -ve Erin'e- dönmek istese de Slim, Luke ve Sydney'le birlikte Providence'taki Kadın ve Bebek Hastanesi'ne gitti. Umuyordu ki sessizce duran arkadaşına biraz destek sağlayabilirdi. Syd'in hamileliğinde bir sorun olma ihtimalinden korkuyor.

Doktorlar Luke'tan dışarıda beklemesini istediler. Sydney'i hastanenin acil servisinde değerlendirdi. Luke ondan birkaç dakikalığına da olsa ayrı kaldığı için itiraz ettiğinde Slim onun da geldiğine memnun oldu. Arkadaşını kolundan tutup yakındaki bir hastaneye götürdü.

Bekleme odasında onu bir sandalyeye oturmaya zorladı. "Nefes almalısın," dedi Slim.

"Onun ve bebeğin iyi olduğunu öğrenene kadar hiçbir şey yapamam."

"Eğer bir sorun varsa, mümkün olan en iyi yerdeler."

"Bu bebeği kaybedemez Slim. Başka bir kaybı asla kaldıramaz."

Luke'u Sydney'in bebeği kaybetmeyeceği konusunda temin etmek istiyordu ama bundan emin olamazdı. "En kötü senaryoya geçmemenin zor olduğunu biliyorum ama ilk sorun belirtisinde onu olabildiğince hızlı bir şekilde buraya getirdin. İkinizin de yapabileceği ve yapmadığınız başka bir şey yoktu."

Luke sandalyesine çöktü. "Çok mutlu oldu, planlar yapıyor, isimler hakkında konuşuyor. Sanki sonunda yeniden umut etmeye izin vermiş gibi."

Slim, bu umudun kendisinden çok daha fazlasına sahip olan birinden koparılacağı düşüncesiyle acı çekiyordu

İlk kocasını ve çocuklarını birkaç yıl önce alkollü araç kullanırken geçirdiğı bir kazada kaybetmiş.

"Onu bebek için denemeye ikna ettim. Eğer kaybederse..." "Luke, dostum, onun için pozitif olmalısın." Luke başını eğdi ve ellerinin arasına bıraktı.

Slim bir elini Luke'un sırtına koyarak Elinden geldiğince rahatlattı ve bunun yeterli olmadığını biliyordu. "Adada olduğun ve bizi buraya getirebildiğın için çok mutluyum.

bitti."

"Ben de öyle."

Derin bir nefes alan Luke doğrulup oturdu. "Umarım gününü çok kötü berbat etmemişimdir."

"Hiç düşünme. Yaptığım şey daha sonraya kalacak." Erin'in yanına dönmek için sabırsızlanıyordu.

Onu öpmek ve ona dokunmak için kaldıkları yerden devam edecekti. Tamam, bu kadar düşünce yeter, yoksa baş etmesi gereken utanç verici bir durumla karşı karşıya kalacaktı.

"Demek tatil için buralarda takılacaksın?" Luke muayene

odalarının kapısına bakarken sordu.

Arkadaşının Sydney'e neler olabileceğini aklından çıkarmak için çaresizce bir şeyler aradığını hissediyordu, Slim, "Bir deniz feneri bekçisi var, görüyorsun." dedi.

Luke bakışlarını kapılardan ayırıp Slim'e baktı. "Sen ve Erin mi? Gerçekten mi?"

"Öyle görünüyor."

"Alex ve Jenny'nin düğününden sonra bundan bir şey çıkar mı diye merak ediyordum ama sonra sen gittin."

"Ve o zamandan beri neredeyse her gün onunla konuşuyorum."

Luke dikkatini sevdiği kadınla arasında duran kapılara verdi. "Vay canına, bu harika. Gerçekten harika birine benziyor."

"Öyle ama çok da temkinli. Bir süredir hayatında çok şey yaşadı. Jenny'nin 11 Eylül'de ölen nişanlısının Erin'in ikizi olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet, bunu biliyordum."

"Anlayabildiğim kadarıyla, o zamandan beri hayatı bir şekilde tersine dönmüş durumda. Ağırdan almaya çalışıyorum ama ne zaman onunla birlikte olsam, bu planı unutuyor gibiyim."

"Syd'le ilk kez bir araya geldiğimizde de böyleydi. Ailesini o şekilde kaybettikten sonra, kalbini tekrar riske atmak istediğinden emin değildi. Sonunda adım atmaya karar vermesine sevindim."

"O da öyle. Siz ikiniz birlikte harikasınız."

Luke sanki daha fazla oturmaya dayanamıyormuş gibi ayağa kalktı ve volta atmaya başladı. "Neden bu kadar uzun sürdü?"

"Eminim sadece titiz davranıyorlardır."

Luke göğsünü ovuşturdu. "Kalp krizi geçirecekmişim gibi hissediyorum."

"Muhtemelen anksiyetedir. Derin nefes almayı dene."

On beş dakika sonra kapıdan bir hemşire girdiğinde Luke hâlâ göğsünü ovuşturuyordu.

"Bay Harris? Geri gelebilirsiniz."

Luke kapıya doğru fırladı.

Slim, diğer taraftan iyi haberler alacağını umarak ve dua ederek onun gidişini izledi. Daha fazlasını duymak için beklerken

Erin'e bir mesaj gönderdi.

Luke ve Syd ile acil servisteyim. Geri dönmeden önce neler olduğunu duymayı bekliyorum. Beni özledin mi?

Hemen cevap verdi: Bu kim? Ha-ha.

Çok komiksin!

Syd için iyi haberler umuyorum. Onlarla birlikte beklemen çok hoş.

Luke kendini kaybediyor.

Geldiğime sevindim. Sorunun ne olduğunu söylediler mi?

Pek sayılmaz, sormak da istemedim. Bir saat kadar daha bekleyip eve bırakmaya ihtiyaçları olup olmadığına bakacağım.

Sorun değil. Sen yokken diğer erkek arkadaşım burada beni eğlendiriyor.

Bekle, ben senin erkek arkadaşın mıyım?

Hayır, diğeri öyle. Sen benim kaçamağımsın.

Geri döndüğümde bunun bedelini ödeyeceksin.

Çok korkuyorum.

Dönerken sana haber veririm, böylece BF'yi çıkarabilirsin.

Çok sportmensiniz. Yakında görüşürüz! Uçtuğun teneke kutuda dikkatli ol.

Tatlım, ben o teneke kutunun içinde bir asım. Bir ara sana göstermeme izin vermelisin.

Slim onun nükteli cevapları karşısında eğlenerek kıkırdadı. Son birkaç aydır yaptıkları sohbetlerin bağımlısı haline gelmişti, bunun en büyük nedeni de onun keyifli mizah anlayışındı. Onu başka hiçbir kadının güldürmediği kadar güldürüyordu, ama Slim'in gözünden kaçmamıştı. Onunla Florida'ya, Anguilla'ya ya da başka bir yere gitmek için herhangi bir isteği yoktu. Birlikte geçirdikleri süre içinde, onunla neden daha fazla zaman geçirmek istemediği konusunda konuşmasını sağlayıp sağlayamayacağını görmesi gerekiyordu.

Bir ara sana göstermeme izin vermelisin.

Ugh. Erin ekranındaki metne baktı. Eğer onunla olan ilişkisinin bu şekilde devam etmesine izin verirse, Eninde sonunda ona uçmakla ilgili hislerini anlatmak zorunda kalacaktı. Daha önce Jenny ile bu konuda konuşmak yeterince zor olmuştu. Ona söylemenin ne kadar zor olacağını düşünmek bile istemiyordu.

Erin'e Sor köşesi için yeni fikirler ararken, dolup taşan e-posta kutusunu karıştırırken Jenny ile yaptığı konuşma zihninde dönüp duruyordu Philadelphia'da bir gazete için. Köşe yazısına tatil nedeniyle ara vermişti ama öğleden sonra birdenbire boş kalınca yeni yıl için bazı materyaller üzerinde çalışmaya karar verdim.

Başlangıçta gazete için yüksek profilli ölüm ilanları ve diğer ölüm ilanlarını yazmak üzere işe alınmıştı ve bu iyi bir zaman mıydı? Köşe yazarlığına, doğum izninde olan birinin yerine geçerek tesadüfen başlamıştı. Asıl köşe yazarı işe dönmeyi tercih etmişti,

ve Erin'e tam zamanlı köşe yazarlığı teklif edildi. Ne zaman ki

Gansett'e taşınma şansını yakaladığında, köşesini uzaktan yazmaya devam etmek için anlaşılmıştı. Şimdiye kadar iyi gidiyordu ve manzara değişikliği ona iyi gelmişti. Şuna değil

Gansett'e taşındığından beri edindiği harika yeni arkadaşlarından bahsetti.

Jenny'ye yakın yaşamak da güzeldi. Onun yakınında olmak ailesiyle birlikte olmak gibiydi ve Erin, Jenny ve Alex'in çocuklarının üzerine titreyebilmek için bir aile kurmalarını sabırsızlıkla bekliyordu. Kardeşi ve Jenny'nin birlikte sahip olabilecekleri çocukları çok fazla düşünmemeye çalışıyordu. Toby ve Jenny genç ebeveynler olmak istemişlerdi, dolayısıyla çocukları şimdiye kadar lise çağına yaklaşmış olacaktı.

Erin bunu düşünemezdi, yoksa kendini kaybetmeye başlardı. Bu onun için çok sık olmuştu.

İşaretlerin farkındaydı. Sonbaharda Jenny'nin düğününü büyük ölçüde Slim'in desteği sayesinde atlatmıştı ve bu düğünün yaratacağı duygusal sarsıntıyla başa çıkmanın bir yolunu bulacaktı.

Jenny'nin ilk çocuğunun doğumunun getireceği sonuçlardan emindi. Erin'in, Jenny'nin çocuklarına sevgili bir teyze gibi davranılacağından hiç şüphesi yoktu, ancak acı bir şekilde farkındaydı ki

aslında onun yeğenleri olmazdı.

"Bu kadar yeter," dedi yüksek sesle, sanki bu sözleri söylemek düşüncelerini tehlikeli durumdan uzaklaştıracakmış gibi

iyi bir yere gitmeyen bir yol. Bir e-postaya tıkladı ve kendini başka birinin sorunlarında kaybetmeye çalıştı; bu, köşeyi yazmaya başladığından beri garip bir şekilde katartık olan

bir uygulamaydı.

Sevgili Erin,

Bana yardım edebileceğinden emin değilim ama başka nereye başvuracağımı bilmiyorum. Mektuplarının çoğu, sorunlarını başkalarına anlatmaktan korkan genç kızlardan geliyordu. Sorularına köşesinde yer vermese bile, her birine cevap veriyor, sözlerinin küçük de olsa bir etki yaratabileceğini umuyordu. mücadele eden bir genç için fark yaratır.

Kardeşimi yerel bir mağazadan hırsızlık yaparken yakaladım ve onunla yüzleştirdim. Arkadaşlarının onu cesaretlendirdiğini söyledi. tek seferlik bir şeydi. Sonra bunu tekrar yaptığını gördüm. Eczanedeydik ve cebine bir şeyler koyup ödeme yapmadan çıktı. Arkadaşları orada değildi. Sadece ikimiz vardık. Polisle başını belaya sokmadan onu durdurmanın bir yolunu bulmak istiyorum ve onu ispiyonladığım için benden nefret etmesini istemiyorum. Lütfen bana yardım edin. Ne uyuyabiliyorum, ne yemek yiyebiliyorum, ne de bir şey yapabiliyorum. kardeşimi hapiste hayal etmekten başka bir şey yapamam.

Saygıları
mla, Tara

Sevgili Tara,

Kardeşiniz ona sizin kadar değer veren bir kız kardeşi olduğu için çok şanslı. Kardeşin için Onu koruyabilirsiniz ama yapabilecekleriniz sınırlıdır. Kardeşinizin yaptıkları hakkında ebeveynlerinizden biriyle veya her ikisiyle de konuşamıyorsanız, güvendiğiniz başka bir yetişkinle, bir öğretmenle, okul

danışmanıyla, komşunuzla veya koçunuzla, size yardımcı olabilecek biriyle konuşmanızı tavsiye ederim.

Bu durumun üstesinden gelebilirim. Bana anlattıklarını onlara da anlat.

ve yardım isteyin. Kardeşiniz ilk başta kızabilir ama bir gün onu büyük bir beladan uzak tuttuğunuz için size teşekkür edecektir. Lütfen bana yazın ve durumunuzun nasıl çözüldüğünü bana bildirin.

Sevgi
ler,
Erin

Gerektiğinde sorulara nasıl cevap vereceği konusunda tavsiyelerde bulunmaları için çağırabileceği uzmanlardan oluşan bir ekibi vardı ama Tara'nınki gibi bazıları daha netti. Kızın güvendiği birine anlatması ve yükünü hafifletmesine izin vermesi gerekiyordu. Tara'nın ona cevap yazacağını umuyordu.

Sonuç.

Bazen insanlar onun tavsiyesinin geri teptiğini ve kötü bir durumu daha da kötüleştirdiğini söylemek için cevap yazıyordu. Erin denedi

Ancak her köşe yazısının ve e-postanın altındaki feragatname onu her türlü sorumluluktan muaf tutuyordu. Yazıştığı insanlara karşı bağlayıcı bir sorumluluğu vardı. Ve gazetenin hukuk ekibi her cevabı inceledi.

internette ya da gazetede yayınlanmadan önce.

Sevgili Erin,

Kocamın bir arkadaşım ile ilişkisi olduğunun ortaya çıkmasıyla hayatım mahvoldu. Yıkıldım, kızgıyım, incindim ve kelimelere dökemeyeceğim daha pek çok şey yaşadım. İhanete uğradıktan sonra Sevdiğim iki insan tarafından öldürülmek beni mahvediyor. Bu dayanılmaz acıdan kurtulmanın bir yolunu bulamıyorum. Lütfen bana nasıl Kendimi daha iyi hissetmek ve benim için çok önemli

olan bu iki insan olmadan nasıl yaşayacağımı
öğrenmek için.

Debbie

Tanrım, buna ne diyebilirim ki?

Sevgili Debbie,

Başınıza böyle bir şey geldiği için çok üzgünüm.

Bazen hiçbir kelime seni teselli edemez.

böyle bir durum. Ama zamanla, imkansız gibi görünse bile, devam etmenin bir yolunu bulacağınızı söyleyeceğim

Şu anda. Rutininizi değiştirmek, ilginizi çeken yeni insanlarla tanışmak ve yeni arkadaşlar edinmek önemlidir. Yeni hobiler ve yeni aktiviteler, örneğin

Bir spor salonuna katılmak ya da bir dans kursuna gitmek sizi yeni insanlara götürebilir. Bazıları

affetmenin ileriye giden yolu bulmanıza yardımcı olabileceğini söyler. Bu sizin için işe yarayabilir ya da yaramayabilir, ancak bunu sizin için bir olasılık olarak ortaya koyuyorum

keşfetmek istersiniz. Olanları asla

unutamayacaksınız, ama belki de onları

affedebilirsiniz

bu süreçte kendinizi özgür bırakabilirsiniz. Bu arada, size neşe veren insanlara güvenin ve lütfen

Bana nasıl olduğunu söyle. Seni düşünüyor ve iyi olmanı diliyor olacağım.

Sevgi

ler,

Erin

Üç soruya daha cevap verdi; biri bir kadından annesinin kaybıyla başa çıkmaya çalışan bir kadın, bir diğeri evlenme konusunda fikrini değiştirmiş ve zarif bir

çıkış yolu arayan bir gelin adayı, üçüncüsü ise genç bir
belli bir kızın onu bir erkekten daha fazlası olarak fark
etmesini isteyen adam

Arkadaş. Bu durumların hiçbirini şahsen yaşamamış olsa da, kendi payına düşen acıyı yaşamış ve cevaplarına empati ile yaklaşmanın

Merhamet, ona yazan insanlara yardım etmek için uzun bir yol kat etti. Sıkı çalışması sayesinde köşe yazısının ulusal sendikasyon için seçilmesi, hukuk fakültesinden ayrıldığından beri en büyük profesyonel başarısı olarak sayılıyordu.

Erin işi, dişlerini etli ikilemlere batırmanın zorluğunu seviyordu ve diğer insanların sorunlarıyla başa çıkmalarına yardımcı olmanın dikkat dağıtıcılığını takdir ediyordu. Zamanla

Beşinci cevabını hazırlarken başını kaldırıp gökyüzünün kararmaya başladığını fark etti. Bu gece için sos hazırlama vakti gelmişti; Alex'in kaşıkla yemesi için fazladan bir parti daha vardı.

Slim'in mesaj atıp atmadığını görmek için telefonunu kontrol etti ama yeni bir şey yoktu. Sydney'i düşünüp olumlu bir sonuç almayı umarak mutfakla meşgul olurken, bir yandan da Slim'le bir uçuşa çıkmanın onu yerde tutan engeli aşmasına yardımcı olup olmayacağı fikri üzerine kafa yormaya devam etti.

CHAPTER 6

Mac McCarthy Junior, ailesinin ölümünden bir gün sonra Yıldönümü partisi uzun ve yorucu geçmişti. Çok erken uyanmıştı ve yorgun, huysuz, akşamdan kalma ve cinsel açıdan hüsrana uğramıştı. Her nasılsa, Maddie'nin ailesi sayesinde çocuksuz geçmesi gereken bir gece, karısıyla arasında yatakta ateşler içinde iki çocuğa dönüşmüştü. O da

Hailey'nin ayağı aile mücevherlerini ıskalamış, kafasına ve karnına ikişer tekme yemişti.

Yeter artık.

Kendini yataktan sürükleyerek çıkarmış, ateşini küçük kızla birlikte. Uyurken onu tutmak, keskin bir dirsek ya da ayak tarafından insansız bırakılma riskini almaktan daha iyiydi. Ve

Maddie çocuklara Noel için bir köpek almayı önermişti. Sanki! Yatağında iki çocuk ve bir köpek tam da ihtiyacı olan şeydi.

Thomas uyandığında kendini daha kötü hissetmiş ve Maddie'ye sarılmıştı, Hailey ise sadece babasıyla ilgileniyordu. Genelde bu durum Mac'in hoşuna giderdi ama huzursuz bir gecenin ardından yorgundu ve bu gece de aynısının olmasını bekliyordu.

Maddie öğleden sonra geç saatlerde, "Sanırım Jenny'yi arayıp bu gece için çıktığımızı söylemeliyiz," dedi.

Thomas onun kollarında uyuyordu ve Mac çocuklarda ne varsa ona da bulaşmasından endişe ediyordu. Hâlâ onun içindeydi.

Hamileliğin ilk üç ayı ve bu sefer hiçbir şeyin ters gitmesini istemiyordu. Son hamileliklerini kaybettikten sonra toparlanmışlardı ama kaybettikleri bebeği düşünmek hâlâ onun gözlerini yaşartabiliyordu.

"Sanırım öyle." Her ne kadar hayal kırıklığına uğramış olsa da

Arkadaşlarıyla geçirdikleri geceyi kaçırdıklarında, çocukları her şeyden önce gelirdi. "Onu yatırmamı ister misin?"

"Deneyebilirsin."

"Önce onu yatırayım. Onu almak için geri geleceğim."

Mac yukarı çıktı ve Hailey'yi beşiğine yerleştirdi, başparmağını ağzına götürmesini izledi. Yanakları ateşten kıpkırmızıydı ama şimdi ateşi daha önce olduğundan daha düşüktü. Thomas'ı almak için aşağı indi ve onu yatağa girip kanepeye uzanmış olan Maddie'nin yanına döndü. "İyi misin, tatlım?"

"Evet, sadece yorgunum. Uzun bir gün oldu." Daha dün, hamileliği ilerledikçe kendisini ona karşı çekici hissetmediğini itiraf etmişti. Adam ona ne kadar çekici olduğunu göstermişti.

ama dün gece ona bunu tekrar göstermeyi dört gözle bekliyordu.

Ona olan aşkının ya da şehvetinin biteceğini düşünmesi onu endişelendiriyordu. Bu asla olmayacaktı, ve onun kendisi için ne kadar önemli olduğunu bildiğinden emin olmak istiyordu. Elini uzatarak onu kanepeye uzanmaya davet etti.

Daveti memnuniyetle kabul etti ve ona sokuldu. "Artık evde geçirebileceğimiz bu gecede ne yapalım?"

"Yaşadığımız günden sonra akli başında insanlar gibi uyuyabiliriz."

"Yapabiliriz, ama bunun ne eğlencesi olurdu ki?" Bir elini kızın sırtında gezdirerek kıcını kavradı ve onu kendine doğru çekti.

"Seksle ilgilenmediğin bir zaman var mı, Mac?"

Bir an için bunu düşünüyormuş gibi yaptı. "Sen odadayken mi? Hayır, pek sayılmaz."

"Bir uyarı etiketiyle gelmeliydin," dedi, alaycı bir gülümseme gözlerini eğlenceyle parlattı.

Onun boynuna sokuldu. "Uyarı etiketinde benim hakkımda ne yazardı?"

"Bu adamla kim evlenirse evlensin, sabah, öğle ve akşam, mızızlanan, hasta çocuklarla ilgilenmekle geçen tüm bir günün ardından bile dışarı çıkmaya hazır olmalıdır."

"Kulağa doğru geliyor ve sabah, öğlen ve gece çalışmaya hazır olduğunuzu duyduğuma sevindim."

Dirseğiyle onu dürttü ve gülmesine neden oldu.

"Elimde değil, seni o kadar çok seviyorum ki sana dokunmak."

"Yardım etmek için çok uğraşma."

Mac onu öperken bir kahkaha daha attı. "Şipşak bir kanepeye ne dersin?"

"Bir şey yapmam gerekiyor mu?"

"Muhteşem, seksi kendin olmaktan başka bir şey değil."

Dramatik bir şekilde inledi. "Şu anda benim seksi hiçbir yanı yok. Tişörtümde çocuk salyası var."

"Dün sana karım hakkında kötü konuşmanı istemediğimi söyledim ve bunda ciddiydim. Onunla ilgili her şey seksi."

"Sanırım hayal görüyorsun ya da bir tür büyü'nün etkisi altındasın."

"Madeline McCarthy'nin büyü'sü altındayım. O sadece yapar benim için."

Elini adamın tıraş etme zahmetine katlanmadığı yüzüne koydu. "Bekâr olduğun zamanları hatırla ve ve Miami'de yaşamak? Her gün farklı bir ateşli hatunla?"

Eski hayatı hakkında sık sık yaptığı gibi, onun kendisiyle alay ettiğini biliyordu. "Miami'yi ya da bekâr olmayı hiç düşünmüyorum.

Sen, çocuklarımız, işim, ailem ve burada harika bir hayatım varken neden bunu isteyeyim ki?"

"Orada yaşadığınızdan daha iyi bir hayat mı?"

"Birlikte yaşadığımız onca şeyden sonra bana hala bunu sorabiliyor musun?"

"Bazen merak ediyorum. Hepsi bu."

Alnını onunkine yaslayarak, "İzin verin içinizi rahatlatayım. Olmayı tercih edeceğim hiçbir yer yok burada seninle olmaktan daha iyidir."

"Bütün gün mızızlanıp ağlayan hasta bebeklerle bile mi?"

"Özellikle de o zaman. Bugün saatlerce Hailey'e sarılabildim, ki o hareket halinde olduğu için bunu yapmak çok zor." Maddie'nin karamel rengi saçlarından bir tutam atkuyruğundan ayrılmıştı. Onu kulağının kırılğan kabuğunun arkasına sıkıştırdı ve bir parmak ucuyla çenesinin çizgisinde gezdirdi. "Asla eski hayatımı dilemiyorum." Onu öptü.

Dudaklarının yumuşak, tatlı dokunuşları onunkileri daha da ısıttı,

ağzını açıp dilini çıkardığında daha derin öpücükler onunkiyle alay etti. "Ve seni istemediğim bir zaman olacağını düşünmene katlanamıyorum."

Onunla birlikte olmak çocuklarla geçirdiği zor günü unutturuyordu. Onun üzerinde her zaman böyle bir etkisi vardı, bu şekilde birlikte olduklarında ondan başka her şeyi unutmasını sağlıyordu.

Bacağını onunkinin arasına sokarak, kalçasına bastırdı. ereksiyonuna karşı, onu inletti. Bunu üst kata taşımalarını önermeyi düşündü ama çocukları uyandırma riskini almak istemedi.

Bu işi sonuna kadar götürmeye kararlıydı, ne gerekiyorsa tam burada, kanepenin üzerinde yapacaktı, Maddie'nin tişörtünü yukarı kaldırıp başının üzerine geçirdi. Maddie'nin bütün gün fantezilerini besleyen yoga pantolonunu çıkarmasına yardım etmek için diz çöktüğünde kendi gömleği odanın diğer ucuna doğru yelken açtı.

çocuklarıyla ilgileniyordu. Kadının kıcının dar pantolonun içinde nasıl görüldüğüne bayılmıştı.

Teni sıcaktan kızarmış ve pembeleşmişti. ve onun da bunu en az kendisi kadar istediğini bilmek, giysilerinden kurtulmak için daha hızlı hareket etmesini sağladı. Kadının nefret ettiği ve adamın sevdiği aşırı büyük göğüsleri hamilelikten dolayı ağrıyordu, bu yüzden adam

Onları tuttu ve dilini her bir meme ucunun üzerinde gezdirerek onun altında kıvrınmasını sağladı. Bu küçük kıpırdanma onun

ve daha fazla zaman geçirmek isterken

Ön sevişmede, baş başa geçirdikleri zaman bugün pek sahip olamadıkları bir şeydi.

Adam kadının üstüne çıktı, kadının kolları boynuna

dolanarak onu daha fazla öpücük için geri getirdi. Çıplak
olmak

Onunla birlikte olmak tüm dünyada en sevdiği şeydi.
"Özledim

Sen," diye fısıldadı dudaklarını başka bir öpücük için yakaladığında.

"Bunu dün yaptık, Mac. Beni özleyecek zamanın olmadı."

"Bugün seni hayatındaki diğer adamla paylaşmak zorunda kaldığımda seni özledim."

Gülümseyerek kalçalarını davet edercesine eğdi ve bu, ona tek seferde girmesi için gereken tüm cesareti verdi. Bu itiş onu ezici zevkten nefessiz bıraktı.

"Tanrım," diye fısıldadı, "bu çok iyi. Her zaman çok iyi."

"Yavaş gitme, Mac. Bu gece olmaz." Bacaklarını Mac'in kalçalarına doladı ve onu iterek yıldızlar görmesini sağladı. Bu ve parmaklarını kıkına sokup onu daha da içine çekmesi arasında-

Üst kattan gelen bir çığlık onu itişinin ortasında dondurdu. "Anne!"

Mac feryat etmek istiyordu ve bitirmek istiyordu.

Maddie onun omzunu itti. "Bırak beni." "Maddie..."

"Onu yatıştırdıktan sonra seninle yatakta buluşuruz."

Yapmak istediği en son şey olmasına rağmen geri çekildi, oturmasına yardım etti, tişörtünü buldu ve ona uzattı.

Merdivenlere yönelmeden önce onu öptü. "Özür dilerim."

Aleti zonkluyor ve kalbi öfkeyle çarpıyordu, Kanepeye uzandı, kendini sakinleştirmeye çalıştı ve küçük bir şeyden teselli bulmaya çalıştı - en azından Thomas bu sefer onları iş üstünde yakalamamıştı.

LUKE, Sydney hastane yatağında uyurken ona bakarak saçlarını alnından geriye doğru fırçaladı. Kurumuş gözyaşı izleri kusursuz tenine gölge düşürüyordu.

Tanrı'ya şükür. Şükürler olsun. Şükürler olsun. İki kelimelik

cümlesi zihninde bir ilahi gibi dönüp duruyordu, çünkü bebek iyiydi. Syd iyiydi. Daha önce, bebeğe baktığında ona o iri geyik gözleriyle bakıp kanaması olduğunu söylediğinde, onun için kendini zor tutmak zorunda kalmıştı. İkisinin de çok istediği bebeği kaybetme düşüncesi onu içten içe çıldırtıyordu.

Kendine sürekli onun iyi olduğunu hatırlatmak zorundaydı. Bebek iyiydi. Her şey yolundaydı. Sydney endişeleniyor, ağlıyor ve stres yapıyordu. Onlar sakinleştirmek için bir şeyler vermiş ve tansiyonu olması gerekenden yüksek olduğu için onu bir gece tutmaya karar vermiştir.

Neden acaba?

Sonra Slim'in hâlâ burada olduğunu ve gitmeden önce Syd'in durumuyla ilgili haber beklediğini hatırladı.

Luke eğilip onun solgun yanağını öptü ve bekleme odasında bıraktığı yerde, People dergisinin bir nüshasını karıştırmakta olan arkadaşını bulmaya gitti. O da

Luke'un geldiğini görünce ayağa fırladı. "Nasıllar?"

"İyiler, Tanrı'ya şükür."

"Oh," dedi Slim rahat bir nefes alarak. "Bu harika bir haber."

"Onu bu gece tutacaklar, böylece gidebilirsiniz. Gününüzü mahvettiğim için özür dilerim. Uçuş için bana bir fatura gönderin."

"Özür dilemeye gerek yok ve uçuşta Mutlu Noeller."

"Slim-"

Luke'un itirazını elinin tersiyle itti. "Bu kadar yeter. Her şeyin yolunda olmasına çok sevindim."

"Teşekkür ederim. Ben de memnun oldum. Hem de çok sevindim. Eğer ona bir şey olursa... Bunu hayal bile edemiyorum."

"Bunu nasıl yapıyorsunuz

bilmiyorum." "Neyi yapıyorsunuz?"

Luke sordu.

"Eş, çocuklar, ev ve ocak meselesi. Baktığınız her yer tehlikelerle dolu." Ürperdi. "Birine benim üzerimde bu kadar güç verme düşüncesi... Korkutucu."

Luke saatler sonra ilk kez gülümsedi. "Bu aynı zamanda başıma gelen en güzel şey. Onun beni sevdiği gibi sevilme... Bu dünyada buna benzer başka bir şey yok."

"Sen öyle diyorsan."

"Jenny ve Alex'in düğününde seni Erin'le birlikte gördüğümde, bundan bir şeyler çıkabileceğini düşündüm. Kıvılcımlar uçuşuyordu. Bunu herkes gördü."

"Bundan bir şey çıktı. Tatili onunla birlikte deniz fenerinde geçireceğim."

"Vay canına, bunu hiç duymamıştım."

"Daha bu sabah karar verildi."

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama tatili bir kadınla geçirmek ciddiye kokuyor."

"Öyle değil. Takılıyoruz, eğleniyoruz."

Luke yorgunluğunu belli eden alaycı bir sırıtışla, "Dikkatli ol," dedi. "Yeni yılda kendini ayak bileğinde bir prangayla bulabilirsin."

Slim gülümseyerek, "Dilini ısır," dedi.

Luke elini uzattı. "Bugünkü her şey için tekrar teşekkür ederim - yolculuk ve destek. Çok minnettarım."

Slim elini sıktı ve ona kardeşçe sarıldı. "Ne zaman istersen.

Eve gitmeye hazır olduğunda beni ara. Seni alırım."

"Sen en iyisisin, ama bizim için endişelenme. Syd hazır olduğunda tekneyi geri alacağız." Luke Slim'i yoluna gönderdi.

ve Sydney'in acil servisteki odasına döndüm. Önümüzdeki bir saat içinde onu üst kattaki doğum servisine taşıyacaktı. Oturdu.

yatağının yanında, elini tuttu ve boynundaki ve omuzlarındaki gerginliği biraz olsun hafifletmek için başını döndürdü.

Onun elini sıktı.

Başını kaldırdığında onun kendisini endişeyle izlediğini gördü.

"İyi misin?"

"Sen öyleysen, ben de öyleyim."

"Sizi böyle bir çileye soktuğum için üzgünüm."

"Üzülme. İçimden bir ses bunun küçük prensesimizin bizi zor durumda bıraktığı tek an olmayacağını söylüyor."

Gülümsedi. "Ne yaşadığımızı öğrenmek için ne güzel bir yol." "En azından onu ilk gördüğümüz anı asla unutmayacağız." "Hayır, unutmayacağız. Bu gece için bir otele gitmek ister misin?"

Gece mi? İkimizin de burada sıkışıp kalmasına gerek yok."

"Sen ve prenses olmadan hiçbir yere gitmiyorum."

"Emin misin?"

Kadının elini dudaklarına götürdü. "Çok eminim."

Gansett'e dönüş uçağında Slim

Luke ile yaptığı konuşma. Gerçeği söylemişti.

birine bu kadar güç vermekten korktuğunu söylemişti. Ama bu sözleri söylerken bile, Erin'e onu incitecek gücü çoktan verdiğini biliyordu ve bu da ayıltıcı bir düşünceydi. Bu tam olarak ne zaman olmuştu?

En başında, eğer ona karşı dürüst olsaydı Kendisi. Onu deniz fenerinin dışında otururken, ateşle ilgilenirken ve ölen kardeşinin nişanlısının başka biriyle evlenmesine ağlarken gördüğü geceyi düşündü. O gece kadının kederi kalbini kırmıştı ve o zamandan beri kadının metaneti onu etkilemişti.

Jenny'nin düğününü atlatmakla kalmamış, nedimelerinden biri olarak da göz kamaştırmıştı. sevgili kardeşinin karısı olması gereken kadın. Bu biraz cesaret isterdi ve ona hayran kaldı. Arkadaşı için kendi acısını bir kenara bıraktığı için çok teşekkür ederim.

Ama daha önce Luke'un Sydney'e karşı bu kadar onu duraklattı. Bir başkasını bu kadar önemsemek korkutucu bir şeydi ve bundan kaçınmak için elinden geleni yapmıştı. Yakında kırk yaşına basacaktı ve bu yaşa hiç de yakın değildi. yirmisinde olduğundan daha yerleşikti.

Erin'den ne kadar etkilenirse etkilensin -ki inanılmaz derecede etkileniyordu- aile-erkek hayatının ona göre olduğundan emin değildi ve Erin'in ne istediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Birçok konuşmalarında "o noktaya" gelmemişlerdi. Ev, ocak ve aile hakkında sorular sorarak kendisinin ve onun önüne geçiyor olabilirdi.

Bileğindeki kelepçe kurdeşen dökmesine neden olur.
Hayır.

Bu konuda şüpheleri vardı. Ama Erin'le daha fazla zaman geçirme fikri onu mutlu ediyor ve mümkün olabilecekler için heyecanlandırıyordu. Bir kadından zevk almak, zincirlenmek anlamına gelmiyordu. Eşit miydi?

Ada görüldüğünde, tüm dikkatini adaya verdi. Karanlıkta inmek için pist ışıklarına güvenerek güvenli bir şekilde inmeye doğru. Slim ona ulaşmak için sabırsızlanıyordu.

onunla birlikte olmak, onu biraz daha öpmek,... Kahretsin, belki de düşündüğünden daha fazla zincirlenmişti.

Hafta sonu beklenen sert rüzgârların geçim kaynağına zarar vermemesini sağlamak için klipsleri asfalta yerleştirilmiş metal halkalara takarak uçağını -pranga demişken- sabitlemenin metodik rutinini uyguladı.

Kamyonetinin kabinine girer girmez, Erin'e nerede olduğunu öğrenmek için bir mesaj gönderdi.

Jenny'nin evinde.

Döndün mü? Şimdi

döndüm. Yoldayım.

Yakında

görüşürüz.

Sabırsızlanıyor

um.

O da bekleyemedi. Zincirlenmek hiç bu kadar iyi hissettirmemişti.

CHAPTER 7

Erin telefonunu kot pantolonunun arka cebine koyduktan sonra Jenny, " **C** kocaman gülümse," dedi.

Jenny'nin sebze tepsisi için kırmızı biber doğramaya devam etti. "Ne büyük gülümsemesi?"

"Seksi pilotunuzdan haber aldığınızda yüzünüzde beliren ifade."

Erin, "O benim seksi pilotum değil," dedi.

Jenny'nin Slim'le olan arkadaşlığından bir şeyler çıkacağına emin olmasından rahatsızdı.

"Seksi bir pilot mu, değil mi?"

"Seksi."

"Tatillerde seninle birlikte oluyor mu, olmuyor mu?"

"Hep bu kadar baş belası mıydın, yoksa mutlu bir evliliğin varken mi başladı?"

Alex odaya girdiğinde karısına sırıtarak, "Evlendiğinden beri çok daha baş belası oldu," dedi.

"Dinle onu," dedi Jenny alay ederek. "Ben onun sahip olduğu en iyi eşim."

"Bunu biliyorsun, bebeğim." Kolunu arkadan ona doladı ve kız öğrenci gibi kıkırdayana kadar boynunu öptü.

Kalbi ağrımaya başladığında Erin şaşkınlığa uğradı. Şimdiye kadar Jenny'nin başka birine aşık olduğunu görmeye alışmış olmalıydı. Ama yaz boyunca adaya gelene kadar Alex onun için soyut bir varlıktı, Jenny'nin görüştüğü yeni adam. Şimdi ise ete kemiğe bürünmüş, Jenny için deli olduğu belli olan bir adamdı. Toby'nin Jenny'si...

"Ee?"

Erin toz haline gelmiş biberlerden başını kaldırdığında Jenny'nin kendisiyle konuştuğunu fark etti. "Özür dilerim, dalmışım."

Jenny ona pis bir gülümseme gönderdi.

Erin'in Slim'i düşündüğünü sanıyordu. Bu en iyisiydi. Erin'in yapmak isteyeceği son şey Jenny'nin bulmak için çok uzun süre beklediği mutluluğa saçmalık. Jenny'ye deliler gibi aşık olan Toby, Erin'e kendini aşmasını ve özellikle de Jenny ve Alex'in yeni ve güzel evlerinde misafirken bu işe dahil olmasını söyleyecekti.

Paul ve Hope birkaç dakika sonra Hope'un Noel öncesi heyecanıyla dolu oğlu Ethan'la birlikte içeri girdiler.

Alex Ethan'a, "Sana yatak odasındaki Xbox'ı ayarladım," dedi.

"Güzel!"

"Bir saat sonra yatma vakti," diye seslendi Hope oğlunun ardından.

"Mac ve Maddie'nin çocukları hasta, o yüzden bu gece yoklar," dedi Jenny. "Ama herkesi ayın yirmi altısında evlerine davet ettiler."

"Tabii, kulağa eğlenceli geliyor," dedi Hope.

Erin, "Siz parti yapmaktan hiç vazgeçmiyorsunuz," dedi. "Yılın bu zamanı buralarda yapılacak tek şey bu," Umut dedi ki.

"Zaman geçirmek için sana birkaç ipucu vermemi ister misin, kardeşim?" Alex ukala bir sırıtışla gözlerini muziplikle parlatarak sordu.

"Kusura bakma tatlım," dedi Hope yüzünü buruşturarak. "Ona bir softball attım, değil mi?"

"Ve tam on ikiden vurdu." Paul Hope'a gülümsedi ve kolunu ona doladı. "Şimdiye kadar daha iyi biliyor olmalıydın."

"Gerçekten yapmalıyım."

Jenny, Erin'in bilgilenmesi için, "Alex'in kirli zihni ve ağzı bir efsanedir," dedi.

"Benim kirli zihnimi seviyorsun ve kirli ağzıma bayılıyorsun."

Jenny ağzına bir rulo tıktı ve herkesi histerik bir şekilde güldürdü.

"Seni çok seviyorum Jenny." Paul gözlerindeki kahkaha yaşlarını sildi. "Çok, çok fazla."

Jenny kayınbiraderine, "Onu senin için idare etmem hoşuna gidiyor," dedi.

"Evet, biliyorum."

Alex bir lokma ekmek yerken, "Yönet beni, kıcımlın kenarı," dedi.

Jenny iniltiiler arasında, "Kıçın senin en iyi taraflarından biri," dedi.

Jared ve Lizzie James başka bir adam olan Erin ile birlikte geldi.

daha önce tanışmamıştı. Onu Jared'in kardeşi Quinn olarak tanıttılar. Jared gibi sarışındı ama kardeşinden farklıydı,

Quinn kolay kolay gülümsemezdi ve kibar ama sessizdi.
Lizzie

Quinn'in Jared'le birlikte satın aldıkları binayı görmeye nasıl geldiğini anlatarak telafi etmekten çok daha fazlasını yaptı.

Adanın yaşlıları için dinlenme evi.

"Adamız hakkında şu ana kadar ne düşünüyorsun Quinn?" Paul kokteyllerin üzerine sordu.

"Bu, şey, küçük."

"New York'ta yaşıyorsun," dedi Lizzie. "Bundan sonra her şey sana küçük gelecektir."

Quinn küçük bir sırıtışla, "Küçük vardır, bir de Gansett küçük vardır," dedi.

Onların ileri geri konuşmalarını izleyen Erin, Lizzie'nin kayınbiraderini projesini benimsemeye ikna etmek için ne kadar uğraştığını görebiliyordu. Onun yeni tesiste kadrolu doktor olmasını istiyordu. Quinn görünüş olarak ağabeyine benzese de, Jared'in rahat çekiciliği ya da zekâsından hiçbirine sahip değildi.

Quinn daha düğmeli ve kasvetliydi.

Konuşma tatil planlarına döndüğünde James ailesinin dinamikleri ilgisini çekse de, Erin kendini kapıyı izlerken, beklerken ve tahmin ederken buldu. Her an gelebilirdi. Tanrım, erkek arkadaşının gelmesini bekleyen aptal bir genç kız gibiydi.

geldi. Daha fazla gülünç olabilir miydi? Ama öyle hissediyordu. Onun farkındalığıyla teni karıncalanıyordu ve o henüz gelmemiştii bile. Onun yolda olduğunu bilmek kalbinin daha hızlı atmasına neden oluyordu. Yüzü sıcak hissediyordu ve

Muhtemelen kızardı ve sırlarını arkadaşlarıyla dolu odaya verdi.

O gelmeden önce kendini toparlamak için biraz yalnız

kalmak isteyerek bir bardak buzlu su almak üzere mutfağa gitti.

Doğal olarak Jenny de onu takip etti ve suyu getirmesi için ısrar etti.

Erin bir yudum aldı, soğuk sıvı kurumuş boğazını yatıştırdı.

"İyi olacak mısın?" Jenny alaycı bir ses tonuyla sordu.

"Bilmiyorum. Onun için içim içimi yiyor ve böyle olmamalıyım. Kısa bir ziyaret için burada ve sonra kışın geri kalanı için Florida'ya dönüyorum. Bundan ne çıkabilir ki?"

"Erin... Gerçekten mi? Gerçekten bunu mu soruyorsun? Adaya ve deniz fenerine bağlı değilsin. Onunla gidebilirsin."

"Bilmiyorum. Henüz hiçbir şeye karar verilmedi."

"Gidip ne olacağını görmelisin. Kaybedecek neyin var ki? İşler yolunda gitmezse, buraya geri dönüp Yazın."

"Kaybedecek her şeyim var. Yapamam... Bunun ne olabileceğine hazır mıyım bilmiyorum."

Jenny lavabonun yanındaki tüneğini bıraktı ve odayı geçerek Erin'in tezgâha yaslandığı yere gitti. Ellerini Erin'in omuzlarına koyarak onu göz teması kurmaya zorladı. "Ben de tam senin olduğun yerdeydim. Alex ve onun korkunç çim biçme makinesi kükreyerek hayatıma girdiğinde, hiçbir şekilde

Onunla ve benden istediği her şeyle mücadele etmeye hazırdım. Aslında annesinin başına gelenler yüzünden o da hazır değildi. Ama bak ne yapardık

Eğer şansımızı deneyecek cesareti bulamasaydık kaçıırırdık."

Tanrım, diye düşündü Erin, ağlayacağım. Gözyaşlarını tutmak için öfkeyle gözlerini kırptırdı.

Jenny ona sarıldı. "Kaybetmeyi göze alabileceğimizden daha fazlasını riske atmak çok korkutucu. Bunu anlıyorum. Herkesin anlayabileceğinden daha iyi anlıyorum. Ama Toby mutlu olmamızı isterdi, Er. Buna inanmak zorundayım, yoksa bunu başaramazdım. gün."

Jenny'ye ve onun bilgeliğine tutunan Erin başını salladı. "Ben yapabiliyorsam, sen de yapabilirsin."

Erin güldü ve Toby'yi kaybettikten sonra mihenk taşı haline gelen kadından uzaklaştı. "Ben asla sen olmasaydın hayatta kalabilirdim."

"Aynen öyle. Ama hayatta kalmaktan daha iyisini yapabiliriz. Başarılı olabiliriz. Ve bir gün, burada işimiz bittikten sonra, onu tekrar göreceğiz. O gün geldiğinde benimle gurur duymasını istiyorum."

"Ben de öyle." Erin kendini toparlamaya çalışarak derin bir nefes aldı. "Sana herkesten daha çok hayranım. Umarım bunu biliyorsundur."

"Hislerimiz kesinlikle karşılıklı. Ve... Sanırım senin adam burada."

Erin, Jenny'ye onun kendi erkeği olmadığını hatırlatmak üzereydi ki Slim mutfağa geldi ve bir yalancı çıkardı içinden dışarı fırladı. Adamın yakışıklı ve gülümseyen yüzünü görünce kalbi neredeyse yerinden fırlayacaktı. rüzgârda savrulan saçları ve giydiği sert deri ceket. Bir fantezinin hayata geçmiş hali gibiydi ve kara gözleri onu içine çekiyordu.

"Beni arayan Alex mi?" Jenny onları biraz yalnız bırakmak için mutfaktan uzaklaşarak sordu.

"Kurnaz değilse hiçbir şey değildir," dedi.

"Her zaman en güçlü yanı bu olmuştur."

Adam ona doğru geldi ve kadının tüm vücudunun onun yakınlığına tepki olarak çılgına dönmesine neden oldu. Ne. Ne. Cehennem.

Adamın ne beklediğinden emin olamayan kadın, bir sonraki hamlesini tahmin etmeye çalışarak ona baktı. Ama adam ona sadece sarılmakla yetinince, kadın ona doğru sarktı ve büyüleyici erkek, deri ve sabun kokusunu içine çekti.

"Seni özledim," diye fısıldadı, kulağına yeterince yaklaşarak bir dizi eşi benzeri görülmemiş tepkiyi tetikledi. Bacaklarının arasında ısrarlı bir arzu zonklamasıyla birleşti.

Yüce Tanrım. Bu adamın nesi vardı? Nasıl oldu da Sadece bir odaya girip ona sarılarak onu titreyen bir istek yığınınına mı indirgeyeceksiniz?

Hava almak için ayağa kalktığında, kollarının ceketinin içinde olduğunu ve beline dolandığını fark etti. Eğer birkaç saatliğine gittiğinde böyle tepki veriyorsa, nasıl

Florida'daki kış hayatına devam etmek için tekrar gittiğinde ne hissedecekti? Bunu düşünmek istemiyordu, özellikle de adam tam karşısında durmuş, onu beğenisine göre biraz fazla iyi gören o seksi kara gözleriyle süzerken.

"Beni özledin mi?"

"Bir yere mi gittin?"

Gözleri eğlenceyle parlıyordu, gülümsemesi Yüzünü yakışıklılıktan gülünç derecede seksiliğe dönüştürüyordu. "Umursamazlığınla beni incitiyorsun."

"Evet, seni özledim. Şimdi daha iyi hissediyor musun?" "Hayatımda hiç bu kadar iyi hissetmemiştim."

"Asla mı?" diye sordu, onun içten sözlerine verdiği duygusal tepkiyi gizlemek için mizaha güveniyordu.

"Hatırladığım kadarıyla hayır."

Parmaklarını kızın çenesine koyarak, başını döndüren ve daha fazlası için ölmesine neden olan yumuşak, tatlı bir öpücük için yüzünü yukarı kaldırdı.

"Devam edecek," dedi ve onu serbest bıraktı.

Aynı anda hem çok fazlaydı hem de yeterli değildi. Bu nasıl mümkün olabilirdi? Onu tam anlamıyla alarma geçirmek için tek yapması gereken odaya girmektir. Göğüs uçları gerilmiş, karnı titremeye başlamış, avuçları terlemiş ve bacaklarının arasındaki karıncalanma basit bir sarılmayla tam bir zonklamaya dönüşmüştü ve öp.

Onunla ilgili hiçbir şey basit değildi, özellikle de kızın ona verdiği tepki. Bir sarılma ve öpücükten başka bir şey yapmadan onu bu kadar tahrik edebiliyorsa, daha sonra deniz fenerinde tekrar yalnız kaldıklarında ne olacaktı? Yüzünü serinletecek bir vantilatöre ve sinirlerini yatıştıracak sert bir içkiye ihtiyacı vardı.

Erin kendine buzlu bir votka ve soda doldurdu, bu durumla başa çıkmak için biraz sıvı cesareti umuyordu. hızla kontrolünden çıkıyordu. Aynı içkiyi onun için de hazırladı ve diğerlerine katıldılar. Slim kanepede onun yanına oturdu, bacağını onunkine sıkıca bastırdı, kolunu arkasına uzattı.

Diğerleri gülüşüp McCarthy'lerin yıldönümü partisinden, yaklaşan tatil planlarından, Lizzie'nin huzurevi projesinden ve diğer ada dedikodularından bahsederken, Erin Slim geldiğinde onu terk eden dengesini bulmaya çalıştı. Onun sevgisine mazhar olmak ne kadar heyecan verici olsa da daha ileri gitmeden durdurmak için. Birbirlerine hiçbir söz vermemişlerdi. Geri alınamayacak şeyler yapmamışlardı.

Henüz.

Daha önceki ateşli öpüşme seansı ve birkaç saat aradan sonra onu tekrar gördüğünde verdiği tepki bir gösterge ise, mevcut durum daha fazla sürmeyecekti. Bu oluyordu ve onunla kalmasını isteyerek bunu teşvik etmişti.

Geçirdiği her saatle bunu teşvik etmişti.

Son birkaç ay boyunca onunla mesajlaşarak, telefonda ve FaceTime'da flört ederek geçirdim.

Ama şimdi o buradayken, hemen yanında otururken ve belli ki daha önce yaşadıklarından daha fazlasını isterken, flört eğlencesi ile

Ciddi bir bağlılık. Ailesi ve Jenny gibi birkaç yakın arkadaşı dışında

Bağlantısızlık bir sanat biçimidir, hayatını yüzeyde yaşar ve ne bulabileceğini görmek için derine inmez.

Yüzey onun için iyi çalışmıştı. Yüzeyde kimse zarar görmüyordu. Orada her şey daha basit, daha temizdi. Bu Onunla olan durumu gittikçe karmaşıklaşıyordu ve gitme düşüncesi şimdiden içini acıtıyordu. Peki gerçekten gittiğinde ve birlikte kalmak için mesajlara, telefon görüşmelerine ve FaceTime'a geri dönmek zorunda kaldıklarında nasıl olacaktı?

Dokunmak mı? O buradayken ateşli ve ağır bir kaçamak yapsalardı, iletişimde kalmak ister miydi? Belki de tek istediği bir kaçamaktı.

yine de istedim.

İşte tam da bu yüzden ne pahasına olursa olsun karışıklıklardan kaçınırdı. Peki nasıl olmuştu da kendini bu esrarengiz adamla sıkı sıkıya bağlı bulmuştu?

Ona gerçek adını söylediği gece olmuştu. Sevgili kardeşiyle aynı adı paylaştığını duyduktan sonra hiçbir şey kolay olmamıştı.

"Hey," dedi omzuyla onu dürterek. "Nereye gittin sen?"
Dncelerinden sıyrıldığında Evan McCarthy ve Grace Ryan'ın arkadaşıyla birlikte geldiğini gördü Fiona, Evan'ın kardeşı Adam ve nişanlısı Abby Callahan.
Slim'in sorusuna yanıt olarak "Hiçbir yerde," dedi.
"Her şeyi fazla dnmyorsun, değil mi?" "Ne? Hayır.
Öyle bir şey yapmıyorum." Onun iğrsyle haşlanmış, Jenny'ye mutfakta yardım etmekle ilgili bir şeyler mırıldanarak kaçmaya çalıştı.

Elini tutarak onu durdurdu. "Gitmek mi istiyorsun?"
"I..." Hem gitmek hem de kalmak istiyordu; kendisine neler olduğunu ve hâlâ yapabiliyorken bunları nasıl kontrol altına alabileceğini anlamak için biraz zaman kazanmak istiyordu.

Saçmalıklarının iini gören ve onun kalbini kendisinden önceki tüm erkeklerden daha kolay bulan o bilgili gözlerle onu izledi. "Hadi gidelim."

"Ben, Jenny..."

"Anlayacaktır."

Ve yapacaktı da. Erin'in bundan hiç şüphesi yoktu.

"Tamam."

Bu gelişmeden Erin'in hoşuna gitmeyecek kadar memnun olan Jenny'ye mazeretlerini bildirdiler.

Jenny ona sarılırken, "Sabah beni ara ve her şeyi anlat," dedi. "Not al, böylece unutmazsın herhangi bir şey."

"Kes şunu."

"Sen kes

şunu."

"Ne yapıyorum ben?"

"ıldırmaktan başka mı?"

"Bunu yapmıyorum."

"Hayır mı?"

Erin bazı insanları kandırabilirdi ama Jenny'yi asla. Jenny asla. "Belki biraz."

"Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum." "Bunu kesin olarak bilemezsin."

"Hiçbirimiz yapamayız, ama kesin olarak bildiğim bir şey var ki, yarım yaşanmış bir hayat hiç yaşanmamış demektir."

Erin buna gerçekten ne diyebilir ki?

McCarthy ve Martinez kardeşlerle tokalaştıktan sonra Slim, Jenny'nin açıklamasının etkisinden hâlâ kurtulamamış olan Erin'e elini uzattı. "Hazır mısınız?"

Adamın eline pimi çekilmemiş bir el bombasına bakar gibi bakarak başını salladı ve ceketini giymesine yardım edip onu evden çıkarmasına izin verdi.

"Arabayı burada bırak," dedi. "Sabah alırız."

"Oh. Tamam." Araba kullanmak zorunda kalmayacağı için rahatlamış bir halde, adamın kendisini kamyonetin yolcu tarafına bindirmesine izin verdi ve emniyet kemerini takmaya çalıştı. Parmakları bir avuç başparmak gibiydi, uslu durmayı reddediyorlardı, bu yüzden adam araca binip onun yerine taktığında hâlâ emniyet kemeriyle uğraşıyordu.

Motoru çalıştırdı ve harareti yükseltti. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey."

"Bunu yapamaz mısınız? Seni birazcık tanıyan herkes bunun bir şey olmadığını görebiliyorken, bunun bir şey olmadığını söyleyemez misin?"

Bir şey mi?"

Onu nasıl gördüğüyle ilgili şeyi hatırlıyor musun? Evet, hatırlıyorum.

Yani...

"Bu konudaki fikrini değiştirdin mi, Erin? Eğer değiştirdiysen, tek yapman gereken bunu söylemek. Hayal kırıklığına uğrayacağım ama istediğın buysa seni yalnız bırakacağım."

Birdenbire, bu istediğı en son şey oldu. "İ beni yalnız bırakmanı istemiyorum. Ama istemiyorum da..."

"Ne?" Adamın eli kızın yanağında sıcacıktı. Yüzünü öyle şefkatle okşadı ki gözleri yaşardı. "Bana zarar vermeni istemiyorum. Ve verebilirsin. Yapabilirsin bu kadar kolay."

"Erin, tatlım... Tanrım, bu yapmak isteyeceğım son şey." Az önce bağladığı emniyet kemerini çözdü ve onu koltuğundan kaldırıp kucağına ve kollarının arasına aldı.

"Bunu nasıl yaptın?" diye sordu, onun gücü ve bu kadar çabuk tepki vermesi karşısında şaşkına dönmüştü.

"Sana zarar vermeyeceğım. Söz veriyorum."

Sözlerinin ardındaki vahşetten etkilenen kadın, "Buna söz veremezsin," dedi.

"Söz veriyorum, senin için elimden gelen her şeyi yapacağım.

Bana şans verirseniz mutlu olurum. Tek istediğım bu. Bir şans, ve bu herkesten istediğimden daha fazla, eğer bu size bir şey anlatır."

"Korkuyorum."

"Neden?"

"Ben böyle şeyler yapmam. Artık yapmıyorum. Çok uzun zaman oldu, ben... nasıl yapıldığını unutmuş olabilirim."

"Şimdiye kadar iyi gidiyorsun." Onu usulca öptü ve tatlı tatlı, farkındalık ve arzuyla başını döndürerek ve daha fazlasını arzulayan bir ihtiyaç onu şaşırttı. Nasıl

Bir an kaçmaya çalışırken bir an sonra daha fazlasını arzuluyor olabilir mi?

"Bu iş daha fazla uzamadan konuşsak iyi olacak," dedi.

"Muhtemelen yapmalıyız." Onu tekrar öptü, alt dudağını ağzına çekti ve dilini üzerinde gezdirdi.

Erin nefesini tuttu ve bir şeylere tutunmaya ihtiyaç duyarak ceketini avuçladı. Adam dudağını serbest bıraktığında "Bu konuşmak değil," dedi.

"Bu farklı bir tür iletişim." Onu tutarak

"Son birkaç ayda çok konuştuk ama ne istediğimiz hakkında konuşmadık.

Burada ne yapıyorsun?"

"Hayır, yapmadık. Ve yapmalıyız da. Başka bir şey olmadan önce."

"Başka bir şey. Bugünlerde çocuklar buna böyle mi diyor?"

Erin onun tahmin edilebileceği gibi esprili yanıtına güldü. Onun mizahı

Tanıştıkları ilk gecedan beri onu cezbetmişti ve bu, yaptıkları her şeyi başka türlü olacağından daha kolay hale getiriyordu. "Gitmeme izin vermelisin, böylece bizi ev."

"Bir saniye içinde." Kendi koltuğuna tırmanması için onu bırakmadan önce tam bir dakika daha onu tuttu. "Jenny Muhtemelen burada meşgul olduğumuzu düşünüyordur."

"Umarım misafirlerini eğlendiriyordur ve bizim ne yaptığımıza dikkat etmiyordur."

Kamyonu, onları seraların yanından ana yola çıkaran uzun araba yoluna doğru yönlendirdi. "Oh, dikkatini veriyor."

"Ne demek istiyorsun?"

"Seni bir ana tavuk gibi izliyor. Onun gözetimi altında size hiçbir zarar gelmeyecek."

"O benim arkadaşımdan çok kız kardeşim. Sanırım benim için adam öldürür."

"Not ettim. Senin için öldürmesi için ona asla bir sebep vermeyeceğime yemin ederim."

Ses tonu şaka gibi olsa da, altta yatan duygunun samimi olduğuna inanıyordu.

CHAPTER 8

Deniz fenerine giden yolun geri kalanını, en azından Erin için, beklenti dolu bir sessizlik içinde kat ettiler. Ne bekleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Kaldıkları yerden devam edecekler miydi?

Luke'un aramasından önce mi yoksa şimdi mi gariplik olacaktı?

daha önce neredeyse ne olduğunu düşünmek için saatlerinin olduğunu?

Sanki onun döndüğünü biliyormuş gibi eline uzandı.

Adamın elinin sıcaklığı onu sakinleştirdi ve yatıştırdı. Onu sadece kapıyı açabilmesi için serbest bıraktı. deniz feneri arazisine vardıklarında. Adam kamyonu içeri sürdükten sonra kadın kapıyı kapatıp kilitledi, Onları gece boyunca adanın geri kalanından ayırmak.

"Bunu en son ne zaman yaptığımı hatırlamıyorum," dedi. "Ne yaptın?"

"Bu gece için eve bir adam getirdim. Yıllar oldu."

"Bu geceyi ve bu haftayı sizinle geçirmekten onur duyuyorum."

"Gergin olmak için çok yaşıyım ama öyleyim. Olmak istemiyorum ama elimde değil."

"Gergin olacak bir şey yok. Sadece takılıyoruz, eğleniyoruz."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ta ki..." Ona içini dökmesini sağlayan doğruluk serumu her neyse, ona her şeyi anlatma düşüncesi karşısında kurumuştı.

Kamyonu deniz fenerinin dışına park etti ve motoru kapatarak onları karanlığa gömdü. "Neye kadar?"

"Bu gece Jenny's'e geldin ve seni gördüğüme inanılmaz mutlu oldum. Benim için sıradan olmaktan çıktı. Ben istediğinin bu olduğundan emin değilim-"

Elini kızın yüzüne koyarak onu kendine doğru çevirdi. "Bu gece tam olarak olmak istediğim yerdeyim, o kadınla
Son birkaç ayda o kadar içime işledi ki artık onsuz bir gün bile düşünemiyorum.
bunun bir parçası olmak."

Adamın sertçe söylediği sözler kalbinin yerinden fırlamasına ve kanının hızla akmasına neden oldu. Nabzının boynunda ve bacaklarının arasında attığını hissedebiliyordu.

"Hadi şu soğuktan kurtulalım," dedi.

Erin'in eşyalarını toplaması için geçen süre içinde, kamyonun etrafındaydı, ona yardım ediyor ve bir Orada olmasaydı kaçıracağı bir buz parçası. Çamurlukta paltolarını çıkardılar ve önceki kiracılardan birinin taktığı kancalara astılar.

Erin onun önündeki sarmal merdivenlerden yukarı çıkarken bakışlarını üzerinde hissetti. Artan farkındalık duygusu

O yanındayken yaşadığı deneyimler, kendisini keyifsiz hissetmesine neden oluyordu.

ve oyun dışı, ama illa kötü bir şekilde değil. Nasıl Otuz sekiz yaşına kadar otuz sekiz yaşında hissettikleriyle kıyaslanabilecek bir şey yaşamamış mıydı?

Jenny'nin evine girdiğini biliyor muydun?

Hukuk fakóltesinde birlikte yaşadığı Mitch yakışıklı, seksi, zeki ve komik bir adamdı ama hiçbir zaman Slim'in bir odaya girdiğinde yaptığı gibi kanını kaynatmamıştı. Bir zamanlar Mitch'le evlenmeyi ummuştu. Bu şimdi çok uzun zaman önceymiş gibi görünüyordu, o kadar geçmişteydi ki onun tarihinden ziyade başka birinin tarihinin bir parçasıydı.

Slim iki votka kokteyli doldurdu, birini ona uzattı ve gözlerini ondan ayırmadan kendi içkisinden derin bir yudum aldı. "Bir milyon mil uzaktasın. Ne düşünüyorsun?"

Onun bakışlarıyla buluşmak için kendini zorladı. "Ciddi bir ilişki yaşadığım son adamı düşünüyorum. Uzun bir ilişkiydi.

uzun zaman önce. Hukuk fakóltesindeyken. Onunla evleneceğimi ve her şeye sahip olacağımı sanıyordum - bir aile, bir kariyer ve bir ev."

Onu elinden tutup oturma odasına götürdü.

Elinde içkisi, Erin bacaklarını altına kıvrıp kanepeye otururken o da ağacın ışıklarını fişe taktı ve yanına yerleşmeden önce lambayı

yaktı. "Ne oldu?"

"11 Eylül oldu. O denedi. Tanrı biliyor ki denedi. Sonrasında bir yıldan fazla dayandı ama..." İç çekti, Kardeşinin ölümünü takip eden zor yılların ağırlığı, aradan geçen bunca zamana rağmen ruhunda hâlâ ağırdı. "Ben O zamandan beri dolanıklık kokan her şeyden kaçındım."

"Ona ne oldu?"

"Hukuk fakóltesinden mezun oldu ve son duyduğuma göre Philadelphia'da bir şirkette ortakmış. Hukuk fakóltesi sınıf arkadaşlarımızdan biriyle evlendi ve bir sürü çocukları var. Dört tane son sayım."

"Yani iletişim halinde misiniz?"

"Onun güzel ailesinin resimlerinin olduğu Noel kartları alıyorum."

"Bunu görmek zor olmalı."

"Gerçekten öyle değil. Ona ve ailesine baktığımda, işler yolunda gittiği için onun adına mutlu olmaktan başka bir şey hissetmiyorum."

"Çok cömertsiniz."

Övgölere omuz silkti. "O umurumda değil. Artık umurumda değil. Kardeşimin öldüğu gün onu önemsemeyi bıraktım. Sanki içimdeki tüm duygular onunla birlikte öldü, ve hissizleşmekten başka bir şey hissetmek yıllar, kelimenin tam anlamıyla yıllar aldı. Hangi erkek bunun etrafında olmak ister?"

"Eğer seni gerçekten sevseydi, buna katlanırdı."

"Beni gerçekten sevdiğini düşünüyorum ama gittiği için onu suçlamıyorum. Hiç suçlamadım. Sonunda fişi çektiğinde neredeyse rahatlamıştım. Kederim tüm enerjimi gerektirirken dikkatimi vermem gereken bir şey daha azalmıştı. Ben de

Ne ona ne de başkasına verecek bir şeyim kalmamıştı. Aileme bir şekilde ulaşabilmek için yapabileceğim tek şey buydu." Baktı doğrudan ona. "Artık uyuşmuş değilim. Eskisi gibi değilim. Ama yine de böyle bir şeyi yapmak için gerekenlere sahip olup olmadığımı bilmiyorum, çünkü o zamandan beri bir daha denemedim."

Elini dudaklarına götürdü ve teninin onunkine değmesi

her yerde hissettiği bir tepkiye yol açtı.

"Sana baskı yapmak istemiyorum, Erin. Ve senin ne yaptığını anlamam ya da kavramam mümkün değil. Tek kardeşini, hem de ikizini, böylesine korkunç bir şekilde kaybetmenin acısını yaşıyorsun. Ama sana baktığımda.

Keder ya da kayıp. Direnç ve metanet görüyorum ve yaşadığı onca şeyden sonra mutlu olmayı hak eden çarpıcı güzellikte bir kadın görüyorum. Seni mutlu edecek adam ben miyim bilmiyorum.

Ama denemek istememi sağlıyorsun ve merak ediyorsan söyleyeyim, bu benim için de büyük bir olay."

Erin onun sevimli ve savunmasız ifadesine gülümsedi. "Yani demek istediğin, bu işi yapmaya çalışmak mı istiyorsun?"

"Sanırım istiyorum, ama sadece senin de istediğin buysa."

"Peki 'bunu başarmak' neyi gerektiriyor? Biz burada tam olarak ormandaki bebekler değiliz. Yılın büyük bir bölümünde kesişmeyen yerleşik hayatlarımız var."

"A, sen kesinlikle bir bebeksin ve B, eğer iş oraya gelirse bunlar daha sonra halledilebilecek detaylar. Tanrı biliyor ya, ilişkiler konusunda uzman değilim ama bana öyle geliyor ki, nispeten yeni olan iki insan ağırdan almak ve aceleci davranmamak isteyebilir Yolun sonunda ne olacağı konusunda endişelenmek."

"Bu konuda endişelenmeden edemiyorum. On bir gün sonra aylarca Florida'da kalacaksın."

"Ve benimle gelmekten memnuniyet duyacağınızı tekrar hatırlatırım."

"Ya o zamana kadar benden bıcarsan?" "Böyle bir şey olmayacak."

"Nereden biliyorsun?"

"Çünkü."

Kaşlarını kaldırdı. "Detaylandırmak ister misin?"

"Bu gece sana dönmek için sabırsızlanıyordum. Gittiğim her dakika bana işkence gibi geldi."

Tamam, bu oldukça iyi bir cevaptı.

Kadın bu kadar kesin bir ifadeye yanıt veremedi, "Ya klozet kapağını indirmeyi unutursam ya da ıslak havlularımı yerde bırakırsam? Ya iç çamaşırları... Onlar her yerde olabilir. Günler öncesinden beni kovmaya hazır olabilirsin. Gidin."

Erin başını salladı.

"Son derece emin görünüyorsunuz."

"Seni Jenny'lerde gördüğüme çok sevindim."

Adam eğildi, niyeti açıklı ve kız onu öpmenin nasıl bir şey olduğunu bilse de, niyetlerini açıkladıkları için bu ilk sefermiş gibi hissetti.

Bir dene bakalım. Adam onu öperken gözlerini açık tuttu, o da aynısını yaptı ve adamın kendisini izlemesini izledi.

Dışarıda soğuk rüzgâr uğulduyor ve dalgalar aşağıdaki kayalara çarpıyordu, ama deniz fenerinin sıcacık sınırları içinde hava her geçen saniye daha da ısınıyordu. Dudakları yumuşak ama ısrarcıydı, dilleri şehvetli bir okşamada buluştuğunda gözleri kapanıyordu.

İstediği son şey daha yeni başlamış olan bir şeyi durdurmak olsa da, Erin öpüşmeyi kesti. "Hadi yukarı çıkalım.

daha rahat bir yer."

"Eğer buna hazır değilsen burada uyumaktan son derece mutluyum."

"Seninle yatmaya hazır olmasaydım, benimle yukarı gelmeni istemezdim."

"Peki, tamam o zaman. Önden buyurun."

BİR KEZ DAHA, Slim onu sarmal bir merdivenden yukarı kadar takip etti, gözleri Jenny'nin partisinde giydiği dar kotun içindeki seksi kışına takıldı. O kotlar çok güzeldi ama onları giyen kadının yanında hiçbir şey ifade etmiyorlardı. O kadın İçi de dışı da çok güzeldi ve onunla ne kadar çok vakit geçirirse, ona o kadar bağlanıyordu. Son önemli ilişkisinin sonu hakkındaki acımasız dürüstlüğü ilişki onu derinden etkilemişti.

Ve daha önce, ona zarar verme gücüne sahip olduğunu bilmesine izin verdiğinde... Vay canına.

"Hemen geliyorum," dedi. "Kendini evinde hisset."

"Teşekkürler."

Banyo kapısı arkasından kapandı.

Gömleğinin düğmelerini açarken, Eylül ayındaki o geceden bu yana ne kadar yol kat ettiklerini düşünmek onu hayrete düşürdü.

Onu kurtardı ve sonra gece boyunca ona ihtiyaç duyduğunda yanında olabilmek için bir sandalyede yanında uyudu.

O zamandan beri her şey bu ana doğru ilerliyordu. Rahmetli erkek kardeşiyle aynı adı paylaştığını öğrenmesinden Jenny'nin düğününe katılmasına, ailesiyle tanışmasına, telefonda ve FaceTime'da geçirdikleri saatlere ve dün gece yeniden bir araya gelmelerine kadar, nadir ve kırılgan bir şey inşa ediyorlardı, değer verilmesi ve beslenmesi gereken bir şeydir.

Onunla paylaştıklarının ışığında prangalarla ilgili endişeleri artık aptalca görünüyordu. Bu, onunla birlikteyken hissettiği şey, erkeklerin kendilerine neden izin verdiğiydi.

yakalandı. Yatağın ayak ucuna oturmuş, banyoda sırasının

gelmesini bekliyor ve yatağını bırakıp bırakmamayı tartışıyordu.

Gömleği giy ya da çıkar. Canı cehenneme. Onu görmüştü.

daha önce gömleksizdi. Evde yere düşürebileceği gömleğini bir sandalyenin üzerine bırakarak çıkardı.

Yatağın ayakucuna dönerek dirseklerini dizlerine dayadı ve başını eğerek boynundaki gerginliği hafifletmek için bir o yana bir bu yana çevirdi. Kendini sanki Onunla kararsız bir zemindeydi, ki bu nadir görülen bir şeydi. Genellikle kadınlarla ilişkilerinde çok az gizem vardı. Dışarı çıkarlar, eğlenirler, bazen seks yaparlar, bazen yapmazlardı. Bu rutin onun için işe yaramıştı. Ama şimdi... Her şey farklıydı ve bu durum ona lisedeyken, ne beklediğine dair en ufak bir fikri bile yokken sevdiği tek kızla birlikte olmasını hatırlatıyordu ondan.

Belirsizliğin endişeye yol açtığı o zamanların aksine, şimdi bu onu tahrik ediyordu. Erin'le birlikte olmak yepyeni bir duyguydu, sanki neredeyse yirmi yıllık bir uykudan uyanıp keşfedilmeyi bekleyen yepyeni bir dünya bulacaktı. Ve şimdi de onu şiirsel bir şekilde ağdalatıyordu, diye düşündü düşüncelerinin aldığı yöne gülerek homurdanarak.

Banyodan çıktığında üzerinde uzun bacaklarını çıplak bırakan büyük boy bir tişört vardı. "Ben Seksi sayılabilecek herhangi bir şeye sahip olmak," dedi, ifadesi o kadar savunmasızdı ki göğsü özlemle sızladı.

"Evet, giyiyorsun. Onu giyiyorsun." Ayağa kalktı ve ona doğru gitti, banyoya girerken alnından öptü, Yüzüne soğuk su çarptı ve dişlerini fırçaladı. Sonra nefesini tutmak ve kalbinin hızlı atışını sakinleştirmek için bir dakika ayırdı. Ona karşı duyduğu çekim eşi benzeri görülmemiş bir şeydi.

Tüm bu durum onun için eşi benzeri görülmemiş bir şeydi. O

kadınlar için yolundan çıkmazdı ve kesinlikle onlarla kalmazdı. Randevularla ilgili temel kurallarından biri asla geceyi birlikte geçirmemektir ve işte buradaydı. Erin'le on iki gece geçirmeyi planlıyordu ve eğer onunla eve gelmeyi kabul ederse daha da fazlasını.

Gerçek bir ilişki fikriyle kısıtlanmış hissetmek yerine, bundan sonra ne olacağını görmek için sabırsızlanıyordu. Ve onu öpmek ve ona sarılmak için sabırsızlanıyordu.

Dur. Kendini aşma. Her seferinde bir adım.

Derin bir nefes aldı ve banyodan çıktı. O zamandan beri onunla kalmayı planlamamıştı, yanında uyuyacak bir şey getirmemişti, bu da başka bir ikilem yaratıyordu.

Erin yataktaydı, başını kaldırdığı elinin üzerine koymuştu, ani bir kararla kot pantolonunu -şimdilik- çıkarırken onu izledi ve yan dönerek yanına uzandı. Parmak uçlarıyla tişörtünün göğüslerinin arasındaki derin vadinin hemen üzerinde son bulan V kısmı boyunca ilerledi. "Seksi bir şeyin olmadığını nasıl söylersin?"

"Bu sadece bir tişört. Eskiden daracık bir şeyim vardı, ama küçüldüğümde deniz feneri."

"Kaygan şeyleri sever misin?"

"Eskiden çok severdim ama son zamanlarda pek kullanmıyorum."

"Artık Noel'de sana ne alacağımı biliyorum."

"Oh. Bunu yapıyor muyuz?"

"Ağacın altında açacak bir hediyeniz yoksa Noel'in ne eğlencesi var?"

"Delirme, beni duyuyor musun?"

Parmak ucunun ince hareketini sürdürerek boynuna sokulmak için yaklaştı. "Beni her türlü delirtiyorsun. O kadar delirtiyorsun ki, seninle ilgili tüm kirli düşüncelerimi sana sylememem gerektiğini kendime hatırlatmak zorunda kalıyorum."

"Neden olmasın?" diye sordu, sesi en az onun kadar nefessizdi. "nk benim büyüleyici bir kadın olduğumu düşünmeyi bırakırsın. beyefendi."

"Ne zaman senin büyüleyici bir beyefendi olduğunu düşündüm?" "Ha-ha."

"Bunu düşünmekten vazgeçmeyeceğim."

"Evet, yle olacak. Sana saygı duymadığımı düşüneceksin, oysa gerçek bundan daha farklı olamaz."

"Bana bir şey söyle." Gözleri heyecan ve arzuyla parlıyordu ve bu da onu kaya gibi sertleştiriyordu.

"Mmm, bu kadar çok seçenek varken sadece birini nasıl seçebilirim?"

"Dene."

"Dudakları
n."

"Peki ya onlar?"

"FaceTime yaptığımızda dudaklarına takıntılı hale geldim." Parmağını dudaklarının üzerinde gezdirdi. "Ağzını düşünürdüm ve seni ne kadar çok öpmek istediğimi ve ne kadar çok istediğimi..." Hayır. Çok uzak. Çok fazla.

"Ne istiyordun? Söyle."

"Dudaklarının sikimin etrafına sarıldığını görmek istedim. Ağzının şaşkınlıkla açıldığını görmek istedim. gelmeni istedim. Adımı haykırdığını ve sırtımda çizikler bıraktığını duymak istedim. Senin hakkında düşündüm takıntılı bir şekilde ağzını. Ama sadece ağzını değil."

"Başka?" diye sordu, sesi belli belirsiz bir fısıltı gibiydi.

"Muhteşem göğüslerin." Onları avuçladı ve avuçlarının altında zaten sert ve sıkı olan meme uçlarını okşadı. "Onları görmek, öpmek ve seni becermem için bana yalvarana kadar meme uçlarını emmek istedim."

"Evet, bunu istiyorum. Bunu yapmanı istiyorum." "Ne kadarını?"

Bakışlarının yoğunluğu onu öldürdü. "Hepsini."

CHAPTER 9

Erin, onun tarafından sürüklenmenin iyi bir fikir olmayabileceğine dair birçok nedeni düşünmeyi bitirmişti. Bu çok uzaktı.

Bu tür endişeler için çok geç. O çoktan yakalanmıştı ve Onun ne istediğini bu kadar açık bir şekilde söylediğini duymak, tarif ettiği şeylere duyduğu yoğun arzudan başka her şeyi zihninden uzaklaştırdı.

Hınzır ve seksi bir sırıtışla parladı. "Bu seninle edepsizce konuşmamdan hoşlandığın anlamına mı geliyor?"

"Kendin öğren."

"Ahhh..."

Onun şaşkın tepkisine gülerek yastığa uzandı. "Senin gibi ileri yaşlarda bir adamın, müstehcen konuşmalarının istediği etkiyi yaratıp yaratmadığını nasıl anlayacağını bildiğini sanırdım."

"Tatlım, şu anda bana gülüyor musun?"

Parmaklarını birbirine kenetledi. "Belki birazcık. Çoğunlukla sadece konuşup hiçbir şey yapmadığınıza karar vermeye çalışıyorum."

Alçak bir hırıltı çıkararak saldırdı ve dilinin derin, süpürücü darbeleriyle onun yüzünü öptü. Gitmişti Geçici dokunuşlar ve hafif okşamalar. Gaz atmışlardı.

Aylardır kaynamaya bırakılmış bir ateşin üzerindeydi ve alev onu içten içe kavuruyordu.

Tiört başının üzerinde kayboldu ve göğüslerini onun açgözlü bakışlarına açtı. Adam izlerken, kızın meme uçları zevkli bir acıya dönüşecek kadar gerildi.

Kollarını başının iki yanına dayayarak ona teklif ettiği şeyi alması için zımni bir izin verdi.

"Çok seksi," dedi sol meme ucunu ağzının sıcaklığına doğru çekerken.

Erin'in nefesi kesildi ve kalçalarını kaldırarak adamın ereksiyonunun sert uzunluğuyla cinsel organına çarptı.

"Erin."

"Hmmm?"

"Çok ateşlisin. Ne kadar ateşli olduğunu hissedebiliyorum." "Edepsiz konuşmalarınla beni bu hale sen getirdin."

Vücudundan aşağıya doğru öptü, sonra çenesini karnına dayayarak ona baktı. "Tamamen açık olmak gerekirse, senden ya da seninle istediğim tek şey bu değil."

"Hayır mı?"

"Kesinlikle hayır."

Bunu vurgulu bir şekilde söylemesi kalbinin yerinden fırlamasına neden oldu ve bu, adam yolculuğuna devam etmeden önceydi.

Pembe bikini külotunun bel bandı.

"Bunların çıkması gerekiyor," dedi, onları çekiştirerek.

Erin çekingen bir tavırla kalçalarını kaldırdı ve delicesine titreyen bacaklarından aşağı doğru kaydırmasına izin verdi.

"Hâlâ iyi misin?"

Dudaklarını ısırdı ve alarmlar çalmasına rağmen başını salladı.

Kafasında bir ses. Bu her şeyi değiştirecek. Sen

Her şeyi değiştirmeye hazır mısın? Tekrar gittiğinde başa çıkabilecek misiniz?

"Yine fazla mı düşünüyorsun?" diye sordu, ellerini bacaklarının üzerinde gezdirirken onu dikkatle izliyordu.

"Yapmamaya çalışıyorum."

"Bizim yaşımızda olmanın avantajı ne biliyor musun?"

Bu tuhaf soru karşısında şaşkınlığa düşerek, "Pek sayılmaz," dedi.

"Bilgelik," dedi, onun iç uyluğunu öperek. "Perspektif, sabır." Her kelime bir başka öpücükle noktalanıyordu. "Artık biriyle uyduğumuzda, seninle benim gibi gerçekten uyduğumuzda, bunun bir şey olduğunu bilecek kadar akıllıyız.

tutunacak bir şey, değer verilecek bir şey."

Onun bilgece sözleri de en az müstehcen konuşmaları kadar tahrik ediciydi. O bir şey formüle edemedi. Bu derin içgörüyü karşılık olarak onu diline açtı. Erin parmaklarını onun saçlarına gömdü ve sıkıca tutundu. Diliyle ve parmaklarıyla onu bir maestro gibi oynadı, onu o kadar hızlı kaldırdı ki, onu sarsan doruğa hazırlanmak için zamanı yoktu.

"Evet," diye fısıldadı. "Çok güzel, çok ateşli."

Adam geri çekildiğinde kadın inledi ama adam bir saniye sonra kot pantolonunu çıkarmadan ve ereksiyonunun üzerine bir prezervatif sararak geri döndü. Erin onun seksi vücuduna uzun uzun baktı, kasları, yara izlerini, bronzluk çizgilerini ve büyük sikini fark etti. Göbeğinin üstüne kadar uzanıyordu. Kadın kollarını adama uzattı, adam da kadının üstüne çıktı ve dudaklarını yakaladı.

Bacaklarının arasındaki karıncalanmayı yeniden başlatan tutkulu bir öpücük.

Yavaşça ve dikkatlice içine doğru itti, sıkıntı belirtileri aradı ama sıkıntı yoktu, sadece arzu vardı.

Hiç kimse ona yatakta onun hissettirdiği gibi hissettirmemişti.

ve dışarı. Başka hiçbir erkek onu onun gibi güldürmemiş, onun gibi tahrik etmemiş ya da onun gibi seksi ve arzulu hissettirmemişti. O türünün tek örneğiydi ve aralarındaki uyum konusunda haklıydı.

Adam daha derine inerken kadın adamın omuzlarına tutundu, ikisi de çarpmanın etkisiyle nefes nefese kaldı.

Alnını onun alnına dayadı, kendini toparlıyor gibiydi.

Erin onun sırtını okşadı ve bacaklarını kalçalarına doladı.

"Vay canına," diye fısıldadı. "İyi hissedeceğini biliyordum ama bu bambaşka bir seviyede iyi hissettiriyor."

"Mmm, benim için de." Onu cesaretlendirmek için kalçalarını kaldırdı ve adam ipucunu aldı, dilinin yumuşak, kolay vuruşlarıyla onu öperken daha derine bastırdı. Bu şefkat onu mahvetti ve gözlerini yaşarttı. Tanrım, ona ne yapıyordu?

"İyi misin?"

"Evet, çok
iyiyim." "Emin
misin?"

Ona baktı ve başını salladı. "Yavaş gitme. Çok iyi hissettiriyor."

Onun sözlerini ciddiye aldı, hızını artırırken Parmaklarını kızın göbeğine bastırırken, bu kombinasyon kızın çığlık çığlığa orgazm olmasına yol açıyor ve kız bu duruma şükrediyor.

Deniz fenerinin izolasyonu. Kilometrelerce ötede ona nasıl çığlık attırdığını duyacak kimse yoktu.

Altına uzanarak, kendi zevkini bulmak için onun içine girerken büyük elleriyle poposunu kavradı ve serbest bırakılmasıyla onu içeriden ısıtırken derin bir inilti ile geldi. Kolları gevşediğinde, vücudu efordan ağırlaşmış ve ısınmış bir halde onun üzerine indi.

"Sanırım beni diğer tüm kadınlar için mahvetmiş olabilirsin."

Kollarını ona dolayarak güldü. Bundan sonra onu güldürmeyi ona bırakın.

"Hayır, gerçekten. Bu... Vay canına." "Evet, öyleydi."

Ona bakmak için başını kaldırdı. "Öyle mi?"

Başını salladı ve adam onu öptüğünde gülümsedi.

"Seni yolun kenarından aldığım gece başının büyük belaya gireceğini biliyordum."

Erin onun omzuna vurdu. "Öyle sinsi sinsi dolaşan bir fahişeymişim gibi konuşma."

Kahkahası iri bedenini sarstı. "Yani anneme seninle bu şekilde tanıştığımı söylememeli miydim?"

"Yapmadın!"

Yüzünü buruşturarak, "Bu bir sorun olur mu?" dedi.

"Ciddi ol. Bunu ona sen söylemedin."

"Noel'de ne yapacağımı sorduğunda ona bir şey söylemek zorunda kaldım. Geçen Eylül ayında Gansett yolunun kenarından aldığım kadınla geçireceğimi umduğumu söyledim."

Ona ters ters baktı.

"Bisikletinin lastiği patlayıp bileğini burktuktan sonra karanlıkta. Tabii ki ona bu kısmı da anlattım. Ne yapıyorsun?"

beni ne için aldın?"

İşaret parmaklarını adamın kaburgalarına sokarak irkilmesine neden oldu. "Bu hiç komik değildi."

"Öyleydi de. Gülmek üzereydin. Kabul et."

"Böyle bir şeyi kabul etmeyeceğim." Kadın adamın omzunu itti. "Bırak beni, seni antilop."

"Antilop mu? Daha beş dakika bile olmadı. Adımı haykırarak, bu muazzam orgazm için aldığım teşekkür bu mu?"

"Aman Tanrım! Kendini o kadar beğenmişsin ki, komik bile değil."

"Bu muazzam bir orgazm mıydı, değil miydi?"

"İyi idi."

Gözleri büyüdü ve ağzı gevşedi ama sadece bir saniyeliğine. "Yani daha iyisini yaşadın mı?"

"Egonuzun benim küçük deniz fenerime sığmama eşiğinde olduğu gerekçesiyle buna cevap vermeyi reddediyorum."

"Egom senin küçük deniz fenerine çok iyi uyuyor bebeğim ve bu muazzam bir orgazmdı. Ne dediğin umurumda değil."

Kahkahasını zapt etmeye çalıştı ama boğazından patlayacakmış gibi çıkan hırıltıyı durduramadı.

"Gördün mü, ben komiğim."

Gözlerini devirerek adamın omzunu itti. "Bırak beni."

"Sadece hemen geri gelersen."

"Hemen geri geleceğim."

"Çünkü bir başka muazzam orgazm istiyorsun."

Adamın poposunu sertçe çimdikledi ve hareket etmesini sağladı,

Ondan çekilirken inledi. İşte o zaman adamın yeniden sertleştiğini fark etti.

Adamın mahcup sırtışı onu gülümsetti. "Senin gülünç derecede seksi olduğunu düşünmesine engel olamıyorum."

Erin, adamın kıcına diktiği gözleri düşünmemeye çalışarak banyoya girdi ve kapıyı kapattı; ortaya çıkan duygusal fırtınayla baş edebilmek için biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardı

onun içinde. Muazzam bir orgazmdı, ama bundan da öte, onunla paylaştığı bağ daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu, sonrasındaki kahkahalardan bahsetmiyorum bile. Onunla birlikte daha çok gülmüştü.

Kardeşi dışında tanıdığı hiçbir erkeğe benzemiyordu.

Toby onu severdi. Bu konuda hiç şüphesi yoktu. Ağabeyi çıktığı erkeklerin çoğundan hoşlanmamıştı, buna iyi olmadığını söylediği Mitch de dahildi.

onun için yeterliydi. Bu yorum Toby'yle yaşadıkları birkaç hararetli kavgadan birine yol açmıştı, Toby'yi son görüşüne kadar. O ve Slim... Onlar çok iyi arkadaş olurlardı.

Tuvaleti kullandıktan sonra yüzünü yıkadı ve üzerinde asılı duran bornozu giymeden önce saçlarını taradı. Banyo kapısının arkasına. Beline sıkıca bağladı ve kapıyı açtı. Adam yan yatıyordu, onu izliyordu. Bir noktada prezervatifi atmıştı ve kadının gözleri hemen adamın hâlâ sert olduğu gerçeğine takıldı.

Onun yanına uzanmak için yatağın kendi tarafına geçti.

"Bunun nesi var?" diye sordu, belindeki düğümü çekiştirerek.

"Üşümüştüm."

"Seni bir bornozun ısıtabileceğinden çok daha hızlı ısıtabilirim." O

düğümü çözdü ve bornozun önünü iterek açtı. "Otur."

Erin adamın dediğini yaptı ve bornozu omuzlarından sıyrmasına izin verdikten sonra onu yorganın altındaki sıcak kucağına çekti.

"İşte oldu. Daha iyi değil mi?"

Ona sarılmak, onun çekici kokusunu içine çekmek, göğsündeki kılları yanağının altında hissetmek, bıyıklarını alnına ve sertleşmiş sikini karnına sürtmek çok iyi geliyordu. Hepsini sevmiştir.

"İyi misin?"

"Uh-huh."

"Benim yanımda utangaç olma, Erin. Görünüşünü seviyorum ve sana bakmaya bayılıyorum. Utangaç olmanı gerektirecek hiçbir şey yok. Muhteşem ve seksisin ve seni görmek istiyorum."

Nasıl oldu da çirkin bir mizahtan içten bir samimiyetine inanıyor muydu? Onu bu kadar iyi tanımasaydı, gerçek olup olmadığını merak ederdi. Ama aylar sonra

Uzun sohbetlerden sonra, onun tam olarak görüldüğü gibi biri olduğunu biliyordu. "Teşekkür ederim."

"Ciddiyim."

"Biliyorum." Bir parmak ucunu onun göğsünde gezdirdi. "Gerçekten annene benden bahsettin mi?"

"Tatillerde ne yaptığımı öğrenmek istedi." "Noel'de eve gitmiyor musun?"

"Evim kışın Florida, yazın burası." "Ailen hakkında konuşmuyorsun. Hiç." Yukarı baktı ona. "Bu yüzden annene benden bahsetmene biraz şaşırdım."

"Onlar hakkında
konuşuyorum." "Bana
değil."

"Asla mı?"

"Hayır."

"Hmmm, peki, ne bilmek istiyorsun?"

"Kardeşin var mı?"

"Benden iki yaş küçük Jack adında bir erkek kardeşim
var. Evli ve iki çocuğu var ve Orange County, California'da
yaşıyor."

"Yakın mısın?"

"Birbirimizi çok sık görmüyoruz ama sık sık
mesajlaşıyoruz ve fırsat buldukça telefonda konuşuyoruz.
Ben de

Gelmiş geçmiş en tatlı çocuklar olan çocuklarıyla
FaceTime'dan konuşuyorum." "Büyürken yakın
mıydınız?"

"Evet, öyleydik. Ben altı, o dört yaşındayken ailelerimiz
ayrıldı. Yıllarca bizim için kavga ettiler, tahmin
edebileceğiniz gibi eğlenceliydi. Sonunda bir karar
verdiler.

Yıllarca süren mücadelenin ardından ortak velayet, her
ikisiyle de anlaşılmıştık."

Erin'in kalbi, savaşılan ebeveynler arasında sıkışıp kalmış
iki küçük çocuğu düşününce kırıldı. "En azından ikisi de seni
istiyordu.

Bu da bir şeydir, değil mi?"

"Yeniden evlenip yeni aileler kurana kadar bizi
istediler. O zaman biz her iki evde de ayak bağı olan
birkaç gençtik."

"Demek senin de üvey kardeşlerin var?"

"Evet. İki üvey kız kardeş, iki üvey erkek kardeş ve üç
üvey erkek kardeş. Gerçi onlarla pek yakın değilim. Jack ve

ben o kadar büyüktük ki büyürken onlarla fazla vakit geçiremedik. Sonuncusu öldüğünde o araba kullanıyordu.

doğdu. Hepsi iyi çocuklar, beni yanlış anlamayın ama bize kardeş gibi gelmiyorlar."

"Noel'de normalde ne yaparsınız?"

"Florida'da arkadaşlarımla takılıyorum, sahile gidiyorum, insanları ailelerine uçuruyorum. Özel bir şey yok. Noel yıllar önce benim için büyük bir mesele olmaktan çıktı." Elini kızın omzundan koluna kaydırarak elini tuttu. "Ta ki bu yıla kadar. Bu yıl kendimi oldukça özel hissediyorum."

"Burada olmana sevindim." "Ben de, tatlım."

CHAPTER 10

Dr. Kevin McCarthy Beachcomber'ın barında oturmuş Chelsea'nin çalışmasını izliyordu. Onu izlemek Yapmayı en çok sevdiği şey, onunla yatakta çıplak olmaktan sonra ikinci sıradaydı. Uzun boylu ve zayıftı, tüm kıvrımları

Doğru yerleri, güzel gri-mavi gözleri ve sırtına kadar inen uzun sarı saç örgüsüyle o güne kadar birlikte olduğu en seksi kadındı. Evet, ona biraz takıntılıydı ama ne olmuş yani? Derin bir tutkuya kapılarak kimi incitiyordu? tatmin edici bir ilişki mi?

Aynı zamanda kendisinden on altı yaş küçük bir kadınla hayatının en iyi seksini yapıyor olması onunkinden başka kimseyi ilgilendirmezdi. Birasını yudumlarken oğullarını düşündü,

Riley ve Finn ve son birkaç haftadır onlardan aldığı tuhaf onaylamama hissi. Yıllar boyunca oturup onların eve gelmesini beklediği geceleri düşününce bu bir bakıma komikti. Şimdi sıra ondaydı ve yeni evinden memnun değillerdi.

İkisi de bunu söylememiştir.

Babalarını kendilerinden başka biriyle görmenin onlar için ne kadar zor olduğuna duyarlı olmaya çalışıyordu.

ama evliliği bitirmek onun fikri değildi.

Belki de anneleri ile biraz zaman geçirmeleri gerekiyordu, böylece onlardan etkilenen tek kişi o olmayacaktı.

Her ne kadar öyle olmamasını dilese de, onların onaylamaması

onu sinirlendiriyordu. Ailesini geçindirmek için canını dişine takarak çalışmıştı. Bazen dikkatsiz olsa da sadık bir koca olmuştu. Neredeyse otuz yıllık karısı onu terk etmişti, tam tersi değil. Oğulları hangi hakla ona

Yeni biriyle hayatına devam ettiği için suçlu mu?

Yapmadılar. Chelsea'yle çok eğlenirken ona böyle hissettirmeye hiç hakları yoktu.

"Aklında ne var, Doktor?"

Başını kaldırdığında onun karşısında durduğunu ve önündeki barın üzerindeki parçalanmış kâğıt yığınınına baktığını gördü. O da

farkında olmadan bir kokteyl peçetesini yırtıyordu.

Artıkları toplayıp bir tomar haline getirdi. "Bir şey yok.

Özür dilerim. Neredeyse bitti mi?"

"Sadece temizlemem gerek. Yol için bir tane ister misin?" "Hayır, böyle iyiyim, teşekkürler."

İşini bitirmek için ilerlemeden önce ona meraklı bir bakış daha attı.

Kevin kâğıt topunu avuçlarının arasında yuvarladı. Eğer hastalarından biri olsaydı, kendisine bunu oğullarıyla konuşmasını söylerdi. Ama bunu yapmak istemiyordu. O istemiyordu.

Chelsea ile ilişkisinin neden kötü bir fikir olduğunu, daha başlamadan başarısız olmaya mahkum olduğunu duymak istiyorum.

Birkaç aydır birlikteydiler ve ona göre gayet iyi gidiyordu. Ve kadın

mutlu görünüyordu. Nereye gittikleri ve ilişkilerinin seksten daha fazlası olduğu hakkında konuşmaya başlamışlardı, bu da ona göre ileriye doğru atılmış bir adımdı. Başka neyin önemi vardı?

Son kalanlar da gece yarısından kısa bir süre sonra bardan ayrıldı ve on beş dakika sonra Chelsea gitmeye hazırды.

Kevin onun için ceketini tuttu ve sonra arabasına doğru yürürken kolunu omuzlarına doladı. Kasabada küçük, şirin bir ev kiralamıştı, bu yüzden onun evine gitmek için çok uzaklara gitmelerine gerek yoktu. Son birkaç aydır rahat bir rutine girmişlerdi, her gece onun evinde birlikte vakit geçiriyorlardı, bu da oğullarına üçü için kiraladığı evi tamamen kullanma fırsatı veriyordu.

Chelsea'yle nadiren bütün bir geceyi birlikte geçirirlerdi ve bazen sabah üç ya da dörtten sonra gelirdi.

Belki oğulları da buna kızmışlardır.

Üniversiteden mezun olup kendi evlerine çıkana kadar eve makul bir saatte gelmelerini sağlamıştı. Üçü Laura'nın düğünü için geldikleri ve kış boyunca kaldıkları sonbahardan beri tekrar birlikte yaşıyorlardı -Kevin Deb'le ayrıldıktan sonra yeniden toparlanmaya ihtiyaç duyduğu için, oğulları da kuzenleri Mac kış boyunca inşaat şirketinde çalışmalarını için onları işe aldı.

Kısa bir yolculuktan sonra Kevin, Chelsea'yi evine kadar takip etti, paltosunu çıkardı ve mutfığa gitti, burada kendisi için bir kadeh şarap doldurdu ve onun için bir bira açtı.

"Teşekkürler, tatlım." Çok daha önce sadece iki bira içtiği ve hâlâ araba kullanabilecek durumda olduğu için doyurucu bir bira içti.

ağzını doldurdu ve tezgâha yaslanarak kendisini büyüleyen muhteşem kadına baktı.

Tamamen. Chelsea Eylül ayında bir gece onu eve davet ettiğinde kesinlikle bunu beklemiyordu. O zaman, tek gecelik eğlenceli bir ilişki yaşayabileceklerini ve bu kadarla kalacağını düşünmüştü.

Ama o gece hayatının en güzel üç ayına dönüşmüştü ve bittiğini görmek için hiç acelesi yoktu. Daha dün gece Chelsea'yi daha fazlasını yapmaya ikna etmeye çalışmıştı ama Chelsea herhangi bir karar vermek için boşanmanın sonuçlanmasını beklemek istiyordu. Noel'den sonra ilk işi Dan Torrington'la temasa geçmek olacaktı. boşanmayı hızlandırmakla ilgili.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu parmaklarını saçlarında gezdirip işe giderken taktığı örgüyü serbest bırakırken.

"Ne hakkında konuşacağız?"

"Seni rahatsız eden her neyse."

"Beni rahatsız eden bir şey yok. Ben iyiyim." Onun iyiliği için zorla gülümsedi. "Yorgunum."

"Daha dün gece bana yatakta sıcak bir rulodan daha fazlasını istediğini söyledin, ama belli ki bir şeye üzüldüğünde bu beni ilgilendirmiyor mu?"

Bu açık sözlü ifade karşısında afallayan adam ona bakakaldı. Evliliğinin son yıllarında bu tür bir iletişim eksikti ve bu onun için pek çok şeyden biriydi.

Chelsea'yi takdir etti. Kevin birayı bıraktı ve ona doğru birkaç adım attı. Ellerini onun omuzlarına koyarak gözlerinin içine baktı. "Sen Chelsea'den çok daha

benim için uvaldaki sıcak bir rulodan daha önemli.
Şimdiye kadar bunu bilmiyorsan, sana bunu anlatmak için
daha iyi bir iş yapmalıyım."

"İltifat beklemiyorum, Kevin. Dün gece bana seksten
daha fazlasını istediğini söyledin. Ama sen
Bu gece kendinde değildin ve ben de nedenini soruyorum."

Kızın gösterdiği çabayı takdir ediyordu ve dün gece
söylediklerini dikkate alması onu cesaretlendirmişti.
Kalbini. "Seninle bir ilgisi yok. Sorun ocuklar... Onlardan
küçük bir tepki hissediyorum."

"Bizim hakkımızda mı?"

"Diğerk şeylerin yanı sıra."

Kaşları bir şey düşünürken yaptığı gibi çatıldı. "Hmm."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Sadece... Bunu yanlış anlamayın ama artık ocuk
olmadıklarını biliyorsunuz, değil mi? Onlar da sizin gibi
yetişkin birer erkek ve hepiniz istediğinizi yapmakta
zgrsnz, tabii ki mantık çerçevesinde."

"Bunu biliyorum ama eski alışkanlıklar zor ölür. Ben her
zaman

Onlara 'ocuklar' diyordum ve muhtemelen hep öyle
diyeceğim. Ve yanlış bir şey yapmadığımızı biliyorum. İnanın
bana, bunu biliyorum. Hâlâ annelerine ve bana alışmaya
alışıyorlar.

ayrılıyorlar ve bunu kabullenmekte zorlanıyorlar. Hepsi bu."

"Ayrılık senin suçun değildi. Bunu biliyorlar, değil mi?"

"Evet, biliyorlar ama biz hala onların ebeveynleriyiz ve
ayrılığımız

onlar üzerinde bir etkisi oldu. Bunu muayenehanemde her
zaman görüyorum. Yemin ederim boşanmak küçük çocuklar
için yetişkin çocuklardan daha kolay. Onların tüm dünyasını
altüst ediyor.

Doğru olduğuna inandıkları her şeye meydan okundu."

"Ve bunu atlatıyorlar. Zamanla. Sizi iyi hissettiren bir şey yaptığınız için kendinizi kötü hissetmenize neden olmaları adil değil, özellikle de evliliğinizi bitirmek sizin kararınız değilken."

"Bazı açılardan öyleydi," dedi iç çekerek. "Mutlu olmadığını biliyordum ve bu konuda hiçbir şey yapmadım."

"Sen de çıkmak istediğin için mi?"

"Evet, ama onu asla terk etmeyecektim."

"Bunu anlamıyorum. Eğer mutsuz olsaydın, neden Kalır mısın?"

"Sadakat, gelenek, çocuklar... Pek çok neden var."

"Ve hiçbiri mutlu olmakla ilgili değil. Mutlu olmaya hakkınız yok mu? Hepimizin yok mu?"

"Evet, öyle. Uzun zamandır olmadığım kadar mutluyum. Ve bunların hepsi senin sayende oldu." Ellerini ona doğru kaldırdı

ve onu kendisine bakmaya zorladı. "Dün gece bunun hayatımın en iyi seksinden daha fazlası olmasını istediğimi söylediğimde sana anlatmaya çalıştığım şey buydu."

"Söylediğin şeyi düşündüm. Bugün düşündüğüm tek şey buydu."

"Öyle mi?" Kalbi umutla çırpınıyordu. Onu çok sevmiştii ve başka bir şey, herhangi bir şey arıyordu. çıgılık çıgılığa orgazm olmaktan çok, duyguların karşılıklı olduğunu gösteriyordu.

Başını salladı. "Düşünmeni istemiyorum..." "Ne var tatlım?"

"Seninle aynı şeyi istemediğimi. Ben istiyorum. Daha fazla Bu işe başladığımızda beklediğimden daha fazla. Sadece temkinliyim, hepsi bu. Hayatında büyük bir değişim yaşıyorsun ve her ne kadar bu harika bir şey olsa da -ki inanılmazdı- sen henüz boşanmamışken aceleci davranmak istemiyorum."

"Bunu anlıyorum ve dün gece söyledikleriniz hakkında ben de çok düşündüm. Anlıyorum. Birkaç ay içinde boşanma kesinleşecek ve ne durumda olduğumuzu göreceğiz. O zamana kadar baskı yok, sadece eğlence var. Tamam mı?"

"Tamam, ama yine de seni rahatsız eden bir şey olup olmadığını bilmek istiyorum. Sonsuza kadar birlikte olacağımızı ilan etmiyor olmamız, benimle konuşamayacağını düşünmeni istediğim anlamına gelmiyor."

"Seninle konuşmaya bayılıyorum. Konuşmak için en sevdiğim kişi oldun."

"Önemli şeyler hakkında, Kevin. Sadece yüzeysel şeyler değil."

"Seni duyuyorum ve bunu ben de istiyorum. Her şeyi seninle istiyorum Chelsea Rose ve sen bana inanana kadar bunu sana söylemeye devam edeceğim. Hatta Noel yemeğinde çocuklarla bana katılmanı ve yeğenimin Anguilla'daki düğününe benimle gelmeni istiyorum."

Ona şüpheyile baktı. "Ciddi misin?" "Çok ciddiylim."

"Oğullarınız... Onlar için sorun olur mu?"

"Elbette." Bunu söylerken haklı olduğunu umuyordu ama Noel'den ve Anguilla seyahatinden önce onlarla arasını düzeltmek için birkaç günü vardı.

"Bunu sorun edip etmeyecekleri hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi?" "Olup olmamaları umurumda değil. Dediğin gibi,

Onlar yetişkin insanlar ve onlara çocuk gibi davranmayı bırakmalıyım. Orada benim misafirim olarak bulunacaksın ve onlar da kibar olacaklar, yoksa onlardan gitmelerini isteyeceğim. Tamam mı?"

"Eğer eminseniz..."

"Noel'i seninle geçirmek istediğimden eminim ve Anguilla'da benimle birlikte olmanı çok isterim."

Kadın gülümsedi ve adamın kalbi daha fazla umutla çırpındı.

Onunla her şey yeniydi, sanki ilk kez aşık oluyormuş gibiydi. Bu düşünce onu durdurdu. Ona aşık mıydı?

Adam bu olasılığı düşünmeye fırsat bulamadan, kız onu öpüyordu, ağzı onunkinin altında açılıyor, dilleri çok tanıdık gelen bir dansa buluşuyordu ve onun için çok gerekliydi. Tanrım, ona aşıktı. Dürüst olmak gerekirse, bir süredir aşıktı.

Ellerini adamın göğsüne koyarak onu oturma odasına doğru itti ve oturamadan durdurdu. Pantolonunun düğmelerini açtı ve birlikte çalışarak önce kendi pantolonundan sonra da onunkinden kurtuldular. Kadın adamın kazağını çıkarmasına yardım etti ve adam da bu iyiliğē karşılık vermekten mutluluk duydu. Sonra kadın onu nazıkçe dürttü ve kolları olmayan döşemeli bir sandalyeye oturttu. Ona sarıldı, ıslak sıcaklığı sikine karşı onu zaten olduğundan daha sert hale getirdi. Çok ateşli ve seksiydi ve iyi hissettirecekse her şeyi yapmaya hazırdı.

Kıçını avuçladı ve onu daha sıkı içine çekti. "Bana kendimi gelmiş geçmiş en şanslı adam gibi hissettiriyorsun. seninle bu şekilde."

"Bunu bulduğumuz için ikimiz de şanslıyız."

"Mmm." Kız onu delirtmek için kasıtlı bir niyetle kucağında hareket ederken boynunu okşadı. "İşte bu yüzden ona tutunmamız gerekiyor."

Elini onun sikinin etrafında sıktı. "Böyle mi tutacaksın?"

Kevin gülerken nefesi kesildi. "Aynen böyle."

Chelsea kendini yukarı kaldırdı ve üzerine indi, onu yavaşça içine aldı, sıkı bir sıkışma ile ona işkence etti. O zamandan beri

Kadın doğum kontrol hapı kullanıyordu, her ikisinin de sağlık raporları temiz çıktıktan sonra prezervatif kullanmayı bırakmışlardı ve adam kadının çıplak tenine verdiği hissi seviyordu.

"Lanet olsun, bu harika," diye fısıldadı, diliyle meme ucuyla alay etti, bu sadece sıkı daha sıkı sıkı olmak. Onunla birlikte olmak ona İlk kez seks deneyimi yaşıyordu, ama her zamankinden daha ateşli. Ve kalçalarını ileri geri eğerek ona binmeye başladığında, neredeyse aklını kaybediyordu. "Chelsea, bebeğim..."

"Hmmm?"

"Ne yaptığını bilmiyormuş gibi davranma." "Ne yapıyorum ben?"

Ona baktı ve bakışlarıyla buluşmasını bekledi. "Kendini benim için vazgeçilmez kılıyorsun."

Gülümsemesi gözlerini aydınlattı ve ona İkisi de zevk çığlıkları atarak boşalana ve hayatının akışını yavaş ama emin adımlarla değistiren derin, tatmin edici bir bağlantı hissi yaşıyana kadar hızlandı.

Ona kesinlikle aşıktı.

CHAPTER 11

Noel günü Gansett Adası'nda güneşli ve soğuk bir şekilde doğdu.

Gece boyunca yağan hafif kar, sabah güneşinde çimenlerin ışıldamasını sağlamıştı. Deniz dalgalı ve derin, canlı bir maviydi. Erin deniz fenerinin manzarasından hiç sıkılmıyor ve burada yaşadıktan sonra sıradan bir evde yaşamaya nasıl geri dönebileceğini merak ediyordu.

Geç saatlere kadar süren bir dizi gecenin ardından Slim hâlâ uyuyordu, bu yüzden kahve yapmak ve e-postalarını kontrol etmek için gizlice aşağı indi.

Vücudunun yıllardır ağrımayan yerleri ağrıyordu ama bu iyi bir ağrıydı, en iyi türden. Yaratıcı, icatçı bir aşıktı ve onu memnun etmenin yollarını asla bulamazdı.

Erin'in başı dört gece süren şehvetli
Ondan ne istediğiyle ilgili her şeyi yeniden düşünmesine
neden olan bir zevk.

Ağacın ışıklarını fişe taktı, kahve yaptı ve
e-postalarını kontrol etmek için dizüstü bilgisayarını
çalıştırmak üzere masasına gitti. Ona gelen son mesajlar
arasında gezinirken
Erin hesabında dikkatini çeken bir mesaj buldu.

Sevgili Erin,

Beni prenses gibi hissettiren harika bir adamla tanıştım. Daha önce beni onun gibi dinleyen ve beni gerçekten önemseyen bir erkekle birlikte olmamıştım. beni mutlu ediyor. Peki benim sorunum ne diye sorabilirsiniz. Ondan önce gelen tüm kurbağalar sağ olsun, prensimin gerçek olduğuna inanmakta zorlanıyorum. I diğer ayakkabının düşmesini ve onun gerçekte kim olduğunu görmeyi bekliyorum. Ben böyle düşünüyorum ve korkarım başıma gelen en iyi şeyi sabote ediyorum. seleflerinin günahlarını ona yüklüyor. Belki de görüldüğü kadar harikadır ve bu kadar alaycı olmayı bırakması gereken kişi benimdir. Başıma gelen en iyi şeyi mahvetmeden önce bu ikilemi nasıl aşabilirim?

Saygıları
mla, Beth

Vay canına, diye düşündü Erin, bu eve çok yakın. Ne zaman Köşeyi yazarken sık sık kendini sahtekar gibi hissediyordu çünkü

yıllardır gerçek bir ilişki yaşamamıştı. Gerçek deneyim yerine, her duruma bir bakış açısıyla yaklaşmaya çalıştı. pratik bir bakış açısı. Ama bu seferki Slim'le ilgili endişelerinin özüne iniyordu. Nasıl olur da görüldüğü kadar harika biri olabilirdi?

Onun her zamanki esprili, çekici halinden başka bir şey yapmasını, huysuzlaşmasını ya da hırçınlaşmasını bekleyip duruyordu. Elbette bunu sonsuza kadar sürdüremezdi, değil mi? İlk kez birlikte yattıklarından bu yana dört gün geçmişti ve o zamandan beri daha da çekici olmuştu. O

istediklerini elde ettikten sonra ilgisini kaybeden bazı erkekler gibi değildi. Hayır, ne kadar çok şey elde ederse, o kadar çok ilgileniyor gibi görünüyordu.

Erin kendi ikilemi ve Beth'in ikilemi üzerine kafa yorarken bir yandan da kalemin ucunu çiğniyordu. Seks muazzamdı, hayat değiştiriyordu, akıllara durgunluk veriyordu. Aklına gelebilecek her türlü üstünlük Slim Jackson'la seks için geçerliydi. Ne kadar çok yaparlarsa, daha çok istiyordu. O bir uyuşturucu gibiydi, en iyi türden bir uyuşturucu ve hızla bağımlı hale geliyordu. Bu da onu, adam kışı Florida'da geçirmek üzere ayrıldığında olacıklara geri götürüyordu.

Berbat durumda olurdu. Olacak olan bu. İç çekerek başını ellerinin arasına aldı. Sadece birkaç gün içinde dünyasını alt üst etmişti ve buradan görünen manzara hoşuna gitmişti. Hayatında hiç olmadığı kadar eğlenmiş, gülmüş ve seks yapmıştı.

Kendisinden hoşlanmayı bu kadar kolay hale getiren bir adama bağlanmak çok kolay olurdu, bu yüzden dikkatli olması gerekiyordu

Dikkatli bir şekilde. Özgür ve engelsiz yaşamı onun işine yaramış ve deniz feneri bekçisi olmak için Gansett Adası'na taşınmak gibi işleri hiç zorlanmadan yapabilmesini sağlamıştı. Ev sahibi olmak yerine kiralamıştı. Biriyle çıkmak yerine

bağlanmaktan çok. Eğlenceli ya da faydalı olmaktan çıktıklarında bırakıp gidebileceği işleri kabul etti.

Hayatında kalmak için günlük bakım ve beslenmeye ihtiyaç duymayan arkadaşları vardı. Hayatını olduğu gibi seviyordu ve seksi Slim Jackson onun özgür yaşam tarzına yönelik ilk önemli tehditti.

Dikkatini Beth'in mektubuna veren Erin, kendi durumunu Beth'inkinden ayırmaya çalıştı.

Sevgili Beth,

Kurbağalar denizinde bir prens bulduğunuz için tebrikler. Bazen insanlar tam olarak göründükleri gibidir, ancak temkinli olmak ve kendinizi incinmekten korumak akıllıca olacaktır. Geçmişteki flört geçmişi hakkında size ne söyledi? Bağlanmayı alışkanlık haline getirmiş mi yoksa seri flört eden biri mi? O etrafta yokken arkadaşları onun hakkında ne diyor? Annesi, kız kardeşi, kızı ne diyor? Hayatındaki diğer kadınlara nasıl davrandığı, size nasıl davranacağı hakkında çok şey söyler. her zaman olduğu gibi gülün allığı solar.

Elbette durum tespiti yapın, ancak diğer erkeklerin davranışlarını yeni erkeğinize yansıtma hatasına düşmeyin. Tüm erkekler aynı değildir ve sırf aynı tesisata sahipler diye başka bir erkeğin yaptıklarının aynısını yapmasını beklemek adil değildir. Bana bir cevher bulmuşsunuz gibi geliyor.

Tüm araştırmanızı yaptığınızda ve alaycı olmayı bırakma zamanı geldiğinde, umarım kalbinizi onun sonsuza dek mutlu olabileceği ihtimaline açarsınız. İşlerin nasıl yürüdüğünü bana bildirin.

Sevgi
ler,
Erin

Mektubu ve yanıtı kendi dosyasına kaydetti.

Bir sonraki köşe yazısı için derleme yapıyordu ve yazdıklarını tekrar okumak için arkasına yaslandı. Muhtemelen kendi tavsiyesini alıp Slim ile olan ilişkisine uygulama zamanı gelmişti.

Üst kattaki tuvaletin sifonunun sesi onun uyandığını

haber veriyordu. Erin biraz daha kahve koymak için mutfağa gitti.

ve kahvaltaya başlardı. Sabahları hep aç olurdu ve onun için yemek yapmayı çok severdi. Onun etrafında olmasıyla ilgili her şeyi seviyordu. Küçük yaşam alanı Onun ayakları altında sıkıştı ama değildi. Nazik, rahat bir misafirdi ve kadın onun Yeni Yıl Gününden çok daha uzun süre kalmasını diledi.

O zamana kadar bir haftaları daha vardı ve bir sonraki hamlesine karar vermeye çalışırken her dakikanın tadını çıkarmayı planlıyordu. Onun kollarına sarılmadığı zamanlarda

Florida'ya gelme davetini saplantılı bir şekilde düşündü.

Dürüst olmak gerekirse, diye düşündü yarım düzine yumurta kırarken, bu adam yüzünden tam bir felaketsin Erin ve her geçen gün daha da kötüye gidiyor. Örneğin dün ele alalım. Son dakika Noel alışverişi yapmak için şehre inmişler, öğle yemeği için açık olan Stephanie's Bistro'ya gitmişlerdi.

Tatil haftası ve saat ikide eve yataklarına döndüler. Gece yarısı çorba içmek dışında bir daha yataktan çıkmadılar.

Bir erkekle yatakta on altı saat geçirmedi. Ya da o gelmeden önce geçirmemişti.

Arkasından yaklaşıp kollarını beline doladı ve başını omzuna koydu. "Günaydın, en seksi deniz feneri bekçisi."

Yüzü ateşle kızarmıştı ve sadece Kısmen de başında durduğu ocağa. "Jenny buna itiraz edebilir."

"Jenny çok güzel ama senin yanında hiç kalır." Sertleşmiş sikini kızın arka tarafına sürttü.

"Dünden sonra deponda benzin kaldığına inanamıyorum."

"Depom tamamen doldu ve daha fazlası için hazırım."

Erin gülmekten kırıldı. "Sen iflah olmazsın." "Bu yönümü seviyorsun."

Onun aşk kelimesini kullanması karşısında kalbi sarsıldı.
"Ve

korkunç bir zgven eksikliğinden muzdaripsiniz. Bunun için endişeleniyorum."

"Biliyorum. Bu üstesinden gelmeye çalıştığım bir sorun."
Saçlarını yolundan çekip sıcak bir yere koydu,
Boynuna kondurduğu ağzı açık öpücükler bacaklarının
titremesine neden oldu.

"Böyle devam edersen kahvaltını yakarım."

"Bunu yapamayız. Sana yetişebilmek için tüm yakıtı
ihtiyacım var."

"Bana ayak uydurmak mı?"

"Ah, evet, tatlım. Sen vahşi bir kadınsın. Ben hiç
fikir."

"Beni bıraktığında seni yumruklayacağım."

Kıkırdayarak ona daha sıkı sarıldı. "Noel Baba'ya
inandığımın beri geçirdiğim en güzel Noel bu."

"Gerçekten mi?" diye sordu, bunu duyduğuna gülünç bir
şekilde memnun olmuştu. "Gerçekten. Burada seninle
olmayı seviyorum."

"Burada olmanı seviyorum."

"Mmm, bu sabah etrafta uçan bir sürü aşk var.
Umaktan bahsetmişken, neden daha sonra ziyarete
gitmeden önce bir gezintiye ıkıyoruz? Sana diğer
becerilerimden bazılarını gösterebilirim."

Erin onun böyle bir şey söylemesini beklemiyordu ve
nasıl cevap vereceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Uzun
bir duraksamadan sonra, "Bugün zaten çok işimiz var.
Belki başka bir gün?"

"Tabii, ne istersen." Adam onu bırakıp tostı yağlamaya başladı ve Erin rahat bir nefes aldı. Bu konuda zamanı kısıtlıydı ve çok geçmeden ona uçaklarla işi olmadığını söylemek zorunda kalacaktı. Artık değil.

SLIM VE ERIN, Jenny ve Alex'in evine akşam yemeğine gitmek üzere saat üçten kısa bir süre sonra deniz fenerinden ayrıldılar. Yolda, evde sakin bir gün geçiren Luke ve Sydney'i görmek için uğradılar.

Oturma odasına geldiklerinde Syd, "Tanrı'ya şükür buradasınız," dedi ve kucağında bir battaniyeyle kanepeye uzandı. "Beni esir tutuyor. Birine ihtiyacım var. bahar beni."

Slim, Luke'un karısının şikâyetleri karşısında gözlerini devirmesine güldü.

"Doktor ne dediyse onu yapıyor, hiçbir şey yapmıyor."

"Resmi yatak istirahatine alınmışım gibi davranıyor. Beni tuvalete bile taşıyor! Erin, ona bunun Dur!"

"Şey..."

"Sen de mi! Arkadaş olduğumuzu sanıyordum."

"Biz arkadaşız," dedi Erin gülerek, "bu yüzden sana söyleneni yapmanı ve birkaç gün daha sakin olmanı istiyorum."

Sydney ona kaşlarını çattı.

"Teşekkür ederim Erin," dedi Luke. "Beni deli ediyor."

"Seni delirtiyor muyum? Bu çok komik!"

"Seni seviyorum tatlım," dedi Luke, Sydney de dahil olmak üzere herkesi güldüren kocaman şapşal bir sırıtışla.

"Bu berbat bir şey," dedi. "Bugün için her türlü eğlenceli planımız vardı ve evde tıkılıp kaldık."

Luke kanepeye oturdu ve karısının ayaklarını kucağına koydu. "İyi bir amaç için."

Sydney ona gülümseyerek, "Evet, öyle," dedi.

Slim ve Erin aşk koltuğına oturdular ve Jenny'lere gitmek için ayrılmak zorunda kalmadan önce bir saat boyunca mutlu çifte eşlik ettiler.

"Herkes Mutlu Noeller dediğimizi söyle," dedi Syd asık suratla.

"Yapacağım," dedi Erin.

"Yılbaşı gecesi yapılacak bir düğünümüz olduğunu duydun mu?" Slim Luke'a sordu.

"Evet! Adam ve Abby evleniyorlar. Sabırsızlanıyorum. Düğün için ne eğlenceli bir gece."

Slim, yıldönümü partisinin yapıldığı gün Gansett'e dönerken uçakta Abby'nin gözyaşlarına boğulmuş yüzünü hatırladı ve doğaçlama evliliklerinin hikâyesinde henüz kimsenin duymadığı daha fazla şey olup olmadığını merak etti.

Jenny'lere giderken Erin'in elini tuttu ve dudaklarına götürdü. "Yeni yıl arifesinde ne yapıyorsun?"

"Florida'ya dönmek zorunda kalmadan önce takılır ve topun düşüşünü izleriz diye düşündüm."

"Benimle arkadaşımın düğününe gelmeye ne dersin?"

"Sen davetli misin ki?"

"Ha! Tabii ki öyleyim. Burası Gansett. Herkes davetli. Birlikte takıldığım harika bir grup insan var."

Florida, ama buradaki insanlar, özellikle de McCarthy'ler, onlar benim en yakın arkadaşlarım."

"Nedenini anlayabiliyorum. Buradaki insanları seviyorum. İlk başta Jenny deniz feneri işine başvurmamı istediğinde Asla olmaz diye düşündüm. Bütün yıl bir adada mahsur kalmaya asla dayanamazdım. Ama o beni gelip görmem için cesaretlendirdi. ve burada geçirdiğim bir hafta sonundan sonra bavulumu topluyordum."

"Ekim'de ayrılmaktan nefret ediyorum ama bütün kış burada yapabileceğim pek bir şey yok. Geçmişte de yoktu ama şimdi kışın geri kalanı için planlarımı yeniden düşünmeme neden olan bu muhteşem deniz feneri bekçisi var."

"Benimle dalga geçme."

"Ben değilim." Kadının kaşlarının çatıldığını ve dudaklarının büzüldüğünü görmek için tam zamanında ona baktı. "Burada seninle olmayı tercih ederim. sensiz orada olmaktan daha iyidir. Benimle gelmeyi hiç düşündün mü?"

"Hala yapmamı istiyor musun?"

"Erin," dedi gülerek, "evet, istiyorum. Günlerdir seni ne kadar çok istediğimi göstermedim mi?"

"Evet, ama... Ben... Florida'yı bilmiyorum. Benim bir Buraya bağlılık ve kasabayla bir sözleşme ve... Bilmiyorum."

"Gelmek istiyorsan bunların hiçbirisi aşılamaz görünmüyor, ama istediğin bu değilse seni zorlamayacağım." O onun kararsız tavrı karşısında garip bir hayal kırıklığına uğramıştı. Onun yatağında geçirdiği son birkaç mutlu geceden sonra

Kendini ona ve onlara adadı ve bundan sonra neler
olabileceğini gördü. Onunla nerede durduğunu bilmemek

Onu çıldırtıyordu, ama kendi zamanına ihtiyacı varmış gibi görünen kıza alan tanımaya çalışıyordu.

Ama ya gelmezse? Ya bu onun için bir tatil kaçamağından başka bir şey değilse?

her geçen dakika daha da derine mi iniyor? Bu berbat olurdu. Yaparsa da yapmazsa da lanetliydi.

Martinez Lawn and Garden'ın garaj yoluna girdi ve mağazanın etrafından dolaşarak Jenny ve Alex'in evine doğru sola döndü. Diğer arabalar araba yoluna park etmiş. İhtiyaç duyduklarında gidebilmeleri için yola park etti ve motoru kapattı.

"Slim."

"Öyle mi?"

"Az önce yanlış bir şey söylediysem özür dilerim. Son birkaç gündür kafam allak bullak olmuş gibi görünüyor, ama ben teklifinizi düşünüyor ve ne yapacağımı anlamaya çalışıyorum."

"Hazır olmadığın bir konuda karar vermek için sana baskı yaptığımı düşünmeni istemem ama Florida'da benimle ve Evan'ın Anguilla'daki düğününde olmanı çok isterim. Biz de çok eğleniyorum."

"Yapacağımızı biliyorum ama henüz kesin bir karar vermeye hazır değilim. Buraya taşındıktan sonra hayatımın düzene girdiğini düşünmüştüm, sonra seninle tanıştım ve birlikte zaman geçirdik ve şimdi... Şimdi neyin ne olduğunu bilmiyorum ve artık hiçbir şey düzene girmiş gibi hissetmiyorum."

Kızın sıkıntısı onu etkiledi. Onun ne kadar kırılgan olduğunu ve bundan sonra atacağı adımlarda daha dikkatli olması gerektiğini fark etmesini sağladı. "Aceleye gerek yok, tatlım. Yemin ederim. Bir süre daha hiçbir yere gitmeyeceğim.

Bir hafta sonra ne olacağını anlamak için bolca vaktimiz var."

"Tamam," dedi rahatlamış gibi görünen bir iç çekişle.

"Benim için stres yapma. Buna hiç gerek yok. I söz veriyorum." Onu öpmek için orta konsolun üzerine eğildi. "İyi miyiz?"

"Evet, iyiyiz." "Hadi gidip biraz eğlenelim."

CHAPTER 12

Jenny yemeğin son rötuşlarını yaparken, Alex içeride Erin, Slim, David, Daisy, Paul ve Hope için içki doldurdu.

"Alex, neden yemekten önce çocuklara Noel Baba'nın sana ne getirdiğini göstermiyorsun?" Jenny söyledi.

"İkinizle ilgili duygusal yaralarımı yenilerini ekleyecek bir şey mi bu?" Paul sordu.

"Buna bayılacaksın, kardeşim." Alex adamları yepyeni bir bilardo masasının bulunduğu bodrum katına götürdü. aile odasının en önemli parçası. "Karım en iyisi mi, ne?"

Paul elini zengin yeşil keçenin üzerinde gezdirerek,

"Oldukça harika," dedi. "Hadi bu bebeği alıştıralım!"

Alex kendi takımı için Slim'i seçti, böylece David ve Paul onlara karşı oynamak zorunda kaldı. Alex topları sıralarken "Jared ve Quinn kazananlarla oynayabilir," dedi.

"Jenny senin haberin olmadan buraya nasıl bilardo masası getirdi?" David sordu.

"Joe ve Seamus'u feribota binmesine yardım etmeleri ve ben dışarıdayken buraya getirmeleri için işe aldı.

kar küremek. Gelmiş geçmiş en iyi Noel." Bu sözleri söylerken,

Slim arkadaşının gözlerindeki hüznü fark etti ve Bu Noel'in aynı zamanda kardeşlerin anakaradaki bir hafıza bakım tesisinde kalan anneleri olmadan geçirecekleri ilk Noel olduğunu fark etti. Annesinin nasıl olduğunu sormak istedi ama bayram havasını bozmak istemedi.

David, Marion'un bakıcılarından haber alıp almadıklarını sorarak onu zahmetten kurtardı.

"Dün onlarla konuştuk," dedi Alex. "Çok iyi gidiyor, yeni çevresine uyum sağlıyor."

"Bu harika bir haber."

"Biz ortaya çıkana ve onu eve götürmemiz için bize yalvarana kadar öyle," dedi Alex, yüzünü buruşturarak. çizgili top köşeye yöneliyor ve top cepten kısa bir süre sekince inliyordu.

"Bu çok zor olmalı," dedi Slim.

"Berbat," dedi Paul açık açık. "Her seferinde kendimizi bok gibi hissederek oradan ayrılıyoruz ve en kötüsü de biz gittikten beş dakika sonra bizim orada olduğumuzu bile hatırlamıyor.

Orada."

"Ama sonrasında günlerce felaket oluyoruz," diye ekledi Alex. "Ziyaretleri azaltmayı düşündünüz mü?"

David turuncu beş numaralı topa bakıp onu yan cebe sokarken sordu.

Alex, "Bunu yapsak bile yine de kendimizi bok gibi hissediyoruz," dedi. "Ne yaparsak yapalım kazanamayacağımız bir durum bu."

David sarı bir numarayı ve yeşil altı numarayı batırmak için harekete geçti.

"Alex, doktor burada canımıza okuyor," dedi Slim.

"Lanet olası bir doktor olman yetmiyor mu? Sen

havuz köpekbalığı da olmak zorunda mı?"

David masadan başını kaldırmadan, "Ben de nişanlı bir adam olmak üzereyim," dedi.

"Ne diyeyim?" Alex sordu.

"Bu gece eve gittiğimizde soruyu soracağım. Daisy'nin hiçbir fikri yok."

"Aman Tanrım," dedi Paul. "Bu harika."

Vay canına, bu büyük bir haber, diye düşündü Slim. David'in Janey McCarthy ile muhteşem ayrılığından sonra Slim

evlenip evlenemeyeceğini merak ediyordu. Ama sonra Daisy ile tanıştı ve ikisi de birbirlerine fena halde aşık oldular. David'in aşka bir şans daha verdiğini görmekten memnundu. David ne zaman yanında olsa Daisy'nin mutluluktan parıldamasına bakılırsa, Slim bunun kalıcı olduğunu hissediyordu.

"Tebrikler," dedi Slim. "Senin adına sevindim."

"Teşekkürler."

Alex, "Evet diyeceğinden son derece eminsin," dedi.

David ona küçümseyen bir bakış fırlattı. "Cevabından emin olmasaydım size asla söylemezdim."

Alex ciddiyetle, "Bu beni incitiyor," dedi.

"Bil bakalım Hope Noel için ne aldı?" Paul, David nihayet bir şut kaçırdıktan ve takımları bir sıra aldıktan sonra söyledi. O da

on bir topu köşedeki cebe koymak için sıraya girdi.

"Ne?" Alex sordu.

"Vegas'a uçak biletleri. Üçümüz yarın yola çıkıyoruz, orada üç gün geçireceğiz ve ardından San Francisco'da bir hafta geçireceğiz."

"Hey, bu harika," dedi Alex. "Kaçmak için yılın iyi bir zamanı."

"Düğüm atmak için de yılın harika bir zamanı," dedi Paul kayıtsızca.

Alex şaşkınlıkla kardeşine baktı. "Bekle. Ne?"

"Beni duydun," dedi Paul, kardeşinin tepkisiyle eğlenerek. "Vegas'a evlenmeye gidiyoruz."

"Defol git buradan," dedi Slim. "Bu harika." İşler bu şekilde devam ederse, ayakta kalan son bekar adam olacaktı.

çok geçmeden.

"Çok havalı," dedi David. "Şaşırdı mı?"

"Yolculuk hakkında, evet, ama evlenme kısmı hakkında değil. Burada yapmaktan bahsediyorduk, ama uzaklara gitmenin daha eğlenceli olacağını düşündüm. İlkbaharda kutlamak için bir parti vereceğiz."

Alex aval aval kardeşine baktı, aldığı haber karşısında afallamış gibiydi.

"Ne?" Paul ona sordu. "Kızmadın, değil mi?"

"Evlendiğinizde orada olmak isterdim."

"O zaman neden sen ve Jenny bizimle gelmiyorsunuz?"

Alex bunu iki saniye kadar düşünmüş gibiydi.

"Yapmamızın sakıncası yok."

"Benim için hiç sakıncası yok. Sizi ağırlamaktan mutluluk duyarız."

"Tüm bu düğün muhabbetleri Slim'i kışkandıracak," dedi David.

İnsanlar düğün ve Slim kelimelerini aynı cümlede kullandıklarında Slim'in ilk tepkisi genellikle yaltaklanmak olurdu,

Ama Erin'in kollarında geçirdiği gecelerden sonra, bu düşünce eskisi kadar itici gelmiyordu.

Slim ciddi bir ifade takınarak, "Sorun değil," dedi.

"Sanırım bununla başa çıkabilirim."

Babası ona uzun zaman önce, bir gün bir kadınla tanışacağını ve bu kadının yuva kurmayı dünyadaki en doğal şeydi. Slim hayatının büyük bir bölümünü, kadınlar hayatından hiç sapmadan geçip giderken, bunun kendi başına geleceğine inanmayarak geçirmişti.

Şimdiye kadar.

Erin babasının ona bulacağını söylediği kadın mıydı? Henüz kesin bir şey söyleyemiyordu ama onun varlığında, ondan önce tanıdığı diğer kadınlarla olduğundan daha fazla "yerleşmiş" hissediyordu. Bu kadarı kesindi. Zaman zaman Kendine onu yıllardır değil, sadece birkaç aydır tanıdığını hatırlattı. Onun yanında o kadar rahattı ki ilişkilerinin birçok açıdan hâlâ yeni olduğunu unutmuşlardı.

Birkaç gün öncesine kadar güzel bir arkadaşlığımız vardı. Daha fazlası olabilirdi. Şimdi çok daha fazlasıydı ve nereye varacağı konusunda hâlâ hiçbir fikri yoktu. İyi haber, hiçbir şeye hemen karar verilmesi gerekmiyordu ama bir hafta Tekrar güneye gitme zamanı geldiğinde, ileriye dönük yol hakkında bir iki karar vermeye hazır olacaklarını umuyordu.

Onu hayatında istiyordu. Bu kadar basitti. Ve o şimdilik onun kurallarına göre oynayacak kadar çok istiyordu.

David sekiz numaralı topu köşedeki cebe soktuğu sırada Jenny onları akşam yemeği için yukarı çağırdı.

"Ona karşı hiç şansımız yoktu," dedi Slim Alex'e. "Bizi kandırdı."

Alex, "Bir dahaki sefere onun takımında olmak istiyorum," dedi.

"Şimdi benim için kavgaya etmeyin çocuklar," dedi David sırtarak. "Noel'deyiz."

Hâlâ bilardo oyunu hakkında tartışarak üst kata çıktılar.

"Daisy," dedi Alex, "erkek arkadaşının bir dolandırıcı olduğunu bilmen gerekir."

Daisy kollarını David'e doladı. "Kıçlarına tekmeyi bastın mı tatlım?"

"Onlara zarar verdim."

"İşte benim adamım." Onu dudaklarından öptü. "Ugh," dedi Alex. "Bir oda tut."

"Üst katta istediğimiz odayı seçebilir miyiz?" David kaşlarını Alex'e doğru sallayarak sordu.

"Benim evimde olmaz. İğrenç."

Jenny, "Alex, gel yemekte bana yardım et ve David'i yalnız bırak," dedi.

Alex, "İlk gün beni kendi bilardo masamda küçük düşürdü," dedi. "Kocanıza daha fazla sempati duyacağınızı düşünürdüm."

"Yaralı egona daha sonra masaj yaparım. Şimdilik, beslemem gereken insanlar var."

Slim, Jenny'nin şımarık cevabına

güldü. Paul, "O hâlâ bir bebek," dedi.

Alex mutfaktan, "Bunu duydum, pislik," diye seslendi.

Diğerleri gülerken Jenny "Kapa çenenini," dedi.

Bebeğim, diye mırıldandı Paul.

Slim Paul'e gülümserken Hope bir eliyle onun ağzını kapattı. Onların atışmaları Slim'e Jack'i özletiyordu. Kardeşinin ailesini ziyaret etmek için çok gecikmişti ve Erin'i de yanında getirmeyi çok isterdi.

"Kardeşini rahat bırak," dedi Hope.

Elini çektiğinde Paul ona, "Kendisini ve karısını gezimize davet etti," dedi.

"Oh yaşasın! Bu harika. Çok eğleneceğiz."

Paul kolunu kızın beline doladı ve onu kendine doğru çekti. "Seninle evlenebildiğim sürece, partimizi basmasına katlanacağım."

Hope'un gülümsemesi güzel yüzünü aydınlattı.

Jenny mutfaktan koşarak çıktı ve kendini Hope'un kollarına attı. "Evleniyorsun! Ve biz de Sen! Aman Tanrım! Bu çok büyük bir şey! Bana ne zaman söyleyecektin?"

"Paul'ün Alex'e söylemesini bekliyordum."

"Biz kardeş olacağız!" Jenny gözyaşları gözlerini parlatarak söyledi.

İki kadın birbirlerine sarıldılar.

Slim, Erin'e bakarak yüzünde kederli bir ifade gördü. Ah, kahretsin. Jenny'nin de onun kız kardeşi olması gerekiyordu. Odayı geçip Erin'in yanına gitti ve kolunu ve onu anladığını belli etti.

Sessiz bir birliktelik anında başını adamın göğsüne yasladı ve bu durum adamın içini tuhaf bir şekilde etkiledi. Bu da neydi böyle? Acıkmıştı ve dışarıdan gelen kokular mutfak midesinin guruldamasına neden oluyordu. Hepsi buydu.

Ama Erin'in kendisine sevgiyle, takdirle ve kolayca tanımlayamadığı milyonlarca başka şeyle baktığını görmek için aşağı baktığında, bunun açıklıktan çok daha fazlası olduğunu anladı. Bu başka bir şeydi, tamamen yeni bir şey.

Jared, Lizzie ve Quinn geç kaldıkları için özür dileyerek ön kapıdan içeri girdiklerinde o an bozuldu.

Jenny'ye teslim ettikleri garnitürleri taşıyorlardı. "Geç kalmadınız," dedi. "Tam zamanında geldin. akşam yemeği."

Quinn Jenny'ye bir şişe şarap uzattı. "Beni ağırladığınız için teşekkürler."

"Bize katılabildiğinize çok sevindik. Şimdiye kadar adanın tadını nasıl çıkardınız?"

"Çok güzel ama bana göre biraz sessiz."

"Yaza kadar bekle," dedi Paul. "Buranın aynı yer olduğuna inanamayacaksın."

"Herkes bana böyle söylüyor," dedi Quinn. "Ama kışın burada nasıl delirmiyorsun?"

Paul, Hope'a gülümseyerek, "Kendimizi eğlendirmenin yollarını buluyoruz," dedi.

Ona vururken tüm yüzü kıpkırmızı oldu. "Kesin şunu."

Quinn başparmağıyla Jared ve Lizzie'yi işaret ederek, "Nasıl olduğunu anlıyorum," dedi, "bu ikisiyle yaşamak. 'Ortadan kayboluyorlar' sık sık."

"Yapmayız!" Lizzie söyledi.

Jared, karısının ters ters bakmasını sağlayarak, "Evet, var bebeğim," diye cevap verdi.

"Bu arada," dedi Jenny, "hadi yemek yiyelim."

Slim, normalden çok daha durgun olan Erin için yemek masasında bir sandalye tuttu. Onun eline uzandı ve sıktı.

Kadın ona minnettar bir gülümseme gönderdi ama adam onun huzursuz olduğunu hissetti. Onunla daha sonra tekrar yalnız kalmak için sabırsızlanıyordu, o zaman onu bu konuda konuşturmaya çalışacaktı.

ERIN böylesine basit bir şeyin kendisini sarsmasına izin verdiği için kendini aptal gibi hissediyordu ama Jenny'nin Hope'la neşeli kutlamasına tanık olmak, midesine inen bir yumruk gibi gelmişti. Jenny onun kız kardeşi olmalıydı ve Erin Hope ve Paul -ve dolayısıyla Alex ve Jenny- için gerçekten mutlu olsa da, bu olay kaybedilenleri bir kez daha hatırlatmıştı.

Ve şimdi, bugün olduğu gibi en tuhaf zamanlarda ortaya çıkan umutsuzluğun kara deliğine düştüğünü hissedebiliyordu

Sevdiği insanlarla gerçekten harika bir gün geçirirken. Tek gereken bir cümle, bir yorum, bir onun için dinamiği değiştirmek için.

Şimdiye kadar buna alışmış olmalıydı. Toby öldüğünden beri sık sık küçük krizler geçirmişti ama karanlığın gelip ona, kendisinin ve Jenny'nin hayatı bir şekilde ilerlemiş olsa da Toby'nin sonsuza dek gittiğini hatırlatmasına hiç hazırlıklı değildi.

Paul'ün uzattığı servis tabağını almak için onu bırakmak zorunda kalana kadar Slim'in elini onun elinin etrafına sarması rahatlatıcıydı.

Jenny bonfile, kırmızı bliss patates, kuşkonmaz, karışık sebze ve taze pişmiş ekmekten oluşan lezzetli bir yemek servis etti ama Erin boğazındaki yumruyu aşamadı. Dudaklarını sildi ve kalkıp tuvalete gitmeden önce bir "afedersiniz" mırıldandı.

Kendini toparlamaya çalışmak için koridorda.

İsteyeceği son şey, Jenny'nin yeni kocası ve ailesiyle geçireceği ilk Noel'i, ikisinin de üzerinde durmaktansa unutmayı tercih edecekleri bir geçmişi hatırlatarak mahvetmekti, Özellikle de tatil günlerinde.

Hayat yaşıyanlar içindir. Toby burada olsaydı ve kızın onun için eridiğini görseydi böyle söylerdi. Ölümünden on dört yıl sonra. O ölmeden birkaç yıl önce büyükannelerini kaybetmişlerdi ve Erin Mezarını nadiren ziyaret ettiği için kendini suçlu hissettiğini söylediğinde, Toby'nin cevabı bu olmuştu. Büyükannelerinin onu ziyaret etmeyeceğini söylemişti. Mezarlığa gitmedikleri için kendilerini suçlu hissetmelerini istemiyorum, Çünkü hayatta ona sadık kalmışlardı ve asıl önemli olan da buydu.

Erin tezgahın üzerindeki kutudan bir mendil aldı. ve gözlerini kuruladı, bu durumu kontrol altına alabilmeyi umuyordu, böylece kırmızı gözlerle yeniden ortaya çıkmak zorunda kalmayacaktı. Derin bir nefes aldı, uzun bir süre tuttu ve sonra serbest bıraktı. Günün erken saatlerinde, Noel için diğer büyükannesini ziyaret eden anne ve babasıyla konuşmuştu.

Yıllar geçtikçe, tatilleri büyütme alışkanlıklarından vazgeçmişlerdi, çünkü bu çok acı vericiydi. Normal günlerde birlikte vakit geçirmeyi tercih ediyorlardı. anılarla, pişmanlıklarla ve aile beklentileriyle bu kadar dolu olmasaydı.

Kapı yumuşak bir şekilde çalındı. "Er? İyi misin?"

Erin aynada görünüşünü kontrol etti ve Jenny'ye kapıyı açmadan önce derin bir nefes daha alarak arkadaşının iyiliği için gülümsemeye zorladı. "Merhaba, özür dilerim. Ben iyi."

Jenny başını eğerek Erin'e dikkatle baktı. "Hayır, değilsin. Ne oldu?"

"Oh, her zamanki tatil olayı," dedi umursamaz bir tavırla.

"Sadece küçük bir an yaşadım ama şimdi iyiyim."

Jenny yumuşak bir sesle, "Bana numara yapmak zorunda değilsin," dedi. "Güzel günümüzü mahvetmek istemiyorum."

"Hiçbir şeyi mahvetmiyorsun. Bazen hiç beklemediğimiz bir anda sinsice gelir. Dün gece bana da oldu."

"Gerçekten mi?" Erin, Jenny'nin Alex'le o kadar mutlu olduğunu ve artık Toby'yi nadiren düşündüğünü sandığını fark etmekten utandı.

Jenny odaya girdi ve kapıyı kapattı. "Her gün onu düşünüyorum," dedi Erin'in dile getirmediğı düşüncesine karşılık olarak yumuşak bir sesle. "Hiçbir şey onu değiştiremez Bu."

"İma etmek istememiştim-"

"Erin, tatlım, yapmadığını biliyorum. Bu çok doğal. İnsanlar Alex'le hayatıma devam ettiğimi düşünüyor. Yeniden mutluyum, neden geçmişin acısını yaşayayım ki? Ama ikimiz de bunun o kadar basit olmadığını biliyoruz." Elini kalbinin üzerine koyduğunda gözleri yaşlarla doldu. "O her zaman benimle ol. Her zaman." Jenny boğazını temizledi ve Erin'in uzattığı mendili aldı. "Düğünümüzde Alex'le birlikte üç mum yaktığımızı hatırlıyor musun? mum?"

"Bunu fark ettiğimi söyleyemem."

"Evet, öyle yaptık ve üçüncü mum Toby içindi. Alex bunu önerdi. Mutlu sona bir başkası öldüğü için ulaştığı gerçeğini asla gözden kaçırmıyor."

"Bu... Bu harika bir övgü."

"Resmi hâlâ kocamla paylaştığım odadaki komodinin üzerinde duruyor." Erin'e küçük bir adım daha yaklaştı. "Ve sen, benim sevgili, sevgili arkadaşım, her zaman benim

Yol boyunca ne kadar çok yeni kız kardeş edinirsem edineyim."

Erin gözyaşlarının arasından burnunu çekerek, "Ben kıskanç bir ineğim," dedi.

Jenny'nin onu neyin tetiklediğini anlayacağını bilmeliydi.

Jenny güldü. "Hayır, sen benim yolculuğumu herkesin anlayabileceğinden daha iyi anlayan, kalbimin sadık ve harika kız kardeşisin."

"Hope'u seviyorum. O harika biri."

"Evet, öyle ve onun için, Paul ve Ethan için daha mutlu olamazdım. Evime harika bir katkı sağlayacak.

Ama ne ailemde ne de kalbimde senin yerini asla alamaz. Sen Toby'nin yanındasın, hayatımdaki en önemli iki insansın."

Erin ona sarıldı ve birbirlerine sarıldıkları gibi sarıldılar. Toby'nin ölümünü takip eden korkunç günler, haftalar, aylar ve yıllar boyunca yaşadıkları. "Alex'le ilk Noel'inize gölge düşürdüğüm için üzgünüm. Son zamanlarda biraz bunalımdaydım."

"Hiçbir şeyin üzerine yağmur yağdırmıyorsun ve umutsuz vaka da değilsin. Harika bir adama aşık oluyorsun ve eğer seni birazcık tanıyorsam, dişinle tırnağınla mücadele ediyorsun."

"Aşık olmuyorum. Şehvet duyuyorum. Hepsi bu."

"Komik, ben de Alex için böyle demiştim, ama şimdi parmağında onun yüzüğüyle ve çocuğundan hamile olarak karşınızdayım."

Erin'in nefesi kesildi. "Aman Tanrım! Hamile misin?

Hamile misin?" Jenny onun tepkisine gülümseyerek,

"Üç aylık." dedi. "Bana söylememiştin!"

"Kimseye söylemedik ama bilmenizi istedim."

Erin ona tekrar sarıldı. "Bu harika bir haber. Sizin adınıza çok mutluyum."

"Teşekkürler, çok heyecanlıyız. Ama haberlerimin Aşık olma konusunda paçayı kurtardın. Ona nasıl baktığını ve onun sana nasıl baktığını görüyorum. Başka hiç kimseye ona baktığın gibi baktığını görmedim, Mitch'e bile."

"Bu... O... Biz..." Jenny gülerken Erin hayal kırıklığı içinde inledi.

"Seni kekeletiyor."

"Diğer şeylerin yanı sıra," diye mırıldandı Erin.

"Sana minicik bir tavsiye verebilir miyim?" "Seni durdurabilir miyim?"

Jenny gülerek ellerini Erin'in omuzlarına koydu, Erin'i ona bakmaya zorluyor. "Alex'le ilk birlikte olduğumuzda tam bir felakettim. Tek yaptığım olanları inkâr etmeye çalışmaktı çünkü çok erken olmuştu. Ben de İşi şansa bırakmamayı zor yoldan öğrendim, biliyor musun?" "Çok iyi biliyorum."

"Ama onda bir şeyler vardı. Farklı bir şey. Ve aramızda olanlardan kaçmama izin vermeyi reddetti."

"Slim'e benziyor."

"Alex'le bunun olmasına izin vermek Toby'yi kaybettiğimden beri yaptığım en iyi şeydi. Ben de senin sonsuza dek mutlu olmanı istiyorum Er. Ve bence bu o olabilir."

"Olabileceği her şeye hazır mıyım bilmiyorum." "Böyle bir şeye asla hazır olamazsın ama Eğer pısrık davranıp kaçmasına izin verirsen pişmanlık duyacağını görmek için."

"Pısrık mı?"

"En azından onunla ilişkini yürütmeye çalışmazsan yapacağın şey bu değil mi?"

"Yumruklarını hiç çekmiyorsun."

"Ne zaman yumruklarımı çektim ki? Ben senin ve bunun gerçekleşmesi için şansınızı denemelisiniz. Bunu yapmak zorundasınız. Size yazan kadınlara hep bunu söylemiyor musunuz?"

Erin gülümseyerek, "Kendi sözlerimi yüzüme vurma," dedi.

"Haklı olduğumu biliyorsun."

Başka bir kapının çalınmasıyla bölündüler.

"Senin adamın mı benimki mi?" Jenny sordu. "Sen ne düşünüyorsun?" "Muhtemelen seninki."

"Ben senin diyorum ama hadi öğrenelim." Jenny Slim'e kapıyı açtı ve Erin'e kendini beğenmiş bir bakış gönderdi.

"Orada her şey yolunda mı hanımlar?" diye sordu, gözleri lazer gibi Erin'e odaklanmıştı.

"Evet, iyiyiz," dedi.

"Bir dakika bekle." Jenny odadan çıkmadan önce onun yanağına bir öpücük kondurdu ve yolda Slim'in kolunu okşadı.

"Özür dilerim," dedi Erin. "Sadece bir dakikaya ihtiyacım vardı. Şimdi iyiyim."

"Emin misin?"

"Evet."

Ellerini kapının pervazına dayayarak, "Jenny, Hope'a kardeş olmakla ilgili o sözü söylediğinde...

Yüzündeki bu ifadeyi daha önce sadece bir kez görmüştüm, Jenny'nin Alex'le deniz fenerinde evlendiği gün."

Onun değerlendirmesinden cesaretini alamayarak kollarını kavuşturdu. "Çok anlayışlısın."

Kadının çok seksi bulduğu o önlenemez sırtışını takındı. "Pilotlar ve barmenler, tatlım. Sana söylüyorum

aylardır."

Erin ona doğru gitti, ellerini göğsüne koydu ve onu öptü. "Beni kontrol etmeye geldiğin için teşekkür ederim. Hadi gidip yemeğimizi bitirelim."

"McCarthy'leri daha sonra atlamak ister misin?"

"Hiç de değil. Ben iyiyim. Söz veriyorum." Kız, adamın Geçmesine izin vermek için geri adım attı ama bunun yerine kollarını ona doladı. Onun sıcak kucağına sokulan ve çekici kokusunu içine çeken Erin hafifçe gevşedi. Ona bu şekilde sarılmaya devam ederse kötü bir şey olmayacakmış gibi hissettirdi. "Hadi gidip yemeği bitirelim."

Başının üstünü öptü ve onu serbest bıraktı, ancak diğerlerinin hiçbir şey olmamış gibi devam ettiği yemek odasına dönerlerken elini sırtında tuttu, Tam da ihtiyacı olan şeydi.

Erin bu insanları seviyordu. Gerçekten seviyordu. Slim'i de sevmeye başlamıştı.

CHAPTER 13

Kevin'in pişirdiği hindi biraz kuru çıktı. Onun Oğulları her şeyi yiyebilirdi, bu yüzden onları etkilemek konusunda fazla endişelenmiyordu. Hayır, Chelsea'nin güzel bir akşam yemeği yediğinden emin olmaktan çok daha fazla endişe duyuyordu.

Patates püresi ve elmalı turta getirmişti ve göğüslerine yapışan soluk pembe bir kazak giymişti. Onun uzun Genellikle iş için örülmüş olan sarı saçları omuzlarına dökülmüştü. Onun gibi bir tanrıçanın onun gibi bir serseriyle ne işi olabilirdi ki?

"Güzel önlük," dedi, gözleri adamın önünde yavaş, tembel bir gezintiye çıktı ve adamın önlük için şükretmesini sağladı.

"Bugün bana öyle bakmana izin yok." "Özür dilerim."

"Ah, siktir et." Riley mutfağa girip orada olduğunu haber vermek için boğazını temizlediğinde Kevin kolunu ona doladı ve onu öpmeye başladı. Kevin geri çekildi. Yüzü utançtan kızarıırken gözlerini nasıl başka yöne çevirdiğini fark ederek öpücüğü bıraktı.

"Özür dilerim." Riley buzdolabından bir bira alıp açtı ve oturma odasına gitti.

Chelsea ona ters ters baktı. "Bunu yapmaya iznin yok," diye tısladı. "Burada olmaz."

"Özür dilerim."

"Değilsin."

"Hayır, gerçekten değilim. Seni öptüğümü görmeye alışmaları gerekiyor."

"Bebek adımları, Kev."

"Hangimiz psikiyatristiz ki zaten?"

Chelsea ocakta kaynamakta olan et suyunu karıştırdı. "Bazen merak ediyorum."

Ellerini kadının kalçalarına koyarak diğer tavaları kontrol etmek için ona doğru eğildi.

"Çek şu şeyi üzerimden."

"O şeyi seviyorsun."

"Kevin!"

"Saat kaçta yemek yiyoruz baba?" Finn günün ilk gelişinde sordu. Oğullarından hiçbiri dün gece eve geldiğinde oradaydı. Hiçbir fikri yoktu. Ne zaman geldiklerini. Finn'in siyah saçları diken diken olmuştu ve mavi gözleri akşamdan kalma olmanın belirtisi olarak kırmızıyla çevrelenmişti.

"Yarım saat kadar. Zor bir gece miydi?" "Eğlenceli bir gece."

"Chelsea'yi hatırlıyorsun, değil mi?"

"Elbette," dedi Finn. "Nasılsın?"

"Ben iyiyim," dedi Chelsea. "Mutlu Noeller."

"Evet, sana da." Kardeşiyle birlikte oturma odasına kaçtı.

"Tuhaf," diye fısıldadı Chelsea.

Kevin, Deb'le ayrıldıklarından beri geçirdikleri ilk Noel'de Chelsea'yi yanlarına davet etmenin ne kadar akıllıca olduğunu sorgulamaya başladı. Belki de oğullarından bir şeyler beklemek için çok erkendi. kız arkadaşını ya da her neyse, tatil için evlerinden uzaktaki evlerinde ağırladı.

Geri dönmek için artık çok geç olduğundan en iyi şekilde yararlanmak. "Her şey hazır." Daha önce hazırladığı masayı işaret etti.

"Gerçekten güzel görünüyor," dedi Chelsea, masayı ve tatili şenlendirmek için diktiği ağacı incelerken.

Oğulları Noel ruhunu hissetmiyordu ama Kevin günü ellerinden geldiğince iyi geçirmeye kararlıydı. Akşam yemeğine oturdular ve çocuklar yemeğe daldılar, bir aydır yemek yememiş gibi yemek yiyorlardı. Chelsea tabağındaki yemeği karıştırıyor, hindiye sosun içinde itip kakıyordu.

"Bugün ailenle konuşma fırsatın oldu mu?" diye sordu.

"Bu sabah annem ve üvey babamla, öğleden sonra da erkek kardeşimle konuştum. Yeğenlerim Noel Baba'nın onlara getirdiği her hediyeği bana anlattı."

Kevin onun bir erkek kardeşi, yeğeni ya da yeğeni olduğunu bilmediğini fark etmekten utandı. Babasının hâlâ hayatta olup olmadığını bilmek istiyordu ama bunu şimdi soramazdı. "Kaç yaşındasın? çocuklar?"

"Üç ve beş."

Riley ve Finn'e bakarak, "O günleri hatırlıyorum," dedi.

"Annem aradı," dedi Finn.

"Oh. Güzel. O nasıl?"

"İyi. Bugün evde tek başına."

Kevin, onun evliliklerini bitirirken istediği şeyin bu olduğunu söylememek için dilini ısırarak zorunda kaldı.

"Yani evde mi?"

"Uh-huh."

Bu, kapıdan çıkarken bir daha asla görmek istemediği evi alabileceğini söyleyen Kevin için yeni bir haberdı.

Riley ikinci tabağı da bitirdi ve ayağa kalktı.
"Bulaşıkları ben yıkarım."

"Onları yapmak benim için sorun değil, evlat. Bugün izin al." Mac'in Seamus ve Carolina'nın evindeki ek binayı tatile yetiştirmesine yardımcı olmak için uzun saatler boyunca çalışıyorlardı.

"Emin misin?"

"Evet."

"Tamam. Arkadaşlarla bira içmeye gideceğim." "Ben de seninle geleceğim." Finn ayağa kalktı, elinde tabak, takip etmek için

Kardeşi.

"Sonra Mac Amca'da görüşür müyüz?" Kevin sordu. "Evet, orada olacağım," dedi Riley.

"Ben de," diye ekledi Finn.

Ön kapı arkalarından kapandı ve eve sessizlik çöktü.
Kevin derin bir nefes aldı.

tuttu ve Chelsea'nin masanın karşısından onu izlediğini fark etti, şarap kadehi parmaklarının arasında sallanıyordu.

"Kusura bakmayın
bu konuda."

"Özür dileycek bir şey yok."

"Genelde bu kadar... sessiz olmazlar."

"Anne babanız ayrıldığında kaç yaşında olduğunuzun bir önemi yok. Her zaman zordur."

Kevin kadehini biraz daha şarapla doldurdu. "Kaç yaşındaydın?"

"On yedi."

"Ouch. Son sınıf mı?"

Başını salladı. "Daha da iyisi, babam en iyi arkadaşlarımdan birinin annesiyle birlikte oldu ve bir ilişki uğruna iki evliliği yıktı. Büyük bir skandaldı. Lisenin dilindeydik." Ona bakarak ekledi, "Oğullarınızın nasıl hissettiğini anlıyorum. Ayrılığınız bir skandal olmasa bile, bu onların bildiği hayatın sonuydu."

"Sanırım öyle."

"Ebeveynlerinizin başka insanlarla birlikte olduğunu görmek zor, diğer insanları sevseniz bile. Üvey babamı çok seviyorum ama ilk başta sevmiyordum. Bana göre o da sorunun bir parçasıydı."

"Ne değişti?"

"Annemi gerçekten mutlu ediyor, hiç olmadığı kadar mutlu ediyor."

"Bu da bir şeydir." "Çok şey ifade ediyor."

"Peki ya baban? Hâlâ diğer kadınla birlikte mi?"

"Evet, evlendiler ve birlikte başka çocukları da var."

"Yani herkes mutlu. Babanı görüyor musun?"

"Ara sıra. İlk olaydan sonra onu yıllarca görmedim. Onunla aynı odada bulunmaya dayanamıyordum. Yaklaşık beş yıl sonra, ağır bir kalp krizi geçirdi ve öleceğini düşündük. O zamandan beri, kardeşim ve

Biraz daha bağışlayıcı olmaya çalıştım ama ailemize yaptıklarını asla unutamayız."

Uzun bir aradan sonra Kevin, "İçinde bulunduğum durum beni ne kadar üzüyor biliyor musun?" dedi.

"O da ne?"

"Beni suçluyorlarmış gibi hissediyorum, oysa ilişkiyi yaşayan oydu. Beni terk eden ve evlilikten ayrılmak isteyen oydu."

"Bunu biliyorlar. Bugün neden onun yanında değil de senin yanındalar sanıyorsun?"

"Hmm, kış için burada çalıştıkları ve kalmanın daha kolay olduğu için olduğunu düşündüm."

"Kendini küçümsüyorsun, Kevin. Burada olmak istedikleri için buradalar. Muhtemelen bir süredir biliyorlardı ama onlar kalmayı seçtiler - seninle ve ailelerinin geri kalanıyla birlikte."

"Seamus'taki bu iş bittiğinde ne olacağını görmek ilginç olacak. Mac onlara kalmalarını istediğini söyledi ama kalacaklarından emin değilim."

"Buraya gelmeden önce ne yapıyorlardı?" "Büyük bir inşaat şirketinde çalışıyorlar. Connecticut. İkisi de mühendis ve Deb ve benim aramda bir şeyler olduğunda, bir süreliğine buraya gelmek için işten izin aldılar."

"Ve bunu size zor zamanlarınızda yardımcı olabilmek için yaptıkları hiç aklınıza gelmedi mi?"

"Pek sayılmaz," dedi mahcup bir sırıtışla. "Tıp fakültesine gitmediğine emin misin?"

"Hayır, ben sert darbeler okulundan mezun oldum ve ben bir barmenim. İnsanları anlarım ve onları seninle gördüm."

birlikte olmadan önce. Seni çok sevdikleri belli."

"Öyle mi?" diye sordu, onun değerlendirmesinden etkilenmişti.

"Evet, Kevin," dedi gülerek. "Sana bayılıyorlar. Sadece onlara biraz zaman ver ve yeni hayatlarına alışmaları için gerçek. Onlar da siz de iyi olacaksınız."

"Bunu öğrendiğim iyi oldu." Sinirlerine hakim olamadan, "Benimle kardeşime gel. Herkesi tanıyorsun, ve eğlenceli olacak."

"Bu bir aile meselesi."

"Bu bir Gansett olayı. Herkese kapımız açık. Kardeşim sizi seviyor. Senin de gelmeni isterdi."

"Kardeşin herkesi seviyor."

"Doğru, ama senin de bildiğin gibi sana karşı zaafı var."

"O çok sevimli."

"Beni kıskandırma." "Şimdi saçmalamaya başladın." "Yani gelecek misin?"

"Elbette, çok isterim." Şarabından bir yudum aldı. "Ama sadece o da orada olacağı için."

Kevin'in onun şaka yaptığını anlaması bir saniye sürdü ve sonra güldü. Bugün beklediği kadar sorunsuz geçmemiştir.

umuyordu, ama bunun kendisi ve oğulları için yeni normallerine alışırken uzun bir yolculuğun ilk adımı olduğunu görmesini sağlamıştı.

Alex ve Jenny'lerden eve dönerken David Lawrence, Daisy'yle geçirdiği son altı aylık mutluluğu yeniden yaşadı. Bir gün sonra

birkaç yılını hayatını yeniden toparlamakla geçirdi. Daisy tam da kendini yeniden normal hissetmeye başladığı sırada ortaya çıkmıştı.

Ancak o zamanlar onun için hiçbir şey normal değildi. Eski erkek arkadaşı onu feci şekilde dövmüştü. Eğer Blaine Taylor Daisy'nin evine ulaşmasaydı onu öldürebilirdi. David ne olduğunu düşününce ürperdi. Blaine beş dakika bile geç gelseydi neler olabilirdi.

Daisy ile neler kaçırmış olabileceğini düşündükçe ürperiyordu; Daisy'nin tatlı sevgisi, kendisiyle birlikte taşıdığı -çoğu kendi açtığı- yaralara merhem olmuştu. Janey McCarthy'yle olan ilişkisinin sona ermesi onu neredeyse mahvetmişti, uzun ve acı verici lenfoma ile savaş.

O karanlık günler artık geride kalmıştı ve son zamanlarda aklındaki en önemli şey Daisy'yle ilişkisi kalıcı olacaktı. Türünün tek örneği bir kadına türünün tek örneği bir yüzük yapmak için anakaradaki bir kuyumcuyla aylardır çalışıyordu ve bunu ona vermek için sabırsızlanıyordu.

Daisy alçakgönüllü, gösterişsiz bir kadındı. Onunla ilk tanıştığında, en değerli eşyalarından biri yol kenarında atılmış olarak bulunduğu bir kanepeydi. Daisy'nin eve getirdi, kendisi yeniden döşedi ve bir hurda parçasını bir hazineye dönüştürdü. Söz konusu nişan yüzüğü olduğunda sıfır beklentisi olduğunu bilmek Bu da onu şaşırtacağını umduğu bir şey tasarlamasını çok daha eğlenceli hale getirdi.

Kuyumcudan, yüzüğe her baktığında ona bir kadın olduğunu hatırlatacak bir yüzük yapmasına yardım etmesini istemişti.

her şeyi ona verdi. İyi sigortalanmış yüzük kliniğe gönderilmiş ve üç gün önce ellerine ulaşmıştı. Victoria, onun

yakın arkadaşı ve meslektaşı, ona gösterdiğinde gözyaşlarına boğulmuştu.

"Ne?" diye sordu, kızın tepkisi karşısında telaşlanmıştı. "Neyin var?"

"Oh, David. Bu inanılmaz. Kesinlikle inanılmaz." Ona sarıldı ve biraz daha ağladı ve yüzüğe öyle bir coşkuyla baktı ki David bile

Daisy'nin de bunu seveceğinden daha emindi. Daisy'nin mutluluğu onun için gerçekten önemli olan tek şeydi.

Sadece birkaç yıl önce Janey'siz bir hayat düşünemiyordu, ama bunu mahvetmek için muhteşem bir iş çıkarmıştı. onarılamayacak bir ilişkiydi. Hayatının en kötü başarısızlığından, bu sefer riskler çok daha yüksek olduğunda ne yapmaması gerektiğini öğrenmişti.

David Janey'i sevmişti. Buna şüphe yok. Ama Daisy'ye deli gibi, derinden, çılgınca aşıktı ve ona ömür boyu bağlanmak için sabırsızlanıyordu.

Jared ve Lizzie James'e ait sahil arazisinde paylaştıkları eve doğru giderlerken, "Çok sessizsin," dedi. "Ne düşünüyorsun?"

Elinde ne olduğunu söylemeye hazır olmadığı için Eve döndüklerinde, "Çok güzel bir gündü. Harika bir Noel."

"Şimdiye kadar yediklerimin en iyisi."

"Gerçekten mi?" Başını çevirdi ve kadının kocaman gülümsemesini yakaladı.

ona doğru yönlendirdi. Tanrım, o gülümsemeyi çok severdi ve

her gün sık sık gördüğünden emin olmak için.

"Elbette öyleydi. Sana sahibim ve bu Noel'i hayatımın en güzel Noel'i yapmak için ihtiyacım olan tek şey bu."

Ve henüz hiçbir şey görmedi... O sabah hediyeleri değış tokuş etmişlerdi, eğlenceli şeyler, pratik şeyler ve aptalca şeyler. Tiffany's mağazasından aldığı büyük iç çamaşırı kutusuna bayılmıştı ve Tiffany's'e olan ilgisini dile getirdikten sonra ona aldığı teleskopa özellikle bayılmıştı. bir tane almak. Hediye verme işinin o gün için bittiğini düşünmesine izin vermişti ama en iyi hediyesi daha gelmemiştir.

David birleşen ellerini dudaklarına götürdü ve kadının parmak eklemlerini ısırarak onu güldürdü. Onun kahkahalarını gülümsemelerinden bile daha çok seviyordu. Kesinlikle her şeyi seviyordu

Onun hakkında. Janey'i kaybettikten sonra yalnız bir hayata razı olmuştu, çünkü hangi kadın nişanlısını ve on üç yıllık kız arkadaşını aldatan bir adamı isterdi ki?

Ama Daisy bu suçu ona karşı işlememiştir. Bunun yerine, ona bundan ders alıp almadığını sormuştu. Sadece

Bu deneyim ona nasıl bir adam olmak istemediğini göstermiştir. Bu hatayı bir daha asla yapmayacağına dair kendine ve ona yemin etti. Ona inandı, güvendi ve onu sevdi. David bu değerli hediyelerin hiçbirini hafife almadı ve asla da almayacaktı.

Evde, onu Jared'in garajının üstündeki rahat çatı katına götürdü. Bir gün bir ev inşa etmekten bahsetmişlerdi. kendilerine ait bir ev. Daisy o günün gelecekte çok uzak olduğunu düşünüyordu, ama Mac McCarthy ile bu konuyu konuşmuştu bile. gelecek kış için programa koyuyorum.

Bir zamanlar müstakbel kayınbiraderi olan bu adam, David'in Mac'in kızının ve daha sonra da yeğeninin hayatını kurtarmasının ardından artık bir dosttu; David'in müdahalesi olmasaydı her ikisi de doğum sırasında ölebilirdi. Janey için yaptıklarından, PJ'nin kaotik doğumundan sonra bu tür acil durumlar için uygun olmayan bir klinikte onu tekrar bir araya getirmesinden bahsetmiyorum bile.

O günü ya da ne kadar kıl payı kurtulduğunu düşünmekten hoşlanmıyordu. Emin olduğu tek şey, Janey'nin ölümünden sorumlu olmanın üstesinden asla gelemeyeceğiydi.

Neyse ki o ve bebeği sağ salim kurtulmuştu ama David'in rahat etmesi için çok yakındı. O travmatik günden çıkan tek iyi şey

Bir zamanlar parçası olmayı planladığı bir ailenin saygı ve hayranlığını yeniden kazanmak.

Artık Daisy ile evdeydiler ve gitme vakti gelmişti, David birden gerildi. Daisy'nin ceketini aldı ve kendi ceketinin yanına astı. Daisy yatak odasındaiken gazlı şömineyi açtı, Noel ağacının ışıklarını taktı ve oturma odasında sakladıkları mumları yaktı.

"Evde romantik geceler" derdi. Birlikte yemek pişirdikleri, bir şişe şarap açtıkları ve bir film izledikleri, oyun oynadıkları ya da

kanepede aşk. Ne yaptıklarının bir önemi yoktu. Her zaman birlikte eğlenirlerdi.

David onun ne yaptığını görmek için yatak odasına gitti. Banyo kapısı kapalıydı, o da bu fırsattan yararlanarak yüzüğü kadife kutusundan çıkardı.

komodin. Pantolonunun cebine koydu ve onu beklemek için oturma odasına gitti. Kanepeye doğru giderken

Daha önce buzdolabına koyduğu şampanya şişesinin yeterince soğutulmuş olduğundan emin olmak için kontrol etti.

Her şey hazırdı. Şimdi tek ihtiyacı olan oydu. Hayatının geri kalanında ihtiyaç duyacağı tek şey oydu.

Beklerken, onunla tanıştığı geceyi düşündü. Sevdiği adamın ellerinde yaralanmış ve hırpalanmışken. Klinikte onu tedavi ettiği o gece, kadının cesareti onu derinden etkilemişti. O sırada Evde iyileştiğinde, her gün işten sonra onu kontrol etme alışkanlığı edinmişti. Ada halkının kendisine getirdiği bol miktarda yiyeceği onunla paylaşmakta ısrar etmiş ve böylece her akşam birlikte yemek yeme alışkanlıkları başlamıştı.

Her şey o andan itibaren başladı. Her seferinde bir gece, her seferinde bir akşam yemeği, günleri onunla geçirdiği saatler etrafında şekillenmeye başladı. Yanına taşındığından beri her gece onunla uyuyor, her sabah onunla uyanıyordu.

Büyük ölçüde onun üzerindeki sakinleştirici etkisi sayesinde kontrol şimdi yeniden sağlam bir şekilde rayına oturmuştu.

Ancak, oturma odasına geldiğinde üzerinde Ona daha önce verdiği şeftali rengi ipek geceliği ve ona uygun bornozu giydiğinde hissettiği son şey sakinlikti. Bu renk onun şeftali ve krem rengi tenini mükemmel bir şekilde tamamlıyordu. Onun Uzun sarı saçları sırtından aşağı ipeksi, parlak dalgalar halinde dökülene kadar taranmıştı.

David'in nutku tutulmuştu, bu da akşamki planları için elverişli değildi.

Bacaklarını altına kıvrarak onun yanındaki kanepeye oturdu, sanki sadece yürüyerek onu şaşkına çevirmemiş

gibi

şeftali rengi ipek giysileriyle odaya girdi. Ateş, mumlar ve ağaç için "Çok güzel," dedi. "Çok rahat."

Konuşma yetisini yeniden kazandığında, "Göz kamaştırıcısın," dedi.

"Bu eski şey mi?" Utangaç bir gülümsemeyle parmağını bornozun ön kısmında gezdirdi ve belinde düğümlemiş olan kemere taktı. "Erkek arkadaşım bunu bana Noel için almıştı. Beni bunun içinde görmekten hoşlanabileceğini düşündüm."

David bunun ondan son kez erkek arkadaşı olarak söz edişi olduğunu fark etti. Şu andan itibaren, en önemli soruları sorduktan sonra, umarım ondan nişanlısı ve çok geçmeden de kocası olarak bahsedecekti. Bu iki unvan için de sabırsızlanıyordu.

"Erkek arkadaşınızın bunun içinde muhteşem göründüğünüzü düşündüğünü söylemek yeterli."

Onun kaşlarının arasındaki noktayı okşadı. "Bu gece dalgınsın. Her şeyin yolunda olduğundan emin misin?"

"Her şey hiç olmadığı kadar iyi." "Vay canına, bunu duymak güzel."

"Hepsi senin yüzünden, biliyorsun." Bu anı zihninde binlerce kez prova etmişti ama şimdi o an geldiğinde, prova ettiği kelimeler yeterli gelmiyordu.

"Neymiş o?"

"Her şey. Her şey senin sayende ve seni ne kadar çok sevdiğim için mükemmel. Seninle tanıştığım da tam bir enkazdım ve yavaş ama emin adımlarla, gün be gün beni yeniden bir araya getirdin. Bana hayatımı geri verdin Daisy."

Gözleri yaşlarla doldu. "Sen de benim için aynısını yaptın."

sessiz bir tonda söyledi. "Truck'ın başına gelenlerden sonra," dedi onu taciz eden eski erkek arkadaşı için

"Tekrar bir erkekle şansımı deneyebileceğimi hayal bile edemezdim. Ama sen oradaydın, uzun iş günlerinden sonra her gece beni kontrol etmeye geliyordun. Çok tatlı ve şefkatliydin. Bana sonsuza kadar bekar kalma planlarımı unutturdun."

"Bunun için şükürler olsun," dedi gülümseyerek ve kadının sol elini tutup arkasından öptü. "Yani benim için her şey, Daisy. Umarım bunu biliyorsundur."

Kucağına oturdu ve yüzünü ellerinin arasına alarak onu öptü. "Seviyorum. Elbette seviyorum. Sen bana her gün anlatırken nasıl anlatmayayım?"

David onu kendine çekti ve öpücüğün içine daldı. Dili onunkine sürtündü ve tahmin edilebilir bir tepkiye yol açtı. Öpücüğü kesti ve dikkatini onun boynuna yöneltti. "Sana çok sık söylüyor muyum?"

"Hayır," dedi gülerek, ona daha iyi erişebilmek için başını eğerken. "Beni ne kadar çok sevdiğini duymaktan hiç bıkmadım."

"Umarım bundan ya da benden asla bıkmazsın." "Asla. Asla. Seni o kadar çok seviyorum ki. Bazen düşünüyorum da ne kadar olduğunu bilemezsin. Seni tekrar bir araya getirdiğimi söylüyorsun. Benim için yaptıklarına ne demeli? Sen bana saygı, nezaket ve tatlılıkla davranan ilk erkekle çıkmıştım. Sana sahip olana kadar bunların hiçbirine sahip değildim."

"Tüm bunları ve çok daha fazlasını hak ediyorsun. Her şeyi hak ediyorsun."

"Sen ve biz olduğumuz sürece, istediğim ya da ihtiyacım olan her şeye sahibim."

Ona soruyu sormak için mükemmel bir fırsat vermişti.

"Bir saniye kalkabilir miyim?" diye sordu.

"Ah, tabii." Her zamanki gibi bacaklarını altına alarak başladığı yere geri döndü.

Hayatının geri kalanında, kahveyi hareket ettirdiğinde kızın yüz ifadesinin nasıl değiştiğini asla unutmayacaktı. önünde diz çöktüğünde hayretler içinde kaldı.

"David," dedi nefes nefese. "Ne..."

Onun elini bir kez daha tuttu. "Benim güzel, tatlı, sevimli, seksi Daisy'm. Lütfen bana karım olma gibi büyük, muazzam, hayatımı değiştirecek bir onuru bahşeder misin?"

"Evet! Aman Tanrım, evet. Evet, evet, evet." Kendini onun kollarına attı ve onu öptü.

"Ben de bunu söylemeni umuyordum," dedi hava almaya çıktıklarında.

"Hiç şüphe var mıydı?"

"Pek sayılmaz, ama bana acı çektirmediğin için teşekkürler." "Bunu sana asla yapmam."

"Bekle! En önemli kısmı unuttum." Unutmamıştı ama şimdi ona yüzüğü vermek için sabırsızlanıyordu. Teklifine verdiği coşkulu yanıt karşısında hâlâ gülümseyen adam cebinden yüzüğü çıkardı ve üç karatlık sersemletici yüzüğü kızın sol eline taktı. İki karatlık prenses kesim Pırlanta, platin bant boyunca devam eden bir başka karatlık daha küçük pırlantalarla çerçevelenmiştir.

"David. Aman

Tanrım." "Beğendin mi?"

"Hoşuma gitti mi?" diye sordu, gözyaşları akarken
gülerek

Yüzünden aşağı kontrolsüzce indi. "Bu şimdiye kadar
gördüğüm en güzel yüzük! Bunu nasıl yaptın? Adadan hiç
ayrılmadın ki!" "Anakaradaki bir kuyumcu bana yardım etti.
Ona söyledim.

en şaşırtıcı için muhteşem bir şey istedim
tanıdığım en özel kadın. Onun kadar özel olması gerektiğini
söyledim. Yüz e-posta sonra, sanırım bunu başardık." Onun
tepkisi, doğru yapmak için harcadığımız tüm çabaya değdi.

Yüzüğe bakmaya devam etti, mumlardan ve ağaçtan
gelen ışığı yakalamak için onu bir o yana bir bu yana
hareket ettirdi. Yüzüğü incelerken gülümsemesi adamın
fark edebileceği kadar hafifçe soldu.

"Sorun nedir?"

"Nasıl bir sorun olabilir ki?"

"Daisy, seni artık bir şeyin canını sıktığını anlayacak
kadar iyi tanıyorum. Lütfen bana ne olduğunu söyle."

"Aptal olduğumu
düşüneceksin."

"Asla."

Utangaç bir ifadeyle ona baktı. "Çok fazla para
harcadığınız için endişeleniyorum."

Eski hayatında ne kadar tutumlu olmak zorunda
kaldığını bildiğinden, onun da böyle hissetmesini beklerdi.
"On kat daha fazla harcasaydım, yine de yeterli olmazdı."

"Evet, olur!"

"Hayır, olmaz. Artık para konusunda endişelenmeni
istemiyorum. Ben çok iyi kazanıyorum, sen de öyle. Biz
Çok çalıştın ve güzel şeylere sahip olma ve hayattan zevk
alma hakkını kazandın. Bu yüzüğü senin için almak beni
çok mutlu etti.

Bu, sahip olmanı istediğim yüzük."

"Bu inanılmaz David," diye fısıldadı. "Bakmadan duramıyorum."

"Beğendiğine sevindim."

"Bayıldım." Kocaman gözleriyle ona baktı.

Duygu dolu bir sıvı. "Bu geceyi asla unutmayacağım. Asla."

Kanepeye geri döndü ve onu kollarının arasına aldı, onu öper. "Ve daha kutlamaya bile başlamadık. Biraz şampanyaya ne dersin?"

"Beni biraz daha öptükten sonra ben de isterim."

"Bunu yapabilirim," dedi, hayatının geri kalanında onu öpüp seveceği ve onunla her şeyi yaşayacağı için heyecanlıydı.

CHAPTER 14

James'lerin evinin dış kapısında, Quinn'in dört aylık Yavru köpek Brutus, hepsi de yerde onunla oynayan üç yetişkinin tüm dikkatini üzerinde toplamıştı. Bir tür melezd, sarkık kulakları ve sürekli takılıp düştüğü kocaman ayakları vardı. Büyük bir köpek olmasını bekliyorduk,

Quinn ona kendi deyimiyle bir "erkek" ismi vermişti.

Lizzie bir ucunu çekiştirirken, "Çok sevimli," dedi.

Brutus ipin diğer ucundan çekerken.

Quinn, "Kendini çok sert sanıyor," dedi, eğlenerek.

Brütüs'ün yaptığı her şeyi Lizzie olumlu bir işaret olarak algıladı.

Kayınbiraderinin denizaşırı son görevinden beri içinde bulunduğu sisten çıkmaya başladığını fark etti. Bir şey vardı

orada oldu. Kimseye anlatmadığı bir şey, Jared'a bile.

Ailesinden kendisine zaman ve yer vermelerini istedikten sonra

Bazı şeylerle uğraştığı için aylardır ortalıkta görünmüyordu. Neyle uğraştığını ya da nerede olduğunu söylememişti ve onlar da sormamıştı. Quinn Noel'i onlarla geçirmek için gelmeden önce Jared'in ondan istediği tek şey

ona nerede olduğunu ya da ne yaptığını sormamaktı.

Doğası gereği meraklı olan biri için bu kolay değildi ama Jared'in isteklerine saygı duymuştu. Ayrıca, o Quinn'in burayı o kadar sevmesini istiyordu ki, huzurevlerini işletmesi için yaptıkları teklifi kabul etti. Artık neredeyse O'Grady'lerin evine yapılan eklentiyle birlikte Mac McCarthy, kuzenleri Riley, Finn ve Shane'in yanı sıra Luke Harris, Ocak ayında eski okul binasının içini boşaltmaya başlayacak.

Haziran ayına kadar inşaatı bitireceklerine söz vermişlerdi, bu da ona ve planladığı ekibe Eylül ayında hasta kabulüne başlamak için ihtiyaç duyacakları her şeyi sağlamak ve tesisi donatmak üzere yaz boyunca işe alındı. En iyi haber ne mi? Elllerinde zaten bir

Kendileri ya da yaşlı bir aile üyesi adına ilgilenen kişilerin bekleme listesi.

Henüz sahip olmadıkları tek şey bir tıbbi direktördü ve Quinn de bu noktada devreye girdi.

"Bugün iyi vakit geçirdin mi?" Lizzie ona sordu.

"Geçirdim. Eğlenceli bir grup insan var."

"Burada iyi vakit geçiriyoruz," dedi Lizzie, Günün tadını çıkardığını duymak onu cesaretlendirdi. "Kışın bile her zaman bir şeyler oluyor."

Oynamaktan bitkin düşen Brutus, Quinn'in kucağına kıvrıldı ve bir dakika sonra horlamaya başladı.

Quinn köpeğin yumuşak tüylerini okşadı. "Kendini hiç Hapsolmak mı, eve kapanmak mı, ne bileyim, delirmek mi, burada sıkışıp kalmak mı? Özellikle de senin kadar uzun süre şehirde yaşadıktan sonra.

ikisi de yaptı."

Lizzie Jared'a baktı, o da başıyla devam etmesini ve cevap vermesini işaret etti. "Burayı çok seviyorum. Burayla ilgili her şeyi seviyorum.

Adanın doğal güzelliğinden Chesterfield'da ve şimdi de huzurevinde yaptığımız çalışmalara ve insanlara kadar. Burada şimdiye kadar edindiğim en iyi arkadaşlardan bazılarını edindim. Sessiz oluyor mu? Bazen, ama sessizliğin bana şehirde asla yapamayacağım şekilde nefes alacak zaman sağladığını fark ettim. Yaşam her zaman çılgınca ve hızlıydı. Burada daha yavaş bir hayat olduğu kesin ama daha az tatmin edici değil."

"Katılıyorum," dedi Jared. "Şehirde yaşadığımızdan tamamen farklı bir hayat ama bu iyi bir şey. Nasıl olduğunu bilmiyorum

Bu tempoyu daha uzun süre koruyabilir ve bir tür arıza yaşamayabilirdim."

Lizzie onun bunu itiraf ettiğini duyunca şaşırdı.

"Jared sözlerine şöyle devam etti: "Hâlâ eskisi kadar çok çalışıyoruz ama burada boş zamanlarımız daha rahat geçiyor. Bu bize iyi geliyor." Gülümseyerek Lizzie'nin elini tuttu ve sıktı.

"Ateşli ve ağır yeni evliler olmanın memnuniyetle hiçbir ilgisi yok mu?" Quinn alaycı bir sırıtışla sordu.

"Tabii ki öyle," dedi Jared. "En güzel yanı da bu. Ama burada olmayı sevdiğimiz tek şey bu değil."

"Bu adada ve burada yaşayan insanlarda özel bir şeyler var," diyor Lizzie. "Kendimi hiç bu kadar Ailemin evinden ayrıldığımdan beri yaşadığım her yerde evimde gibiyim."

"Nedenini anlayabiliyorum," dedi Quinn. "Arkadaşlarını ve beni gruba bu kadar kolay kabul etmelerini gerçekten sevdim."

"Ve bu bizim ada kabilemizin sadece küçük bir kısmı,"

dedi Jared. "McCarthy ailesiyle tanışana kadar bekle ve

arkadaşlarımızın geri kalanı."

Quinn, "Cömert teklifinizi kabul etmek istediğimi itiraf etmeliyim," dedi.

Lizzie nefesini tutmuş, adamın başka neler söyleyeceğini bekliyordu.

"Birkaç şartım var."

Jared her ikisi adına da konuşarak, "Adlarını söyle," dedi. "İşi kabul edersem, işin sonu tamamen size kalacak,

ama tıbbi kısım tamamen bana ait olacak. İşe alırım, işten çıkarırım, politikaları belirlerim ve hasta bakımıyla ilgili her şeyi denetlerim."

"Bitti," dedi Jared ve Lizzie aynı anda. Quinn gülerek, "Bu kolay oldu," dedi.

Lizzie, "Tüm bunları sizin yapmanıza ihtiyacımız var çünkü en ufak bir fikrimiz bile yok," dedi.

"Bu teklif bana cazip geliyor çünkü sigorta şirketleri, ruhsatlandırma ve devlet işleriyle başka biri ilgilenecek. -doktorların nefret ettiği tüm saçmalıklar- ve ben de en başından itibaren bunun bir parçası olacağım. Bu hoşuma gitti."

Lizzie, "Şu anda bir yönetici arıyoruz," dedi.

"Ve o kişiyi işe aldığınızda, ona tıbbi kısımdan benim sorumlu olduğumu mu söyleyeceksiniz?"

"Kesinlikle," dedi. "Bunu açıkça belirteceğiz."

"Konuşmadığımız tek şey senin maaşın,"

Jared dedi ki. "Umarım fiyatını belirleyebileceğini biliyorsundur. Karım senin takımda olmanı çok istiyor ve ben de onu mutlu etmek istiyorum."

Quinn, "Bu çok cömert bir davranış," dedi. "Güvenoyu için ikinize de teşekkür ederim. Başka bir şey değilse, bana olan ilginiz

Çünkü bu egom için iyi oldu."

Lizzie'nin ona bir Şeyler satmaya çalışmamak için dilini tutmak zorunda kaldığı uzun bir duraksamadan sonra, "Brutus ve ben bir değişiklik yapabiliriz. Bir deneyelim."

"Evet!" Lizzie, havlayarak ve hırlayarak gelen uyuyan yavru köpeği uyandıracak kadar yüksek sesle bağırdı.

"Sakin ol oğlum," dedi Quinn, başını okşayarak. "Lizzie Teyze biraz heyecanlanıyor."

Jared ona sıcak bir glmsemi göndererek, "Planlarından birinin gerçekleşmesinden daha çok sevdiği bir Şey yoktur," dedi.

Lizzie, Quinn'in adaya gelecek olmasından onun da en az kendisi kadar heyecan duyduğunu anlayabiliyordu. "Bizimle istediğin kadar kalabilirsin," dedi. "Bir sürü odamız var."

"Bana ayak altında ihtiyacınız yok. Kendi yerimi bulurum."

Jared, "Arkadaşımız Ned adadaki evler hakkında konuşulacak kişi," dedi. "Sana bir Şeyler ayarlar."

"Ne kadar sürede burada olmamı istiyorsun?" "Um, geçen hafta mı?" Lizzie söyledi.

"Kendimi toparlamak için bir iki haftaya ihtiyacım olacak ama uzun sürmez. Sonra tamamen seninim."

Lizzie neşeyle ellerini birbirine vurdu.

"Neden Şeytanla bir anlaşma yapmışım gibi hissediyorum?" Quinn onun tepkisiyle eğlenerek sordu.

Jared ona sevgi ve Şefkatle bakarken bile uzun uzun i çekerek, "Hiçbir fikrin yok, kardeşim," dedi. "Hayır. hiç bir fikrim yok."

Aile üyeleri ve arkadaşlarıyla dolu olan McCarthy'lerin evine vardıklarında Slim ve Erin'i çılgın bir karşılama töreni bekliyordu. Thomas McCarthy ve kuzeni Ashleigh Sturgil evin içinde birbirlerini kovaladılar, yüzleri kızarmıştı Noel heyecanıyla. Ev herdem yeşil ve baharat kokuyordu ve ateş büyük odayı sıcak bir şekilde aydınlatıyordu insanlarla dolu.

Evan paltolarını alıp onlara içecek ikram ederken, "Bedlam'a hoş geldiniz," dedi.

Slim bir bira istedi ve Erin şimdilik iyi olduğunu söyledi.

Evan soğuk şişeyi Slim'e uzatarak, "Çılgınlık için özür dilerim," dedi. "Bu aile her yıl daha da büyüyor."

Slim, "Görünüşe bakılırsa iyi bir gün oldu," dedi.

"Eğlenceliydi. Jenny yemeği yaktı mı?"

"Yakınından bile geçmedi," dedi Erin.

"Alex yeni ocakla ilgili birkaç sorun yaşadığını söyledi."

"Sana onun da olduğunu söyledi mi?" Erin

sordu. Evan güldü. "Nasıl olduysa o kısmı

atlamış." "Bunu ona söylemek için

sabırsızlanıyorum."

"Bunu benden duymadınız."

Big Mac ve Linda'nın kucaklamaları ve öpücükleriyle coşkulu gruba hoş geldin dediler ve Adam ile Abby'nin Yılbaşı Arifesi düğünü hakkında bir sohbeta daldılar. Doğaçlama bekârlığa veda partisi için planlar yapılıyordu. ve bekârlığa veda partileri düğünden üç gün önceydi.

"Beyler," dedi Mac ciddi bir ses tonuyla, "bu bizim intikam için bir şans."

"Şimdi ne saçmalıyorsun, Mac?" Janey kardeşine sordu, o sırada sırtını sıvazlamakta olan bebek PJ'in kollarında uyuyordu.

"Şaka," dedi Mac. "İntikam zamanı geldi çattı. Bu hafta ya da Evan'ın düğününden önce gerçekleşmeyebilir ama siz hanımların intikamımızın gücüne karşı tetikte olmanız gerekiyor."

"Kendi ağzından çıkan saçmalıkların yarısına inanıyor mu?" Tiffany kız kardeşine sordu.

Maddie, Mac'in ailesinin kahkahalarını üzerine çekerek, "İşin üzücü yanı, bence öyle," diye cevap verdi.

"Ben Mac'e katılıyorum," dedi Tiffany'nin kocası Blaine. "Bizi Jenny'nin bekârlığa veda partisi için erkek striptizciler tuttuğunuza inandırdığınız için hepinizin cezalandırılması gerekiyor."

Grant McCarthy, "Katılıyorum," dedi.

"Ben de," dedi Evan ve Adam birlikte.

"Çocuklar, çocuklar, çocuklar," dedi Big Mac oğullarına. "Savaşın ilk kuralı düşmana geldiğinizi söylememektir. Size hiçbir şey öğretmedim mi?"

"Kardeşim haklı," dedi Frank McCarthy devasa Noel ağacının önünde yere tünediği yerden. Kız arkadaşı Betsy de onun yanında oturuyordu. "Sen neden bahşiş mi veriyorsun, Mac?"

"Şey," dedi Mac, "onları çoğu zaman seviyoruz, Yüzümüze karşı striptizciler hakkında yalan söyledikleri zamanlar hariç. İntikamımız karşısında hazırlıksız olmalarını istemeyiz."

Laura, "Siz hanımları bilmem ama ben bu sözde intikamdan pek korkmuyorum," dedi.

Diğerleri başlarıyla onaylarken Janey, "Ben de," dedi.

Grace, Evan'a gülümseyerek, "Elinden geleni yap," dedi.

"Sakın düğünümü mahvedecek bir şey yapmaya kalkma," dedi Abby, "yoksa seni öldürmek zorunda kalırım."

"Ben sana yardım ederdim," dedi Maddie.

Mac gülerek onları savuşturmak için ellerini kaldırdı.

"Seni anlıyorum."

"Hiçbir şey düğünümüzü mahvedemeyecek bebeğim," diye güvence verdi Adam ona. "Ağabeyim ve susuzluğu bile intikam."

"Aşk seni yumuşattı mı, Adam?" Mac sordu. "Kendi ilaçlarının tadına bakmayı hak etmediklerini mi düşünüyorsun?"

"Hayır, kesinlikle öyle olduğunu düşünüyorum ama benim düğünümde değil." "Ve benimkinde de değil," dedi Evan.

Mac, Blaine ve Joe'ya, "Anguilla'da günlerce esir bir izleyici kitlemiz olacak," dedi ve onlar da başlarıyla onayladılar.

Linda, Big Mac'e yaslanarak, "Başınız belaya girecek," dedi. "Sözlerimi bir kenara yazın."

"Öndeyken ne zaman bırakacaklarını hiç bilemediler," diyen Janey, kardeşlerinin öfke dolu homurdanmalarına neden oldu.

"Sadece izliyorum ve öğreniyorum," dedi

Finn. "Bu senin ilk hatan," dedi Linda.

Şakalaşmalarının tadını çıkaran Slim, kolunu Erin'e doladı ve omzunu sıktı. Erin ona gülümsedi ve Slim onun eğlendiğini görmekten mutlu oldu.

"Joe," dedi Big Mac, "annen ve Seamus bugün nasıllar?"

Joe, annelerinin trajik ölümünden sonra iki küçük çocuğu yanına alan annesi ve kocası için "Çok yorgunlar," dedi. "Akşam yemeği için oradaydık ve

Çocuklar çok heyecanlıydı, çığlık çığlığa koşturuyorlardı, yeni oyuncaklarıyla oynuyor ve çok iyi vakit geçiriyorlardı. Annem ve Seamus harika bir gün olması için ellerinden geleni yaptılar.

Onlar için tatil, ama size üzüntülerini iletmemi söyledi. Bu gece erken yatacaklardı."

Linda, "Çocukların tatili atlattıklarını ve iyi vakit geçirdiklerini duyduğuma çok sevindim," dedi.

"Harika gidiyorlar," dedi Janey. "Arada birkaç zor an yaşanıyor ama genel olarak beklenebileceği kadar iyi idare ediyorlar."

Merdivenlerden gelen bir çığlık Thomas ve Ashleigh'in cırılçıplak kalabalığın arasından koşarak geçmesine neden oldu.

"Ne halt ediyorsun sen?" Mac oğluna sordu.

"Çıplak kız-çıplak oğlan oynuyoruz, baba."

Diğer herkes kahkahalarla inerken, dehşete kapılan Maddie oğlunu tuttu, Tiffany ise Ashleigh'i yakaladı.

Mac, "Ben çıplak erkek-çıplak kız oynayamayacağım," diye homurdandı. "Onlar neden oynasın ki?"

"Kapa çeneni Mac," dedi Maddie, Thomas'ı giysilerini bulması için yukarı çıkarırken yüzü kızarmıştı.

Grant, Stephanie'ye "Bu resmen benim yeni tavlama cümlem," dedi. "Hey, bebeğim, çıplak erkek-çıplak kız oynamak ister misin?"

"Bu sadece benim için mi, yoksa herhangi bir kız da olur mu?"

"Sadece sen, aşkım," dedi gülümseyerek ve karısını öpmek için eğildi.

"Bu Mallory'nin bizimle geçireceği ilk Noel," dedi Linda. "Onu korkutup kaçıracağız."

Mallory gözlerinden akan kahkaha yaşlarını silerek, "Hayatta olmaz," dedi. "Bu hayatımda gördüğüm en komik

şeydi."

Maddie, artık pijamalarını giymiş olan Thomas'la birlikte döndüğünde, "Çok utandım," dedi.

Mac oğluna uzandı ve onu Maddie'nin elinden aldı. "Bu bir kadının seni yoldan çıkardığı ilk sefer olmayacak, oğlum."

"Hey," dedi Blaine. "Bunun Ashleigh'nin fikri olmasına imkân yok."

"Korkarım öyleydi," dedi Tiffany, kızıyla birlikte dönerken üzüntüyle.

"Tanrım, korktuğumdan daha çok annesine benziyor," diyen Blaine, karısından kafasına bir şaplak yerken, odanın geri kalanı yine gülmekten kendini kaybetti.

"Ashleigh'nin pipisi yok, baba," dedi Thomas. "Aman Tanrım!" Maddie Thomas'ı Mac'in elinden aldı ve herkes kahkahalarla çığlık atarken ön kapıya yöneldi. "Eve gitme zamanı!"

"Yaşasın, çünkü ben de çıplak oğlan-çıplak kız oynamak istiyorum," dedi Mac, hoppa bir sırtışla.

"Ödünç alabileceğim bir ağızlığı olan var mı?" Maddie antreden seslendi.

"Eğer bir tane olsaydı," dedi Janey, "onu asla elinden almazdık."

Mac, "Gülün bakalım, vatandaşlar," dedi ve elindeki "Ama eve döndüğümde benimkini içeceğim. Görünüşe göre şu anda gayet iyi olan hasta çocuklar yüzünden günlerdir sikim tutulmuş durumda."

"Az önce annemin önünde siki tutulmuş mu dedi?" Grant sordu.

"Evet," dedi Adam, "ve şimdi sende de var."

"Mac'i nerede buldunuz bu arada?" Mac ve ailesi ayrıldıktan sonra Frank, Big Mac ve Linda'ya sordu.

"Bir bebek bit pazarında," dedi Linda. "O zamandan beri onu uygarlaştırmaya çalışıyoruz."

Big Mac'in en iyi arkadaşı Ned Saunders buna güldü. "Hâlâ uzun bir yolumuz var." O ve karısı Francine, yeni evliler gibi el ele tutuşuyorlardı.

Riley, "Asla çocuk sahibi olmayacağım," dedi.

"Bunu şimdi söylüyorsun evlat," dedi Kevin, "ama senin de başına gelecek."

Riley bu düşünceyle yüzünü buruşturdu. "Yakın bir zamanda değil, lütfen."

Tiffany gitmek için ayağa kalkarak, "Sanırım küçük baştan çıkarıcımızı eve, yatağına götürmenin zamanı geldi," dedi.

Blaine daha fazla kahkaha eşliğinde, "Onu otuz yaşına kadar kilitleyeceğim," diye mırıldandı.

Tiffany çıkarken onları öperek, "Bu güzel gün için teşekkürler, Mac ve Linda," dedi.

"Tüm yıl boyunca attığım en güzel kahkaha için teşekkür ederim," dedi Big Mac.

Tiffany çıkarken, "Ölüyorum," diye inledi. "Eğer bu üç ise, on sekiz neye benzeyecek?"

"Daha fazla içmeye başlamam gerekiyor," dedi Blaine.

Ortalık yeniden sakinleştiğinde Erin Slim'e "Yıllardır bu kadar gülmemiştin," dedi. "Bu harikaydı."

"En iyi kısmı hangisiydi bilmiyorum; ailelerinin tepkisi mi, yoksa Thomas'ın Ashleigh'in pipisinin olmadığını söylemesi mi?"

Erin yine gülerek, "Sakın yapma," dedi. "Daha fazla dayanamayacağım."

Slim, "Tiffany'nin Naughty & Nice adında bir mağaza açmasının karşılığı bu," dedi.

"Bu kasabadaki erkeklerin bayıldığı bir mağaza."

"Tiffany'nin Noel öncesi açılışından bu yana en büyük ayını geçirdiğini söylediğini duydum."

"Aferin ona. O mağazayı seviyorum."

Kulağına yakın konuşarak, "Bu doğru mu?" dedi.

"Hı-hı."

"Noel hediyelerinin bazılarını benim için modellemeni istiyorum."

"Bu ayarlanabilir."

Onun usulca söylediği sözlerde duyduğu vaat doğrudan sikine gitti ve onu anında sertleştirdi. "Hadi gidelim. Hemen şimdi."

"Sakin ol, aygır. Sonraya kadar idare eder."

"Beni soktuğunuz bu durumda o kadar uzun süre hayatta kalamam."

Onun kucağına baktı, bu da durumunu daha da kötüleştirmek için tek gereken şeydi.

"Kesin şunu," dedi alçak bir hırıltıyla.

Kadın ona gülümsedi ve inanılmaz bir haklılık duygusu onu ele geçirdi, bu duygu onu şaşkına çevirdi. Onunla geçireceği bu haftadan çok daha fazlasını istediğini fark etti. Onunla her şeyi istiyordu ve bunu başka hiç kimseyle istememişti.

"Ne?" diye sordu, kaşları endişeyle çatılmıştı.

Kendini toparlamaya zorladı. "Yok bir şey. Sadece daha sonra tekrar seninle baş başa kalmayı dört gözle bekliyorum."

Erin başını onun omzuna yasladı ve parmaklarını onunkilerle birleştirerek haklılık hissini derinleştirdi.

Bundan önce, ondan önce, ayrılmayı deneyebilirdi. Ciddiyet kokan bir şeyden. Ama onunla birlikteyken, en son istediği şey ondan kopmaktı. Ondan daha fazlasını, çok, çok daha fazlasını istiyordu.

Konuşma Evan ve Grace'in Anguilla'da yapılacak düğününe, seyahat planlarına ve bir haftalığına adada kıştan kaçma heyecanına döndü.

"Düğünümüzden bahsetmişken," dedi Evan, kendisine gülümseyen Grace'e bakarak. "Gracie ve benim düğünden sonra ne olacağına dair küçük bir haberimiz var." Almak "Buddy beni bir süre daha hit albümün başında kalmaya ikna etti ve Grace de benimle birlikte yola çıkıyor. Okuldan arkadaşı Fiona eczaneyi idare etmek için buraya gelmeyi kabul etti ve Josh da stüdyoda benim yerime bakacak."

Bir anlık şaşkın sessizlikten sonra herkes aynı anda konuşmaya başladı; haberleri için onları kutladılar ve nereye gittiklerine dair sorular yönelttiler.

"Buddy'nin Şubat ayında yeniden başlayacak olan Kuzey Amerika turnesinin ikinci yarısına katılacağız ve ondan sonra ne olacağını göreceğiz."

"Senin adına sevindim oğlum," dedi Big Mac. "Her ne kadar ikinizi de burada özleyecek olsak da, daha sonra olabilecekler konusunda pişmanlık duymanızı istemem."

"Teşekkür ederim baba. Benim çok bilge müstakbel eşim de böyle dedi."

"Sanırım Anguilla'dan sonra Steph'in ve ben birkaç aylığına Los Angeles'a gidiyoruz," dedi Grant.

"Söylediğimiz bir şey miydi?" Linda kocasına sordu.

"Ha-ha, anne," dedi Grant. "Charlie'yle ilgili filmin yapımcısı olan şirketle yapmam gereken bazı işler var. ve Stephanie'nin hikayesi, ve bir süreliğine orada olmak benim için daha kolay. Restoran yılın geri kalanında kapalı olduğu için

"Bu haftadan sonra Steph de benimle geliyor."

"Dan ve Kara da dışarıda olacaklar, değil mi?" Joe sordu.

"Öyleler ve onlarla takılmak için sabırsızlanıyoruz."

"Yaz için geri döneceksin, değil mi?" Adam sordu.

"Gansett'te yazı hiçbir şey için kaçırmazdım," dedi Grant, "ve sevgili eşimin ilgilenmesi gereken patlayan bir işi var."

"Doğru," dedi Laura. "Otel misafirlerimi beslemeni istiyorum."

"Hallediyorum," dedi Steph, "merak etme. Sadece ikizler doğduğunda burada olamayacağımız için üzgünüm."

"Fotoğrafları göndereceğiz," diye teminat verdi Owen.

"Bu iki küçük insanla tanışmak için sabırsızlanıyorum."

Laura'nın erkek kardeşi Shane, "Neye sahip olduğunuzu öğrenmediğinize inanamıyorum," dedi. "Ben olsam meraktan aklımı kaçırdım. Bırakın kendi bebeklerimi, sizin bebeklerinizi merak etmekten aklımı kaçırdım."

"Biz de öğrenmek için sabırsızlanıyoruz," dedi Owen, Laura'ya bakarak, "ama bunun bir sürpriz olmasını istiyoruz."

"Syd'e neler olduğunu kim bilebilir?" Abby sordu. "Bu hafta eve yakın durdular."

"Bebekle ilgili küçük bir korku yaşadığını duydum," dedi Linda, "ama her şey yolunda."

Janey herkesin onayını alarak, "Tanrı'ya şükür," dedi. "Hazır haberleri paylaşıyorken, Joseph'in beni tekrar hamile bıraktığını da hepinize söylemeliyim."

Duyurusu ölü bir sessizlikle karşılandı.

"Hepinizin ne düşündüğünü biliyorum ve inanın bana, biz de aynı şeyi düşünüyoruz. Tatilden sonra Providence'da bir uzmanla randevumuz var ve iki numaralı bebeğin sağlıklı olması için elimizden gelen her şeyi yapacağız. Gelişleri kardeşininkinden çok daha az dramatik olacak."

"Janey," dedi Grant, yüzünde acı dolu bir ifade vardı. Bundan emin misin?"

"Hayır," dedi Joe, her ikisi adına da cevap vererek, "umut etmekten başka bir şeyden emin değiliz. ve olası her senaryo için en iyi şekilde hazırlanın. Bunu bizzat ben yapacağım Grant. Bu konuda sana söz veriyorum."

Kız kardeşleriyle dalga geçmeyi çok seven kardeşler gitmişti.

PJ doğduğunda karşılaştığı türden bir tehlikeyi düşününce sessizleşti.

"İzninizle," dedi Mallory ve tüm gözler ona çevrildi. "Janey'nin PJ'i varken başına gelenler son derece nadirdir. Bu kez tamamen normal bir hamilelik ve doğum geçiremeyeceğine inanmak için hiçbir neden yok."

"Bu çok güven verici Mallory," dedi Big Mac kızına. "Teşekkür ederim."

"Haklı," dedi Katie Lawry. Shane'in nişanlısı da bir hemşireydi. "Ama son üç aylık dönemde çok yorucu bir şey yapmak ya da PJ'yi kaldırmak konusunda çok dikkatli olmanız gerekecek."

"Eğer bana kalırsa," dedi Joe, "o zamana kadar tamamen yatak istirahatinde olacak."

Janey'nin yüz ifadesi onlara bu konuda ne düşündüğünü anlattı. "Burası bebeklerle dolup taşacak.

Çok geçmeden," dedi Frank.

Abby kalktı ve mutfağa gitti. Adam onun peşinden gitti.

"O iyi mi?" Kevin sordu.

Linda, bakışlarını Adam ve Abby'nin kaybolduğu mutfak kapısına sabitleyerek, "Onlar yıldönümü partisinden önce bazı haberler. İkisi de iyi ama zorlu bir mücadeleyle karşı karşıyalar."

Herkes daha fazla bilgi almak için Linda'nın üzerine atladı ama o ellerini havaya kaldırarak onları oyaladı. "Bu benim söyleyeceğim bir haber değil. Hazır olduklarında onlardan duyarsınız."

Adam ve Abby el ele tutuşarak odaya girdiklerinde gürültülü grup sessizliğe büründü.

"Abby," dedi Laura. "Sen iyi misin?"

Abby Adam'a baktı, o da cesaretlendirmek için başını salladı. "Olmak istediğim kadar iyi değilim," dedi Abby, gözleri dökülmemiş gözyaşlarıyla parlıyordu. "Kısa bir süre önce polikistik over sendromu ya da PCOS hastası olduğumu öğrendik, bu da doğurganlık sorunları da dahil olmak üzere çeşitli sağlık komplikasyonlarını beraberinde getiriyor."

"Yine de bununla mücadele edeceğiz," dedi Adam.

"Yapabileceğimiz çok şey var ve hepsini yapacağız. Eğer yapamazsak kendi bebeğimiz olacak, evlat edineceğiz. Ama bir ailemiz olacak."

Stephanie, Abby'ye sarılmak için Grant'in kucağındaki tüneğini bıraktı. "Bunu duyduğuma çok üzüldüm, ama savaşıyor kadar güçlü biri varsa

öylesin."

"Bundan emin değilim," dedi Abby. "Haber aldığımızdan beri kendimi çok kötü hissediyorum."

Mallory, "İnternette uzak durun," dedi. "Her durum kendine özgüdür ve kendinizi çok fazla bilgiyle korkutmak istemezsiniz."

Adam başıyla onayladı. "Ben de öyle dedim." "Söylemek istediğim tek şey," dedi Abby, sanki "Hiçbirinizin benim önümde bebekleriniz için heyecanlanamayacağınızı düşünmenizi istemiyorum. Bunu yapamam.

Hepsiyle tanışmak, onları sevmek ve şımartmak için sabırsızlanıyorum. Lütfen... Yaşadığımız zorlukların neşenizi kaçırmamasına izin vermeyin. Adam ve ben bundan nefret ederiz."

Janey, Abby'ye sarılmak için ayağa kalktı. "Seni seviyorum. Tek söylemek istediğim bu."

"Ben de seni seviyorum."

Erin Slim'le konuşmak için eğildi. "Gitmeliyiz. Bu özel bir aile meselesi."

"Elbette, tatlım. Zaten halletmemiz gereken önemli özel işlerimiz var."

Ona gözlerini devirdi ama yüzü çok sevdiği kızarıklıkla aydınlandı. Onu deniz fenerine geri götürdüğünde bu kızarıklığın daha fazlasını görmek için sabırsızlanıyordu.

CHAPTER 15

"**W**hy tüm ailemize duyurmak zorunda misiniz
sikinin bloke olduğunu?" Maddie sordu

Thomas'ı gece için yatırdıktan sonra yatak odasına geldi.

Hailey çok daha kolay gitmişti, bu yüzden Mac yatağa
ondan önce gitmişti.

"Çünkü son zamanlarda çocuklar tarafından engellenmiş
durumdayım." "Hastalandılar, Mac."

"Artık hasta değiller," dedi kaşlarını imalı bir şekilde
sallayarak.

"Tek istediğim sekiz saat aralıksız uyumak."

"Dalga geçiyorsun, değil mi?"

"Hayır, şaka yapmıyorum. Hastalık ve Noel hazırlıkları
arasında berbat bir hafta geçirdim, bir hafta boyunca
uyuyabilirim. Aslında, yarın bütün gün uyuyabilirim.
ve buradaki işleri senin halletmene izin

veririm." "Bunu senin için yaparım."

Muhteşem karamel gözleri şaşkınlıkla parladı. "Yapar
mıydın?"

"Tabii ki yaparım. Eğer..."

Ellerini kalçalarına koyarak ona meydan okuyan bir bakış attı. "Eğer ne?"

"Eğer şu küçük sorunumda bana yardım edersen."

"Ne gibi küçük bir sorunun var?"

"Peşini bırakmayan bir ereksiyon."

"Domuzlar cehennemde mi uçuyor? Gerçekten de değerli erkekliğinizden minik ve küçük olarak mı bahsediyorsunuz?"

"Saçmalama. Tabii ki değilim. Benim sorunum küçük ve minicik. İkimizin de bildiği gibi, benim erkekliğim devasa. Şimdi lütfen şu yatağa girip bana Noel için istediğim tek hediye verilir misin?"

"O kadar heyecanlandığın yeni elektrikli aleti geri gönderebilir miyim?"

"Kesinlikle olmaz. Gelip sizi heyecanlandıran elektrikli aletle ilgilenebilirsiniz."

"Dürüst olmak gerekirse, Mac," dedi kahkaha atarak. "Her geçen gün daha da çirkinleşiyorsun."

"Beni seviyorsun."

"Bunu yaptığım için çok şanslısın."

"Evet, öyleyim. Şimdi buraya gel ve senin tarafından sevildiğim için ne kadar şanslı olduğumu göstermeme izin ver."

"Üzerimi değiştirmem ve Hailey'nin akşam yemeği sırasında saçıma koyduğu yiyecekleri çıkarmam gerekiyor."

"Soyunmaktan başka bir şey yapmana gerek yok."

"Beş dakika, Mac. Bana beş dakika ver."

Kadın banyoya gitti ve adam beş dakika daha beklemek zorunda olduğunu kabullenerek yastıklara uzandı. Hailey'nin odasındaki bebek telsizinden gelen

oda nefesini tutmasına neden oldu. Lütfen, hayır... Bu gece olmaz, tatlı kızım. Annenle babanı rahat bırak. Lütfen.

Neyse ki monitörden başka ses gelmedi ve Mac rahatlamaya başladı. Sonra Maddie monitörden çıktı. Tiffany'nin mağazasından Noel için aldığı yeni seksi geceliklerden birini giymişti. Saçları parlak bir şekilde taranmış ve omuzlarının altına kadar dökülmüştü.

Oyun başlasın. Merhaba, seksi eş.

"Bekle," dedi, muhteşem göğüslerine muhteşem şeyler yapan siyah dantel desenli soluk pembe elbiseyi daha iyi görebilmek için dizlerinin üzerine oturarak.

"Neyi bekliyorum? Çok acelen olduğunu sanıyordum."

"yleyim, ama şu anda nasıl göründüğünü ezberlemek istiyorum ki asla unutmayayım."

"Tam da gerçekten genç bir çocukla evlendiğimi düşündüğüm anda beni şaşırtıyorsun."

Onu yatağ'a götürmek için elini uzattı.

Onun önünde diz ckmş, ellerini omuzlarına koymştu.

"Biraz şaka yapabilirim-"

"Biraz mı?"

"Tamam, çok şey var ama asla şaka yapmayacağım bir şey var ki o da senin ne kadar büyüleyici bir gzelliğ'e sahip olduğun. Nefesimi kesiyorsun Madeline ve seni anlatamayacağım kadar çok seviyorum."

"Bazen, özellikle de bugünkü gibi günlerde, bunun artık benim hayatım olduğuna inanamıyorum. Sen, çocuklarımız, bu ev, senin ailen ve benim ailem, hepsi bir arada. Bir rüya gibi."

"Çıplak erkek-çıplak kız kısmı bile mi?"

İnleyerek başını onun omzuna koydu. "Üniversiteye gittiklerinde hâlâ bunu konuşuyor olacağız."

"Sonsuza dek bunun hakkında konuşacağız. PS, bu benim için de bir rüya gibi. Kendim için birlikte bulduğumuz şey gibi bir şeyi asla hayal etmemiştim ve hayatlarımızı en çok sevdiğimiz insanlarla paylaşabiliyoruz... Gerçekten kutsanmış durumdayız."

"Evet, öyleyiz," dedi utanmazca ona sürtünerek.

Elini karnının küçük kıvrımına, beklediklerini kimsenin bilmediği bebeğin üzerine koydu. "Bu gece çok yorgun olursan seni anlarım."

Ona baktı, rahatlamış görünüyordu. "Yapacak mısın?"

Mac bunu söylediği için kendini vurmak istedi. "Tabii ki Yapacağım. Eğer istemiyorsan, yapmak zorunda değiliz."

"Tanrıya şükür. Çok yoruldum." Ondan uzaklaştı ve yastığını yerleştirdikten sonra yan yattı istediği yere.

Çivi çakacak kadar sertleşmiş sikiyle Bir iniltiyi bastırdı ve yorganın altına girip ışığı kapattı. Orada öylece yatarken olanları düşünmemeye çalışıyordu. Yatağın sallandığını fark ettiğinde kucağından zonklama sesi geliyordu. Ne oluyor be?

Işığı tekrar açtığında titremenin, kıcıyla gülen karısından geldiğini fark etti. "Neye gülüyorsun sen?"

"Buna bu kadar kolay kandığına inanamıyorum. Yeteneğini kaybediyorsun, Mac."

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Yorgun numarası mı yaptın?" "Yorgunum ama o kadar da değil."

"Bu çok kabaydı! Kaya gibi sertim ve sen beni asılı bıraktın."

O kadar çok güldü ki gözlerinden yaşlar süzüldü.

"Son zamanlarda gerçekten çok fazla ceza alıyorsunuz, Bayan.

McCarthy. Önce bana ve çocuklarıma yaptığın şeytani şaka, şimdi de bu."

"Çok özür dilerim," dedi gözyaşlarını silerek. "Bunu telafi etmeme izin ver."

"Yapmanı isteyip istemediğimi bilmiyorum."

Elini ereksiyonunun etrafına sardı ve ona yıldızları görmesini sağlayan bir sıkma verdi. "Gerçekten mi?"

"Tamam, yapmanı istiyorum."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Onu okşamaya devam ederken göğsünden karnına doğru bir öpücük izi bıraktı.

Mac parmaklarını kızın saçlarında gezdiriyor, ona kötü davrandığında bile onu izliyor ve seviyordu.

Maddie dilini adamın sikinin ucunda döndürdü.

"Affedildim mi?"

"Henüz karar vermedim. Her şey önümüzdeki birkaç dakika içinde işlerin nasıl gideceğine bağlı."

Gülümseyerek onu ağzının sıcaklığına çekti ve mükemmel bir kombinasyonla neredeyse işini bitirdi. dil ve emme.

"Affetmeye yaklaşıyorum," dedi dişlerini sıkarak. Kalçaları şilteden kalktı ve Maddie onu daha derine çekti, ta ki boğazının arkasına dayanana kadar ve yine de geri çekilmedi. "Maddie... Siktir... Bebeğim." Tanrım, şimdi durmazsa ağzına boşalacaktı.

Yan odadan gelen keskin bir çığlık donup kalmalarına neden oldu.

"Anne." Thomas. Ve ağlıyordu. Hayır. Sadece hayır. Maddie geri çekilirken dudakları adamın şaftının üzerinde kayıyor ve adamın yüzünde içten bir pişmanlık ifadesi bırakıyordu. Onun ipek-Odadan çıkarken kışını örtmesi ağrıyı hafifletmedi. "Siktir," diye mırıldandı boş bir odaya.

Erin, yıllardır geçirdiği en güzel Noel'in bu olduğuna karar verdi. Jenny'nin evindeki duygusal kırılma dışında, Diğer yıllarda kendisi için zor olan bir günü atlatmıştı. Günün başarısının büyük bir kısmı şu anda onu eve bırakan adam sayesinde olmuştu.

McCarthy'lerden ayrıldıklarından beri sessizdi ve Erin onun ne düşündüğünü bilmek istiyordu. Ama sormadı. Daha önce başı döndüğünde ona destek olduğu için ona tekrar teşekkür etmek istedi. Ona geçmişte böyle bir olayın kendisini günlerce nasıl mahvedebileceğini ama onun sayesinde bu sefer böyle bir şey olmayacağını söylemek istedi.

Ona söylemek istediği o kadar çok şey vardı ki, ama bunları duymaya hazır olduğundan emin değildi. Onlar da Aylardır yakın arkadaş ama sadece birkaç gündür romantik partner olmanın garip konumu. Yeni romantik ilişkide gaza basmak çok kolay olurdu. saatlerin ışığında ilişkilerinin bir kısmı konuşarak, gülerek, flört ederek, sırlarını paylaşarak geçirmişlerdi.

Sessizlik ağırlaştığında, onun ne düşündüğünü sormaya karar verdi.

"Çıplak oğlan-çıplak kız," dedi sinsi bir sırıtışla.

"Ne kadar komikti değil mi?"

"Gördüğüm en komik şeydi ama çocukları düşünmüyordum. Seni düşünüyordum. Ve kendimi."

Burası mı sıcaktı, yoksa o mu? "Kaç tane Sence McCarthy erkekleri bu gece kadınlarına karşı bu cümleyi kullanıyor mudur?"

"Hepsinden şüpheleniyorum. Tam bir klasik. O eteğin içinde ne kadar seksi görüldüğünden bahsetmiş miydim?"

"Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum." Kamyonentinin küçük kabini kesinlikle ısınmaya başlamıştı.

"Benim açımdan büyük bir dikkatsizlik. Bugün bütün gün, altında ne olduğunu merak edip durdum."

"Eski beyaz pamuğu bulunca hayal kırıklığına uğrayacak mısınız?"

"Kesinlikle hayır. Seninle ilgili hiçbir şey beni hayal kırıklığına uğratmadı."

Onunla asla uçmak istemeyeceğini öğrenince hayal kırıklığına uğrayacak mıydı? Bu düşünce, onun utanmaz flörtleri sayesinde oluşan hoş ve sıcak havayı mahvetmekle tehdit ediyordu, bu yüzden başka bir zaman için bir kenara itti.

Elini bacağında, eteğinin altında gezdirmek için uzandı, kalçasının üst kısmında durdu.

nazikçe sıkması arzusunu ateşledi. Ona zar zor dokunarak bu kadar çok şey hissettirebilmesi dikkate değerdi ve eşi benzeri görülmemiş. O ve Mitch'ten sonra uzun bir süre

ayrıldıklarında, bu ilişkinin bitmesine izin vererek korkunç bir hata yapıp yapmadığını merak etmişti. Sadece birkaç gün içinde Slim ona Mitch'le birlikte neyin eksik olduğunu göstermişti.

Deniz fenerinin garaj yoluna girdiğinde, onu patlamanın eşiğine getirmişti ve hâlâ bacağına dokunmaktan başka bir şey yapmamıştı. Ne zaman Adam kapıyla ilgilenmek için dışarı çıktığında, kadın soğuktan olduğu kadar adamın sıcak avucunun kalçasında kaybolmasından da titredi.

Kamyonu kapıdan geçirdi ve sonra kapıyı kapatıp kilitlemek için tekrar indi.

Kapıya yanaştıklarında kadın neredeyse koltuğunda titriyordu. Motoru ve ışıkları kapattı. Harekete duyarlı ışıklar yanana kadar sürecektir koyu bir karanlığa gömüldüler.

"Olduğun yerde kal," dedi huysuzca.

Erin'in kalbi beklentiyle çok hızlı atıyordu ve Ciğerlerine hava çekemiyor gibi görüldüğü için heyecanlıydı. Kapı açıldı ve adam kendi başına yapamayacak kadar sersemlemiş olduğu emniyet kemerini çözmek için ona doğru uzandı. Adamın kolu göğüs uçlarına değdi ve kızın nefesi kesildi.

Adamın geri çekilip onu kamyonundan indirmesini bekledi ama adam bunun yerine onu kollarına aldı. Dudakları aç ve çaresiz bir öpücükle onunkileri bulurken, bacakları adamın belini sarmış ve kolları boynuna dolanmıştı. Kadın hayatının en ateşli öpücüğünde kaybolurken, adam bir şekilde onları içeri soktu. Kapıyı tekmeleyerek kapattı ve onu çamurluğun duvarına yasladı, siki kaskatı kesilmişti.

Öpüşme çaresizlikten vahşiliğe doğru ilerlerken onun çekirdeğine karşı.

Erin parmaklarını onun saçlarına gömdü ve onu kendisine sabitledi. Sonra öpücüğü yumuşatarak onu şaşırttı.

dikkatini onun boynuna yöneltmek için onu kırdı. Elleri

her yerdeydi, paltosunun altındaydı, avuçluyor ve sıkıyordu

sonra eteğinin altından, parmakları klitorisini buldu.

Sistemine bir şok dalgası gibi yayılan zevk yüzünden haykırdı. "Üst katta," bir şekilde söylemeyi başardı.

"Burası. Tam burada." Adam onu yere bırakıp, montlarını yere atacak, taytını ve iç çamaşırını bacaklarından aşağı indirecek ve pantolonunu çıkarıp prezervatifi takacak kadar uzun sürdü. "Şimdi." Çaresizliği Onu tekrar kaldırıp yavaşça sert uzunluğunun üzerine indirirken onunkiyile eşleşti. "Evet," diye fısıldadı şiddetle.

Vücudu ona uyum sağlamak için gerildiğinde, onu bırakacağından yarı yarıya korkarak sıkıca tuttu, ancak içinde

asla yapmayacağını kalbinin derinliklerinde hissetti. Onun yanında güvendeydi. Bu kadarını kesinlikle biliyordu.

"Tanrım," dedi, dudakları kızın kulağına yakındı. "Çok ateşli ve sıkısın. Beni deli ediyorsun."

Ona kendisini de aynı şekilde delirttiğini söylemek istedi ama kelimeler orgazmını tetikleyen derin bir itişte kayboldu.

Parmakları kızın kıcının yoğun etine saplanırken Onun doruk noktasının dalgasını kendi dalgasına sürerek ona vurdu.

"Tanrım," dedi derin nefesler arasında. Alnı onunkine yaslandı, teninin sıcaklığı onu içten içe ısıtıyordu. "Az önce ne oldu?"

Erin onun şaşkın ses tonuna güldü. "Sanırım çamur odasında seks yaptık."

"Şimdiye kadar yaşadığım en ateşli çamur odası seksi."

"Ben de." Adamın alnındaki terli saçları okşadı. "Bunu daha rahat bir yerde yapmaya ne dersin?"

"Mmm, bacaklarımın hala çalıştığından emin olur olmaz, bunu yapacağız."

Erin gülümseyerek onun saçlarını okşarken o da maraton koşmuş gibi nefes alıyordu. Derin bir hoşnutluk ve huzur hissi kapladı içini, daha önce gerçekleşmeyeceğini düşündüğü şeyleri dilemesine neden oldu. Şimdi o kadar da emin değildi. Adamın, onun bir parçası haline gelmiş olan hissizliği nasıl yarıp geçtiğinden ve ona neler hissettirdiğinden başka hiçbir şeyden emin değildi.

Derin bir nefes aldı ve önce bıraktı
Ondan uzaklaştı ve yavaşça ayaklarının üzerine koydu, yönünü bulana kadar onu tuttu. Taytını ve iç çamaşırını dizlerinin üzerinden çekştirerek onu iki kat merdiven çıkıp yatak odasına kadar takip etti. Ancak o zaman adam elindeki bıraktı.
elini tuttu, böylece botlarını çıkarmak için yatağa oturabildi.

Vücudu, hayatının en ateşli seksinin artçı şoklarıyla sarsılmaya ve karıncalanmaya devam etti.

Prezervatifle uğraşmak için banyoya girdikten ve kazağını çıkardıktan sonra Slim yatakta onun yanına oturdu ve kolunu ona doladı. "Sana sert davrandım. İyi misin?"

"Gerçekten sormak zorunda mısın?"

"Evet, biliyorum. Bana ne oldu bilmiyorum-"

Parmağını onun dudaklarına dayadı. "Lütfen özür dileme. Bu inanılmazdı. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım ve özür dilersen bunu mahvedersin."

Dudakları bir gülümsemeye dönüştü ve parmağını ısırdı. "Bunu yapamayız, değil mi?"

Erin başını salladı ve parmağını geri çekti, adam onu öyle yumuşak, öyle şefkatli öperken gözleri kapandı ki vücudu yeniden titredi. Ona hem vahşi bir tutku hem de On dakikalık bir zaman dilimine sığan bu şefkati sindirmek neredeyse çok zordu. Elini onun yanağına koyarak öpücükten geri çekildi. "Bana bir dakika ver."

"İstedığınız kadar zaman ayırın."

Banyoya girdiğinde bacakları titriyordu, kapıyı arkasından kapattı ve nefes almak için kapıya yaslandı. Çamur odasından görüntüler oynadı erotik bir film gibi aklından geçiyordu. Bundan sonra ne olursa olsun, bunu asla unutmayacağını zaten biliyordu.

Erin temizlendi ve Tiffany's'den aldığı seksi geceliklerden birini giydi. Saçlarını ve dişlerini fırçaladı, aynadaki yansımasını inceledi, Boynundaki ve çenesindeki jilet yanıkları yaptıkları şeyi hatırlatmıyordu. Erin'in titremesinin soğukla hiçbir ilgisi yoktu ve her şey onunla ilgiliydi.

Banyodan çıktığında onu üzerinde yatağın kenarında oturmuş, telefonunu kontrol ediyordu. Başını kaldırıp ona baktı, geceliğin içinde onu görünce bakışları ısındı. Ayağa kalktı, telefonu yatağın üzerine fırlattı ve ona doğru geldi, elleri omuzlarında sıcaktı, yoğun sekse rağmen yüz ifadesi açtı zaten vardı.

"Çabuk olacağım," dedi ve banyoya gitmek için onun etrafından dolaştı.

Erin derin bir nefes aldı ve yatağa girdi, dönüp komodinin üzerindeki ağabeyinin resmine baktı ve

Kendini en son ne zaman şimdiki kadar mutlu hissettiğini hatırlamaya çalışıyordu.

Aklına bir anı geldi, keskin ve canlıydı, sanki

Neredeyse on beş yıl önce değil, dün oldu.

Toby ölmeden yaklaşık bir ay önce East Hampton sahilinde geçirdikleri sıcak bir yaz hafta sonunu hatırladı. O ve Mitch Toby ve Jenny kaynaklarını birleştirerek bir ev kiralamışlardı.

Aşk, kahkaha ve sonsuza dek mutlu olma vaatleriyle dolu bir hafta sonu için iki yatak odalı küçük bir ev iki çift için de gerçekleşmemiştir.

Jenny ve Toby'nin iki ay sonra gerçekleşecek düğünleri için çok heyecanlanmışlardı.

o hafta sonu, şu anda hissettiği gibi hissettiğini hatırladığı son zamandı - mutlu ve umutlu, her olasılığın hala var olduğu

ona açıldı. Birkaç hafta sonra her şey değişti ve hayatı bir daha asla eskisi gibi olmadı. O zamandan beri savaştığı bir akıntıya kapılmış gibi dönüyordu.

Sadece son zamanlarda dönme durmuştu ve bunun nedeni Slim'di.

Banyodan çıktığında neredeyse kırk yaşında bir erkeğin sahip olamayacağı kadar seksi görünüyordu. Göğsü ve karın kasları kaslarla yırtılmıştı ve hafif bir siyah saç tozuyla kaplıydı, çenesi doğru miktarda tıraşla yontulmuştu

Ve gözleri... Ona büyük bir şefkat ve arzuyla bakıyordu. Bir kadına bu şekilde bakan bir adam onun için hayatını değiştirmeye ikna etmek.

Yatağa girdikten sonra, vücudunun sıcaklığı onu kendine çekti ve onu kollarına sardı.

"Harika bir Noel için teşekkür ederim," dedi. "Ve deniz fenerinin resmi için. Florida'daki evimde onun için çok özel bir yer bulacağım."

"Burada kalışınızla ilgili bir hatırayı sevebileceğinizi düşündüm." "Burada kaldığımı ve seninle birlikte olduğumu asla unutmayacağım."

Noel."

"Ben de yeni kolyemi çok sevdim." Hâlâ yerinde olduğundan emin olmak için gümüş kum tanesine dokundu.

"Beğendiğine sevindim. Bu gecelik kadar yakışmış sana."

Onun yakışıklı yüzüne baktı. "Bana kendin hakkında bilmediğim bir şey söyle."

CHAPTER 16

Erin bu sorgunun nereden geldiğinden emin değildi. Tek bildiği ondan daha fazlasını istediğiydi.

Sadece seks, gerçi daha fazlası da onun için sorun olmazdı.

"Derin, karanlık bir sır gibi mi?"

"Derin, karanlık bir sırrın mı var?"

Uzun bir duraksamadan sonra, "Kimsenin bilmediği bir şey var, ailemin bile." dedi.

"Çok kişiselse bana söylemek zorunda değilsin."

"Bu çok kişisel bir şey ve dürüst olmak gerekirse kimseye söylemedim.

Ama sana söylemek istiyorum."

Merakla ve delicesine, yüzünü görebilmek için çenesini adamın göğsüne dayadı.

"Lisedeki kız arkadaşım hamile kaldı."

Yüzündeki acımasız ifade Erin'i sorduğu için pişman etti.

"İkinci sınıftaydık. O benim ilkimdi, ben de onun. Hamile olduğunu fark edene kadar birbirimiz için deli oluyorduk. Ondan sonra her şey boka sardı, en hafif tabirle."

"Seni suçladı mı?"

"Aslında bunu hiç söylemedi ama ben kendimi suçladım. İkimiz için de yeterli. Bir keresinde korunmadan yapmıştık,

ve zamanında çekildiğimi düşünmüştüm... Daha önce hiç tekrar korunmasız seks." İç çekti. "Bunca yıl sonra bile bunun hakkında konuşmak zor."

"Yapmak zorunda değilsin. Özür dilerim. Asla istemedim-" Yanağını avuçladı ve başparmağıyla yüzünü okşadı. "Sorun yok, Erin. İstemeseydim sana söylemezdim."

"Bebek konusunda ne yaptın?"

"Bu kararı tamamen ona bıraktım. Bebeği doğurmak da dahil olmak üzere vereceği her kararı destekleyeceğimi söyledim. İşkence dolu bir ayın ardından hamileliğini sonlandırmaya karar verdi."

"Bu konuda ne hissettin?"

"Dürüst olmak gerekirse, rahatlamıştım. Çok gençtik ve bir bebeğimiz olacağı düşüncesi... O anda hayal edebileceğim en ezici şeydi. Bir önceki yaz çim biçerek biriktirdiğim parayı ona verdim ve onunla birlikte kliniğe gittim. Korkunç ve yürek parçalayıcıydı. Asla durmayacağını düşündüm. ağlıyor."

Erin'in gözleri yaşlarla doldu. "Gittiğin için çok üzgünüm Bu kadar küçükken böyle travmatik bir şey yaşadınız. Ailen gerçekten bilmiyor muydu?"

Başını iki yana salladı. "Kimsenin bilmemesi için çok çaba sarf ettik. Onun okulda konuşulmasını istemedim, bu yüzden kimseye söylemememiz konusunda ısrar ettim. Bir şekilde kimsenin haberi olmadan atlatmayı başardık.

Sonrasında normale dönmeye çalıştık ama normalimiz kalıcı olarak değişmişti. Birkaç ay sonra ayrıldık, bu da ikinci bir kalp kırıklığı oldu." Saçlarını okşarken bile, milyonlarca kilometre ötedeymiş gibi görünüyordu.

uzakta. "Bebeđi ve onun kim olabileceđini dűşűnűyorum. Őu anda yirmi dűrt yaşında, yetiřkin bir insan, belki de űniversite mezunu olduđuna inanmak zor."

Onun içten sűzlerine verdiđi duygusal tepkiyi gizlemeyi umarak gűzlerini kapadı ve gűğsűnű űptű.

"Komik olan ne biliyor musunuz? On altı yaşındayken bűyűyűp evleneceđini, ocuk sahibi olacađını ve Her řey beklenen belli bir dűzen içinde geliřecek. Ama sonra hayat olur ve hiçbir řey planlandıđı gibi gitmez ve neredeyse kırk yaşında uyanırsınız ve bir daha hiç yaklařmadıđınızı fark edersiniz.

baba olmak."

"ok geç deđil, űzellikle de erkekler için. Tony Randall'a bakın, yetmiř kűsur yaşında baba oldu."

Slim bir kahkaha attı. "Evet, o konuda sağ ol." "Yine de olabilir."

Gűlűmseyerek saçlarının parmaklarının arasından kaymasına izin verdi. "Sana kendiminkini sűyledim," dedi gűzlerinde gizli acısını onunla paylařtıktan sonra iyi olduđunu anlamasını sađlayan alaycı bir parıltıyla. "řimdi seninkini sűyle."

Erin ona sűylemek zorunda olmadıđını biliyordu. En derin sır, ama ona sűylediklerinden sonra, ona daha azını vermeyi dođru bulmuyordu. "Benimki de bařka kimsenin bilmediđi bir řey."

Bařını eđerek tűm dikkatini ona verdi. "Toby űldűkten sonra, ben... Bunu yapabilmemin hiçbir yolu yok. umutsuzluđu anlatmaya yetmez. Ve en kűtűsű? Acımızı diđer ű bin aile ve bu olayla sonsuza dek deđiřen bűtűn bir ulusla paylařmak zorunda kaldık.

o gűn oldu. Ama bizim için, benim için çok yođun bir řekilde kiřiseldi."

"O gün ölen hiç kimseyi tanıımıyordum ama bir pilot ve bir Amerikalı olarak yaşadığım en iç burkucu olaylardan biriydi. Sevdiklerini kaybeden insanlar için bunun nasıl bir şey olduğunu tahmin bile edemiyorum."

"Çok karanlık bir dönemdi. Birkaç ay sonra, ilk şok geçtikten ve delilik biraz yatıştıktan sonra, karanlıktan çıkış yolumu nasıl bulacağımı merak etmeye başladım. Bir parçam, bir daha böyle bir şey yapmaya hakkım olmadığını düşünüyordu.

Böyle hissediyordum çünkü ailemin kaybettiklerine, Jenny'ye ve Toby'nin son birkaç yıldır onu benden çok daha sık gören tüm arkadaşlarına bakıyordum. Ama onun kız kardeşi, ikizi, tek kardeşi olarak, onsuz nasıl yaşayacağımı bilmiyordum. Hiç zorunda kalmamıştım."

"Bebeğim," dedi usulca, başparmağıyla gözyaşlarını silerken.

"Acıyı durdurmak için planlar yapmaya başladım." "Erin... Tanrım."

Adamın sesinde duyduğu sıkıntı, devam etmek için kendini güvende hissetmesini sağladı. "Sağlıklı düşünemiyordum. Bunu şimdi anlıyorum. Ama o sırada başka bir çıkış yolu göremiyordum. Bunun bitmesini istedim. Aileme ve Jenny'ye mektuplar yazdım ve hatta Toby'ye bir mektup yazarak onunla birlikte olmak için sabırsızlandığımı söyledim.

Onu tekrar. Tarihi bile ben belirledim. Olaydan bu yana ilk kez dört gözle beklediğim bir şey vardı."

"Buraya gel." Kollarından hafifçe çekti ve Kollarını ona sıkıca sarmış bir şekilde, onun üstünde olacak şekilde ayarladı. "Seni ne durdurdu?"

"Ailem yaptı ve bunu bilmiyorlar bile. Onlar Daha önce her Pazar yaptıkları brunch'a giderken uğramışlar. İlk kez gidiyorlardı

Her zaman gittikleri yere geri döndüler ve benim de gelmemi istediler. Benim de gitmemin onlar için daha kolay olacağını söylediler. Sanırım beni aramak yerine buraya geldiler.

Normalde yaparlardı, böylece reddedemezdim. Sonradan öğrendiğime göre ne kadar içe kapandığım konusunda endişelenmişler. Şiddetli obsesif kompulsif bozukluğun başlangıcıyla uğraştığımı bilmiyorlardı. Kendi güvenliğim ve onların güvenliği ile ilgili endişeler beni rahatsız ediyordu. Kilitlerin açık olduğundan, pencerelerin kapalı olduğundan, gece lambalarının açık olduğundan emin olmak için bir gece boyunca otuz ya da kırk kez kalkıyordum. Yorgunluktan bitap düşmüştüm.

Bu ritüelleri, tekerleğin üzerindeki bir hamster gibi tekrar tekrar yapma ihtiyacı. Bunları yapmamaktan, yapmazsam kötü bir şey olacağından korkuyordum. Muhtemelen fark ettiğiniz garip şeylerin sadece bazılarını yaptığım noktaya gelmem yıllar süren terapilerimi aldı.

"O gün, sırf onlar istediği için duş aldım, saçımı yaptım, cenazeden beri ilk kez makyaj yaptım ve onlarla birlikte gittim. Bir sürü şey gördük.

Tanıdığımız insanlar, bizi ve nasıl olduğumuzu çok önemseyen insanlar. Hatırlıyorum da, eğer ailem bu dayanılmaz trajediye katlanabiliyorsa, belki ben de katlanabilirdim. Onları ve kayıplarıyla cesurca yüzleştiklerini görmek, benim için bunu bir araya getirmeyi imkânsız hale getirdi. Bu arada Eve döndüğümde planım cazibesini yitirmişti. Yıllar boyunca pek çok kötü an yaşadım ve yaşamaya da devam ediyorum.

Zaman zaman OKB ile mücadele ediyorum ama bir daha asla o kadar kötü olmadım."

Hakkını yemeyelim, hiçbir şey söylemedi. Sadece ona sarıldı.

ve küçük daireler çizerek sırtını okşadı ve ona sevildiğini hissettirdi.

ve korundu. Belki onu sevmiyordu, ama sessizliği Destek, onun bunu yapıp yapmadığını merak etmesine neden oldu. Kalbinin güçlü atışını dinlemek onu rahatlattı ve daha az hissetmesini sağladı. Daha kontrol edilebilir hale gelse bile asla geçmeyen kederle baş başa.

Uzun bir sessizlik döneminden sonra başını göğsünden kaldırıp ona baktı. "Bir ruh halini nasıl mahvedeceğimi gerçekten biliyorum, değil mi?"

"Hiçbir şeyi mahvetmedin. Sadece sana zaten hayran olduğumdan daha fazla hayran olmamı sağladın."

"Cesaretsizliğimle gurur duymuyorum."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Cesaretin hayranlık uyandırıcıydı ve hâlâ da öyle. Planını uygulamak senin için çok daha kolay olabilirdi. Bunun yerine, sen Bunun ailenize ne yapacağını düşündünüz ve onları kendinizden önde tuttunuz. Neredeyse tüm ailenle birlikte yaşamayı seçtin. dayanılmaz bir acı. Eğer bu cesaret değilse, nedir bilmiyorum."

Onun vurgulu sözlerinden etkilenen kadın, "O gün kederin her zaman benimle olacağını, hayatımın kalıcı olarak değiştini ve bununla yaşamanın bir yolunu bulmam gerektiğini yoksa beni yok edeceğini anladım" dedi.

"Bir yolunu bulmana çok sevindim." Yüzünü ellerinin arasına alarak onu öptü. "Çok memnun oldum."

"Ben de öyle. Seni tanıma fırsatını kaçırmaktan nefret ederdim."

Onu tekrar öperken, sanki en değerli şeymiş gibi ona sarılma ve dokunma şekliyle onu öldürdü.

onun için dünyadaki en önemli şeydi. Eğer öyle olsaydı bu bir şey olmaz mıydı?

"Daha az merak uyandıran başka sorularım da var," diyerek ortamı yeniden yumuşatmaya çalıştı.

"Vur bana."

"Çin siparişiniz nedir?"

"Kung pao tavuğu ekstra baharatlı. Sen?"

"Kızarmış pilavlı brokolili tavuk. Kız izci kurabiyesi tercihin mi?"

"Thin Mints dışında başka var mı?"

"Çok iyi bir cevap. Fazladan alıp donduruyorum, böylece tüm yıl boyunca elimde oluyorlar."

"Şu anda inanılmaz derecede tahrik oldum."

Adam onu kavradığında Erin'in kahkahası iniltiye dönüştü.

ve ciddi olduğunu göstermek için ereksiyonunu kızın karnına bastırdı. "Demek izci kızlar seni tahrik ediyor. Bildiğim iyi oldu."

"Bir yıllık nane şekeri stoğun beni tahrik ediyor. Doğru yap."

Onun öfkesi karşısında kıkırdadı.

"Başka neyiniz var?" diye sordu.

"Pizzada ne seversin?" "Et. Bolca.

Ya sen?"

"Gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum," dedi dramatik bir şekilde iç çekerek. "Ben sonuna kadar vejetaryen bir kıyım."

Burnunu kırıştırdı. "Bununla çalışmam. Çekil üstümden ve beni bu yataktan çıkar."

"Seni yataktan çıkarırsam bununla ilgilenemem," dedi aletin üzerinde kurnazca hareket ederek, "eğer seni yataktan çıkarırsam."

"İyi bir noktaya değindin. Lütfen devam edin."

Gülerek, "En sevdiğin kelime nedir?" diye sordu.

"Temiz mi kirli mi?"

"İkisinden de birer tane ver."

"Bir düşüneyim... Temiz için, nefis olduğunu söyleyebilirim."

Erin onun seçiminde çifte anlam olup olmadığını merak etti. "Bu iyiydi."

"En sevdiğim müstehcen kelime, anlaşılabilir bir şekilde, am."

Erin gülerken inledi. "Neden şaşırmadım ve PS, kadın vücut parçaları kirli kelimeler değildir."

"Ailenizin önünde bu kelimeyi kullansam utanır mıydınız? Örneğin, Erin'in amcığı nefis."

Çıglık atarak eliyle adamın ağzını kapattı. "Sakın bunu yapmaya cüret etme."

"Öyle bir şey yapmayacaktım, merak etme," dedi gülererek, sözleri kızın eliyle karışmıştı. "Senin sözlerin ne?" diye sordu kadın elini çektiğinde.

"Nemli -temiz ya da kirli- nefret ediyorum."

"Erin'in nemli amcığı nefis. Gördün mü? Birbirimiz için yaratılmışız. Kelimelerimiz bile birbirine uyuyor."

Yüzü utançtan yanıyordu. "İnanamıyorum Az önce bunu söyledin." Yine de onun kaderlerinde olduğunu düşündüğünü duymak hoşuna gitmişti.

"Evet, yapabilirsin," dedi gülererek.

"En sevmediğin noktalama işareti?"

Kaşlarını kaldırdı. "En sevdiğin ve en sevmediğin noktalama işaretleri var mı?"

"Herkes öyle değil mi? Bu çok ciddi bir soru, bu yüzden cevap vermeden önce dikkatlice düşünün."

"Hiç bu kadar stresli olmamıştım." "En sevmediğim şey noktalı virgül olsa gerek." demeden önce durakladı.

"Tanrıya şükür," dedi dramatik bir rahatlamayla. "Başka herhangi bir cevap düpedüz yanlış olurdu."

Aynı derecede dramatik bir yetenekle derin bir nefes verdi.

"Çok rahatladım. Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, en sevdiğin hangisi?"

"Ünlem işareti. Herkesin favorisi değil mi?" "Tabii ki öyle. Neden sordum ki?"

Onun cevabına gülümseyerek, "Kediler mi köpekler mi?" diye sordu. "Köpekler. Kediler beni ürkütüyor."

"Aman Tanrım! Ben de! Yaptığın en kötü iş."

"EMT. İşi sevdim, çektiğimiz acıdan nefret ettim. her gün karşılaşıyorum. Peki ya siz?"

"Kuaförlüğe girişim herkes için çok talihsiz oldu." Gülererek, "Peki ya en iyi işin?" diye sordu. "Şu anda sahip olduğum iş."

"Deniz feneri bekçisi olmak çok havalı bir şey."

"Öyle, ama benim bahsettiğim iş bu değil."

"Başka bir işiniz var mı?"

"Uh-huh. Ask Erin adında ulusal bir tavsiye köşesi yazıyorum."

Gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Bu sen misin? Erin'e sor sen misin?"

"Neden? Gördün mü?"

"Her gün okuyorum. Büyük bir hayranıyım." "Hadi ama. Yok artık."

"Şaka yapmıyorum. Pratik tavsiyelerinizi ve kendi davranışlarınızın en büyük sorunları olduğunu bilemeyecek kadar aptal oldukları için sorunlarını hak eden aptal insanlara bile iyi davranmanızı seviyorum."

Erin ağzı açık bir şekilde ona baktı. "Gerçekten de köşe yazılarını okuyorsun!"

"Evet," dedi gülerek. "Bunu bana nasıl söylemezsin? Bunun sen olduğuna inanamıyorum. Ask Erin'le yatıyorum."

"Sanki ben Yargıç Judy falanmışım gibi konuşuyorsun."

"Benim de ona karşı gizli bir aşkım var. Zeki, seksi kadınları severim."

Adamın aşk kelimesini kullanması kadının içinde çılgınca bir etki yaratmış, o zamana kadar hissettiği o neşeli, sersemletici duyguyu yeniden canlandırmıştı. daha önce deneyimlemişti. Kadın başını adamın göğsüne yasladı ve adam kadının saçlarıyla oynamaya devam etti.

"Hey, Slim?"

"Hmm?"

"Çok uzun zamandır hayatım kontrolden çıkmış bir şekilde dönüyor. Seninleyken bu döngü duruyor. Bunu bilmen gerektiğini düşündüm."

"Bu şimdiye kadar birinin bana söylediği en güzel şey olabilir."

CHAPTER 17

İtirafından çok etkilenen Slim kollarını onun etrafında sıktı ve üstte olacak şekilde onları çevirdi, onun güzel yüzüne bakıyordu. Son bir saat içinde bir şeyler değişmiş ve kaynamakta olan şey kaynamaya başlamıştı. Ona aşık oluyordu. Kahretsin, muhtemelen çoktan aşık olmuştu.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu ona bakarak.

Duygularını uzlaştırmaya çalışırken ona baktığını fark etti. "Sana ne kadar aşık olduğumu düşünüyorum."

"Oh. Öyle mi?"

Başını sallayarak, "Bu kötü bir şey mi?"

diye sordu. "Hayır, iyi bir şey. Çok iyi."

"Düşen bir tek ben miyim?"

Çılgınca savunmasız görünerek başını salladı.

Onun acısını ve kederini alıp götürmek ve hayatını neşeyle doldurmak istiyordu. Her zaman onunla birlikteyken hissettiği gibi hissetmek istiyordu ama onun da aynı şeyi hissedip hissetmediğine dair hiçbir fikri yoktu bir yol. Buna şimdi karar vermek zorunda değillerdi, ama daha fazla zaman

onunla geçirdikçe, onu terk etme dşnesi daha da dayanılmaz hale geliyordu.

nceki birlikteliklerinin çılgınlığından sonra, Şimdi onunla sevişmek istiyordu. Ona karşı neler hissettiğini, onun kendisi için ne kadar önemli hale geldiğini göstermek istiyordu.

Boynuna ve boğazına yumuşak, ağzı açık öpücükler kondurmaya başladığında, daha en güzel yerlerine gelmeden onu kendine doğru çekmiŐti. Onun kendisine verdiği tepkiyi ve her seferinde kalbinin daha hızlı atmasını seviyordu.

ona bu Şekilde dokun.

Slim seksi geceliğini çekiştirdi ve kaşlarını kaldırarak çıkarıp çıkaramayacağını sordu.

Kadın başını salladı ve adam sanki Noel hediyelerinin en güzelini aıyormuŐ gibi, kadının uzun bacaklarını ve kremsi beyaz tenini a bakışları önünde çırılçıplak kalana kadar açtı.

Acele etmeden göğüslerini avuçladı ve uzun dakikalar boyunca önce bir meme ucuyla sonra diğeriyle ilgilendi, sıkı boncukları ağzına çekti ve dilini kullanarak onu inletmek için dişlerini sıktı. Tanrım, onun en derin yerinden geliyor gibi görünen bu sese bayılıyordu.

Yapabilirdi

kolayca onun inlemelerine bağımlı hale geldi. Saatlerini onun muhteşem göğüsleriyle ilgilenerek geçirmek istemesine rağmen

bunu çok yakında yapacaktı- aşağıya doğru hareket etti, Karnının titreyen derisini öpüyor, kalça kemiklerini ısıyor ve kı yanaklarını sıkıyordu.

Adam kadının bacaklarının arasına yerleŐtiėinde, kadın o kadar ıslaktı ki, adam onun için ne kadar hazır olduğunu görebiliyor ve koklayabiliyordu.

Onun uyarılmışlığının kokusu, ona duyduğu özlemi daha da kırmızı bölgeye taşıdı. Onun içine dalma, ona sahip olma, onu kendine ait kılma ihtiyacından patlamak üzereydi.

her şekilde. Ama istediğini almadan önce onu görmek istediği için kendini tuttu.

Ellerini kadının iç bacaklarına dayayan adam, bacaklarını birbirinden daha da ayırırken kadının kaslarındaki derin titremeyi hissedebiliyordu.

Yorganı sıkıca kavrayan ellerine odaklandı, olacakları bekleyerek tutunuyordu.

Onun üzerine eğilerek bacaklarını omuzlarına dayadı ve bu da o inanılmaz inlemelerden bir başkasına neden oldu. Ve

Adam diliyle kadının dış dudaklarının hatlarını çizdiğinde, kadın neredeyse yataktan havalanacaktı. "Çok ıslak, çok tatlı, çok sıcak," diye fısıldadı. "Boşalmak istiyor musun, Erin?"

"Evet," diye fısıldadı, bu tek kelime neredeyse tutarsız, dalgalı bir sesle ağzından döküldü.

"Anlat bana." Adam tam zamanında başını kaldırıp, kızın anlamlı yüzünden geçen paniği gördü. ona söyletecektim. "Bana ne istediğini söyle."

"Gelmek istiyorum."

Kızın hassas etine hafif bir hava üfledi ve kızıdan gelen inleme sesi sikini olduğundan daha da sertleştirdi. "Nasıl?" diye sordu. "Nasıl istiyorsun?" Parmağını hafifçe klitorisine dokundurarak, "Parmağımı mı yoksa dilimi mi istersin?" dedi.

"İkisini de alabilir miyim?"

"Çok açgözlü," dedi kısık bir kıkırdamayla. "Bunu sevdim. Çok iyi bir kız olduğun için Noel Baba ikisini de almana izin verecek." Adam dilini klitorisine dokundurup iki parmağını derinlere soktuğunda kız kopmak üzere olan bir tel gibiydi

içine. Tamamen hazırdu ve yaklaşmakta olan doruk noktasının işaretlerini hissetti, bu yüzden geri çekildi.

"Ne... neden?"

"Bu çok kolay olurdu. Bunu ilginç hale getirmeye ne dersin?"

Nefes nefese, "Ne dersin, gelmeme izin ver, ben de yaşamana izin vereyim mi?" dedi.

Kahkaha havlaması ona kaşlarını çattırdı. "Benim güzel leydimin tüm o tatlılığın altında pençeleri var. Hiç bilmiyordum."

"Ve gerekirse onları kullanmaktan mutluluk duyarım," dedi kendini beğenmiş bir gülümsemeyle. "Şimdi işinizin başına dönün. Oldukça sıkılmaya başladım."

"Ha-ha, çok komik. Sana sıkıldığını göstereceğim." Isırdı Kalçasının içinde bir iz bırakacak ve şımarık ağzından keskin bir şaşkınlık nefesi çıkaracak kadar sertti. "Tüm dikkatini bana mı vereceksin?"

"Mmm." Parmaklarını saçlarına geçirerek onu, seve seve yaptığı çekirdeğine odaklanmaya yönlendirdi.

Adam kızın klitorisini sertçe emdi ve kız bir sesle boşaldı. Neredeyse onun da işini bitirmeye yetecek bir çığlık attı.

Bir şekilde başka bir prezervatif takacak, sikini kavrayacak, sıvı merkeziyle hizalayacak ve onun sıcaklığına doğru itecek kadar kontrol bulmayı başardı. Çok güzeldi. Hem de çok iyi. Taşakları sıkıydı ve omurgası yakında serbest kalacağı için karıncalanıyordu. Bunu kalıcı kılmak için, onları ters çevirdi, böylece kız onun üstündeydi, saçları yüzünü kapatana kadar tatlı göğüslerini ortaya çıkaran bir hareketle topladı.

Slim uzanıp meme uçlarını okşadı, koyu renk gözlerinin şaşkınlık ve arzuyla açılmasına yetecek kadar sıkıldı. İç kasları adamın sikine kenetlendiğinde olanlardan bahsetmiyorum bile. "Sür beni, bebeğim. Beni boşalt."

"Belki de bana işkence ettiğin gibi ben de sana işkence etmeliyim." "Ne istersen yap." Slim ellerini yere bıraktı Yastık. "Tamamen seninim." Bu sözleri söylerken, bunun kesinlikle doğru olduğunu fark etti. O artık onun olmuştu. Onun hareketlerini izlerken

Üstünde, saçları uzun ve vahşi, dudakları öpüşmekten şişmiş ve göğüsleri kalçalarının her hareketiyle sallanıyor, onu hızla serbest bırakmanın kenarına getirdi. Kendini tutmaya çalıştı ama sonra kadın tekrar boşaldı ve adam kaçınılmaz olanı durduramadı.

Ellerini kızın kalçalarına koyarak onu sabitledi ve gözleri mükemmel bir birliktelik anında buluşarak kızın içine daldı. asla unutmayacaktı.

Kadın bitkin bir halde adamın göğsüne düştü ve adam Kollarını ona doladı, kalpleri düzensiz nefes alış verişleriyle eşleşen düzensiz, dalgalı bir ritimle birlikte atıyordu. Kadın onun etrafında nabız gibi atıyor, artçı şoklar dalgalanıyordu. vücudundan geçip onunkine girdi.

"Senin tarafından daha sık işkence görmek istiyorum," dedi ve ondan bir kahkaha aldı.

"Sana karşı yumuşak davrandım."

"Senin kolay markanı seviyorum." Onu alnından öptü.

"Aslında seninle ilgili her şeyi seviyorum."

"Her şey mi?"

"Her lanet şey."

"Vay canına, bu çok hoşuma gitti."

"Kesinlikle öyle." Bir süre durakladıktan sonra, "Hâlâ seni Yeni Yıl Günü benimle Florida'ya gelmeye ikna edebileceğimi umuyorum," dedi.

"İsterdim. Umarım bunu biliyorsundur." "Neden bir 'ama' seziyorum?"

"'Ama'nın seninle hiçbir ilgisi yok, her şeyin benimle ilgisi var."

"Ne demek istiyorsun?"

"Buraya yerleştiğimi hissetmeye başladım. Arkadaşlarım, bir hayatım ve kasabaya karşı sorumluluklarım var. Küçük de olsalar, yine de bana aitler. Uzun zamandır sürüklenip duruyordum ve sonunda kendimi yeniden demir atmış hissediyorum. Bir daha buraya gelmeye hazır mıyım emin değilim. Seninle sahip olduğum kadar harika bir şey için bile olsa bundan henüz vazgeçmedim."

Hayal kırıklığıyla midesi bulandı. ne dediğini anlamıştı. "Yani seni tekrar görmek için beni gerçekten aylarca bekletecek misin? Ben bile yapamam seni uzun bir hafta sonu için gelmeye ikna edebilir miyim?" "Tabii. Belki."

"Bu pek inandırıcı gelmedi, tatlım." "Kesinlikle deneyeceğim. Bu daha mı iyi?"

"Evet, tabii." Omzunu öptü ve onu nazıkçe dürttü. "Tuvalete gitmem gerek."

Yan tarafa doğru hareket etti, sıcaklığını da beraberinde götürdü ve onu birden fazla şekilde üşümüş halde bıraktı.

ERİN, banyoya girip kapıyı kapatırken onun muhteşem çıplak kıcını izledi. İç çekerek yan yattı ve bir yastığı göğsüne

bastırdı. Onun reddetmesi

Bu hafta onu incittikten sonra birlikte daha fazla zaman geçirmeyi taahhüt etmek, yapmak istediği son şeydi. Ama nasıl olur da

Tutkusu uçmak olan bir adama, onun için bile olsa uçağa binmeye dayanamayacağını mı söyledi?

Belki de onun hakkında profesyonel yardım almanın zamanı gelmişti.

mantıksız uçuş korkusu. Ona söylediği her şey doğru olsa da, uçuş meselesi bir ziyarete ya da daha fazlasına karar verememesinin başlıca nedeniydi. Elbette Florida'ya arabayla gidebilirdi ama tek başına bin milden fazla yol gitme fikri o kadar da cazip değildi.

Ve uçmak çok daha kolay olacakken bu seçimi ona nasıl açıklayacaktı?

Ona artık uçmadığını söyleyebilirsin. Anlayacaktır. Evet, anlardı ve muhtemelen harika olurdu.

Bu konuda. Ancak, insanlara fobisinden bahsetmedi.

Sadece ailesi ve Jenny onun 11 Eylül'den beri uçmadığını biliyordu ve hepsi de onu uçağa binmesi için teşvik etmişti.

Korkuyla başa çıkmak için danışmanlık yapmıştı ama bunu yapmamıştı ve bu da kendisini korkak hissetmesine neden oluyordu.

Toby'nin ölümünden önce hiç korkak olmamıştı.

Sonrası ise bambaşka bir hikayeydi. Her şey onu korkutuyordu - yüksek sesler, arabaların geri tepmesi, kalabalık, sessizlik, uğuldayan rüzgar, karanlık. Ne zaman bir konser alanı, sinema salonu ya da alışveriş merkezi gibi halka açık bir yere girse

Bir sonraki saldırının burası olup olmayacağını merak ediyordu. Her ihtimale karşı takıntılı bir şekilde çıkışlar, bir çıkış yolu aradı. Tüm bunlar, diğer obsesif kompulsif özelliklerinin yanı sıra baş etmesi gereken yükleriydi.

Slim'e yaralarının ne kadar derin olduğunu nasıl söyledi?
Korkularını ve endişelerini ona nasıl yükledi?

O kadar rahat, mutlu bir adamdı ki? Karanlığının onun aydınlığına gölge düşürmesi ne kadar sürerdi?

O daha bir şey çözemedi, adam odadan çıktı. banyoya girdi ve yatağına geri döndü, ona sokuldu, kolu beline dolandı. Omzunu öperek, "Seni hazır olduğundan daha fazlası için zorlamak istememiştim," dedi.

Erin duygulanarak elini kendi eliyle kapattı. "Sorun o değil.

Ve bu sen değilsin. Benim. Bu..."

"Şşşt. Bu gece olmaz. Bugün harika bir gündü. Zor şeyleri yarına bırakalım, tamam mı?"

Bir ertelemeye sahip olduğu için rahatlamış bir şekilde derin bir nefes aldı. "Tamam."

Işığı söndürmek için onu yeterince uzun süre bıraktı ve tekrar ona sokuldu.

Yarın ona uçmaktan korktuğunu söyleyecekti. Ve bu yüzden onunla Florida'ya geri dönmek istemiyordu, ona söylediği diğer şeyler de doğru olsa bile. Adada kurduğu hayat onun için önemliydi ama yaz için geri dönüp Jenny ve yeni arkadaşlarıyla kaldığı yerden devam edemeyecek değildi.

Florida'da onunla geçireceği aylar ihtimalini düşünmek başını döndürüyor ve heyecanlandırıyordu. Keşke o kara korku bulutu dağılsa ve onu yalnız bıraksa, Her şey mükemmel olacaktı ya da onun için çok uzun zamandır olduğu kadar mükemmele yakın olacaktı.

Erin güneş ışığı ve palmye ağaçlarını hayal etti - ve yatağında seksi bir adamla uyumak, onu hayal etmek

uyudu. Onun sesiyle uyandı. "Erin,
telefonun alıyor." "Ne?"

"Telefonun."

"Oh." Erin saçlarını yüzünden geriye doğru itti ve başucunda şarjda duran telefona uzandı. saat dört buçuğu gösteriyordu. Ekranda ANNE yazısını görünce paniğe kapıldı. Annesi şafak sökmeden önce neden arasın ki? "Anne?"

"Tanrıya şükür cevap verdin."

Annesinin paniklemiş ses tonundan etkilenen Erin yatakta doğruldu. "Sorun nedir?"

"Babam arıyor." Annesinin sesi kesildi ve Erin'in endişesi arttı. "Kötü bir baş ağrısıyla uyandı. bayılmadan önce. 911'i aradım ve onu çok hızlı bir şekilde hastaneye götürdüler. MRI çektiler ve Beyninde anevrizma varmış. Az önce ameliyata aldılar ve... Çok vahim bir durum olduğunu söylediler, tatlım."

Erin gözyaşları yanaklarından aşağı süzölürken "Aman Tanrım," diye fısıldadı ve kalbi o kadar hızlı atıyordu ki nefes nefese kalacağından korktu.

Slim oturduğu yerden kalkarak kolunu ona doladı, o da Slim'in varlığına ve desteğine şükrederek ona doğru eğildi.

"Bunu sana yaptığım için çok üzgünüm, özellikle de buraya gelemezken, ama bilmek isteyeceğini düşündüm."

"Biliyorum, tabii ki biliyorum. O... Dediler mi..."

"En iyisini umun ama en kötüsüne hazırlıklı olun derlerdi."

"Hayır," dedi Erin inleyerek. "Hayır."

Annesinin hıçkırıkları telefon hattında yankılandı.

Erin çaresizlikten feryat etmek isterken kendini annesine odaklanmaya zorladı. "Yanında kim var anne?"

"Şu anda kimse yok. Sue Teyze'yi sonra ararım," dedi kız kardeşi.

"Onu şimdi ara. Orada seninle birlikte olmak isteyecektir."

"Tamam, yapacağım ve başka bir şey duyarsam size haber veririm. Ameliyatın birkaç saat süreceğini söylediler."

"Ne yapacağımı bilmiyorum. Ne yapmalıyım?"

"Dua et, tatlım. Şu anda yapabileceğimiz tek şey bu. Daha fazlasını öğrendiğim an seni arayacağım."

"Arabayı feribota bindirmeye çalışacağım ve mümkün olan en kısa sürede oraya gideceğim. Bana mesaj atar mısın?

nerede

olduğunu?"

"Geleceğim."

"Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Erin aramayı sonlandırdı ve başını ellerinin arasına aldı, hıçkırıklar vücudunu titretiyordu.

Slim onun sırtını sıvazlarken, "Çok üzgünüm tatlım," dedi. "Bütün bunları duydun mu?"

"Parçaları birleştirmeye yetecek kadar. Tatlım, bana bak."

Erin onun bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı.

"Seni hemen oraya götürebilirim. Philly'de yaşıyorlar, değil mi?"

"Hemen dışarıda," dedi, boğazı panikle kapanıyordu. ve uçma düşüncesi onu endişelendiriyordu. Hiçbir şeyin bu korkuyu yenemeyeceğini düşünürdü ama babasını kaybetme, onu bir daha görememe korkusu uçma

fobisinden daha büyüktü.

"Hava yoluyla bir saatten biraz fazla sürer." "Ben... Sana söylemeliyim..."
Ona bakarak çıplak omzunu okşadı. "Ne var tatlım?"
"11 Eylül öncesinden beri uçmadım" derken kendini ona bakmaya zorladı.

Uzun bir duraksamadan sonra, "Oh. Tamam." dedi. "Yapabileceğimden tam olarak emin değilim."

"Deneyip nasıl gittiğini görmeye ne dersin?" "Ya havada çıldırırsam?"

"Seni olabildiğince çabuk aşağı indirirdim." "O zaman ne yapardık?"

"Bizi Philly'ye götürmesi için bir araba kiralamak mı?" "Bunu yapar mısın?"

"Senin için elimden gelen her şeyi yaparım."

Tek bir cümleyle öyle bir anlam dünyası aktarmayı başarmıştı ki, bu sefer tam da içinde fark ettiği duygusal yüklemekten dolayı hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu. Zaten gergin olan o anda, ona fena halde aşık olduğunu fark etti.

Bu keşfi daha sonraki bir tarihte ele almak üzere bırakarak, "Oraya varmamız ne kadar sürer?" diye sordu.

"Yaklaşık bir saat yirmi dakika. Çift motorlu bir uçağım var, o yüzden uzun sürmez."

"Motorlardan biri durursa yedeğinin olduğunu bilmek güzel."

"Motorlar durmayacak. Bunun için endişelenmene gerek yok. Gel buraya." Onu kollarının arasına aldı. "İ Benimle tamamen güvende olacağına söz veriyorum. Seni asla ne senin ne de benim güvenliğini riske atamam." Konuşurken, o

sırtını rahatlatıcı daireler çizerek ovmaya devam etti.
"Gerçekten hızlı bir uçuş olacak."

"Eskiden beni hiç korkutmayan pek çok şeyden korkuyorum," diye fısıldadı. "Her şeyden korkuyorum."

"O zaman benimle kalmalısın, çünkü acil yardım görevlisi ve sirk sanatçısı olarak eski kariyerlerime ek olarak, ben olağanüstü bir ejderha avcısıyım. Daha önce hiç bu kadar

beni yen. Ben seni korurum, tatlım."

Söyleyebileceği hiçbir şey, kesinlikle hiçbir şey onun için daha anlamlı olamazdı. Onun olmadığını bilmek Korkuları yüzünden onu yargılamak ya da eksik bulmak büyük bir rahatlamaydı. Ve onu bir karar vermesi için zorlamadı ya da zorlamaya çalışmadı, bunun yerine ona sessiz bir zaman verdi.

Düşüncelere dalmak teklifini kabul etmesini kolaylaştırdı.

"Tamam," dedi kararsızca. "Hadi deneyelim."

"Endişe için bir şeyiniz var mı? Gerginliği azaltacak bir şey?"

"Uyuyamadığım zamanlar için Xanax'ım var ama artık çok sık almıyorum." Toby öldükten sonraki ilk yıllarda, her gece alırdı. Ama ona güvenmeyeli uzun zaman olmuştu.

"Bu işe yarar." Kızın saçından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı. "Yani bunu yapıyor muyuz?"

Erin ihtiyacı olan cesareti, eskiden olduğu kişinin hâlâ ikamet ettiği derinlerden topladı ve başını salladı.

"Yapıyoruz." Şimdi sadece aklını kaybetmeden bunu atlatılseydi.

CHAPTER 18

Slim ilk duşu alırken o da çantasını hazırladı. Bir yandan ne alacağını bulmaya çalışırken bir yandan da akmaya devam eden gözyaşlarını sildi. Uçmaya hazır değildi ve aynı gün içinde her ikisini birden kaybetmek bir yana, babasını kaybetmeye de kesinlikle hazır değildi.

Sadece dün gece mi düşünmüştü?

Slim'e uçuş korkusundan bahsetmenin zamanı gelmişti. Annesinden gelen telefon her şeyi değiştirdiğine göre, bu çok uzun zaman önce olmuş gibi görünüyordu. Bu, hayatının bir telefonla sonsuza dek değiştiği ilk an değildi. Eylül ayında bir Salı sabahı telefonu ailesinden gelen aramalar ve mesajlarla aydınlandığında UPenn'de bir hukuk fakültesi dersindeydi.

Erin, ufuk açıcı bir anı hatırlamanın getirdiği gerçeküstü bir kopuşla, onları geri çağırmak için kalkıp kalabalık konferansı terk ettiğini canlı bir şekilde hatırlıyordu. New York'ta neler olduğunu Erin'e anlatmaya çalışan annesinin sesindeki histeriyi çok net hatırlıyordu. Erin ona bu sözleri iki kez söyledikten sonra binadan koşarak çıkmış, bir televizyon aramış ve bulmuştu

öğrenci birliğinde. Kalabalığı yarararak ilerlemiş ve yanmakta olan binayı ilk gördüğünde bayılmıştı.

Öğrenci arkadaşları ve ona müdahale etmeleri için çağırdıkları acil yardım görevlileri nazik davranmışlardı. Bunu hatırlıyordu ama pek bir şey hatırlamıyordu. O ilk gün hakkında başka bir şey. Ona bir yatıştırıcı verildi. Onu birkaç saatliğine sakinleştirdi, binaların çöküşünü gerçek zamanlı olarak göremeyecek kadar uzun bir süre, Jenny'nin onlara Toby ile konuştuğunu, onun çarpma noktasının üzerinde olduğunu ve kaçma şansının olmadığını söylemesine yetecek kadar uzun bir süre.

Yatağa oturan Erin derin bir sessizliğe gömüldü, Hayatının en kötü gününü yeniden yaşarken hıçkırıklara boğuldu. Bu duygusal fırtına beklenmedik değildi. Ne zaman Bir şey endişesini tetiklediğinde, hemen kendi kişisel sıfır noktasına geri döndü, o günü değıştiren her şeyi sonsuza dek.

Slim banyodan çıktı, yatakta onun yanına oturdu ve kolunu ona dolayarak teselli ve güç verdi. "Şşş, her şey yoluna girecek. Seni eve götüreceğiz ve o zamana kadar belki annenin babanla ilgili iyi haberleri olur."

"Özür dilerim," dedi gözyaşlarını silerek.

"Özür dilemene gerek yok. Tamamen anlıyorum." "Ne kadar dağınık olduğum hakkında hiçbir fikrin yok."

"Sen dağınık değilsin, Erin. Kötü bir haber aldın ve bu seni üzdü."

"Bundan çok daha fazlası."

Ne demek istediğini sormak yerine ona daha sıkı sarıldı ve şakağına bir öpücük kondurdu. "Bana söylediğın için memnunum."

uçmaktan korkuyorsun. Benden umduğum kadar hoşlanmadığını düşünmeye başlamıştım."

İtirafından acı duyan kadın başını kaldırıp ona baktı. "Senden çok hoşlanıyorum. Son derece hoşlanıyorum."

Gülümsemesi gözlerini parlattı. "Bu son derece iyi bir haber. Hadi gidelim artık. Annenin sana ihtiyacı var." O alnından öptü. "Xanax'ı şimdi al ki ihtiyacın olduğunda etkisini gösterebilirsin."

Erin hapı aldı ve hızlıca bir duş alıp Jenny'ye Deniz fenerinden ayrılıp şafak öncesi karanlığında havaalanına doğru yola çıkmadan önce neler olup bittiğini ona bildirmek için bir mesaj gönderdi. Nereye gittiklerini - ya da neden gittiklerini- düşünmek yerine gözlerini kapadı ve başını

hapın etkisini göstermesi için dua ederken kendini sakinleştirmeye çalışıyordu. Adam onun elini tuttu, bu da uzun bir yol kat etmesini sağladı. onu sakinleştirmek için.

"Hava konusunda şanslıyız," dedi Slim uzun süren sessizliği bozarak. "Hava kırk derece, yani buz çözmeye gerek yok. Bu bize biraz zaman kazandırdı."

"Oh," dedi Erin, buz ya da buzlanmayı hiç düşünmediğini fark ederek şaşırdı. Tanrı'ya şükür ki o da ikisini de. "Bu çok iyi."

Adanın karanlık ve ıssız olan küçük havaalanında bir park yerine girdi.

"Bunu yapmaya izniniz var mı?" Erin sordu.

Ona sırıttı. "Endişelenme. Anahtarlarım var. Burada beni iyi tanırlar. İstedikimi yapmama izin var. Çünkü Kapalılar, Providence'taki havaalanına bir uçuş planı göndereceğim ve her şey hazır olacak."

"Kesinlikle buna iznimiz olmadığını söyleyeceğini umuyordum, böylece eve gidebilir ve bunu hiç kabul etmemiş gibi davranabilirdik."

"Yapmak istediğin bu mu?"

Gözleri yaşlarla doldu. "Aileme olabildiğince çabuk ulaşmak istiyorum. En hızlı yol bu. Ve sana güveniyorum."

Kızın elini dudaklarına götürdü. "Bu konuda ve her konuda bana güvenebilirsin. Yine de dürüst olmak zorundayım. Bu bir

Adadan ayrılırken biraz sarsıntılı olacak çünkü her zaman öyledir. Korkacak bir şey yok ama hoşunuza gitmeyebilir."

"Belki Xanax yola çıkmadan önce beni bayıltır." "Her iki durumda da, bütün zaman boyunca elini tutacağım."

"Hayır, uçmayacaksın! Uçağı uçurmak için ellerine ihtiyacın var."

Gülerek, "Bir elim arkadan bağlı ve gözlerim bağlıyken uçağı uçurabilirim" dedi.

"Bunların hiçbirisi bu uçuşta olmayacak."

"Evet, hanımefendi," dedi, onun şımarık cevabı karşısında sırıtarak. "Hadi gidelim." Havaalanının kapılarını açmak için yüzüğündeki anahtarı kullandı ve Erin'i içeri soktukten sonra

kapıyı kapattı ve tekrar kilitledi. Sırt çantasını omuzladı elini tuttu ve onu beyaz bir uçağı götürdü. Bulanık karanlıkta ayrıntıları seçemiyordu,

Ve bu muhtemelen en iyisiydi çünkü uçağın ne kadar küçük olduğunu da takıntı haline getiremezdi.

Onun için yolcu tarafındaki kapıyı açtı ve kokpite girmesine yardım etti. "Ben uçuş öncesi kontrolü yaparken rahatına bak. Üşümemen için kapıyı kapatacağım, Tamam mı?"

Rahat... Tabii. Sanki öyle bir şey olacakmış gibi. "Tabii, sorun değil."

Kapı kapandı, onu soğuktan ve adamdan korudu.
Bakışları küçük kokpitin içinde gezindi, çok sayıda düğme
ve buton ile iki adet U

Şekilli kontroller. Bunu gerçekten yapacak mıydı? Adam
onları alıp götürürken burada pasif bir şekilde oturacak
mıydı?

karanlık bir pistten aşağı savrulup zifiri karanlık
gökyüzüne mi havalandı?

Ailesine ulaşmayı ne kadar istese de, uçmanın en iyi fikir
olduğundan artık emin değildi. Tam kapıyı açıp Slim'e bunu
söylemek üzereydi ki Slim arabaya bindi
sol taraftaki kapıyı açtı ve iç ışıkları yaktıktan sonra
görebileceği bir kontrol listesini sistematik bir şekilde
gözden geçirerek uçuş öncesi kontrolüne devam etmekle
meşgul oldu.

Bir kulaklık taktı ve Gansett Adası ve Philadelphia
kelimeleri dışında zar zor anlayabildiği bir dilde biriyle
konuşmaya başladı. Her şey
Bundan sonra her şey çok çabuk oldu. Motorlar ateşlendi,
daha fazla kontrol ve yeniden kontrol yapıldı, düğmeler
çevrildi, düğmeler çevrildi ve Erin tüm bunları izledi,
hissediyordu
Gözünün önünde cereyan eden sahneden kopmuş ve
uzaklaşmıştı.

Yeterince uğraşırsa, bu olanları televizyonda izlediğine
kendini inandırabilirdi.

bizzat yaşamaktan daha iyi.

Slim ona baktı, onun kendisini izlediğini gördü ve küçük
bir gülümseme sundu. "Hazır mısınız?"

"Sayılmaz bile."

"Ben hallederim. Söz veriyorum. Endişelenecek bir şey
yok."

Onun verdiği güvenceler ve ilacın yatıştırıcı etkisi sayesinde Erin, kemerini takıp uçağı pistin sonuna kadar götürürken hareketsiz kalmayı başardı.

"Kalkış için iki elime de ihtiyacım var, ama ondan sonra hepsi senin. Ve unutmayın, tırmanışta birkaç tümsek olacak ama bulutların üzerine çıkar çıkmaz her şey düzelecek. Tamam mı?"

Başını salladı çünkü o anda yapabileceği tek şey buydu.

Kalkış için motoru çalıştırdığında, elleri yumruk şeklinde kıvrıldı ve gözleri kapandı, ancak yeterince sıkı değildi.

yanaklarından süzülen gözyaşlarını tutamadı. İleri atıldılar ve havalanmadan önce pistten aşağıya doğru savruldular. A Uçağın irtifa kazandığını hissettiğinde sıkılı çenesinden küçük bir şaşkınlık gıcırtısı süzüldü.

"Biz hallederiz. Her şey yolunda."

Verdiği güvenceler sinirlerini yatıştırmak için uzun bir yol kat etmesini sağladı. Eğer gözlerini kapalı tutarsa, neredeyse

Kendini evde yatağında olduğuna, rüyasında annesinin babası için aradığını ve Slim'in onu Philadelphia'ya uçurmayı teklif ettiğini gördüğüne ikna etti. Hiçbir şey olmamış gibi davranabilirdi.

seyahat ve macera aşkını mahvetti.

Tahmin ettiği gibi, uçak bulutların arasından geçerken sallandı ve yuvarlandı, ama elinin sıcaklığı onunkini çevreleyen ve onun sesini onu rahatlatmaya devam ederek yıpranmış sinirlerini yatıştırmaya çalıştı.

Yaklaşık on dakika sonra, "Şimdi daha iyi olacak," dedi.

Adam elini sıkıp onu derin uykusundan uyandırmadan önce duyduğu son şey buydu.

"İşte buradasın," dedi, kız ona baktığında gülümseyerek, yakışıklı yüzünü göz kırparak netleştirdi. "On beş dakika içinde ineceğiz."

Pencerenin dışında gökyüzü gün doğumunun renkleri olan pembe, mor ve turuncuydu. "Yol boyunca gerçekten uyudum mu?"

"Gerçekten yaptın. Ama bu en iyisi, sence de öyle değil mi?" "Yaptım," dedi yumuşak bir sesle. "Bir uçağa bindim."

"Sadece bir uçağa binmediniz. Bir saatten fazla uçtunuz."

"Bu sürenin çoğunda tıbbi olarak indüklenmiş bir komada olduğum sayılıyor mu?" diye sordu, ilaçlardan dolayı sersemlemiş ve bulanıktı.

"Önemli olan korkularınızın üstesinden gelmeniz, çıldırmamanız ve bunu atlatmanızdır. Bunu nasıl yaptığın kimin umurunda? Önemli olan bunu başarmış olman. Seninle gurur duyuyorum."

"Şu anda kendimle gurur duyuyorum." Ceketinin cebinden telefonunu çıkardı ve herhangi bir mesaj olup olmadığına baktı.

Hastane adını ve adresini gönderdiğinden beri annesinden haber alamıyordu. O uyurken hiç arama ya da mesaj gelmemişti. Bu iyiye mi yoksa kötüye mi işaretetti?

"İşler kötü giderse arardı," dedi Slim, onun aklından geçenleri okuyarak.

"Aramayı buradan alabilir miyim?"

"Evet, cep telefonu menzilindeyiz."

"Oh iyi," dedi ve rahat bir nefes aldı. "Tanrı'ya şükür."

"Dayan biraz. Fazla uzun sürmez."

"Teşekkür ederim," dedi ona bakarak. "Bunun için çok minnettarım."

"Senin için bir şey yapabildiğime sevindim."

"Çok şey yaptın. Ne kadar çok şey yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok." "Seninle geçirdiğim her dakika bir zevk, Erin. Seninle geçirdiğim

"Seni yolun kenarından aldığım dakika-"

"Böyle söylemeyi kes! Beni bir fahişe gibi gösteriyorsun!"

Kıkırdayarak, "Beni bağladın, tamam mı?" dedi.

Kararlılığıyla, tatlılığıyla, direncinle, mizahıyla. Gerçeği bilmen gerekiyorsa, o geceden beri sana bağlıyım."

"O kadar
uzun mu?"

"Uh-huh."

Bundan sonra, Slim Philadelphia Uluslararası Havaalanı'na inişe odaklandığı için bir süre daha sohbet edilmedi.

Havaalanı ve Erin, adamın ona bağlandığını duymanın heyecanını yaşadılar. Tekerlekler yere değdiğinde, Erin'in göğsündeki gerginlik biraz gevşedi. Bunu başarmıştı. Programın uçuş bölümünden sağ çıkmıştı ki bu büyük bir başarıydı. Ancak babasının iyi olacağını bilmeden bunu kutlayamazdı.

Pistte özel uçakların tutulduğu bir alana doğru taksi yaptılar. Slim uçağı emniyete aldı, bir adamla ne zaman dönecekleri hakkında konuştu ve on dakikadan kısa bir süre içinde taksi durağına gitmelerini sağladı.

Taksi için kısa bir kuyrukta beklerken "Buraya daha önce uçtunuz mu?" diye sordu.

"İki kez."

"Demek nereye gideceğinizi böyle biliyordunuz."

"Evet."

Takside Erin şoförden onları Spruce Caddesi'ndeki UPenn hastanesine götürmesini istedi. On beş dakikalık yolculuk boyunca Slim onun elini iki elinin arasında tuttu ve üzücü haberi aldığından beri yaptığı gibi onu desteklemeye devam etti annesinden gelen telefon. Hastanede, Erin'in annesini bulduğu cerrahi bekleme alanına yönlendirildiler, Mary Beth ve Sue Teyze birbirlerine sokuldular. Annesi Erin ve Slim içeri girdiğinde gözyaşlarına boğuldu. Koşarak önce Erin'e sonra da Slim'e sarıldı.

"O nasıl?" Erin sordu.

"Sadece ameliyatın iyi gittiğini duyduk, ama Bir saatten fazla oldu. Burada ne işin var? Adadan çıkabileceğini düşünmemiştim."

Erin Slim'e baktı. "Pilot bir arkadaşım var, anlıyor musun?"

"Oh, Erin. Tanrım, uçağa mı bindin?"

"Bindim."

"Ve harika iş çıkardı," diye ekledi Slim.

"Gelmiş geçmiş en iyi pilot ve tıbbi Müdahale," dedi Erin ve ona küçük bir gülümseme sundu. Teyzesine sarıldı ve onu Slim ile tanıştırdı.

"Babam uçağa bindiğini duyana kadar bekle," dedi Mary Beth. "Buna inanmayacak."

Annesinin babasının iyileşeceğinden emin olması Erin'i rahatlatmaya yardımcı oldu. Eğer annesi buna inanıyorsa, doğru olmalıydı, değil mi?

CHAPTER 19

Saatlerce beklediler. Slim hepsi için kahve almaya gitti ve kafeinin verdiği sarsıntı, uzun süre devam eden Xanax'ın etkileri, her ne kadar ilaç muhtemelen onu duvarlara tırmanmaktan alıkoyan tek şey olsa da.

Bu fırsattan yararlanarak Gansett kasabasındaki irtibat kişisi Big Mac McCarthy'yi aradı ve deniz fenerinin bir süreliğine gözetimsiz kalacağını bildirdi ve neden.

"Baban için çok üzgünüm tatlım," dedi. "Burada hiçbir şey için endişelenme. Sen yokken Sahil Güvenlik'e günlük rapor verme işini ben halledebilirim."

"Sakıncası olmadığına emin misin?"

"Benim için hiç sakıncası yok. İşleri kontrol etmek için birkaç günde bir oraya gideceğim. Beni evden ve karımın saçından yarım saatliğine uzaklaştıracak. O da takdir edecektir.

Bu."

Erin gülmenin mümkün olduğunu düşünmezdi ama Mr. McCarthy onu her zaman etkilemeyi başarmıştı. "Çok teşekkür ederim."

"Sorun değil. Sizinkilere en iyi dileklerimizi iletin ve babanıza bir an önce iyileşmesini söyleyin."

"Geleceğim ve ne zaman döneceğimi size bildireceğim." "Sizi görmek için sabırsızlanacağız."

Bunu hallettiğine göre, endişelenmesi gereken bir şey daha azalmıştı.

Sonunda cerrah odaya girdi, üzerinde h   ameliyathane nl  kleri vardı. Kızıl saçlarından bir tutam ameliyat başlığından kaçmış ve boynuna bir maske asılmıştı. Saının rengi Erin'e Sydney'i hatırlatıyordu.

"Bayan Barton?"

"Evet, ben Bayan Barton, bu da kızım Erin.
O nasıl?"

"Ameliyatı çok iyi atlattı. Kanamayı kesmeyi ve damarı onarmayı başardık."

"Yani iyileşecek mi?" Mary Beth sordu.

"Uyandığında daha fazla şey öğreneceğiz ama ben ihtiyatlı bir iyimserlik içindeyim."

Erin ve annesi bu iyi haber karşısında rahat bir nefes aldılar. Sue Mary Beth'e sarılırken Slim de Erin'le ilgilendi.

"Eve gidip biraz dinlenmek isteyebilirsiniz," dedi doktor.
"Daha saatlerce iyileşme s  recinde kalacak."

"Onu bırakamam," dedi Mary Beth. "Burada olmam gerekiyor ama geri kalanınız gitmeli. Ben iyi olacağım."

"Ben sizinle kalacağım," dedi Sue.

Doktor yanlarından ayrılmadan önce, "Onu gr  r görmez size haber vereceğiz," dedi.

Mary Beth diğer herkesi şimdilik eve gitmeye ikna etti ve Tom uyanır uyanmaz onu arayacağına s  z verdi.

ve bir noktada yiyecek bir şeyler bulacağına söz verdi.

Erin, "Seni bırakıp gitmeyi doğru bulmuyorum," dedi.

"Kanepeye kıvrılıp uyumaya çalışacağım." Mary Beth bekleme odasındaki küçük kanepeyi işaret etti. "Sen eve git, ben de haber alır almaz seni ararım."

"Eğer eminseniz," dedi Erin.

"Çok eminim. Yorgun olmalısınız. Uyuyabiliyorken uyuyalım." Anahtarlarını Erin'e uzattı ve arabayı nerede bulacağını söyledi. "Kurtarma vagonunda bana yer olmadığı için ben sürmek zorunda kaldım."

Erin'in kalbi, annesinin yolda kocasına ne olduğunu bilmeden hastaneye yalnız başına gittiğini düşündükçe acıyordu.

Hastaneden çıkıp sabahın soğuk havasına doğru yürürlerken Slim kolunu Erin'e doladı. Kalabalık otoparkta arabayı bulmaları birkaç dakika sürdü. Erin arabayı ona uzattı.

Anahtarları. "Sen sürsen iyi olur. Xanax yüzünden hâlâ sersemim."

"Sorun değil."

Erin onu şehir dışına, I-76 Batı'ya, Bryn Mawr'a yönlendirdi.

"Büyüdüğün yeri görebilecek miyim?" "Tüm ihtişamıyla."

"O kasabayı neden daha önce duydum ki?"

"Orada çok prestijli bir kadın koleji var. Bir sürü ünlü mezunu var."

"Ahhh, işte bu."

Otuz dakikalık bir yolculuktan sonra Erin'in evine vardılar.

çocukluk evi, iki katlı beyaz bir koloni, siyah

panjurlar, büyük bir ön sundurma ve tatil sezonu için yeşilliklerle süslenmiş beyaz bir çit. Arka kapıdaki şifreli kilidin -onun ve Toby'nin doğum günü- şifresini girerek Slim'i Noel çamı ve baharat kokularının onları karşıladığı eve götürdü.

Erin paltolarını antreye astı ve Slim'i geniş budaklı çam zeminleri, beyaz dolapları ve paslanmaz aletleri olan, ailesinin geçen yaz mutfağı yenilerken aldığı mutfağa götürdü.

"Ne güzel bir ev," dedi Slim, her şeyi içine çekerek.

"Satın aldıklarında bir enkazdı. Son otuz beş yılda her santimini restore ettiler."

"Bu çok güzel."

"En çok ne istiyorsun? Yemek mi, uyumak mı?"

"Bir şeyler yiyebilirim ama istersen dışarı çıkabiliriz. Beni eğlendirmek zorunda değilsin."

"Tabii ki biliyorum. Yer değiştirmiş olsak bile hâlâ benim misafirimsin."

Yanına geldi, ellerini omuzlarına koydu ve onu öptü.

"Bütün bahisler kapandı. Eğer hala sersem hissediyorsan, yemek yapmak zorunda değilsin."

"Bütün bahisler kapandı mı?"

Gerçekten mi?"

"Şey, bütün bahisler değil," dedi, onu eriten seksi sırıtışını göstererek, "ama seninle ilgili kısım beni beslemek zorundasınız, bu kapalı."

Elini boynuna dolayarak onu bir öpücük daha için kendine çekti. "Seni beslemek umurumda değil. Aslında hoşuma bile gidiyor."

"Bu durumda, beni beslemekten çekinmeyin, çünkü yemek yemeyi severim."

Annesinin buzdolabını karıştıran Erin, kaşarlı, yeşil biberli ve domatesli omletler hazırladı. Yanında kahve ve tost yaptı.

Slim onunkinin hepsini, kendininkinin de yarısını bitirdi. Babası için endişelenmek iştahını kapatmıştı.

"Sen harika bir aşçısın. Bir pansiyon açmalısın. Büyük bir hit olur."

"Bir gün böyle bir şey yapmayı çok isterim. İnsanlarla ilgilenmek her zaman hoşuma gitmiştir."

"Bunu yapmalısın. Deniz fenerini pansiyona dönüştürmek için kasabayla konuş. Çok para kazanırsın."

"Kasaba bunu istemeyebilir ama eğlenceli olacağı kesin."

"Sormaktan zarar gelmez."

"Ama o zaman nerede
yaşayacağım?" "Benim evimde
mi?"

"İnatçı fırın Koca Bertha ile mi?"

"Huysuzdur ama işini yapar."

Önerdiği olasılıkları hayal etmek eğlenceliydi ama Erin ne kendini ne de onu aşmak istiyordu. "Fırsatımız varken biraz uyumaya ne dersin?"

"Seninle yatabildiğim sürece buna varım."

"Annemin evinde olmaz. Yemin ederim her odada hâlâ bizim gençliğimizden kalma kameralar var."

"Annen beni sever. Sen uyurken sana göz kulak olmamı isterdi."

Erin gözlerini devirerek, "Çok dolusun" dedi. Bulaşıklarla ilgilenmek için ayağa kalktığı anda, adam onu şaşırtarak Kolundan çekştirerek dengesini bozdu ve doğruca adamın kollarına attı. "Çok yumuşak."

"Sirk eğitimi yüzünden." Adam kızın boynuna sokuldu ve titremesine neden oldu. "Çok doluyum, tamam mı, hepsi senin suçun." Demek istediğini anlatmak için ereksiyonunu kadının karnına bastırdı.

"Benim hatam mı? Ben ne yaptım ki?"

"Benim için yemek yaptın ve uçma konusunda çok cesur davrandın ve çok ama çok güzel görünüyorsun. Oh, ve sen

Çok da seksi, özellikle de şu anki gibi kızardığında." Onun her iki yanağını da öptü. "Bu gerçekten hoşuma gitti."

Erin onun kucağına gömüldü, ondan ve ona söylediği şeylerden ve en büyük korkusunu yenmesine nasıl yardımcı olduğundan heyecanlandı. Uçuş fobisini bir anda aştığını düşündüğünden değil ama adam ona kendini yeterince güvende hissettirmişti.

bunu geride bırakmak için ilk büyük adımı attı.

Bulaşıkları yıkamasına yardım etti ve sonra üst kata çıktılar, sırayla banyoyu kullandıktan sonra çocukluk odasına geçtiler.

misafir odasına taşındı. Bir köşede, annesi

Erin'in ev ödevlerini yapmak için kullandığı masayı ve jimnastik ve dansa kazandığı bazı kupaları saklamıştı.

Kadın yataktan onu izlerken Slim her birini inceledi. "Bu kadar esnek olduğunu hiç bilmiyordum."

"O yirmi yıl önceydi. Artık o kadar esnek değilim."

"Eminim içindeki jimnastikçi hâlâ sırtüstü yatabiliyordur."

"Bunu kanıtlamak zorunda kalmamayı tercih ederim."

Gülümseyerek gömleğini başına geçirdi ve kot pantolonunu yere attı. Yatağa sürünerek girdi ve ona doğru uzanarak yanına sokuldu.

"Kapıyı kilitlediğimden emin olmak için gidip kontrol etmeliyim."

"Ben yaptım."

Kendi gözleriyle görmek için duyduğu güçlü ihtiyacı reddetmek için tüm metanetini toplaması gerekti. "Burada birlikte uyuyamayacağımızı söyledim."

"Seni duyamıyorum."

Onun tahmin edilebilir cevabına gülümseyerek, "Göğsünü yastık olarak kullanmaya çok alıştım. Florida'ya döndüğünde ne yapacağım?"

"Benimle gelir misin?"

"Sen çalışırken ben orada ne yapacağım?"

"Havuz kenarında oturup köşe yazınız üzerinde çalışın ya da gidip

manikür-pedikür ya da masaj yaptırabilir, alışverişe çıkabilir, plaja gidebilir ya da sizi tanıştıracığım muhteşem kadın grubuyla öğle yemeğine gidebilirsiniz."

"Hareminiz mi?" diye sordu ses tonunda bir parça kızgınlıkla.

Adamın kahkaha atması kadının sıkıntısını daha da artırdı.

"Pek sayılmaz. Onlar benim arkadaşlarımdan eşleri ve kız arkadaşları, bu yüzden pençelerini kılıfına sokabilirsin, vahşi kedi."

"Benim pençelerim yok."

"Sorun değil, tatlım. Sahiplenici olman hoşuma gidiyor."

"Sahiplenmiyorum."

"Evet, öylesin ve senin tarafından ele geçirilmek hoşuma gidiyor." "Vücudumda kıskanç bir kemik bile yok."

"Yani bu, o kadın grubu benim haremim olsaydı sorun etmeyeceğin anlamına mı geliyor?" Sadece bunu düşündü onun saldırmaya yetecek kadar uzun. "Ah-ha. Biliyordum. Sen kıskanç küçük bir dişi kedisin."

"Çenenin kapatmazsan kısırlaştırılmış bir he-cat olacaksın."

Alçak sesle kıkırdaması göğsünün kulağının altında gürlemesine neden oldu. "Yani Florida'ya gelmeye evet mi diyorsun?"

"Tüm o dişi kedi meselesinden sonra, seninle hiçbir yere gitmek istemiyorum."

"Sana kıskanç küçük bir dişi kedi dediğim için çok özür dilerim. Şimdi benimle eve gelir misin?"

"Bu özür samimi bile değildi."

Onu şaşırtacak bir şekilde üst üste yuvarlandı ve eğlenerek ona baktı.

sevgi ve arzu. "Samimiyet mi istiyorsunuz? Size samimiyeti gösterebilirim."

"Hâlâ kıskançlıktan mı

bahsediyoruz?" "Yani kıskanç

olduğunu kabul ediyorsun?"

İşaret parmağıyla onun yan tarafını dürttü ve bir kahkaha homurtusu çıkardı.

"Sen ve ben hakkında konuşuyoruz ve bunu başaracağız."

"Oh. Öyle miyiz?"

Başını sallayarak gülümsedi ve dudaklarını onun dudaklarına yaklaştırdı, onu tatlı bir şefkatle öptü.

ondan beklediği. "Öyle değil mi?" diye sordu birkaç öpücükten sonra. "İstediğin bu mu?"

"Evet, Erin. Ben de bunu istiyorum."

"Özgürlüğünüzü sevdiğinizi sanıyordum."

"Beni yatağına zincirlemeyi mi planlıyorsun? İtiraz edeceğimden değil."

Böyle şeyleri düşününce yüzünün kızardığını hissetti. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Her bir yanağı alev alev yanan allığı öptü. "Biliyorum ve çok uzun yıllar özgür yaşadım. Belki hazır olabilirim

başka bir şey dene."

"Ya hoşuna gitmediğine karar verirsen?"

"Uçmanın ve geri kalan zamanda seninle takılmanın nesini sevmeyeyim ki?"

"Bilemiyorum. Ya her gün birlikte olduğumuzda anlaşılamazsak?"

"Seninle iyi geçinmek konusunda endişelenmiyorum." O sert aletini kadının göbeğine bastırdı. "Çok iyi anlaşıyoruz."

"Çünkü yeni, eğlenceli ve heyecan verici. Sıkıcı ve rutin olduğunda ne olur?"

"Sıkıcı ve rutin mi? Beni ne sanıyorsun? Bunun olmasına asla izin vermem."

"Ciddi ol. İkimiz de gülün allığı geçince ne olduğunu biliyoruz."

"Tatlım, eğer her gün sana sarılıp seni öpebilseydim ve seninle sevişebilseydim, hayatım bir daha asla sıkıcı ya da rutin olmazdı. Ve gülümüzün allığı asla silinmezdi."

"Gerçekçi olmadığınızdan endişeleniyorum. Biz bunu ilk kez yapan idealist yirmili yaşlardaki gençler değiliz, Her şeyin güzel ve sorunsuz olmasını beklemek. İkimiz de daha iyi biliyoruz."

"Ne olursa olsun, bunu ilk kez yapıyor olacağım. Bunun nedenini bilmek ister misin?"

Erin başını salladı.

"Çünkü seni bulana kadar, her günümü birlikte geçirmeyi hayal edebileceğim biriyle tanışmamıştım. Seninle geçirdiğim sadece birkaç aydan ve bu hafta birlikte geçirdiğimiz muhteşem zamandan sonra, hayatımı sensiz hayal edemiyorum. Bir kadınla bu tür bir adım atmak için uzun süre bekledim Erin ve bu

hafife aldığım bir şey değil. Yapmak istediğim bir şey çünkü birlikte atlayacağım kişi sensin. Bu beni mantıklı mı?"

Duyguları kadar sözlerinden de etkilenmiş Erin gözlerini hızla kırptırdı ama bir damla gözyaşının kaçmasına engel olamadı.

Öpüp uzaklaştırdı. "Bunlar iyi gözyaşları mı?"

"Bunlar kutsal inek gözyaşları." "Sen de benim için aynısını yapıyorsun."

Bundan sonra, onu öperken, okşarken ve onunla sevişirken başka söz ve gözyaşı yoktu. Her gün onunla birlikte olma düşüncesi neredeyse gerçek olamayacak kadar güzeldi.

Kollarını bacaklarının altından geçirdi ve onu neredeyse çılgılık atmasına neden olan derin, yoğun itişlere açtı. dayanılmaz bir zevk onu ele geçirdi.

"Ah, Tanrım, Erin..." Tam arkasındaydı, bir iniltiyle boşalırken onun içine daldı.

İnanılmaz yükselişin ardından sakinleştiklerinde, Erin onu bir süre daha yakınında tutmak için kollarını ona doladı. Onun kendisine hissettirdiklerini şişeleyip sonsuza dek saklamak istiyordu. "Az önce bu odada seks yaptığımı inanamıyorum."

Bir kahkaha attı. "Eğer annen dinliyorsa, çıplak kıcımı harika bir şekilde görecektir."

Erin yorganı onun muhteşem kıcının üzerine çekti. "Sana bu kutsal odada az önce yaptığımız şeyi yapmayacağımızı söylemiştim."

"Ne diyebilirim ki? Benim cazibeme karşı güçsüzsün."

"Görünüşe göre öyleyim."

"Sorun değil," dedi, onu öpmeden önce ukala bir sırıtışla.
"Ben seni böyle seviyorum."

Erin ona karşı koyamayacak kadar güçsüz olmaktan
hoşlandığını fark ediyordu.

Çok hoşuna gitti.

"Biliyor musun," dedi kararsızca, "eğer dediğin gibi bu
iş yapacaksak, prezervatifleri atlayabiliriz. Ben uzun süreli
doğum kontrolü kullanıyorum ve sağlıklıyım."

"Geçmişte olanlardan sonra bu konuda biraz ürkek
davranıyorum."

"Tamamen anlıyorum. Sadece bilginiz olsun diye
söylüyordum. Bunu bir düşünün."

Yeniden uyanan sikini onun kalçasına bastırdı,
onu inletti. "Başka bir şey hakkında nasıl düşüneceğimden
emin değilim."

ERIN VE SLIM öğleden sonra erken saatlerde hastaneye
döndüklerinde Jenny ve Alex'i annesinin odasında
otururken buldular.
bekleme odası.

"Siz burada ne yapıyorsunuz?" Erin onları görünce şok
olmuş bir halde sordu.

"Paul ve Hope'la buluşmak için Las Vegas'a gidiyoruz,"
dedi Jenny. "Ama Tom'un iyi olduğunu öğrenmeden hiçbir
yere gidemezdim, o yüzden Philly üzerinden uçtuk."

"Burada olduğunuza inanamıyorum," dedi Erin gözyaşları
içinde ikisine de sarılırken.

Alex, "Mesajını alır almaz internete girip uçuşlarımızı
değiştirdi," dedi.

Mary Beth Jenny'ye, "Gelmiş olman benim için çok
anlamlı," dedi.

"Son durum nedir?" Erin annesine sordu.

"Hâlâ iyileşme sürecinde ama durumu stabil ve son kontrolde kendine geldi. Bir ya da iki saat içinde uyanması gerektiğini söylediler, o zaman daha fazla bilgi sahibi olacağız."

Mary Beth'i yiyecek bir şeyler almaya götürdüler. kafeteryaya gitti ve babasını yakında görebilmeyi umarak bekleme odasına döndü. Doktor kısa bir süre sonra geldi ve onu yoğun bakım ünitesinde bir odaya taşıdıklarını ve her seferinde iki kişi ziyaret edebileceklerini söyledi.

"O nasıl?" Erin sordu.

"Bu noktada beklenenden daha iyi," dedi doktor. "Uyaranlara yanıt veriyor ve ellerimizi sıkıyor, Bunlar iyi işaretler. Önünde uzun bir yol var ama ben iyimserim."

Odadan duyulabilir bir rahatlama sesi yükseldi. Doktor onlara yoğun bakım ünitesini tarif etti ve Tom'un yaklaşık otuz dakika içinde orada olacağını söyledi.

Erin annesine sarılırken Slim ikisinin de sırtını sıvazladı.

"Çok rahatladım," dedi Mary Beth, Jenny'ye sarılırken gözyaşlarını silerek.

Grup halinde yoğun bakım ünitesinin bekleme odasına geçtiler ve ilk olarak Mary Beth ve Erin'in onu görmesine izin verildi. Erin makinelerin çokluğundan bunalmıştı. teninin soluk gri renginin yanı sıra ona bağlıydı. Ama gözlerini açıp onlara baktığında, sevdiği babasının hâlâ orada olduğunu görebiliyordu.

"Selam baba," dedi Erin. "Hepimiz buradayız ve sen de harika gidiyorsun." Alnından öpmek için eğildi ve

üzgün olduğunu görmemesi için duygularını kontrol altına aldı.

Yatağın diğer tarafında Mary Beth onun elini tuttu ve dikkatle ona baktı.

Erin onları bir dakika yalnız bırakmaya karar verdi ve Slim'i kendisini beklerken bulmak için odadan çıktı. Onun odasına girdi

kollarını uzattı. "O

nasıl?"

"Gözlerini açtı ve bizi orada gördü." "Bu

iyi haber."

"Jenny'ye onu görmesi için bir fırsat vereceğim, böylece yola çıkabilirler." Erin, Jenny'yi almak için onun sıcak kucağından yeterince uzun süre ayrıldı ve sonra ona geri döndü.

başka bir zorlu dönemde destek oldu. Şefkate bağımlı hale geldiği gözünden kaçmamıştı.

Ona her ihtiyaç duyduğunda, çok isteyerek sunduğu destek.

CHAPTER 20

Paul Martinez, Las Vegas'taki düğünlerinin pastasına kadar her ayrıntısını planlamıştı, böylece Hope Ayrıntılara takılmak zorunda kalmadan günün tadını çıkarıyordu. Haftanın üç günü anakarada özel hemşire olarak çalışıyor ve feribotla gidip geliyordu. Bu anlaşma iyi gidiyordu ama Ne kadar yorgun olduğunu fark eden Ethan, düğün detaylarını halletmişti, böylece yapması gereken tek şey bir elbise almak ve Ethan'la birlikte kafayı yemek üzere olan Ethan'ın eşyalarını toplamaktı. yolculukla ilgili heyecan.

Paul ona internette Hoover Barajı'nın resimlerini göstermişti ve kendisi de görmek için sabırsızlanıyordu. Ethan'da sevdiği pek çok şeyden biri de Paul'ün ilgisini çeken her şeye karşı duyduğu sonsuz coşkuydu. Bir adam bir şeye bağımlı olabilirdi. Bu tür bir hayranlık, hayatında payına düşenden daha fazla çalkantı yaşamış bir çocuktan geliyordu.

Eğer bu seçenek mümkün olursa Ethan'ı evlat edinmeyi çok isterdi. Bu, babası hapisten çıktığında ne olacağına bağlıydı ki bu da umarım yıllar sonra gerçekleşecekti. O köprüye geldiklerinde geçeceklerdi ama

Ona göre Ethan zaten önemli olan her yönden onun oğluydu. İkisi ayrılmaz bir ikili olmuşlardı, öyle ki Hope Ethan'ın kendisini rahatsız ettiği konusunda durmadan endişeleniyordu. Adam ona, yakında üvey oğlu olacak çocukla geçirdiği her dakikayı çok sevdiğini ve onunla ilgilenmekten büyük mutluluk duyduğunu defalarca söyledi.

Hope anakarada çalışıyordu.

Paul, üçü için işlerin bu şekilde yürümesinden daha iyi bir şey hayal edemiyordu, yine de annesinin hala evde olmasını ve Hope'un hala onun hemşiresi olarak çalışabilmesini diliyordu.

Kendini geçindirmesi için kritik önem taşıyan bir işe gidip geliyordu. Bencilce, onu evde kendisiyle birlikte istiyordu. Bununla birlikte, eski kocasının ona bıraktığı borcu ödeme ve eski kocasının yerel liselerinde koçluk yaptığı kızlarla seks yapmakla suçlanmasının ardından bir daha asla içinde bulunduğu duruma düşmemesini sağlama ihtiyacına saygı duyuyordu.

Şimdi Vegas Strip'e bakan sütünlerinde ayakta duran Paul gömleğinin püsküllerini düzeltti ve evlenirken giyeceği gri takım elbiseyi giydi.

Evliyim.

Uzun zamandır bu günün asla gelmeyeceğini düşünüyordu.

Ama sonra Hope onlar için çalışmak üzere adaya geldi ve her şey değişti. Hope'u ona karşı büyüyen hisleriyle savaşmak gibi bir hata yaptı çünkü o onların çalışanıydı ve rahmetli babasının onaylamayabilirdi. Ama Hope'la daha fazla zaman geçirdikçe kimsenin ne düşündüğünün önemi kalmıyordu.

O

ona tamamen aşıktı ve onunla evlenmek için sabırsızlanıyordu, Ethan da öyle.

Lacivert bir takım elbise giyen ve kravatını sanki bir ilmikmiş gibi çekiştiren Alex, bitişikteki odadan çıktı. o ve Jenny paylaşıyorlardı. Paul, erkek kardeşi ve baldızının da kendilerine katılmak istemesinden ve onların da şahitleri olmalarından dolayı çok heyecanlanmıştı.

Duraklarından sonra

Philadelphia, Erin'in babasını görmek için o öğleden sonra geç saatlerde, saat yedideki tören için bolca vakitleri varken gelmişlerdi.

Paul kardeşine, "Çok iyi temizlik yapıyorsun," dedi. "Aynı şekilde. Hatta kesmeden tıraş olmayı bile başardın. kendin."

Paul gülerek, "Siktir git," dedi. İkisi de hayatları boyunca birbirlerini iğnelediler. Düğün günü neden farklı olsun ki? "Sen bir "Kıçım da sürekli bir ağrı var, burada olmana sevindim."

"Ben de öyle. Son dakikada rezervasyon yaptırmak bana bir servete mal oldu, bu yüzden faturayı size göndereceğim."

"Lütfen ödeyin. Memnuniyetle ödeyeceğim."

"Sadece şaka yapıyorum. Para iyi harcanmış."

"Sana daha önce sormayı düşünmeliydim. Düşünmediğim için üzgünüm. Hope için her şeyi güzelleştirmeye o kadar odaklanmıştım ki bunu düşünemedim."

"Endişelenmeyin. Biz kendimizi davet etmekle yetindik." Alex, Paul'ün kravatını düzeltmek için büyük bir gösteri yaptı. "Bunun için hazır mısınız?"

"Biliyorsun. Sabırsızlanıyorum."

"O harika biri, Ethan da öyle. Doğru anladın kardeşim."

"Onayladığınızınza sevindim."

"Seviyorum, annem ve babam da onu çok severdi." "Katılıyorum."

Yatak odasının kapısı açıldı ve Hope dizlerinin hemen üzerinde biten seksi, vücuda oturan kırık beyaz bir elbise ve zaten olağanüstü olan bacaklarına harikalar yaratan üç inçlik topuklu ayakkabılarla dışarı çıktı. Öğleden sonrayı alt kattaki spa merkezinde geçirmişti ve saçlarına Müstakbel kocasının gözlerini kamaştıran özenli bir saç modeli.

Paul bir saat içinde karısı olacak bu muhteşem kadına bakmaktan başka bir şey yapamıyor gibiydi.

Ellerini elbisesinin eteğinde gezdirerek, adamın sinir olduğunu anladığı bir hareket yaptı.

Alex onu dürttü ve Hope'a doğru başını sallayarak ona gitmesini, onu açgözlü bir bakıştan daha fazlasıyla kabul etmesini söyledi. Ona söylenmesine gerek yoktu.

İki kez. Odayı geçip kanepenin ve oturma alanının etrafında döndükten sonra kızın yanına gitti, ellerini tuttu ve yakından bakmak için geri çekildi.

"Bu iyi mi?" diye sordu.

"Tamam mı?" diye sordu gülerek. "Bu inanılmaz. Sen inanılmazsın."

Yüzüne yayılan gülümseme, onun onayından duyduğu rahatlamayı gösteriyordu.

"Bu seksi, güzel kadınla gerçekten evlenebilecek miyim?" "Eğer hala istiyorsan."

Onu sorgulayacağını düşünmek ona acı veriyordu. Bu kadar geç bir tarihte bağlılık, ama o anlıyordu. Hayat onu temkinli olmaya şartlandırmıştı ve o da

Tek bildiği mutluluk ve neŖe olana kadar bu beklentileri deđiŖtirdi. Çünkü bekleyemedi, onun tadına baktı tatlı dudaklar ve kendine sadece bir yerde olmaları gerektiğini değil, aynı zamanda bir izleyicileri olduğunu da hatırlatmak zorunda kaldı.

Daha sonra öpüşmek için bolca zamanları olacaktı. Şimdilik gitmeleri gereken bir düğün vardı.

Beş kişilik neşeli grup Paul'ün yüzlerce seçenek arasından seçtiği düğün mekânına doğru yola çıktı. Bulabildiği en şık yerdı ve bir çardakta açık havada bir tören yapmayı tercih etmişti. Vegas'ın genel sevimsizliğine rağmen Hope, Paul'ün onlar için seçtiği müzikten beyaz gül buketine ve üç "erkek" için yaka çiçeğine kadar her şeyi çok beğenmişti.

Ethan küçük, sevimli bir takım elbise giymişti ve Paul çiçeği yakasına iliştirirken heyecan içindeydi. O da Paul'ün asla bıkmayacağı bir hayranlıkla Paul'e baktı. "Beni getirdiğin için teşekkürler."

"Annenle evlendiğimizde başka nerede olacaksın?"

Ethan omuz silkti. "Bazen çocuklar böyle şeyler için evde bırakılırlar."

"Benim çocuklarım değil."

"Ben gerçekten senin değilim-"

"Evet, öylesin." Paul Ethan'ın hizasına kadar çömeldi ve ellerini çocuğun omuzlarına koydu. "Bugünden itibaren sen benim oğlumsun."

Ethan kendini Paul'un kollarına attı, muhtemelen beyaz gülü ezdi ama böyle bir zamanda böyle şeyler kimin umurundaydı ki?

Bunun gibi. "Teşekkür ederim."

"Ahbap, teşekkür ederim. Sen ve annen başıma gelen en güzel şeysiniz." Ethan'a bir dakika daha sarıldı. "Gidip evlenmeye ne dersin?"

Ethan başını salladı ve Paul'den uzaklaştı, koluyla gözlerini sildi ve bu sırada Paul neredeyse ağlayacaktı.

Alex çifte görev yaparak Hope'u teslim etti ve Ethan'la birlikte Paul'ün sağdıçı olarak hizmet ederken Jenny de Hope'un baş nedimesi oldu. Geleneksel yeminlerini okudular, yüzüklerini değiştirdiler günün erken saatlerinde satın almışlardı ve uzun bir Ethan'a göre tamamen iğrenç bir öpücüktü. Sonra karı koca oldular ve Paul bulunduğu en çılgın yerin çatılarından bağırmak istedi.

Güzel kadın ve sevimli oğlu artık onun ailesiydi.

Hayat bundan daha iyi olamazdı.

Gansett'teki evine gece yarısından hemen önce dönen Mac, ailesi ve arkadaşlarıyla bir başka eğlenceli toplantının ardından kapıyı kilitledi. Adadaki klanlarıyla birlikte geçirdikleri zamanı çok seviyordu.

ama sinir bozucu birkaç günün ardından sevgili karısıyla biraz yalnız kalmaya hazırdı. Bu düşünceyle ışıkları kapattı ve üst kata çıktı.

Bu gece başladıkları işi bitirme gecesi idi. defalarca. Her iki çocuk da tamamen sağlığına kavuşmuştu ve Maddie'nin o öğleden sonra üç saat kestirmesini sağlamıştı, böylece diğer şeylerin yanı sıra arkadaşlarını ağırlamaya hazır olacaktı.

Her iki çocuğa da baktı ve mışıl mışıl uyuduklarını gördü, Thomas en sevdiği ayısına sarılmıştı ve Hailey

başparmağı ağzında. Mükemmel. Tüm sistemler çalışıyor. Odalarında Maddie'den hiçbir iz göremeyince açık kapıdan bitişikteki banyoya girdi.

İpekle kaplı sırtı ona dönüktü ve saçları zarif boynunu açıkta bırakacak şekilde dağınık bir topuzla toplanmıştı. O ona yaklaştı, ellerini kalçalarına koydu ve ağzındaki termometreyi fark ettiğinde o güzel teni öpmeye başladı.

İnleyerek alnını onun omzuna koydu, Sertleşmiş sikine bir daha oynamayacağı mesajını iletebilmeyi diliyordu. Zavallı adam bu hafta cehennemi yaşamıştı. "Neyin var?" Bütün gece iyiydi, Her zamanki gibi en iyi ev sahibesi olarak hizmet verirken arkadaşlarıyla gülüyor ve konuşuyor.

Termometre bip sesi çıkardı ve ağzından çıkarıp şöyle bir baktı. "Emin değilim. Üzerimi değiştirirken sersem gibi hissetmeye başladım. Umarım çocuklarda olan şey bende de yoktur."

İnlemek istedi ama bencil olmanın sırası değildi - ya da sikine öyle söyledi. "Ateşin kaç?"

Termometreye bir kez daha baktı. "Hmm, tamamen normal. Bu çok garip."

Bunu söyleme şeklindeki bir şey Mac'in ona daha yakından bakmasını sağladı. "Benimle taşak mı geçiyorsun?"

Ondan beceriksizce bir kahkaha püskürdü ve sonra kahkahadan sakatlanmış bir halde ikiye büküldü.

"Oh, bu savaş, Madeline. Bu lanet olası bir savaş!" Hamileliğini göz önünde bulundurarak, dikkatli ama ısrarcıydı.

Onu kucağına alıp yatak odasına götürdü ve yatağa yatırdı.

Onun gülümseyen yüzüne ve arsız bir muziplikle dans eden güzel gözlerine baktı. "Sence çok komiksin, değil mi?"

"Hadi ama. Bunun komik olduğunu kabul etmelisin."

"Böyle bir şeyi kabul etmiyorum." Tüm gücünü kullanarak Bir gülümseme patlamaya çalışırken kaşlarını çatmayı sürdürmek. "Son zamanlardaki davranışların korkunç. Bilmesem, sana yine şaplak atmamı sağlamaya çalıştığını düşüneceğim."

"Buna cesaret edemezsin." "Oh, evet, yaparım."

Göğsünden yüzüne doğru bir sıcaklık akımı yayıldı ve erkek, kadınla birlikte olma düşüncesiyle taştan daha sertleşti.

şaplak onu tahrik etti. "Seninle uğraştığım için çok özür dilerim, Mac. Bir daha asla olmayacak."

Bunun üzerine yüksek sesle güldü. "Evet, öyle olacak. Cezanı büyük bir kız gibi çekmelisin."

"Hayır, Mac, lütfen yapma."

"Bu, hayırın evet anlamına geldiği durumlardan biri mi? Olumlu anlamda başınızı sallamaktan çekinmeyin."

Küçük cadaloz dudağını ısırды ve başını salladı. Ve eğer zaten patlamak üzere olduğu kadar tahrik olmamışsa, kalçalarını kaldırdı, böylece onun uyarılmasının sıcaklığını hissedebiliyordu

onun sikine karşı. Lanet olsun. Onun mutlak ölümü olacaktı. Ama oh ne ölüm ama.

"Dön, yaramaz kız, ve cezayı çek." "Korkuyorum."

Yaptığı yorumun rol yapma oyununun bir parçası olduğunu bilmesine rağmen, onun Ondan korkuyordum, şaka bile olsa. "Sana asla zarar vermeyeceğimi biliyorsun bebeğim. Bana bunu bildiğini

söyle."

"Biliyorum, biliyorum."

"O zaman arkanı dön ve başına gelecekleri kabul et." O Onu istediği pozisyona getirirken gülümsedi ve göz kırptı. Tanrım, evet, aynen böyle, dirseklerinin üzerinde, ipek kaplı, lezzetli kıcı onun için kalkmış ve altın rengi gözleri omzunun üzerinden onu dikkatle izliyordu. Daha ateşli olabilir miydi?

Mac geceliğini yavaşça kaldırarak parmak uçlarının bacaklarının arkasında kaymasına izin verdi, onları titretiyordu. Onun dokunuşuna verdiği tepkiyi seviyordu. Onunla bu oyunları oynamayı ve ona asla itiraf etmese bile onunla alay etmesini seviyordu.

Şimdi olduğu gibi bazı zamanlar vardı ki, hala Bunun onun hayatı olduğuna, onun hayatı olduğuna inanıyordu. Mükemmel eşini bulacak kadar nasıl bu kadar şanslı olabilmmişti?

Geceliğin altında çıplak olduğunu gördüğünde neredeyse çıldıracaktı, bu da onunla hınzırca bir ilişki kurmayı planladığının bir başka kanıtıydı. "Mmm," dedi adam kıcını öpücüklere boğdu ve onu kıvrandırıp nefes nefese bıraktı.

"Mac..."

"Şşşt, bırak da eğleneyim." Günlerce süren hayal kırıklığından sonra, ona sahip olmak için çok acele etmesi gerekiyordu, ama şimdi Önüne serilmişti, acele etmemek, tadını çıkarmak, onu çıldırttığı kadar çıldırtmak istiyordu.

"Gel hadi."

Kızın sol yanağına hafif bir şaplak indirdi ve kızdan gelen şaşkın bir soluk neredeyse adamın işini bitirecekti. Tanrı merhamet etsin. İhtiyaç duyduğu sikişten başka bir şeye odaklanabilmek için dudağını ısırarak sağ yanağına

aynı muameleyi yaptı. İstikrarlı bir şekilde devam etti, soldan sağa doğru hareket ederek, her noktayı daha sonra ovarak onun için etkiyi artırdı.

Çıkardığı seslere ve kokusuna bakılırsa uyarılması ve her şaplakta bacaklarının birbirinden daha da uzaklaşması, çabalarının istenen etkiyi yarattığını gösteriyordu.

"Mac, lütfen... Dersimi aldım. Sana bir daha asla eziyet etmeyeceğim."

Bu ona bir dizi şaplak daha kazandırdı. "Şimdi sen Bana da mı yalan söylüyorsun? Bu hiç iyi değil Madeline. Hem de hiç iyi değil."

Hayal kırıklığı, kahkaha ve arzu karışımı bir ses çıkardı.

"Bana ne istediğini söyle." "Ne istediğimi biliyorsun."

"Bunu söylemek zorundasın." En sevdiği şeylerden biri onun teşviki olmadan yapamayacağı edepsiz konuşmalar yaptırıyordu.

"Mac! Benimle sevişmeni istiyorum."

"Daha açık olman gerekecek." İki parmağını kadının omurgasından aşağıya, yanaklarının arasındaki yarığa doğru sürükledi ve burada kadının oyunlarını ne kadar sevdiğine dair bol miktarda kanıt buldu.

Başını ön kollarının üzerine düşürdü. "Beni boşaltmanı istiyorum."

Mac neredeyse o parlak kırmızı kızarıklığı hayal edebiliyordu.

yanaklarına akacağını düşündü ve bunu görmek istediğine karar verdi. "Arkanı dön." Sırt üstü yatmasına yardım etti ve kızarmanın beklediği kadar muhteşem olduğundan emindi.

"Seni nasıl boşaltmamı istersin?"

Klitorisine bastırarak, "Parmaklarımla mı, dilimle mi yoksa sikimle mi?" diye sordu.

"Seçim senin."

"Hayır, bebeğim, bu bayanın seçimi." "Senin sikin."

"Seni duymadım."

"Mac! Sen de duydun!"

Hayatında hiç onunla eğlendiğinden daha fazla eğlenmiş miydi? Hayır. Asla. "Gözlerimin içine bak ve bana tam olarak ne istediğini söyle."

Sevimli, tatlı, seksi karısı ona baktı ve "Beni becermeni istiyorum. Hemen şimdi."

"Peki, neden öyle söylemedin?"

Saçlarından bir avuç tuttu ve canını acıtacak kadar sert çekti. "Acele et."

Onun çaresizliğiyle eğlenen adam, kendini eline aldı ve ona doğru bastırdı, yapabildiği kadar uzun süre onunla alay etti dayan.

"Bunu unutmayacağım, Mac." "Amaç da bu zaten."

Ona doğru bastırıyor, kendisini alması için yalvarıyordu. "Bunu iyi bir şekilde hatırlamayacağım. İntikam-bir-kaltak-ve-ben-im-şeklinde hatırlayacağım."

Bu onu çok güldürdü. Nasıl gülmezdi ki? O kadar tatlıydı ki. "Sen asla bir sürtük olamazsın, tatlı Maddie."

"Öyle düşünmüyor musun? Böyle devam edersen benim bambaşka bir yönümü göreceksin."

"Bana ihtiyacın olduğunda seviyorum."

"Mac, gerçekten," dedi derin bir iç çekerek. "Sana her zaman ihtiyacım var ve her zaman da olacak."

Gördüğü bariz dürüstlük karşısında kalbi küt küt atmaya başladı.

ifadesinde ve sözlerinde duydu. Ona doğru bastırarak, ikisinin de ihtiyacı olan şeyi, aralarındaki bağı ona verdi. için yaşadı.

"Evet," dedi uzun bir iç çekişle. "İşte böyle. Aynen böyle."

Tüm oyunlar unutulmuş, yüce zevk her şeyi ele geçirmişti. Onunla bu şekilde birlikteyken her şey unutulup gidiyordu.

-hasta çocuklar, tatil çılgınlığı ve iş yerindeki baskı hiçliğe karıştı, ona olan sevgisi tarafından tamamen gölgede bırakıldı.

Altına uzanarak kıcını avuçladı.

şaplaktan dolayı hâlâ sıcaktı. Tepki olarak nefesi kesildi, parmakları adamın sırt kaslarına gömülürken iç kasları gerildi, tüm bunlar yaklaştığının işaretiydi.

"Seni hissetmeme izin ver bebeğim," diye kulağına fısıldadı ve ikisini de bitiş çizgisine götürmek için hızını artırdı.

Ahhh, sonunda, diye düşündü, ikisi de çılgınlıkla boşalırken, onu dilinin derin itişleriyle öperek mufflak etti. Tanrı çocukları uyandırmalarını yasaklamıştı. Nefes almaya çalışırken alnını onunkine değdirmeden önce öpücüğü dudaklarının hafif dokunuşlarıyla yumuşattı.

"Aman Tanrım, Mac. Tam da daha fazla çılgınlaşamayacağımızı düşünürken..."

Bir kahkaha attı. "Sorun sensin. Beni bu hale sen getirdin."

Elleri adamın sırtında geziniyor, efordan kaynaklanan nemi süzüyordu. "Seni bu hale ben getirdim. Sen ne dersin."

"Bu doğru. Başka hiç kimseyle böyle olmamıştım."

"Bunu başkasıyla yaptığını düşünmekten nefret ediyorum."

Gözlerinin içine bakmak için başını kaldırdı. "Senden başka hiç kimseyle böyle bir şey yapmadım. Sana daha önce de söyledim, tüm hayatım beni bisikletinle ezmeye çalıştığın gün başladı."

Onun omzuna vurdu. "Tarihi yeniden yazıyorsun."

"Hayatımın en güzel günü," dedi onu öperek. "Ama o günden beri her gün, bana kötü davrandığında bile, daha da iyi oldu."

"Hasta çocuklar tarafından engellendiğiniz günlerde bile mi?"

Gülerek dedi ki, "O zaman bile. O çocukları ve annelerini tüm kalbimle seviyorum."

"Biz de seni seviyoruz."

Onu kollarının arasına aldı ve kendi tarafına doğru yuvarlandı, onu da yanında getirerek. "Sana biraz sert davrandım. Sen iyi misin?"

"Gerçekten sormak zorunda mısın?" "Evet, gerçekten zorundayım."

"Ben harikayım. Buna inanmayabilirsin, ama ben Baş başa vakit geçiremediğimizde senin gibi sinirli oluyorum."

Başını çenesinin altına sıkıştırdı ve bacağını kalçalarına doladı. "Burada benimle uyu. Tıpkı böyle."

"Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok."

CHAPTER 21

Sonraki birkaç gün boyunca Slim ve Erin sırayla Annesi, hastanede her zaman birilerinin olmasını sağlıyordu. Her geçen gün biraz daha iyi olan babasını kısa ziyaretler arasında bulabildiklerinde yemek yiyor ve uyuyorlardı.

Sonunda onu yoğun bakımdan normal bir odaya taşıdılar ki bu büyük bir dönüm noktasıydı. Erin ve annesi, hastaneden taburcu olduktan sonra iyileşmesini tamamlayabileceği eve yakın bir rehabilitasyon tesisi aramak için telefonlara sarıldılar.

Rehabilitasyonun haftalar sürebileceğini duyan Erin, ailesine destek olmak için Pennsylvania'da kalmaya karar verdi

Babası nihayet eve gelene kadar.

Slim, Yeni Yıl sabahı annesinin mutfağında kahvaltı ederken, "Bugün adaya geri dönmem gerekiyor," dedi. Yılbaşı gecesi. Adam McCarthy için "Yakın bir arkadaşım evleniyor," dedi. "Orada olmam gerekiyor."

"Anlıyorum," dedi Erin, birlikte geçirdikleri onca zamandan sonra onsuz bir gün bile geçirme düşüncesi onu çok üzse de.

"Keşke sen de benimle
gelebilseydin." "Ben de isterdim."

"Bu her açıdan bir ilerleme. Bir, benimle birlikte olmak
istiyorsun, iki, benimle uçmak zorunda kalacaksın.
Orada."

"Kesinlikle seninle olmak istiyorum. Uçmak mı? Hala
yapılacaklar listemde üst sıralarda değil, ama ilk kez
yol çok büyüktü. Hastaneye döndüğümde Dr. McCarthy'den
bir randevu almayı düşünüyorum.
uzun sorun listem üzerinde çalışmak için."

"Listen o kadar da uzun değil."

"Düşündüğünden daha uzun. Her şeyi tam olması
gerektiği gibi istediğimi, sürekli düzenlediğimi ve yeniden
düzenlediğimi fark ettin mi? Ya da eşyalara sol elimle
dokunmak zorunda olduğumu.
yoksa sevdiğim birinin başına kötü bir şey mi gelecek?
Benim OKB'm bir şeyler üzerinde kontrol sahibi olmakla ya
da en azından kontrol algısıyla ilgili."

Onun eline uzandı ve parmaklarını birleştirdi.
"İnsanlar bizim yaşımıza yüksüz gelmiyor, Erin.
Hepimizin bir şeyleri var. Merak ediyorsan söyleyeyim,
seninki seni benim için daha az çekici yapmıyor."

"Bunu duymak güzel," dedi ona gülümseyerek. Nasıl
Her gün bakacağı o muhteşem yüz olmadan yaşayabilir
miydi? "Sen etrafta yokken eğlenmek için ne yapabilirim ki?"

"Beni arar mısın? FaceTime? Mesaj?"

Suratını astı. "Son on bir günden sonra buna geri dönmek
zor."

"Evan'ın düşününe ve sonrasında Florida'ya gelmeyi
düşünmeni istiyorum. Bay McCarthy ile konuş. Sana
yardım edecektir.

birkaç aylığına deniz fenerinden ayrılmanın bir yolunu bul."

"Buraya gelmek için yaptığım gibi ayrıldıktan sonra bu çok şey istemek olacak."

"Sormaktan zarar gelmez. Hatta senin için iyi şeyler söyleyeceğim."

"Yardım etmek istemen ve Florida'da beni ayaklarının altına almak istemen çok tatlı."

Elini öptü ve parmak eklemlerini ısırды, bu da onun içinde havai fişekler patlattı. Onun motorunu çalıştırmak için tek yapması gereken buydu. "Seni ayağımın altından daha çok istiyorum. I

Yatakta altımda, üstümde, yanımda olmanı istiyorum.

İstiyorum

sen, Erin Barton."

Onun tutkulu sözlerinden etkilenen ve tahrik olan kadın, "Ben de seni istiyorum," dedi.

"Bunu çözeceğiz. Söz veriyorum." "Çok eminsin."

"Birine karşı böyle hissetmek için uzun süre beklediğimden eminim ve parmaklarımın arasından kayıp gitmene asla izin vermeyeceğim."

Erin elini onun eliyle birleştirerek gitmek için ayağa kalktı.

Tezgâhın etrafında, onun oturduğu yere doğru ilerledi.

Adamın bacaklarının arasına girdi ve elini bırakarak kollarını adama doğru uzattı.

onun etrafında. "Seni deli gibi özleyeceğim."

"Ben de öyle, tatlım."

"Birlikte geçirdiğimiz zamanın bitmesine hazır değilim."

"Her şey bitmedi. Daha yeni başlıyor." Ondan uzaklaştı, yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu öptü.

Erin, bunun bir son değil, başlangıç olduğuna inanmayı çok istiyordu, ama buna programlanmıştı.

en kötüsünü bekliyordu. Kalbi korkudan ağırlaşmıştı ve O sabah babasının değerli Audi'siyle onu havaalanına götürürken güvenliğinden endişe ediyordu. Kaldırıma yanaştı ve onu uğurlamak için indi.

Sırt çantasını kaldırıma bıraktı ve ona sıkıca sarıldı.
"Yakında görüşürüz, tamam mı?"

"Tamam." Hava o kadar soğuktu ki, sıcak nefesleri etraflarında bulutlar oluşturunuyordu.

"Bana inanıyor
musun?"

"İnanmak
istiyorum."

"Biraz inancın olsun." Onu son bir kez öptü, nerede olduklarını ve onu kimin izliyor olabileceğini umursamadan, onu daha fazla istediğine dair hiçbir şüphe bırakmadan yanından ayrıldı her zamankinden daha fazla. Adam ondan uzaklaştığında ikisi de nefessiz kalmış, tahrik olmuş ve en azından onun durumunda umutsuzluğa kapılmıştı.

"Oraya sağ salim vardığını bana haber ver."

"Bakacağım. Seni daha sonra da kontrol edeceğim. Benden o kadar çok haber alacaksın ki bıkacaksın."

"Mümkün değil."

"Göreceğiz bakalım," dedi, kızın bayıldığı o hovarda sırtıtışını göstererek. Ona hızlı bir öpücük daha verdi ve sırt çantasını omzuna kaldırdı. Geriye doğru yürürken ona uçağının bulunduğu alana geçebileceğini söylediği terminale doğru ilerledi.

Ona gülümseyerek el salladı ve içeri girmek için döndü.

Erin arabaya geri döndü ve kendine soğuktan olduğunu söylediği ama kalbinin daha iyi bildiği gözyaşlarını sildi.

Onu güldürmek, gülümsetmek ve her şeyin yoluna

gireceğini söylemek için yanında o olmadan zaten acı
çekiyordu. Bu

Onun için vazgeçilmez hale gelmesi bir haftadan biraz fazla sürmüştü ve şimdi kim bilir ne kadar süre için gidiyordu. Ertesi gün Bahamalar'a yapacağı seyahat için yarın gece Florida'da olması gerekiyordu.

Programındaki bir sonraki mola, Evan'ın Ocak ayının on sekizinde, neredeyse iki hafta sonra gerçekleşecek olan düğünü içindi.

Erin hastaneye gitmek için harcadığı zamanı Slim'in ayrılışının duygusal etkisinden kurtulmaya çalışıyordu. Otoparka girdi ve ruhunu toparlamaya çalıştı.

Anne ve babasına destek olabilirdi ama bugün morali bozuktu ve bunu annesinden saklayamazdı Babasının odasının önünde birleştiklerinde.

"Yani gitti mi?" Mary Beth sordu.

"Evet, şimdi. Babam nasıl?"

"İyi bir gece geçirdi. Onu birkaç teste aldılar. Şimdi senin Slim'e dönelim. O çok ama çok tatlı bir adam ama bunu size söylememe gerek yok sanırım."

Gözleri bir kez daha dolarken Erin başını salladı. "Hayır, değilsin."

Mary Beth ona sarıldı. "Onun hakkında ne yapacaksın?"

"Henüz bilmiyorum."

"Seni tekrar görmek istediğini söyledi mi?"

"Öyle de denebilir," dedi Erin gülerek. "Gansett'te eve döndüğü ilk gün, bana geri gelmemi söyledi.

Kışın geri kalanında onunla Florida'ya gideceğim." "Gidiyor musun?"

"Henüz bilmiyorum. Onunla daha fazla zaman geçirmek isterdim ama kasabaya ve deniz fenerine bir söz verdim.

Gansett'te yeni bir hayat kuruyorum ve orayı seviyorum." "Sevdiğin bir yer bulmana çok sevindim, Erin, ama

Biraz zaman ayırırsanız Gansett hâlâ orada olacaktır."

"Biliyorum. Bunu düşünüyorum."

"Onu seviyor musun?"

Zor soruları sormayı anneme bırakın. "Sanırım yapabilirim ama bir erkeği sevmeyeli o kadar uzun zaman oldu ki bunu nasıl yapacağımı hatırlamıyorum."

"Elbette, biliyorsun. Geçen haftayı ikinizle birlikte geçirdim. Eğer ona aşık değilsen, ya da tam tersi, o zaman biliyorum ki

Aşk hakkında hiçbir şey. Hiçbir erkeğin sana onun baktığı gibi baktığını görmedim, sanki ayı bizzat sen asmışsın gibi."

"O çok özel biri."

"Umarım ona dürüst ve gerçek bir şans verirsiniz. seni mutlu ediyor. Uzun zamandır onun yanındayken güldüğün kadar güldüğünü ya da gülümsediğini görmemiştim. Dün gece babam onun yanındayken ışıldadığını söyledi. Tamamen katılıyorum. Geçen sonbahar seni onunla ilk gördüğümünden beri öyle düşünüyordum. O zaman babama bu adamın senin için özel bir şey olacağını söylemiştim. sen."

Onunla tanıştığı ilk geceden beri aynı duyguyu hissediyordu.

"Yetişkin olmanın en güzel yanı ne biliyor musun?"

Mary Beth sordu.

"O da ne?"

"İstediğin her şeyi yapabilir ya da yapmayabilirsin. Bu tamamen size kalmış."

"Sorun da bu zaten. Kararsızlıktan felç olmuş

durumdayım. Sanırım benim yaşadığım yerde yaşasaydı ve normal insanlar gibi çıkabilseydik farklı olurdu, ama çoğu zaman

o başka bir yerde. Onunla birlikte olmak tüm hayatımı değiştirmemi gerektirecek ve bunu tekrar yapmaya hazır olduğumdan emin değilim. Bunu zaten birçok kez yaptım."

Mary Beth sırtını duvara yasladı. "Bu doğru, yaptın ve bunu tekrar yapma düşüncesinin neden çekici gelmediğini anlayabiliyorum, özellikle de seni bu kadar mutlu eden bir yer bulmuş ve kök salmaya başlamışken. Ama bir de şöyle düşünün: Hayatınızı alt üst etmek için bundan daha iyi bir nedeniniz olamaz."

Annesi iyi bir noktaya değindi.

Mary Beth ile birlikte Tom'a bir yer bulmak için çalışan hastane çalışanı tarafından bölündüler. evlerine yakın bir rehabilitasyon tesisi.

Erin konuşulanları dinliyor ve sohbete katılıyordu ama annesinin söylediği şeyi düşünmeye devam ediyordu. Bunu düşünürken Slim

Gansett'e sağ salim döndüğünü ve onu şimdiden özlediğini bildirmek için mesaj atmıştı. Gece boyunca bunu düşündü. öğleden sonrasını babasıyla geçirirken annesi

Duş alıp üstünü değiştirmek için eve gitti. Yolda bunu düşündü.

Daha sonra ailesinin evine döndüğünde ve kendi duşunu aldığı anda.

Yılın son dakikalarında yatağa girdiğinde hâlâ bunu düşünüyor, umutsuzca Slim'le düğünde olmayı ve gece yarısı onu öpebilmeyi diliyordu.

Ve telefonu tam gece yarısı çaldığında, yüzüne bir gülümseme yayıldı çünkü arayanın o olması gerektiğini biliyordu.

SLIM, gece yarısı sessiz bir köşe bulmak için Adam'ın düğünündeki eğlenceden ayrılmıştı. Onu son gördüğünden bu yana on iki saat bile geçmemişti ve şimdiden onun için ölüyordu. Onun için ne kadar kötü olduğunu kanıtlamaya ihtiyacı varsa, bugün mükemmel bir uyandırma çağrısı olmuştu.

"Mutlu Yıllar," dedi cevap verdiğinde.

Onun sesi, yanından ayrıldığından beri içinde taşıdığı tedirginliği yatıştırdı. "Mutlu yıllar, güzel."

"Düğün nasıldı?"

"İnanılmaz. Birbirleri için çok mükemmeller. kardeşiyle on yıl boyunca çıktığı gerçeğini göz önünde bulundurduğunuzda biraz komik."

"Abby, Adam'ın kardeşlerinden biriyle mi çıktı?"

"Hangisiyle?" "Grant. Son beş yıldır Los Angeles'ta birlikte yaşıyorlardı.

Birlikteydiler ama bu uzun zaman önce bitti." "Hiçbir fikrim yoktu! Grant'i başka biriyle hayal edemiyorum. Stephanie ya da Abby, Adam'dan başka biriyle."

"Buralarda yeni olduğunu unutup duruyorum. Seni ada dedikodularından haberdar etmek için daha iyi bir iş yapmalıyım."

"Evet, öyle." "Baban nasıl?"

"İyi bir gün geçirdi. Yarın ayağa kaldırmaya çalışacaklarını söylüyorlar. İşlevselliği konusunda bir sürü test yapılacak ama tamamen iyileşeceği konusunda çok iyimser görünüyorlar. Sadece bir gecede olmayacak."

"İyimserlik iyi haberdur."

"Evet, çok minnettarız."

"Keşke burada olsaydınız."

"Ben de tam aynı şeyi düşünüyordum."

"Şimdi miydin?"

"Uh-huh."

"Keşke yarın Florida'ya dönmek zorunda olmasaydım. Bu, yıllardır geçirdiğim en güzel tatil oldu." "Benim için de öyle. On bir gün hiç bu kadar hızlı geçmemişti."

"Babanla aranda çok şey olduğunu biliyorum ama Evan'ın düğününe davet edilmen ve sonrasında Florida'ya gitmen duruyor."

"Teşekkür ederim. Önümüzdeki birkaç haftanın nasıl geçeceğini göreceğiz."

"Babanın iyileşmesinden daha fazlası konusunda ihtiyatlı bir iyimserlik hissetmemi sağlıyorsun."

Kızın kahkahası onu, kızıdan ayrıldığından beri hiç olmadığı kadar mutlu etti. "Her zaman çok çekicisin. Bunu sana vereceğim."

"Senden başka kimseyi etkilemek istemiyorum, Erin. Umarım bunu biliyorsundur."

"Şimdiye kadar oldukça iyi bir iş çıkardın."

"Sadece oldukça iyi mi? Artık yeni yıl kararımın ne olacağını biliyorum."

"Beni arada bir ara, ben de mutlu olayım."

"Bunu yapabilirim." Bunu ve çok daha fazlasını. Onunla geçirdiği on bir gün bile yeterli gelmemişti. Onunla her gün birlikte olmak istiyordu ve bunu bildiğinden emin olmaya kararlıydı. "Yılbaşı gecesi için özel bir şey yaptın mı?"

"Annem ve ben akşam yemeğine çıktık ve her zamanki gibi bir mafya sahnesi olan New York'ta olup bitenleri izlemek için eve geldik."

"Times Meydanı'nda tuvalet olmadığı için insanların yetişkin bezi taktığını duydum."

"Bu şimdiye kadar duyduğum en iğrenç şey!"

"Gerçekten mi? Bundan daha iğrenç şeyler duymuştum." "Ne gibi?"

"Örnek mi istiyorsun?" "Bir örnek istiyorum."

"Bunu düşüneceğim ve sana geri döneceğim." "Unutma, işlemekten daha iyisini yapmalısın."

dondurucu soğuklarda kendiniz ve daha sonra pantolonunuzda kokuşmuş yirmi kiloluk bir bebek bezi ile dolaşmak

bir milyon ya da daha fazla insan."

"Bu zor bir görev. Bunu kabul ediyorum ama ben bu göreve hazırım."

"Senin örneğini bekleyeceğim."

Eğlenceli sohbetten dolayı sersemlemiş bir aptal gibi gülümseyerek, "Düğüne dönsem iyi olacak," dedi.

"Evet, aramalısın. Arkadaşlarınızla iyi vakit geçirin ve aradığınız için teşekkürler. Günümü ve yeni yılımı güzelleştirdin."

"Bunu duyduğuma sevindim. Yarın konuşuruz, tamam mı?" "Tamam."

"Erin, ben..." Söylemek istediklerini ilk kez telefonda söyleyemezdi ve söylememeliydi. "Gerçekten özledim sen."

"Ben de seni özledim. İyi geceler." "İyi geceler, tatlım."

Dans etmekten kızarmış yüzü ve gülümsemesiyle Yüzünün bir tarafından diğer tarafına uzanan Adam McCarthy lobiye geldi ve Slim'in sandalyelerden birinde oturduğunu görünce durdu. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, tabii, sadece bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyordu."

"Tam gece yarısı mı?" Adam kaşlarını kaldırarak sordu.
"Erin olmalı."

"Bilmen gerekiyorsa, evet, oydu."

"Babası nasıl?"

"Her geçen gün
daha iyi." "Bu
rahatlatıcı."

"Elbette öyle. O ve ailesi yeterince şey yaşadı.
Biraz ara vermeleri gerekiyordu."

"Bunu beğendin mi, ha?" Adam sordu.

"Herkesin bu gece kendisi kadar mutlu olmasını isteyen
mutlu yeni evli mi söylüyor bunu?"

"Suçluyum," dedi Adam gülerek. "Ama soruya cevap
vermedin."

"Ondan hoşlanıyorum."

"Bu büyük bir haber."

"Size bir şey sorabilir miyim?"

Adam, Slim'in yanındaki sandalyeye oturdu. "Ne
istersen." "Abby'nin senin için doğru kişi olduğunu
nasıl anladın?"

Adam konuşmaya başlamadan önce bir dakika bunu
düşündü. "İşlerimle ilgilenmek için New York'a geri
çağrıldığımda bir süredir takılıyorduk. Ben de
Birkaç hafta boyunca ayrıntılarla ilgilenmek zorunda
kaldım ve tüm bu süre boyunca ona geri dönmek için can
attım. Çalışmadığım zamanlarda düşünebildiğim tek şey
oydu. Onu. Sadece onu. Ona oksijene ihtiyacım olduğu gibi
ihtiyacım var, anlıyor musun?"

Slim başını salladı çünkü her şeyi çok iyi anlamaya
başlamıştı. Erin'den ayrılmak çok acı vericiydi.

"Yani senin için o mu?" Adam sordu.

"Öyle olabileceğini düşünmeye
başlıyorum."

"Oh lanet olsun! Bu günü göreceğim hiç aklıma gelmezdi!"

"Bana bir iyilik yapar mısın? Kimseye söyleme?
Açıklama yapmaya hazır olmaktan çok uzağız."

"Anladım. Sorun değil ve senin adına mutlu olduğum
dışında bir şey söylemeyeceğim."

Slim arkadaşının uzattığı eli sıktı. "Teşekkürler ve aynı
şekilde. Ne harika bir gece oldu."

"Gerçekten de öyle. Daha iyi bir teklif almadan önce
kafayı vurup karımın yanına dönmeliyim."

"Asla daha iyi bir teklif alamayacak ve bunu bilecek
kadar da akıllı."

Adam gülümsedi. "Ben gerçekten şanslıydım. Umarım
sen de şanslısındır." Erkekler tuvaletine doğru gitti ve
Slim'i bir sonraki hamlesini düşünmesi için yalnız bıraktı.

CHAPTER 22

O wen, Laura'yı Adam'ın düğününden eve getirmişti. Saat onda. Gece yarısına kadar dayanmak istemişti ama adam onun çok yorgun olduğunu görmüş ve onu eve gelip yatmaya ikna etmişti.

O kollarında uyurken, meşgul bebekleri onun karnında bir futbol maçı oynadı.

Owen, küçük bir ayağın ya da dirseğin vücuduna her temas edişinde karanlıkta gülümsüyor ve verdikleri parti boyunca nasıl uyuyabildiğini merak ediyordu. Çoktan beri Üçüncü üç aylık dönem başladığında inanılmaz derecede yorulmuştu, bu yüzden ona verdiği Noel hediyesi -Evan ve Grace'in düğünü için Anguilla'ya biletler- yüzünden tartışıyorlardı.

Laura, Victoria ve David ile seyahat için anlaşmıştı, ve en iyi arkadaşıyla kuzeni evlenirken orada olmaları için ısrar etti.

Owen aynı fikirde değildi, herhangi bir sorun olması durumunda doktoruna ve ebesine yakın olabilecekleri evde kalmayı tercih ediyordu.

Araları açıktı; Laura gidecekleri konusunda, o ise gitmeyecekleri konusunda ısrar ediyordu. Babasının tekrar arayıp aramayacağını görmek için beklerken, bu nadir anlaşılmazlık zaten yıpranmış olan sinirlerini iyice geriyordu. Son aramadan bu yana on günden fazla zaman geçmişti ve Owen ilk iki aramayı görmezden gelerek fırsatı kaçırp kaçırmadığını merak ediyordu.

Tatillerde annesi ve Charlie ile çok zaman geçirmişlerdi ve birlikte ne kadar mutlu olduklarını görmüşlerdi. Owen'ın, onu kâbusa dönen evliliğinden kurtarmak için elinden geleni yapmaya karar vermesine neden oldu.

Ama o piç yine aramadı. Neden aramadı? Owen'ın onu hapishaneden arayabileceği gibi değildi. Hayır, o Mark'ın bir sonraki hamleyi yapmasını beklemek zorunda kaldı, bu da endişesini daha da artırdı.

Laura ile devam eden tartışması ve babasının arayıp aramayacağını beklemenin stresi arasında Owen bu gece uyuma şansının olmadığını biliyordu. Kendini Uykusunda alışkanlıktan ona uzanmış olan Laura'yı yatağından kaldırdı ve kendi yastığının yanına yerleştirdi. Saçlarını yüzünden geriye doğru süpürdü, yanağına bir öpücük kondurdu ve uzun bir süre ona baktı, tartışmalarında kendi tarafını görmesini diledi.

Maddie'nin Hailey'i doğururken başına gelenlerden ve Janey'nin PJ'le birlikte olmasından sonra, Laura ve bebekler için bir şeylerin ters gitmesinden çok korkuyordu. Gitmeleri gereken son yer Doğum tarihine sekiz hafta kala bir düğün için Karayipler'deydi ama gitmeye, bebekler gelip huzurlu yaşamlarını altüst etmeden önce son bir kez eğlenmeye kararlıydı.

Owen, Laura'nın yatağının başucundaki masadan cep telefonunu aldı, gitarını aldı ve kimseyi rahatsız etmeyeceği lobideki oturma odasına indi. sabahın ikisinde çalışıyordu. Kapıyı arkasından kapatarak ateşi yaktı ve kendisine ait olan kolsuz sandalyeye yerleşti. Çalışmak için en sevdiğim yer.

Tanrı'ya şükürler olsun ki müzik onun için her zaman oradaydı ve onu sıkıntıların olduğu başka bir dünyaya taşıyordu.

yoktu. On iki yaşında telleri kötü bir bit pazarı gitarıyla kendi kendine çalmayı öğrenmişti. O gitar ona yepyeni bir dünyanın kapılarını açmıştı, hala hayat ona fazla geldiğinde koştuğu bir dünyanın.

Laura kollarını açtığında müziğin içinde kaybolmuştu. Arkasından etrafını sardı. Owen o ana kadar doksan dakikadır orada olduğunu fark edince şaşırmadı.

"Uyandım ve sen yoktun," dedi. "Endişelendim."

"Özür dilerim. Uyuyamadım ve seni rahatsız etmek istemedim."

Onun ensesine bir öpücük kondurdu. "Seni uyanık tutan ne?"

"Bir sürü şey."

"Yolculuk mu?"

"Bir şey için."

"Bu konuda bir şey söyleyebilir miyim?"

"Daha önce söylemediğin bir şey mi?"

Gülümseyerek önündeki tabureye oturmak için yaklaştı ve o sırada bebek telsizini fark etti.

Holden uyandığında onu duyabilmek için elinde tutuyordu.

"Holden'ın doğumu, otelin tadilatı, babanın duruşması, düğün ve yeni evliliğimiz derken çok çılgın bir yıl geçirdik O.

İkizler yolda. Bebekler gelmeden önce her şeyden uzakta harika bir zaman geçirmemizi istiyorum. Annen ve Charlie Holden'ı bir haftalığına yanlarına alacakları için çok heyecanlılar ve Holden'ın onların yanında çok iyi ellerde olacağını biliyoruz. Lütfen. Sadece bir haftalığına buradan gitmek istiyorum ve kuzenimin yanına gitmeyi çok istiyorum.

ve senin de orada olmanı istiyorum. Evan senin en iyi arkadaşın. Sensiz evlenemez. Ve," diye ekledi kaşlarını sallayarak, "Anguilla'da tek başına koca bir hafta."

"Tüm ailen ve arkadaşlarımızla baş başa."

"İstediğimiz zaman kaçabileceğimiz kendi odamızla."

"Biz yokken bir şey olacak diye endişeleniyorum." "Eğer olursa, bununla başa çıkacağız. Ben anlamsız davranmıyorum."

Benim ya da bebeklerin güvenliği için, Owen. İznim var. Doktorumdan ve ebemden. Hâlâ seyahat etmenin güvenli olduğu aralıktayız. Gitmeyi çok ama çok istiyorum ama geceleri sizi endişeden uyutmayacaksa olmaz."

Gitarı bıraktı ve ona uzanarak kucağına aldı. "Beni uyanık tutan tek şey bu değil."

"Baban ve o lanet telefon görüşmesi de." "Evet."

"Sana bunu yaptığı için ondan nefret ediyorum."

"Ondan birçok nedenden dolayı nefret ediyorum ve sonra kendi babamdan nefret ettiğim için kendimi suçlu hissediyorum."

"Sana böyle hissetmen için pek çok sebep verdi." "Yine de..."

"Biliyorum."

"Karayipler'de tek başına koca bir hafta, ha?" Owen babasından başka bir şey hakkında konuşmak için yanıp tutuşarak sordu.

"Ben de bunu teklif ediyorum."

"Sizden gelen böyle bir teklifi geri çevirmek için benden daha güçlü bir adam olmak gerekir."

"Evet?" diye sordu, yüzü onu gülümseten baş döndürücü bir heyecanla parlıyordu. Eğer o mutluysa, o da mutluydu.

"Gidebiliriz ama sana ya da bebeklerimize bir şey olmasına izin vermesen iyi olur."

"Yapmayacağım. Söz veriyorum." Dudaklarını ve sonra tekrar boynunu öptü. "Yukarı gel. Reddedemeyeceğin başka bir teklifim var."

Owen, vücudu onun bariz tahrikine tepki verirken güldü. "Sensiz ne yaptığımı bilmiyorum, Laura Lawry. Buraya geldiğimde moralim çok bozuktu, sonra sen geldin ve her şeyi daha iyi hale getirdin."

"Bir zamanlar senin de benim için aynı şeyi yaptığını hatırlıyor gibiyim." Ayağa kalktı ve ona elini uzattı.

Owen, Holden'ın elini tuttu ve onu dairelerine kadar takip ederken gitarını da yanında getirdi. Kollarını iki yana açmış uyuyan Holden'a baktılar. başının üzerine atılmış ve her zamanki gibi örtüleri tekmelenmişti. Owen gitarını oturma odasının köşesindeki sehpa koyarken Laura onun üzerini örttü.

Yatak odasında buluştular ve Laura ona geceliğini çıkarışını izleme zevkini tattırdı, yuvarlak bir göbeği ve göğüslerini ortaya çıkarıyor. Hamilelik. Onun hayatında gördüğü en güzel kadın olduğunu düşünüyordu.

"Çok yakından bakma," dedi, kendini ona gösterdikten sonra aniden utanmıştı.

Owen tişörtünü çıkardı ve kızın yanına giderek ellerini bol kıvrımlarında gezdirdi. "Bana asla benim olana bakmamamı söyleme. Ve senin mükemmel olduğunu düşünmediğim bir zaman asla olmayacak."

"Aşk gözünü kör etmiş."

"Belki de öyledir," dedi elini bebeklerin üzerine koyarak, "ama umarım bunu kastettiğimi biliyorsundur. Sana bakıyorum ve her şeyi görüyorum."

"Ben de," diye fısıldadı ve onu öpmek için kendine doğru çekti.

Owen kollarını ona doladı ve öpücüğün içine daldı, onunla her zaman bulduğu tatlı rahatlığın içinde boğuldu. Onunla o kadar bütünleşmişti ki neredeyse pijama pantolonunun cebinde çalan telefonunun sesini özlemişti. Öpüşmeden çekilen Owen, telefonu alırken bir kolunu kızın etrafında tuttu. Hızlı bir bakış ekranda bir Virginia numarası olduğunu gösterdi.

"Telefonu bana ver, Owen. Ben hallederim."

"Teşekkür ederim tatlım, ama yapacağım." Kadının sevgisi ona her şeyle yüzleşme gücü vermişti, canavar babasıyla bile.

Telefonu açtı ve ödemeli ücreti kabul etti. Owen yatağa oturdu ve Laura geceliğini tekrar giyip yanına oturdu. Telefonu onun da duyabileceği şekilde tuttu.

"Sonunda," dedi Mark Lawry kısık bir sesle. Owen'ı hemen tetikte tuttu. Bu ses tonunun ardından hiç iyi bir şey gelmemişti.

"Ne istiyorsun?" Owen sordu.

"Seni aradığımda lanet telefonu açmanı istedim."

"Neden sana söyleyecek bir şeyim olduğunu düşündün ki?"

"Belki de konuşmak yerine biraz dinlemenin zamanı gelmiştir. Bilmediğin şeyler var."

"Eğer bana senin hakkında hissettiklerimi değiştireceğini düşündüğün acıklı bir hikaye anlatacaksan, o zaman benim ve senin zamanın."

"Bu bir hikaye değil. Bu gerçek. Ben... Ben babamdan dayak yedim. Başka bir şey bilmiyordum. Beni burada mahkeme kararıyla danışmana gönderdiler ve adam bana bunu söyledi. Çocuklarıma söylemem gerektiğini söyledi. neden böyle olduğumu anlayın."

Daha önce hiçbir şekilde zayıflığını kabul etmemiş bir adamın itirafı karşısında şaşkına dönen Owen, kendini toparlamaya çalıştı.

Duyduklarını beynine yerleştirmeye çalışıyordu.

"Psikiyatriste bahane uydurduğumu düşüneceğinizi söyledim, o da size doğruyu söylediğim sürece istediğinizi düşünebileceğinizi söyledi. Hayatım üzerine yemin ederim ki Sana gerçeği söyleyeceğim ve ona söyleyene kadar kimseye söylemediğim bir şey bu - annen bile bunların hiçbirini duymadı.

Tek bildiği babamla aramızda hiç sevgi bağı olmadığı. Onu hiç tanımadığın için şanslısın. O sadist piç sen doğmadan önce öldü. Hayatımın en güzel günlerinden biri, karşıdan karşıya geçerken bir arabanın ona çarpmasıydı.

Endişelendiğim kadarıyla, tam olarak ne olduğunu almıştı. ama öfkesi... Sanki her şeyi bana bırakmış gibiydi. Annene ilk kez onun öldüğü gün vurdum. Bunu yapmakla hata ettim. O zaman biliyordum. Şimdi de biliyorum ama... Sanki üzerime bir şey geliyordu ve kontrolümü kaybediyordum. Psikiyatrist... Her şeyin nasıl olduğunu görmeme yardım ediyor.

Bana yapılanla benim size yaptığım arasında bir bağ var. Bahane uydurmuyorum. Yemin ederim öyle bir şey değil. Ben sadece... Owen, sana ve diğerlerine yaptıklarım için üzgün olduğumu söylemek için bir şans istedim. Hepiniz benden daha iyisini hak ettiniz ve bundan sonra sizi rahatsız etmeyeceğim. Ben sadece... Ben bilmeni istedim. Özür dilerim. Diğerlerine söyleyecek misin? Annene söyleyecek misin?"

Owen konuşmak şöyle dursun, nefes bile alamıyordu. Gözlerinden akan yaşlar onu kör etmişti. Babasının aynı anda bu kadar çok kelime söylediğini hiç duymamıştı, tabii bunlar öfkeli kelimeler değilse.

"Owen, orada mısın?"

Boğazındaki kocaman yumruyu temizleyerek, "Buradayım," dedi.

"Onlara söyleyecek misin?" "Evet, söyleyeceğim."

"Söylemek istediğim iki şey daha var, sonra gitmenize izin vereceğim.

Birincisi, eşinize ya da çocuklarınıza onlara zarar verebileceğinizi düşünecek kadar kırgınsanız, yardım alın. Hemen yardım alın. Eğer bunu yapsaydım, hayatım değişirdi.

çok farklı. Kardeşlerine bunu söylediğimi söyle, tamam mı? Eğer onların başına gelirse yardım almalarını söyle."

Gözyaşları akmaya devam ederken Owen derin nefesler aldı. "İkinci şey ne?"

"Nasıl görüldüğü önemli değil, hepinizi sevdim. Sizi çok sevdim."

Owen'ın buna söyleyecek hiçbir şeyi yoktu.

"Telefonuma cevap verdiğiniz için teşekkür ederim. Anneniz için evrakları hemen imzalayacağım ve avukata

geri götüreceğim."

"Baba...

"

"Evet?"

"Bana söylediğin için teşekkür ederim."

"En azından bunu yapabilirim. Annene mutlu olmasını söylediğimi söylersin... Ona mutlu olmasını söylediğimi söyle. Buna kesinlikle hakkı var."

Owen daha fazla gözyaşı sildi. "Ona söyleyeceğim."

"Kendine iyi bak, oğlum." Ve sonra Owen'ın kucağına duygusal bir bomba bırakıp her şeyi değiştirerek gitti. On dakikalık bir konuşmada doğru olduğunu biliyordu.

Aramayı sonlandırdı ve derin bir nefes alarak duygularının kontrolünü yeniden kazanmaya çalıştı.

"Kesinlikle değildi
Bunu bekliyordum."

"Aman Tanrım, Owen."

İşte o zaman Laura'nın da ağladığını fark etti. Ona doğru uzandı ve babasının ona söylediklerini anlamaya çalışırken birbirlerine sarıldılar.

"Ne düşünüyor ve hissediyorsun?" diye sordu uzun bir sessizlikten sonra. "Bilmeye başlayamam bile."
Gözyaşlarını silmek için elini yüzüne götürdü.

"Ben... Ben de bilmiyorum. Tek yaptığım ondan nefret etmek. Onu bir canavardan başka bir şey olarak nasıl düşünebilirim bilmiyorum. Ama bunu duymak..."

"Ona inanıyor musun?"

"İstiyorum ve nedenini bilmek ister misin? Çünkü General Mark Lawry, kendi gündemini ilerletmek için bile olsa, zayıflık kokan hiçbir şeyi asla ama asla kabul etmez. Doğru olmasaydı bana böyle bir şey söylemesine imkan yoktu."

"Gel benimle uzan."

Yatağa sürünerek girdiler ve ortada bir araya geldiler, kollar ve bacaklar iç içe geçmişti, kadının başı adamın göğsündeydi.

"Şimdi bunu herkese anlatmam gerekiyor. Bunu nasıl yapacağım?"

"Sana söylediği gibi. Bunu sana söyledi çünkü senin bunu kaldırabilecek kadar güçlü olduğunu biliyordu. Bunca yıldır ailen için diğer her şeyi nasıl hallettiysen öyle."

"Sanırım."

"Bu doğru, Owen. Aranızdaki farklılıklara rağmen seni seçti çünkü diğerleriyle ilgileneneğine inanıyor."

"Ben onlarla ilgilenirken sen de benimle ilgilenir misin?"

"Her zaman." Kendini bir dirseğinin üzerinde yukarı itti, böylece onu öpebilirdi.

Ona çaresizce ihtiyaç duyan Owen, uzun saçlarını avuçladı ve onu kendine yakın tuttu, çaresiz ve ateşli bir öpücüğün tatlılığında ve sıcaklığında kendini kaybetti. muhtaç hale geldi. Ne zaman boğulmak üzere olsa, onu kurtarmak, ona demir atmak için oradaydı ve onu her geçen gün daha çok seviyordu.

O olmasaydı, babasının az önce kucağına bıraktığı bomba hayatını mahvedebilirdi. Onunla, bu Şok edici ama idare edilebilir. Bir yolunu bulurlardı. Birlikte ilerlemek ve bunu bilmek onun başa çıkmasını mümkün kıldı.

"İzin ver," diye fısıldadı dudaklarına karşı, onun üzerine çıkmak için yükseldi. Bebek göbeği bunu en çok Onun için rahat bir pozisyondu, bu da onun için sorun değildi. Onu içine alırken inledi.

"Sakın söyleme."

"Neden almadın? Payınıza düşenden fazlasını aldınız mı, almadınız mı?"

Owen gülmenin ya da gülümsemenin mümkün olduğunu düşünmezdi, ama kadın ona aksini göstererek üzerine indi ve onu tamamen sıcacık bedenine oturtana kadar içine aldı. Onunla sevişmek cennete en çok yaklaştığı andı ve buna doyamıyordu.

Onun üstünde ürperdi, bu da onun payına düşenden fazlasını almış olsa da, onun verdiği her şeye bayılıyordu. Yavaş, şehvetli bir ritimle sallanırken, adam hareketsiz kalmaya, hızı onun belirlemesine izin vermeye çalıştıkça onu çılgına çeviriyordu. Onu incitmekten her zaman çok korkuyordu, bu yüzden ellerini kalçalarında tuttu ve onu sürerken aklını kaybetmemeye çalıştı.

Başını arkaya atmış, dışarıdan gelen ışıkların soluk tenini aydınlatan zayıf parıltısıyla bakıyordu bir tanrıçanın hayata gelmesi gibi. Onun tanrıçasıydı, hayatının aşkıydı, varoluş sebebiydi ve ona sahip olabilecek tek kişiydi.

Ona acı dolu geçmişini bir süreliğine de olsa unutturacaktı.

"Owen," diye fısıldadı.

"Buradayım bebeğim. Neye ihtiyacın var?" "Sana. Sadece sana."

Ayağa kalktı, kollarını ona doladı ve boşalırken ona sarıldı, onu da mutluluğa götürdü. Birlikte buldukları şey için başka bir kelime yoktu. "Seni seviyorum Laura. Beni bir arada tutan sen olmasaydın aklımı kaybediyor olurdum."

"Ben de seni seviyorum ve sen de benim için aynısını yaparsan seni bir arada tutmak için her zaman burada olacağım."

"Yapmak istediğim başka bir şey yok."

CHAPTER 23

Bir baraj, Sam Smith'in "Stay With Me" şarkısında Abby ile dans etti ve Abby kıkırdarken kulağına şarkı sözlerini söyledi.

boyunca tükettikleri şampanyayı unutulmaz bir akşamdı. Bir haftadan biraz daha uzun bir süre içinde bir araya getirdikleri düğün, en sevdikleri herkesin katılımı, kış rüzgârı McCarthy'lerin Gansett Island Inn'inin yemek salonundaki şöminede büyük bir ateş yanarken dışarıda uğultular yükseliyordu, otel personeli tarafından düğün için dönüştürülmüştür.

"Peki nasıl geçti?" Adam Abby'ye sordu. "Bir ile on arasında bir ölçekte, on en iyisi."

"Bu geceye bin veririm."

"Ben daha çok milyonda bir gibi düşünüyordum." "Milyarda bir."

Ona gülümsedi. "Mutlu musun?"

"Anlayamıyor musun?"

"Sadece emin olmak istedim, çünkü senin mutluluğun benim tek varlık sebebim."

İç çekerek başını onun omzuna yasladı. "Bazen hala bütün bunları rüyamda gördüğümü düşünüyorum. Feribottaki o ilk gün ve o günden beri her gün. Bunun gerçek olmasına imkân yok."

"Oh, bu gerçek, tatlım. Olabildiğince gerçek." "İki hafta önce olanlardan sonra, doktorla Teşhis ve her şey için pes etmek istedim ama sen buna izin vermedin. Bunun için ve daha milyonlarca şey için teşekkür ederim."

"Benimle evlendiğin ve bana seninle paylaşabileceğim koca bir ömür verdiğin için teşekkür ederim."

"Zor kısımlar için şimdiden özür dilerim."

"Özre gerek yok. Bunu ilerledikçe çözeceğiz. Ben sana sahip olduğum ve sen de bana sahip olduğun sürece gerisi kolay."

"Gerçekten bu kadar basit olacağını mı düşünüyorsun?" diye sordu, duygusallıktan akan muhteşem kahverengi gözleriyle ona bakarak.

"Muhtemelen hayır, ama birlikte yaptığımız sürece üstesinden gelemeyeceğimiz hiçbir şey olmadığına gerçekten inanıyorum." Öptü başının tepesine koydu ve aşkının büyüleyici kokusunu içine çekti, saçlarının ipeğini yüzünde hissetti. Yollarına ne çıkarsa çıksın, onun için ne gerekiyorsa yapacaktı. onu incinmekten ya da hayal kırıklığından koruyacaktı. Zaten hayatında ikisini de yeterince yaşamıştı. Şimdi sonsuza dek mutlu olma zamanıydı.

Bu gece ve hayatta etrafları en çok sevdikleri insanlarla çevriliydi; anne babası ve kardeşlerinin yanı sıra eşleri, kuzenleri, arkadaşları, Abby'nin ailesi ve adadaki geniş aileleri. Bu topluluk iyi günlerinde onlarla birlikte kutlama yapacak ve zor günlerinde onları destekleyecekti.

Zor zamanlar. Adam onun hastalığının yarattığı fırtınayı başarıyla atlatacaklarına ve ebeveynliğe giden yolu da bulacaklarına gerçekten inanıyordu. Belki bu geleneksel bir yol olmayacaktı ama bu onların yolu olacaktı.

Onların yanında Dan Kara ile, Evan Grace ile, Grant Stephanie ile, Mac Maddie ile, Joe Janey ile dans etti, Shane Katie ile, Tiffany Blaine ile, Seamus Carolina ile, Adam'ın babası annesiyle, Frank Amcası Betsy ile, Kevin Amcası Chelsea ile ve Luke Sydney ile. Akşam boyunca başkaları da gelip gitmişti ama çekirdek grup kalmıştı ve her şey boyunca onların yanında olacaktı.

"Buradan çıkmaya ne dersiniz, Bayan McCarthy?" "Ne zaman isterseniz hazırım."

Adamın yanıtı, elini pek de ince olmayan bir şekilde çekerek onu lobiye doğru yönlendirmek oldu.

"Herkes iyi geceler dememiz gerekmiyor mu?"

Adam etrafına bir göz attığında tüm mutlu çiftlerin birbirlerine dalmış olduğunu gördü. "Hayır. Ayrıldığımızı kendileri anlayacaklardır."

"Bu biraz kabaca."

"Karım için biraz azmış durumdayım."

"Gerçekten, Adam. Ben bir erkekle mi yoksa genç bir çocukla mı evlendim?" "Ben tamamen erkeğim, bebeğim. Yukarı çıkalım, sana göstereyim."

Adam onu lobiden geçirip merdivenlerden yukarı çıkardığında hâlâ kıkırdıyordu. Annesi onlara otelin en üst katındaki balayı süitini tahsis etmişti ve çantaları daha önce teslim edilmişti. Adam yukarı çıkmayalı yıllar olmuştu. ve odanın neye benzediğini hatırlayamıyordu.

Ancak oteli annesi işlettiği için odanın birinci sınıf olacağını biliyordu.

Adam kapıyı açmak için ona verdiği anahtar kartını kullandı. "Bir saniye bekle," dedi Abby'ye, o kendisinden önce içeri girecekken. Abby'nin ayaklarını yerden kesip onu eşikten geçirdiğinde onu şaşırttığını ve biraz daha kıkırdamasına neden olduğunu leyebilirdi.

şampanyanın onu kıkırdatmasını seviyordu ve onun kahkahalarının neşeli sesini seviyordu, özellikle de teşhisinin yarattığı travmanın ışığında. Bir süre onun bir daha asla glemeyeceğinden endişe etmişti ama dirençli Abby Birkaç zor günün ardından, hastalığıyla savaşmaya ve her ikisinin de umutsuzca istediği hayat için mücadele etmeye kararlı bir şekilde geri döndü.

Adam onu oturma alanının ortasına, onlar için yakılmış başka bir şöminenin önüne bırakmadan önce büyük bir daire çizerek döndürdü. Kızın ayaklarının üzerinde sabit durduğundan emin olduğunda, ateşin sıcaklığını ve kokusunu içeri almak için cam kapıları amaya gitti. mum ışığında bir oda.

Birisi yeni evlilere romantik bir ortam sağlamak için çok zahmete girmişti. Adam hararetle bunun annesi değil de Daisy olmasını umuyordu. Daisy'ydi. Bu onun hikyesiydi ve buna sadık kalacaktı. Sonra aşağıya baktı Abby, onun gözlerinde yaşlar gördü ve anında alarma geçti. "Neyin var?"

"Hiçbir şey yanlış değil. Her şey kesinlikle mkemmел. Bu çok güzel." Bakışları ateşi, mumları ve dört direkli yatak, onlar için indirilmiş bembeyaz çarşaflar, üzerine serpiştirilmiş kırmızı gül yaprakları

ve yatağın yanındaki kovada soğuyan şampanya.

"Sen de öylesin," dedi parmaklarını koyu renk ipeksi saçlarında gezdirirken. Saçlarını en sevdiği şekilde bıraktığı için çok mutluydu. Takıntılı olduğunu söylemek yanlış olmazdı.

Saçlarına sürekli dokunuyor, yüzünü saçlarına gömüyor, her yerde onun olduğunu bildiği kokuyu içine çekiyordu.

"Şimdiye kadar evli olmak nasıldı?"

"Şimdiye kadarki en iyi şey, ama sadece seninle evlendiğim için." "Bu iyi bir cevap."

"Peki ya sen?"

"Aslında rahatladım."

Kaşları sevimli bir şekilde çatıldı. "Nasıl olur?"

"Bunu resmileştirmeden benden kaçmandan korkuyordum."

"Bunu düşündüm."

"Öyle olduğunu biliyorum. Neden son iki haftadır uyanık olduğum her dakikayı seninle geçirdiğimi sanıyorsun?"

"Tatil yüzünden değil miydi?"

Adam başını salladı. "Sensiz ne kadar daha iyi olacağımı düşünmen için sana çok fazla zaman vermekten korkuyordum, oysa gerçek bundan daha farklı olamazdı."

"Seninle evlenemeyeceğimi bildiğim için hala kendimi suçlu hissediyorum-"

Onu derin ve tutkulu bir öpücükle susturdu ve aklındaki tüm şüpheleri ortadan kaldırdığını umdu.

Bu gece en çok neyi ve kimi istediğini tam olarak biliyordu. "Artık o yok. Artık suçluluk duygusu ya da kaçma düşüncesi yok.

sonsuz dek mutlu olmaktan başka bir şey. Beni duyuyor musun?"

Kollarını adamın boynuna doladı ve parmak uçlarına kalkarak onu öptü. "Seni duyuyorum."

"Gerçekten mi? Bu gece sana söylediğim her kelimedede ciddi olduğumu biliyor musun? Ne olursa olsun seni sevdiğimi? Asla eskisi gibi çocuk sahibi olamasak bile seni sevdiğimi-

modaya uygun şekilde mi? Kilo alsanız ya da muhteşem saçlarınızın bir kısmını kaybetmeniz bile mi?"

İri gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. "Sana inanıyorum, Adam. Ve benim hakkımda böyle düşündüğün için çok minnettarım. Bu beni dünyanın en şanslı kızı gibi hissettiriyor. dünya."

"Geçen yaz o feribotta birlikte olduğumuz için ikimiz de şanslıyız. Kader bizi bir araya getirdi.

ve bize birlikte ilerleyeceğimiz yepyeni bir yol gösteriyor.

Buna gerçekten inanıyorum." Onun boynunu öptü ve kulak memesini dişledi. "Bir gününü bile

ne olabileceği konusunda bir saniye daha endişelenme.

Tamamen buraya ve şu ana odaklanmanı istiyorum."

Göğüslerini avuçladı ve başparmaklarını göğüslerinin üzerinde gezdirdi.

Elbisesinin altında sert noktalara dönüşen meme uçları.

"Bunu yapabilir misin?"

"Mmm, eğer böyle devam edersen, kesinlikle senden başka bir şey düşünmeyeceğim."

"Bunu sonsuza kadar sürdürmeyi planlıyorum," dedi, amacını belirtmek için meme uçlarını hafifçe çimdikledi.

Nefes nefese kaldı ve ona doğru eğilerek vücudunu onun ereksiyonuna doğru bastırdı.

Adam kızın sırtına uzandı, fermuarı buldu ve parmaklarını kızın sıcak teninde gezdirerek yavaşça indirdi

o giderken. Yüzü heyecandan kızarmış, gözleri arzudan parlamış ve dudakları öpüşmekten şişmişti.

"Neden bana bakıyorsun?"

"Çünkü şu anda senden daha güzel görünen birini hiç görmedim."

"Siz de fena görünmüyorsunuz Bay McCarthy, ama yine de sizi hep seksi bulmuşumdur, kardeşinizle çıkarken bile."

"Bu konuda asla konuşmamaya karar verdik."

"Onunla," dedi yine kıkırdayarak. "Bilmediği şey ona zarar vermez. Ayrıca, görünüşü de hiç fena değil."

Adam onun elbiseyi çıkarmasına yardım ederken şakacı bir şekilde kaşlarını çattı, gözleri seksi kıyafeti görünce şaşkına döndü.

altında bulundu. "Eskiden kardeşimle yattığını hatırlatma bana."

"Bu bir ömür önceydi. Bizimle bir ilgisi yok."

"Biliyorum bebeğim. Seni feribotta bulduğum o gün tüm hayatım yeniden başlamış gibi hissediyorum, sen erkeklere tövbe etmiştin ve ben bir daha asla seks yapmamaya hazırdım, eğer bu başka biriyle ilişkiye girmem gerektiği anlamına geliyorsa kadın."

"Bu yemin çok uzun sürmedi," dedi, onun bayıldığı şımarık gülümsemesini göstererek.

"Ne giydiğin hakkında konuşalım."

Tam etkiyi alabilmesi için ondan bir adım geri çekildi. "Bu eski şey mi?"

Beyninin işlemesi için neredeyse çok fazlaydı - dolgun göğüslerini, ince belini ve kıvrımlı kalçalarını sergileyen bir büstiyer, bir jartiyer kemeri, sırf uyluk yüksekliğinde çoraplar ve

üç inç topuklu. Bakir beyazlar içinde seksi bir görüntüydü ve hayatının sonuna kadar onun olacaktı. "Biri beni çimdiklesin lütfen. En seksi kadınla evli olmam mümkün değil.

bir kadın."

"Dur," dedi, göğsü ve yüzü utançtan kızarmıştı.

"Asla." Aralarındaki küçük boşluğu kapattı ve ellerini kadının sırtında gezdirerek tanganın çıplak bıraktığı yanaklarını okşadı. "Bu kalp durdurucu an için Tiffany Taylor'a teşekkür etmeli miyim?"

"Belki," dedi nazlı bir gülümsemeyle.

"Yaptığı işte çok ama çok iyi. Aslında o kadar iyi ki, karımı yavaş ve seksi bir şekilde baştan çıkarma planlarımın hepsi hızlı, sert ve acil bir sikiş için pencereden dışarı çıktı."

"Evet, lütfen."

"Mmmm, kocasını delirtmek için tasarlanmış bir kıyafet giyen bir kadından böyle güzel davranışlar."

Kravatını çıkardı ve gömleğinin düğmelerini çözerek omuzlarından aşağı itti. "Delirdin mi sen?"

"Kesinlikle, kesinlikle, senin için çıldırıyorum." "Bir dahaki sefere yavaş gideriz," dedi ve işe koyuldu kemerini ve pantolonunun düğmesini çözdü ve pantolon ayaklarının dibine yığıldı. Ellerini boxer'ının arkasına sokup kışını sıkması neredeyse sonunu getirecekti.

Adam şortunu kendisi çıkararak ve onu yatağa doğru yürüterek ona yardım etti. "Şimdi ne olacak?

Burada olanların hepsi sizin suçunuz Bayan

McCarthy." "Bununla yaşayabilirim."

Kadının üstüne çıktı ve derin, tutkulu öpücüklerle ağzını yalayıp yuttu.

Kollarını ve bacaklarını onun etrafına sardı, sıcaklığını onun sikine bastırdı ve onu ihtiyaçtan çıldırttı.

Adam kadının tangasını kenara çekip içine girdi, kadının iç kaslarının sıkılığından ve sıcaklığından inledi. Hayatındaki hiçbir şey onun iç kaslarının

Onun içinde olmanın, ona sarılmanın, ona aşık olmanın tekil deneyimi.

Abby adamın kıcını kavrayıp onu daha da içine çektiğinde durum daha da gerginleşti.

Ona baktı, gözleri mükemmel bir bütünlük anında onunkilerle buluştu. "Sizi sonsuza dek seviyorum, Bayan. McCarthy."

"Ben de sizi seviyorum, Bay McCarthy."

Gülümseyerek, onlar gürültülü bir şekilde bir araya gelene kadar ona vurdu.

"Vay canına," diye fısıldadı parmaklarını adamın terli saç tellerinde gezdirirken.

"Kutsal gürültülü seks."

Güldü. "En azından ailelerimiz bu evliliğin iyi ve gerçekten tamamlandığını bilecek."

"Gerçekten." Onu usulca öpmek için başını kaldırdı. "Artık kaçış yok."

"Benimle sıkışıp kaldın."

"Güzel, çünkü ihtiyacım olan tek şey sensin."

CHAPTER 24

Üçüncü kattaki odasında **tek** başına kalan Slim, Erin için dayanılmaz derecede yalnızdı, özellikle de evlilikle ilgili işaretler duyduktan sonra koridorun sonundaki odadan gelen mutluluk. Hayatının büyük bölümünde yalnız uyumuş olan adam birdenbire dönüp duruyordu
Tutunacak bir şeyi olmadan.

Onun da aynı şekilde hissedip hissetmediğini merak etti ve hâlâ uyanık olduğunu umarak ona mesaj attı.

En sevdiğin dondurma?

Mesaj hemen okundu olarak görüldü ve kızın cevap verdiğini görebiliyordu. Kendisini daha az yalnız hissetmesi için gereken tek şey buydu ve beklemekten nefesi kesilmişti.

ne söyleyeceğini görmek için bekledi.

Mevsimine göre değişir. Yazın şerbet, yılın geri kalanında ise kurabiye hamuru. Peki ya sen?

Tüm yıl boyunca kayalık yol,
bebeğim. Uyanık ne yapıyorsun?

Seni özlüyorum. Yalnız uyuduğum başarılı bir kariyeri bir haftada nasıl mahvettin?

Tıpkı senin benim için mahvettiğin gibi. Bu, düğünden

eve götürmek için tek bir kız bile almadığın anlamına mı geliyor?

Slim onun şaka yaptığını biliyordu ama bunu yapacağını düşünmesi onu aramaya itti. "Düğündeki bekâr kızlardan hiçbiri sen değildin," dedi kadın cevap verdiğinde. "Yani benim için tavlama yok."

"Bunu duyduğuma sevindim." Sesi seksi, boğuk ve çok uzaklardan geliyordu.

"Umarım bunu kastettiğimi biliyorsundur. Burada bir şey başlattık ve sen başka bir yere gittiğin anda ben de gidip biriyle yatacak değilim."

"Bildiğim iyi oldu."

"Peki ya sen? Endişelenmeme gerek var mı?"

"Geçen haftadan önce, sizin deyiminizle, iki yıldır biriyle yatmadığımı düşünürsek, sanırım benimle güvendesiniz."

"İki yıl mı? Bu federal bir suç. Senin kadar ateşli ve seksi bir kadının düzenli bakıma ve servise ihtiyacı var."

"Servis mi? Bugünlerde buna böyle mi diyorlar?"

"Seni özledim."

"Öyle demiştin."

"Yani seni gerçekten özledim." "Ben de seni gerçekten özledim."

"Seni tekrar görmek için aylarca bekleyemem. Benimle Evan'ın düğününe gelmelisin."

"Umarım gitmeyi çok istediğimi biliyorsundur. Bu sadece babamın nasıl olduğuna bağlı."

"Elbette. Size baskı yapmak istemem."

"Evet, istiyorsun," dedi gülerek.

"Belki birazcık. Denediği için bir adamı suçlayamam." Uzun bir aradan sonra, "Bu gece inanılmazdı. Adam'ı hiç bu kadar mutlu görmemiştim."

"Harika bir çiftler."

"Biz de öyle."

"Biz bir çift miyiz?"

"Neden benimle alay ediyorsun? Az önce başka biriyle birlikte olmayı planladığınızı söylemedik mi?"

"Sanırım yaptık."

"Yani bu bizi bir çift yapmaz mı?"

"Belki de yapar."

"Benimle dalga mı geçiyorsun, Erin?"

"Bunu sana yapar mıyım?"

"Evet, sanırım yaparsın," dedi, onunla kesinlikle dalga geçiyor olsa bile onunla eğleniyordu.

"En sevdiğiniz başkan kim?" diye sordu.

Kızın sohbeti ciddi konulardan uzaklaştırdığını fark etse de bunu sorun etmedi. Her şeyi daha sonra çözecek zamanı olacaktı. "Ohh, bu zor bir soru." O cevabını düşünmek için uzun bir süre bekledi. "Millard Fillmore ile gidiyorum."

"Ciddi misin?"

"Çok ciddiylim."

"Neden o?"

"Bu adam için biraz üzülüyorum. Ömrü boyunca kamu hizmetinde bulunmuş ve Whig'lerden başkan olan son kişiydi ama hiç kimsenin ilk on başkan listesine giremedi."

"Yani onun için üzüldüğün için mi favorin o?"

Bu iyi bir sebep değil."

"Başkanların noktalı virgülleri gibi mi?"

Kahkaha atarak, "Onun gibi bir şey," dedi.

"En sevdiğin kim?"

"Reagan."

"Yani Reagan Cumhuriyetçisisin, öyle mi?"

"Pek sayılmaz. Partilerden ziyade insanlara oy veririm ve onun her zaman iyi bir adama benzediğini düşünmüşümdür. Karısı için de deli oluyordu. Ona çok güzel aşk mektupları yazardı. mektuplar."

Kendime not: Reagan'ın karısına yazdığı mektuplara bak. "Beyaz Saray'da pantolonu onun giydiğini söylüyorlar."

"Buna bayıldım! 80'lerdeki tüm West Wing takımlarının 90 kiloluk bir kadından korktuğunu düşünün. İşte böyle olması gerekir."

Yani sevgilisi de kart sahibi bir feministti. Bu hoşuna gitmişti.

"Millard Fillmore gerçekten en sevdiğin başkan mı?" "Hayır," dedi alçak sesle gülerek. "Ben her zaman

Kennedy hakkında okuyun."

"Ailesi hakkında okumayı severdim. Dokuz çocuğunuz olduğunu düşünün.

Çocuklar!"

"Hayır, çok teşekkür ederim."

Bir saat daha özel bir şey hakkında konuşmadılar ama sorun değildi. Onun sesini seviyordu ve söyleyeceği her şey ilgisini çekiyordu.

"Biraz uyumalısın," dedi saat ikiye yaklaşırken. "Yarın havada uzun bir gün geçireceksin."

"Haklısın. Biraz uyumalıyım, sen de öyle yapmalısın."

"Aradığına sevindim."

"Ben de aradığıma sevindim ama seni hâlâ özledim." "Ben de seni."

"Bu benim kız arkadaşım olacağın anlamına mı geliyor?" "İstediğin bu mu?"

"Sanırım öyle."

"Tamam."

"Evet?"

"Tamam genellikle evet anlamına gelir," dedi gülerek. "Ve ben senin erkek arkadaşın mıyım?"

"Bu unvanlar için biraz yaşlı değil miyiz?"

"Hiç de değil. Seksen altı yaşındaki büyükbabamın ölene kadar 'kız arkadaşları' oldu."

"İçimden bir ses senin de tıpkı onun gibi olacağını söylüyor."

"Büyükbabam huzurevindeki kadınlara karşı biraz av köpeği gibiydi, oysa ben daha çok her seferinde bir kızla takılan bir adamım."

"Bunu öğrendiğim iyi oldu."

"Yani erkek arkadaş olayına evet mi diyorsun?"

"Çok uzun zamandır bir erkek arkadaşım olmadı. Neler olduğu konusunda bir tazeleme kursuna ihtiyacım olabilir."

"Şanslısınız. Ben sertifikalı bir eğitimcimim." "Tam olarak ne sertifikası?"

"Aslında teknik olarak pilotluk eğitimi ama becerilerin çoğu bu duruma aktarılabilir."

O kadar çok güldü ki konuşamadı, bu da adamın yüzünde kocaman bir gülümseme yarattı.

"Yarın yeni kız arkadaşımı arayacağım. Telefonumu açacak mı?"

"Evet, Slim," dedi kulağa zevk gibi gelen bir iç çekişle. Tanrım, öyle olmasını umuyordu. "Telefonuna cevap verecek."

Ertesi öğleden sonra Erin babasını tekerlekli sandalyesiyle fizik tedaviye götürdü ve annesine hastanede çok ihtiyaç duyduğu molayı verdi. Yılda bir kez New York'a gitmesi için ısrar etmişlerdi.

Yılın ögle yemeğinde arkadaşlarıyla buluşacak ve uzakta geçirdiği zamanın tadını çıkaracaktı. Onlar giderken, her yeni yer karosuna basmaya dikkat ediyordu önce sol ayağıyla. Bunu yapmazsa ne olacağını sadece Tanrı biliyordu ve kesinlikle öğrenmek istemiyordu. "Sizi adanızdan uzaklaştırdığım için üzgünüm," dedi Tom. Konuşması duruyordu ama her geçen gün geliyordu. Kaderin ironik bir cilvesi olarak, sol tarafı anevrizma yüzünden engelli kalmıştı, ancak fizik ve mesleki terapistler eninde sonunda işlevselliğini yeniden kazanacağına dair onları temin etmişlerdi.

"Sen buradayken başka nerede olabilirim ki? Hiç zahmet değil."

"Pilot arkadaşınızı bir daha ne zaman göreceksiniz?"

"Henüz emin değilim. Belki birkaç hafta içinde."

Anguilla'daki düğüne gitmeyi çok daha fazla istiyordu. uzun zamandır hiçbir şey istememişti. Slim'le cennette bir hafta geçirme düşüncesi neredeyse ağzının suyunu akıtmaya yetiyordu.

"Gidip onunla olmalısın. Ben iyiyim. Doktorlar öyle söyledi."

"Biliyorum baba, ama henüz bir yere gitmiyorum."

"Ondan hoşlanıyorum."

Erin gülümsedi. "Sevdiğine

sevindim." "Sana bakışını

seviyorum." "Benim de hoşuma

gidiyor."

"Bunu saklamayı düşünebilirsin, Er Bear."

Yıllardır kullanmadığı çocukluk lakabı gözlerini yaşartmıştı. "Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu. sesi kısıldı.

"Evet." Fizik tedavi bölümüne geldiklerinde Tom sağ kolunu yavaşça kaldırarak parmaklarını ona doğru salladı.

Meraklanan Erin sandalyenin önüne doğru bir adım attı ve onu görebilmek için çömeldi, ağzının sol tarafındaki hafif sarkmayı fark etti.

"Bu adamla yaptığınız şeyi yapmayın."

"Ne yapacağım ben?" Erin gerçekten şaşırılmış bir halde sordu.

"Sabotaj." Elini ona doğru uzattı. "Unutma Şu iyi adam Dave mi? Onu severdik. Sen onu severdin. O da seni severdi, hem de çok. Ama o seni sevmeye başladığında ne yaptın?

Ciddi mi? İki saat uzakta bir işe girdi, bu da ilişkimize gölge düşürdü. Sonra Miles vardı. O da iyi bir adamdı, ta ki seni ailesiyle tanışmaya davet edene kadar. Sonra ne olduğunu hatırlıyor musun?"

Hatırladıkları ve anlatmaya çalıştığı şey karşısında hayrete düşen Erin başını salladı. Her şeyi çok iyi hatırlıyordu. Beyin ameliyatı geçiren bir adam için son derece zekiydi.

"Ondan ayrıldınız çünkü ciddi bir şey aramıyordunuz ve ailesiyle tanışmak ciddiyet kokuyordu. Bu sefer bunu yapma, Er Bear. Annen ve ben sonsuza dek yaşamayacağız. Bu konuda yalnız olmanı istemiyorum. biz gittiğimizde dünya."

"Öyle söyleme. Hiçbir yere gitmiyorsun."

"Yakın zamanda değil ama eninde sonunda olacağız. Senin için deli olan harika bir adamın var. Şansını dene. Kardeşin seni kaybetme korkusuyla saklanmanı istemezdi. başka biri. O sizin olabildiğince dolu dolu yaşamamanızı isterdi."

"Bunu yapmıyorum. Saklanmıyorum."

Kaşlarını kaldırdı. "Hayır mı? Bazen bana öyle geliyor."

"Ne zamandır bunları söylemek istiyorsun?" "Uzun zamandır. Kafanın neredeyse

Patlama her şeyi bir perspektife oturtuyor. Hiçbir zaman küçük kızımı mutlu görmek için. Hiç kimse bunu ondan daha fazla hak etmiyor."

Erin güldü ve gözyaşlarını sildi. "Ölmediğin için çok mutluyum baba."

"Ben de istiyorum. Hâlâ bir gün kızımı evlendirmek istiyorum. Ölmeden önce yapılacaklar listemde."

Ona sarılmak için ayağa kalktı ve dayanak noktalarından birine sıkıca tutundu. Toby'yi kaybetmenin cehennemini birlikte atlatmışlar ve bir şekilde hayatta kalmışlardı.

PT'nin kapısı açıldı. "Bay Barton? Siz ne zaman isterseniz biz hazırız."

"İki saatlik işkence," diye fısıldadı Tom Erin'e.

"Sana ne derlerse yap ki seni buradan çıkarabilelim." O kadar büyük bir ilerleme kaydediyordu ki artık rehabilitasyon yerine doğrudan eve gidebileceğini düşünüyorlardı ki bu günün erken saatlerinde büyük bir haberd.

"Burada bekleme," dedi Tom. "Git biraz yürü ya da bir şeyler ye. Beni odama geri götürecekler ve onlar beni yorduktan sonra biraz kestirmem gerekecek."

"Tamam. Seni sonra kontrol edeceğim." Yanağına bir öpücük kondurdu ve terapistin onu çift kapıdan geçirmesini izledi.

O içeri girdikten sonra uzun bir süre kapının dışında durdu ve pencereden terapisti izledi.

onu sandalyeden bir masaya taşıdı ve masanın üzerine Sol tarafına odaklanarak bir dizi egzersiz yaptı.

Erin onun söylediklerini düşündü ve ortaya çıkardığı gerçeği saklayamadı. Kasıtlı olmasa da, başa çıkamayacağı kadar ciddileşen ilişkilerden kaçtığı için suçluydu. Hayat yüzeyde daha kolaydı. Kimse incinmiyordu. Kimsenin Sevdiklerini kaybettiklerinde varoluşları paramparça olurdu.

Kaçınma onu incinmekten korumuş olsa da, aynı zamanda oldukça yalnız bir varoluşa neden olmuştu. Slim'i Jackson bir haftadan kısa bir süre içinde ona, her gününü onunla geçirmek yerine, onun yanında olmasının ne kadar eğlenceli olacağını gösterecekti. tek başına.

CHAPTER 25

Erin bu düşünceyi asansörle lobiye inerken de aklından çıkarmadı.

babası PT'deydi. Annesi birkaç saat daha dönmeyecekti. Erin ana kapıdan geçerken neredeyse içeri giren biriyle çarpışıyordu.

Tanıdık deri kokusu ve o eşsiz Kolonyanın etkisiyle nefesi kesildi ve Slim'in yüzüne baktı.
"Ne-ne-"

Onu tam orada, kalabalığın ortasında öptü.
İnsanlar yanlarından geçerken birkaç çığlık ve kahkaha attılar. "İşte buradasın."

"Burada ne yapıyorsun?" Şimdiye kadar Florida yolunu yarılarnış olacağını düşünmüştü.

Onu kolundan tutarak yaya trafiğinden uzaklaştırdı.
"Müşterim Bahamalar'a olan uçuşunu yarından bir gün sonraya aldı, ben de güneye giderken uğrayayım dedim. Umarım sorun olmaz?"

Erin kendini onun kollarına attı ve ona öyle sıkı sarıldı ki, Erin'in nefesi kesildi ve ardından güldü.

"Sanırım bu evet demek?"

Başını salladı. "Seni gördüğüme çok sevindim."

"Aynı şekilde. Bir gece uzak kaldıktan sonra seni özlemekten deliye dönmüştüm ve müşterim bu sabah erkenden mesaj attığında havaalanına koştum."

"Müşterinin sana mesaj atmasına çok sevindim." Onu tekrar öptü, yanlarından geçen herkesin dikkatini çektiklerini hiç umursamadan.

"Baban nasıl?"

"Harika gidiyor. Önümüzdeki birkaç saat boyunca PT'de olacak."

"Peki ya annen?"

"Arkadaşlarıyla öğle yemeğinde." "Yani özgür ve temiz misin?"

"Şu an için. Neden?"

Elinden tuttu ve yürümeye başladı -hızlıca- o kadar hızlıydı ki, kız onun uzun yürüyüşüne ayak uydurmak için çabalamak zorunda kaldı. bacaklı adımlar.

"Nereye gidiyoruz? Slim!"

"Göreceksin." Onu köşeyi döndü ve iki blok ötedeki bir otele götürdü, lobiye sanki oraya aitti. Kayıt bankosunda, "Bu gece için bir oda tutabilir miyiz lütfen?" dedi.

Erin'in tüm vücudu onun ne yaptığını fark ettiğinde arzu, özlem ve utançla ısındı.

Tezgâhtar onlara şüpheyile baktı - ya da ona öyle geldi -"Elimizde ne var bir bakayım." dedi. O da boş bir oda bulana kadar bilgisayarda dolaştı. "Giriş saatimiz üçe kadar değil."

Slim, "Hastanede bir aile üyemiz var," dedi, kredi kartını çıkararak. "Fırsatımız varken biraz uyumamız için bizi cesaretlendirdiler. Anladığınızdan eminim."

"Tabii ki."

Erin ona bakmaya cesaret edemedi, korkusundan Özlem'den kendiliğinden yanmak, utanmazlığına gülmemeye çalışmaktan bahsetmiyorum bile.

Görevli Slim'in kredi kartını iki anahtar kartıyla birlikte geri verdi ve onlara asansörü tarif etti. "Sevdiğiniz kişi için dua edeceğim," dedi.

"Çok teşekkür ederim," dedi Slim ciddiyetle. "Bunun anlamı bizim için dünyalar kadar önemli." Erin'in elini tutarak yarı yürüdü, yarı sürükleyerek asansöre götürdü. Kapılar açıldığı anda lobiye kapandılar, gülmekten kendilerini kaybettiler.

"Aman Tanrım," dedi tekrar konuşabildiğinde. "Babamı çok utanmazca kullandın." Ve daha önceki konuşmalarından sonra, babasının buna bayılacağını biliyordu. Şey, belki de çılgın bir seks görüşmesi olacağından emindi, ama bu hayranı olduğu bir adamla eğleniyordu. Bu kısmı hoşuna giderdi.

"Biliyorum," dedi yüzünü buruşturarak. "Bu konuda kendimi biraz suçlu hissediyorum ama üstesinden geleceğime dair bir his var içimde."

Yedinci katta asansörün sesi geldiklerini haber veriyordu. Odalarını bulurken onu arkasından çekti, sadece kapıyı açmak ve onu kendisinden önce içeri sokmak için elini bıraktı. Kapı açıldığı anda arkalarından kapandı, saldırdı ve onu yuttu. Ağzına girdi ve kazağı, kot pantolonu ve sütyeniyle birlikte hızla yere düşen ceketinin altında ulaşabildiği her yere dokundu.

"Acele et," dedi adam g  mleğinin d  ğmeleriyle uğraşırken, kadın da kot pantolonuyla ilgileniyordu.

Adamın aceleciliği i inde yanan ateşi k  r  kledi ve bu ateş, adamın siki eline sert ve sıcak bir şekilde d  şt  ğ nde daha da şiddetlendi.

Onu okşadı ve ondan   yle bir tıslama   ıkardı ki, onu ağzına almak i in dizlerinin   zerine    kt  .

"Lanet olsun," diye fısıldadı. "Erin, siktir... Tanrım, sakın Dur." Parmaklarını kızın sa larına g  md   ve başı boğazına dayanana kadar onu olabildiğince derine   ekerken sıkıca tuttu. "Bebeğim..." Sa larını   ekiştirerek ağzına boşalmadan   nce onu uyarmaya   alıştı, b  y  k v  cudu dalga dalga onu ele ge irirken titredi ve onu terk etti

Bittiğinde nefes nefese kalmıştım.

Erin ona baktı, fırtınanın ardından kendini utanga  hissediyordu.

Ona uzandı ve bir başka vahşi   p  c  k i in kollarına girmesine yardım etti. Hava almak i in kalktıklarında, adam   oktan sertleşmişti ve onu duvara yaslamak i in ayaklarından kaldırdı.

"Slim, bekle..."

"Beklemek istemiyorum." Prezervatifi bir kenara bırakarak, yumuşak bir hareketle kadının i ine girdi ve tam bir teslimiyetle başını duvara yasladı. "Ahhh, işte," dedi, dudakları kulağına yakındı. "İşte bu.   ok sıcak ve   ok sıkı ve tamamen benim."

Sahipleniciliği, sikinin derin darbeleri ve onları vahşi bir gezintiye   ıkarırken ellerinin kı ını sıkması kadar tahrik ediciydi. Daha   nce hi  bir adam tarafından ele ge irilmek istiyordu, ama şimdi.

Meme ucunu ağzına çekmek için başını eğdi, patlayıcı bir orgazmı tetikleyecek kadar sert emiyor ve ısırıyordu.

"Ah, kahretsin," diye mırıldandı, başını onun omzuna bıraktı ve kendi zevkini aldı.

Sonrasında uzunca bir süre odadaki tek ses, iyileşmeye çalışan ikilinin nefes alış verişleriydi.

Sonunda başını kaldırıp ona baktığında, en az onun hissettiği kadar sarsılmış görünüyordu. "Vay canına."

"Mmm." O kadar kendinden geçmişti ki, tutarlı düşünceler üretemiyordu. "Prezervatif yok."

"Bunu fark ettin mi?"

"Uh-huh. Nasıldı?"

"Muhteşem. Ama yine de seninle her zaman öyledir."

Erin onun yüzünü okşadı ve gözlerinin içine baktı, orada bulduğu duygu denizinde kayboldu.

"Bana tutun." Bu, Erin'in onu kaldırıp yatağa taşımadan önce aldığı tek uyarı oldu.

samimi bağlarını sürdürüyorlardı. O aşağı indi göğüs kılları meme uçlarına sürtünüyor, bu da son zamanlarda iyice tatmin olmuş libidosunu yeniden uyandırıyordu.

Dirseklerinin üzerinde doğrulup ona baktı ve saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Açıkça belli olmuyorsa, muhtemelen sana söylemeliyim..."

"Ne?" diye sordu, hemen kötü bir haber için alarma geçmişti. "Görünüşe göre tamamen ve kesinlikle aşık oldum

son dört ay içinde bir noktada seninle."

"Oh," dedi Erin, onun bu açık itirafı karşısında afallamış bir halde. "Öyle mi?"

Başını sallayarak bakışlarını kızın yüzünde sabit tuttu ve onu yumuşak, şefkatli bir şekilde, tatlılıkla öptü.

Adamın içinde uyandırdığı güçlü duygulardan etkilenen kadın, ellerini adamın yüzüne doğru kaldırdı ve ağzını adamın diline doğru açarak, adamın kendisini bir kez daha içine çekmesine izin verdi.

güçlü bir arzu dalgası. O da onu seviyordu. Elbette seviyordu. Ama bunu ona söylerse, kelimeleri söylerse her şeyi değiştirir.

Her şeyi değiştirmeye hazır mıydı? Sadece dört aydır tanıdığı bir adamla büyük bir adım atmaya? Slim tekrar hareket etmeye başladığında babasının daha önceki sözleri zihninde yankılandı, bu sefer yavaşça itiyordu, Aklında hiçbir şüphe bırakmadan, ilk seferinde vahşi seks olabilirdi, bu sefer tamamen sevişmeyle ilgiliydi.

Asla başka tarafa bakmadı, ona dokunmaktan, onu öpmekten ya da söylediklerinde ciddi olduğunu her şeyiyle belli etmekten asla vazgeçmedi.

Erin bir anda kendisine fazla gelen ama aynı zamanda da yetmeyen yoğunluğa karşı gözlerini kapattığında kendini bir korkak gibi hissetti. Evet, adamın kendisinde uyandırdığı güçlü hisleri anlamlandırmaya çalışırken içi o kadar karışık ki.

"Mmm, çok iyi," diye fısıldadı kulağına. "Hiç bu kadar iyi olmamıştı."

Erin kollarını ona sımsıkı doladı, birlikte geçirdikleri bu beklenmedik zamanın her saniyesinin tadını çıkarmaya kararlıydı.

Hayatla ilgili kararlar için daha sonra zamanımız olacaktı.

Kendi kendine, onun karşılık vermemesinin önemli olmadığını, çünkü vermediğini söyledi. En azından şimdilik. Bu daha uzun sürerse, önemli olmaya başlayacaktı ama şimdilik onunla birlikte olduğu için, günün ortasında onunla yatakta çıplak olduğu için, yumuşak teninin ona sürtünmesi ve saçlarının tatlı kokusunun duyularını istila etmesi için minnettardı.

Bu kadarı yeterliydi.

"Hastaneye ne zaman dönmen gerekiyor?" diye sordu boynuna sokularak. Üç patlayıcı orgazmdan sonra, tamamen tükenmiş olmalıydı, ama yumuşak kıç yanakları Aletini kucaklaması onu sertleştirmiş ve tekrar kalkmaya hazır hale getirmişti. Onu ağzına almak için dizlerinin üzerine çöküşünü asla unutamayacaktı. Sadece bunu düşünmek bile onu olduğundan daha sert yapıyordu.

"Daha sonra." Elini onun elinin üzerine kapattı. parmaklarını birleştirerek göbeğini onunkiyle birleştirdi. "Bir ara anneme mesaj atıp ayak işlerini yapmak için çıktığımı söylemeliyim ya da bir şey."

"Yaptığımız şey bu mu?" diye sordu alçak sesle gülerek. "Ayak işleri mi?"

"Bu bizim parolamız olabilir."

Sözlerindeki eğlenceyi duyabiliyordu, bu da ona onlar için bir gelecek olabileceği umudunu veriyordu, çünkü Birdenbire en çok istediği şey bu oldu - ondan daha fazlasını.

"Slim..."

"Hmm?"

"Daha önce söylediğin şey..."

"Bunu bilmeni istediğim için söyledim, sana baskı yapmaya çalıştığım için değil."

"Bilmeni isterim ki... Senin için çok şey hissediyorum ve tüm bunları sindirmeye ve bu konuda ne yapacağımı bulmaya çalışıyorum."

"Bu benim için fazlasıyla yeterli. İsteddiğiniz kadar zaman ayırın. Hiçbir yere gitmiyorum."

"Florida hariç."

"Ve istediğin zaman ziyaret edebilirsin, ya da daha iyisi, kışın geri kalanında benimle yaşamak için oraya taşınabilirsin." Ereksiyonuyla onun kıcını dürttü. "O zaman biz bunu istediğimiz zaman yapabiliriz." Kadının göğsünü avuçlayan adam, meme ucunu hafifçe çimdikleyerek sözlerini noktaladı.

Kadın onu geri itti, adam da bunu daha fazlası için yeşil ışık olarak algıladı.

Slim onun elini bıraktı ve sırtından aşağıya doğru öpmeye başladı, onun her yumuşak santimini öpmek niyetindeydi. Kadının onların kaderinde olduğunu anlaması için ne gerekiyorsa yapacaktı.

O öğleden sonra el ele hastaneye döndüklerinde ERİN TAMAMEN seks sarhoşuydu. O

Çenesindeki ve boynundaki jilet yanığını gizlemek için çantasında taşıdığı az miktardaki makyaj malzemesiyle elinden geleni yaptı. Ancak şişmiş dudaklarını gizlemek imkânsızdı.

Asansörü beklerken, "Bahse girerim iyi kullanılmış bir fahişe gibi görünüyorumdur," diye mırıldandı içinden.

Kolunu omzuna dolayarak onu kendine doğru çekti. "Çok güzel görünüyorsun."

"Üç saat içinde dört kez seks yapan adam söyledi." "Şşşt, herkese söyleme."

Etrafta onları duyacak kimse olmadığından, onun kaburgalarına dirsek atarak kahkahalarla homurdanmasına neden oldu.

"Ve PS, bunların hepsi senin sayende oldu. Başka hiç kimseyle az önce yaptığımız gibi bir şey yapmadım."

"Ben de öyle," dedi, başını kaldırıp ona bakarak ve Dudaklarının da oldukça şişmiş olduğunu fark etti.

"Hayatım boyunca bir kez olsun bir otele bavulsuz giriş yapmadım."

"Bu konuda ne düşünüyorsun?"

"Bence bu herkesin en az bir kez yapması gereken bir şey."

"Ya da en az dört kez."

Asansör onları babasının katına bıraktığında Erin hâlâ gülüyordu.

Slim onun kıcına hafifçe vurdu. "Ailenle yüzleşmek zorunda kalmadan önce kendini topla."

Biraz sakinleşmeyi başardı ama babasının uyuduğu ve annesinin de uyuduğu odaya girdiklerinde hâlâ mutlu ve sersem bir sırtışı vardı.

örgü örüyordu. Mary Beth'in gözleri Slim'i görünce zevkle parladı. Örgü şişlerini bıraktı ve ona sarılmak için ayağa kalktı.

"Ne güzel bir sürpriz! Seni bir süre daha göremeyeceğimizi sanıyordum."

"Ben de öyle düşünmüyordum, ama çok yardımsever bir Müşteri planlarını değiştirdi ve Florida'ya giderken uğramamı mümkün kıldı."

"Eminim Erin seni gördüğüne sevinmiştir."

Yakışıklı yüzünde aptal bir sırıtışla ona baktı. "Sanırım öyleydi."

"Tüm işlerini hallettin mi tatlım?"

Slim sırtını sıvazlarken ve annesi babasının yatağının başucundaki sürahidten su doldururken Erin boğulmaya, öksürmeye başladı.

Gürültü Tom'u uyandırdı, o da Slim'i orada görünce neşelendi. Görünüşe bakılırsa, tek düşen Erin değildi. ona aşıktı. "Dönmüşsün," dedi Tom.

"Sadece bir geceliğine," dedi Slim.

"Seni gördüğüme sevindim."

"Sen de öyle. Duyduğuma göre çok iyiymişsin." "Bu doğru ve buradan gitmeye hazırım."

Erin öksürük krizinden kurtulduğunda, "Birkaç gün daha baba," dedi.

Ziyaret saatinin sonuna kadar kaldılar ve Tom hepsini iyi bir uyku çekmeye teşvik etti. "Ben iyiyim, siz de hasta olursanız bana bir faydanız olmaz. Yorgunluktan," dedi kalmak isteyen Mary Beth'e.

Onu eve gitmeye ikna etti ve Erin ile Slim arabaya kadar ona eşlik ettiler.

"Bu gece kasabada kalacağım," dedi Erin, annesine geceyi Slim'le geçireceğini itiraf ederken yüzünün ve kulaklarının ısındığını hissediyordu.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Sana kıyafet getireyim mi?"

"Harika olur, teşekkürler."

Mary Beth arabaya binmeden önce ikisine de sarıldı.

Annesi gittikten sonra Erin, "Tamam, bu çok utanç vericiydi," dedi.

"Neydi o?" Otele doğru yürürlerken Slim kolunu ona doladı.

"Anneme bu gece seninle kalacağımı söyledim." "Otuz sekiz yaşındasın, Erin."

"Ne olmuş yani? Ona göre ben hâlâ on altı yaşındayım ve erkek arkadaşım ile yatmak üzereyim."

"On altı yaşında erkek arkadaşınla yattın mı?"

Onun kaburgalarına dirsek attı ve saatte bir kez bunu yapmasına neden olduğunu fark etti. "Ne demek istediğimi biliyorsun. O hâlâ benim annem."

"Eminim onun evinde birlikte yattığımızı da biliyordur." Hastanedeki vardiyalarını değiştirdiklerinden beri, Mary Beth

aynı anda evde olmadıklarını söyledi. "Sadece bir yatak kullanıldığı için."

"Bundan zevk alıyorsun, değil mi?"

"Her dakika. Her bir saniyesi."

Erin, annesinin birlikte yattıklarını bilmesinden duyduğu rahatsızlıktan söz ediyordu. Ondan şüpheleniyordu.

tamamen başka bir şeyi kastediyordu ve onun yorumu, daha önce yaşadığı o baş döndürücü, nefessiz bırakan duyguyu geri getirdi sık sık onunla birlikte.

"Diş fırçası almam lazım" dedi.

otel lobisine ulaştılar. Mağazaya girdiler.

bir diş fırçası, bir saç fırçası ve birkaç şişe su aldı.

Asansörde onun yanında olmak, onu daha önceki karşılaşmalarının aciliyetine geri götürdü ve onunla geçireceği bütün bir gecenin beklentisiyle karıncalanmasına neden oldu. Kadın

onun sabah yine gideceğini düşünmemeye çalışıyordu. Bu saatler sonraydı ve bunu yapması gerektiğinde halledecekti.

Yürürlerken, ritüellerine uymayı zorlaştıran otel halısının üzerindeki art-deco tasarımın etrafından düzgün adımlarla geçmeye dikkat ediyordu.

Odalarına girdiklerinde, "Buraya gelirken yolda aklıma bir şey geldi, sana da sormak istedim," dedi.

"O da ne?"

"OKB'nizin ve uçuş korkunuzun bir durumu kontrol edemediğinizde kendinizi endişeli hissetmenizle ilgili olduğunu söylüyordunuz. Sana uçmayı öğretsem nasıl olur? O zaman belki de uçaktayken kendini kontrol edemiyormuş gibi hissetmezsın."

Erin ceketini çıkarıp masanın arkasındaki sandalyeye astı ve ona döndü. "Bana nasıl uçulacağını öğretmek ister misin?"

"Eğer öğrenmek istersen. Dün gece eğitimlik konusunda şaka yapıyordum ama gerçekten nitelikli bir uçuş eğitmeniyim ve eğer yardımcı olacağını düşünüyorsan sana öğretmeyi çok isterim."

"Bu ihtimali hiç düşünmemiştim."

"Peki, düşün ve bana haber ver." Kollarını kızın beline doladı ve seksi bir sırıtışla ona baktı. Gözleri muziplikle parlıyordu. "Yapmam gereken birkaç iş daha var. Bu konuda bana yardım etmek ister misin?"

Ona gülümsedi. "Çok isterim."

CHAPTER 26

Erin ertesi sabah onun gitme vakti geldiğinde ağladı. Ağlamaktan gurur duymuyordu ama yardımcı olamadı.

"Beni öldürüyorsun," diye fısıldadı onu kendine yakın tutarken. Adam tamamen giyinmişti ve duş alıp tıraş olduktan sonra nefis kokuyordu. O ise yatakta hâlâ çıplaktı, unutamayacağı bir gecenin ardından darmadağınık ve sıkıntılıydı.

"Uçman konusunda endişeliyim. Fazla uyumamışsın."

"Ben iyi olacağım. Benim için endişelenme." "Bu benden nefes almamamı istemek gibi bir şey."

Yüzünü kavrayarak onu öptü. "Yakında görüşürüz."

Kadının duymak istediklerini söylemişti ama ikisi de birbirlerini bir daha görmelerinin uzun zaman alacağını biliyordu. Onun

işe geri döndüğünde programının yoğun olacağını ve bir süre daha tatlı, seksi, çalıntı geceler olmayacaktı.

"Eve döndüğünde bana haber verir misin?"

"İlk öğrenen sen olacaksın." Onu güçlü kollarıyla sardı ve uzun bir süre sarıldı.

Erin ona sarıldı, parfümünün hafif kokusunu içine çekerek hafızasına işledi.

"Bunu çözeceğiz. Sana söz veriyorum." "Genelde böyle ağlak biri değilimdir."

"Sorun değil," dedi bir damla gözyaşını öperek. "Bu beni Benim senden hoşlandığım kadar senin de benden hoşlanabileceğine dair umutlu hissediyorum."

"Hoşlanıyorum."

Gülümseyerek onu bırakmadan önce tekrar öptü, Onu, vücudunun sıcaklığını vücuduna bastırmadan bıraktı. Kapıya doğru yöneldiğinde, onu bir kez daha öpmek için geri döndü ve daha fazla gözyaşı çekecek kadar uzun süre kaldı. "Bu sefer gerçekten gitmeliyim."

"Bu sefer sana gerçekten izin vermeliyim."

"Bu kadar harika bir şey mi? İşe yaramak zorunda. Endişelenme, tamam mı?"

"Yapmamaya çalışacağım."

Kapı arkasından kapandığında Erin yastıklara yaslandı ve hüngür hüngür ağlamaya başladı. Bu Çılgın! Bir adam için ağlayan olgun bir kadındı! Ama o sıradan bir adam değildi. beklenmedik bir şekilde ve birden fazla şekilde dünyasını sarstı.

"Son dört ayın bir noktasında sana tamamen ve kesinlikle aşık olmuş gibiyim."

Neden ona benim de düştüğümü söylemedim?

Söylemeliydim.

söyledi. Erin elleriyle yüzünü kapattı ve umutsuzca dengesini yeniden kazanmaya çalıştı. Uzun bir acıma partisinden sonra kalktı, duş aldı ve pek çok değerli anı yarattıkları odadan çıktı.

O gün ve onu takip eden her gün, ailesine destek olma görevini yerine getirirken kalbi sızladı.

ve ne zaman sessiz bir an yakalasa köşesini yazıyordu.

Slim'le sık sık mesajlaşmasına, telefonlaşmasına ve FaceTime sohbetlerine rağmen, o sabah otel odasında başlayan ve bir süre devam eden halsizlikten kurtulamadı.

Ertesi hafta annesinin birden fazla kez neyin yanlış olduğunu sormasına neden oldu.

Tam olarak söyleyemiyordu. Ama nedense kendini bir akıntıya karşı mücadele ediyormuş gibi hissediyor, hayatı değiştiğine göre artık nereye ait olduğunu bulmaya çalışıyordu.

Ondan her şeyi isteyen yakışıklı, seksi, harika bir adam tarafından onarılamaz bir şekilde değiştirildi.

Bunu yapabilir miydi? Kalbini ona teslim edip, onu ezecek bir şey olmamasını umabilir miydi? daha önce ezildiği gibi tekrar mı ezilecekti? Erin, onu son görüşünden bir haftadan fazla bir süre sonra, gece yarısı yaşadığı bir aydınlanma anıyla, nihayet neden yapamadığını anlamıştı.

huzursuzluktan kurtulmak.

Çünkü muhtemelen kardeşini kaybettiğinden beri aldığı en büyük riski almanın eşiğindeydi ve bunun yanlış gidebileceği birçok yoldan duyduğu korku onu Kararsızlıktan felç olmuştu. Slim'in duygularında samimi olduğuna dair en ufak bir şüphesi yoktu.

Niyetleri. Ona bir kraliçe gibi davranacak iyi ve onurlu bir adamdı. Sorun o değildi. Kadındı.

Kalbinin, hayatının kontrolünü devredebilir miydi? onu mahvedebilecek güce sahip birine olan aşkını? Ya ona da bir şey olursa? Bir daha nasıl Böyle bir kayba ikinci kez katlanmak? Olmaz mıydı?

Bekar ve özgür kalmak, kaybetmeyi göze alabileceğinden fazlasını riske atmamak daha mı kolay ve güvenliydi?

Bunlar, adamın ondan atmasını istediği muazzam adımı atmak için ihtiyaç duyacağı cesareti bulmaya çalışırken geceleri onu uyutmayan sorulardı. Kadın Hayat ve trajedi onu değiştirmeden önce, bir zamanlar olduğu gibi olurdu. Slim'e koşardı.

Kolları ve kalbi olasılıklara sonuna kadar açıktı. Neşeyi kucaklayacak ve olabileceklerin korkusunu hiç düşünmeyecekti.

11 Eylül sonrası Erin sevdiklerinin güvenliği konusunda dikkatli, temkinli ve takıntılı olmayı öğrenmişti. Acaba onun Slim gibi kimseye hesap vermeden kendi işini yapmaya alışmış bir adamı takıntıları mı boğuyordu?

Günlerini ve gecelerini, ailesine destek olurken, Slim'le konuşurken ve bir sonraki hamlesini belirlemeye çalışırken düzenli olarak kendisini kontrol eden Gansett arkadaşlarıyla mesajlaşırken içinde alevlenen tartışmalardan dolayı bitkin ve bunalmış bir halde geçirdi.

Babası Slim'in ziyaretinden üç gün sonra hastaneden taburcu edilmişti ve evde fiziksel ve ruhsal tedavi görüyordu.

Hızla iyileşmeye devam ederken mesleki terapi gördü.

"Burada kalmana gerçekten gerek yok. Yapacak daha iyi işlerin var," dedi Tom ona. Slim Florida'ya döndükten on gün sonra, bir Cuma sabahı kahvaltıda.

"Size eşlik etmek için bir süre daha kalmamın sakıncası yok."

"Ya da bu gece bir uçağa atlayıp sürekli düşündüğün adamı görmeye gidebilirsin."

Erin babasına baktı, onun alışılmadık derecede açık sözlü ifadesi karşısında ağzı açık kalmıştı.

"Sürekli onu düşündüğünüzü inkar mı ediyorsunuz?"

Onun yoğun bakışları altında kıpırdamamaya çalıştı.

"Hayır."

Tom kendi tostunu yağlamakta zorlanıyordu ama Erin onun bunu kendi başına yapmak istediğini biliyordu, bu yüzden ona yardım etmekten kaçındı. "Bu konuda bir şeyler yapmalısın."

"Katılıyorum tatlım," dedi Mary Beth. "Sen hiç O gittiğinden beri kendindesin ve biz sadece senin mutlu olmanı istiyoruz. O seni mutlu ediyor."

Evet, kesinlikle öyle. Onu hayal bile edemeyeceği kadar mutlu ediyordu ve bu duyguya iki eliyle sarılıp asla bırakmamaktan başka bir şey istemiyordu. Ama ya... Hayır. Hayır. Hayır. Beyninin ona işkence ettiği düşüncelerin atlıkarıncasına katlanamıyordu daha fazla dayanamazdı. Bitmek bilmeyen tartışmalar yüzünden kendini kaybetmek üzereydi.

Kapı zili çaldı ve ona geçici bir erteleme verdi. "Ben bakarım." Ön kapıyı açtığında FedEx teslimatçısı mektup boyutunda bir paket uzattı ve bunun için imzala.

"İyi günler," dedi.

"Sana da teşekkürler." Etiketlin iade adresi kısmında Slim'in adını ve West Palm Beach'teki adresini gördüğünde kalbi mutlu bir sıçrama yaptı. Onun erkeksi el yazısını ilk kez görüyordu. Ortasında büyük bir yumru olan zarfı yırttı.

bir CD kutusu olduğu ortaya çıktı. Zarfın içinde ayrıca beyaz bir kâğıt ve ikinci bir mühürlü zarf daha vardı.

Notta şöyle yazıyordu: Sevgili Erin, CD'deki şarkıyı dinle ve sonra diğer zarfı aç. Sevgiler, Slim.

"Kapıda kim vardı, tatlım?" Mary Beth mutfaktan seslendi.

"Benim için FedEx. Hemen döneceğim." Babasının çalışma odasına koştu ve el yordamıyla CD'yi bilgisayarının sürücüsüne yerleştirdi. Erin şarkıyı tanıdı
Hemen ardından The Voice'un genç galibi Sawyer Fredericks'in hit single'ı "Please" geldi. Çok sevmiştii şovdaki performansını izledim ve şarkıya bayıldım
Kendisinden bunu dinlemesini isteyen adamın ışığında, bu onun için yepyeni bir anlam kazanmıştı.
sevdim.

O mükemmel şarkıyı dinlerken ağladı.
içinde bulundukları durumu ve ona duyduğu özlemi özetliyordu. Ve sonra ikinci zarfı açtı.

Bunu bir kez yaptınız; tekrar yapabilirsiniz; ve hiç kimse birinci sınıfta uçmaktan korkuyor; bu bir kural.
Arkadaşımın düğünü için Anguilla'da benimle birlikte olmanı çok isterim; LÜTFEN gel ve beni gelmiş geçmiş en mutlu adam yap.

Erin onun tatlı notunu okurken hem güldü hem ağladı ve zarfın içinde önümüzdeki Perşembe günü için Philadelphia'dan Anguilla'ya birinci sınıf bir bilet buldu.
Sözler, şarkı, şarkı
Noktalı virgüller, bilet, savunma... Tüm bunlar bir araya geldiğinde, ona karşı hissettiklerinin ışığında verdiği karar oldukça aptalca görünüyordu.

Telefonu bir mesajla çaldığında, cebinden çıkardı ve ondan geldiğini görünce şaşırmadı. Tabii ki

Paketi takip ediyordu ve tam olarak ne zaman teslim edildiğini biliyordu.

Şey...

Noktalı virgüllerle mahvettin ;-)

Noktalı virgül bitmemiş düşünceler içindir; biz bitmemişiz; bu örnekte uygun olduğunu düşündüm; ben

Başladığımız işi bitirmeye gelersen, seni bir daha asla aşılamayacağıma söz veriyorum...

Harikasınız. Bunun için teşekkür ederim.

Sawyer'ın dizlerinin üzerine çöktüğünü söylediği kısmı biliyor musun? Şu anda o benim. Oh, ve senin ağzını öpmek için doğduğunu söylediği yer? O da benim.

Beni ağlattın. Amacın bu muydu?

Bu bir evet mi?!!!! Ünlem işaretlerinin coşkulu kullanımına dikkat edin!!!

Gülerek telefonunu elinde tuttu, ekrana baktı, korkularını ortaya koymanın eşiğinde durdu ve on beş uzun, işkenceli yıl boyunca hiçbir şeyi istemediği kadar çok istediği şeye tutundu.

Tek bir kelime mesaj attı: Evet. Ve sadece bu kadar basit, tedirginlik bulutu kalktı ve baş döndürücü, nefessiz beklenti

geri geldi. Perşembe gününe kadar nasıl hayatta kalacaktı?

OWEN ANNESİNİ, Charlie'yi, Katie'yi ve Shane'i

Laura ile birlikte hazırladıkları akşam yemeği için.

Babasının anlattıklarını sindirmesi birkaç gününü almıştı.

ve şimdi bunu önce annesi ve Katie'yle, sonra da diğer kardeşleriyle paylaşmaya hazırды.

Laura Holden'a pijamalarını giydirirken o da sıfırdan yaptıkları marinarayı karıştırdı. Bu aktivite onu meşgul tutmaya ve misafirlerine anlatması gerekenlerden çok yemeğe odaklanmasına yardımcı olmuştu.

Laura, Holden yatak odasından mutfağa doğru yürürken onun elini tuttu.

"Koca oğlumun yetişkin bir adam gibi yürümesine bakın," dedi Owen, onu kucaklayıp boynuna öpücükler kondurarak. Çok sevdikleri göbek kahkahasıyla sonuçlandı.

"Dadadada."

Owen gözlerini kapadı ve taptığı çocuğun tatlı bebek kokusunu içine çekti.

Geçmişi geride bırakıp tamamen Laura'yla birlikte kuracakları aileye odaklanabilmek için bir adım attı.

Laura, "Onlar gelmeden önce onu yatırmam gerek, yoksa asla yatamayacak," dedi.

Holden ğleden sonrayı Shane Amca ve Katie Teyze ile geirmişi ve küçük yumruklarıyla gözlerini ovuşturuyordu.

"Onu içeri alacağım." Artık bebekler doğana kadar Holden'ı kucağına almayı bırakması gerekecekti. Owen onu battaniyesiyle birlikte beşiğine yerleştirdi. hemen tekmeledi. Owen gülerek tekrar üzerini örttü ve Holden tekmeyi bastı. "Anne, biri yaramazlık yapıyor."

"Holden, baban yaramazlık mı yapıyor?"

"Gagagaga Dadada."

"Biliyordum." Laura onu yeniden yerleştirdi, cep telefonunu açtı

dikkatini battaniyeden ayırdı ve parmaklarını

uyumaya bırakmadan önce bebeğin tüylü saçlarını bir kez daha taradı.

"Annem bu konuda çok iyi," diye fısıldadı Owen yatak odasının kapısından dışarı.

"Babam yatmadan önce onu gaza getirmekte çok iyi, üç kişi olduklarında bu o kadar da komik olmayacak."

Owen kaşlarını ona doğru salladı. "Babam annemin onu azarlamasına bayılıyor."

Laura ona gülümseyerek yanağını avuçladı ve başparmağıyla onu okşadı. "İyi görünüyorsun."

"Kendimi iyi hissediyorum, bu işi bitirmeye ve yolculuk için hazırlanmaya hazırım."

"Zorlaşırsa hemen yanında olacağım."

"Beni bu durumdan kurtaran tek şey bu. son kriz." Alnını onunkine yaslamak için indirdi. "Şimdiye kadar ailevi sorunlarımdan bıkmış olmalısın."

"Hiç de değil. Seninle evli olmak için ödenmesi gereken küçük bir bedel."

"Teşekkür ederim, bebeğim."

Kapının hafifçe çalınması misafirlerinin geldiğini gösteriyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu.

"Hadi yapalım şu işi." Annesini, Charlie'yi, Katie'yi ve Shane'i kabul etmeye gitti, fısıltıyla konuşuyorlardı çünkü biliyorlardı

Holden daha yeni yatmıştı ve onları duyarsa yaygara koparırdı. Akşam yemeği boyunca sessiz kaldılar, ardından Laura Holden'ı kontrol etti ve konuşmanın güvenli olduğunu söyledi Normalde.

"Bu güzel yemek için teşekkür ederim," dedi Sarah şarap kadehini yeniden doldururken. Bugünlerde onda öyle bir dinginlik vardı ki

ve Owen yakında sevdiği adamla evlenmekte özgür olacağını ona bildirmek için sabırsızlanıyordu.

"Bir şey değil." Elini uzatan ve masanın altından hafifçe sıkkan Laura'ya baktı, Bir sonraki adımı atması için onu güçlendiriyordu. "Yani bu gece bir araya gelmek istememin akşam yemeğinden başka bir nedeni vardı."

"Şey," dedi Katie, "bize hamile olduğunu söylemeyeceğini biliyoruz."

Kahkahaları Owen'ın son sinirlerini de dağıttı. "Çok komik. Aslında sana babamdan haber aldığımı söylemek istiyordum."

Açıklamasını şaşkın bir sessizlik karşıladı. Owen onlara Mark'la yaptığı olağanüstü konuşmayı anlatmaya devam etti. O konuşurken Sarah elini kalbine götürdü ve Charlie de kolunu ona doladı. Shane sandalyesini onunkine yaklaştıırken Katie kasvetli bir şekilde uzaktaki duvara baktı. Mark Lawry'nin aile üyeleri üzerindeki etkisi böyleydi.

"Saçmalıyor," dedi Katie şiddetle. "Dünyada yapayalnız olduğunu fark etti ve bu konuda yaptığı şey de bu."

"Hiç sanmıyorum kardeşim," dedi Owen, onun fikrini bildiği için. kendisi ve diğerleri için önemli olacağını düşündü. "Bence gerçek bu. Onu duyabilseydiniz... Hiç olmadığı kadar farklıydı.

benimle birlikte oldu. Hâlâ huysuz ve otoriter ama pişman da. Eşlerimize ve çocuklarımıza karşı böyle hissederek benim ve çocukların yardım alması konusunda söyledikleri... bana gerçek bir ebeveyn endişesi gibi geldi."

Katie kollarını kavuşturmuş, yüzü asık bir ifadeye bürünmüştü.

Owen'a hemen gelmeyebileceğini söyleyen bir ifade. Sorun değildi. Owen'ın ona yaklaşması birkaç gününü almıştı.

Aklını toparladı. Dikkatini onunkine çevirdi

Annesi, Owen'ın babasının hikâyesini dinledikten sonra hissettiği kadar şaşkın görünüyordu.

"Hep merak etmişimdir," dedi Sarah usulca, "bir çocuk nasıl böyle bir adam olur. Çocukluğu hakkında hiç konuşmazdı. Cenazeden sonra babasından bir daha hiç bahsetmedik."

"Sana ilk kez vurduğunu söyledi," dedi Owen.

Eliyle sol yanağını kapattı. "Evet. Babası o şekilde öldüğü için üzüldüğümü söyledim, o da yüzüme bir tokat attı ve babasının

Tam olarak ait olduğu yerde, şeytanla birlikte cehennemdeydi ve o orospu çocuğunun adını bir daha asla anmayacaktım. Asla da söylemedim."

Onun yanında, Owen Charlie'nin duygularıyla boğuştuğunu fark etti. Kocasından tarafından uğradığı kötü muameleyi duymak onun için çok zordu.

"Boşanma evrakları her an Dan Torrington'ın masasına konabilir," dedi Owen, işin zor kısmı geride kaldığına göre iyi haberi paylaşarak.

"Ne?" Sarah gözlerini kocaman açarak sordu.

"Bana, eğer telefonuna cevap verirsem, boşanmanı sağlayacağını söyledi. Onunla konuştuğum gün boşanma evraklarını imzalayıp postalayacağına söz verdi, yani yakında elinize geçecek."

"Oh, Owen," dedi Sarah her şeyi bir araya getirirken. "Aramasını kabul edersen belgeleri imzalayacağını söyleyerek seni ikna mı etti?"

"Bunun bir önemi yok."

"Evet, öyle! Bunun önemli olmadığını nasıl söylersin?"

"Çünkü öyle değil. Artık değil. İstedğin şeyi elde ediyorsun ve hepimiz biraz olsun rahatlayacağız."

"Sana ne pahasına?" diye sordu annesi ağlamaklı bir sesle. "Ben iyiyim anne. Yemin ederim. Ben iyiyim. Laura'ya sor."

Karısı başıyla onayladı. "O, bir adam için atılmıştı İlk başlarda döngü içindeydi ve geri kalanınıza söylemek konusunda endişeliydi ama şimdi iyi."

Sarah sandalyesinde arkasına yaslandı, olayların bu şekilde gelişmesi karşısında afallamış görünüyordu.

"Evrakları imzaladı."

Owen ona gülümsedi. "Evrakları imzaladı."

Sarah aynı anda hem gülmeye hem de ağlamaya başladı.

Charlie onu kollarının arasına aldı, çocuklarının ve eşlerinin önünde dudaklarından öptü.

Katie bile Charlie'nin nadiren kontrolünü kaybetmesine gülümsedi. Shane'e yaslandı, duyduklarını sindirmek için birkaç dakikası olduğu için ifadesi daha yumuşaktı.

"Evlenebiliriz," dedi Charlie sert bir fısıltıyla.

"Evlenebiliriz," diye cevap verdi Sarah, gözlerini

Charlie'nin gözlerine dikerek.

çelik mavisi gözler.

Owen gözlerini silen Laura'ya baktı. Sevgi ve rahatlama dolu bir gülümsemeyi paylaştılar ve artık geçmiş sonsuza dek ait olduğu yerde olduğu için geleceğe dair iyimserlik duyuyorlardı.

CHAPTER 27

Pazar gecesi, Big Mac McCarthy ailesini bir toplantıya çağırarak son planlarını gözden geçirdi. sabah Anguilla gezisi. Çocukları, onların aileleri, kardeşleri, yeğenleri ve yeğenleri adına gezinin her ayrıntısını planlamaktan büyük keyif almıştı. Artık tüm çocuklar büyüdüğüne, aileleri ve kendi hayatları olduğuna göre böyle bir fırsat ne sıklıkla karşısına çıkabilirdi ki? Big Mac her şeyin onlar için mükemmel olmasını istiyordu, özellikle de kutlamaya nişanlısı olmadan gelen Evan için.

"Grace nerede?" Big Mac, son bir haftadır büyük gün için geri sayarken kulaktan kulağa gülümseyen oğluna sordu.

"İşe geç kalacak ama burada olacak. Bugün bir süreliğine eczanedeki son günü ve her şeyi Fiona'ya devrediyor."

Big Mac dördüncü oğlunu kucaklayarak, "İkinizin dört gözle beklediği çok şey var," dedi.

Evan sarılmaya karşılık verdi. "Evet, öyle."

"Seni seviyorum oğlum. Sen ve Grace'le gurur duyuyorum ve ikinizin evlendiğini görmek için sabırsızlanıyorum."

"Ben de sabırsızlanıyorum ve herkesi oraya getirmek için yaptığınız her şey için teşekkür ederim."

"Benim için bir zevkti."

Linda gelip Evan'ı kucaklayarak, öperek ve minnetle kabul ettiği bir birayla karşıladı.

"Teşekkürler anne."

Onun yüzünü okşadı. "Son bir kez, damadın annesi. Sabırsızlanıyorum."

"Ben de hazırım. Çok hazırım."

"Çünkü her şeyi doğru anladın."

"Kesinlikle öyle yaptım."

"Grace'e ailemize resmen hoş geldin demek için sabırsızlanıyoruz." Evan duygularıyla savaşıırken derin bir nefes aldı.

"Yarın ayrılacağımıza inanamıyorum. Uzun zamandır bekliyordum."

Diğerleri de dalga dalga gelmeye başladılar: Joe, Janey ve PJ, Mac, Maddie, Thomas ve Hailey, Stephanie ve Grant, Ned ve Francine, Tiffany, Blaine ve Ashleigh, Kevin'in davetini kabul etmeye karar veren Kevin ve Chelsea, Riley, Finn, Shane ve Katie, Owen, Laura ve Holden, Mallory, Frank ve Betsy ve son olarak, Adam'ın ona sürpriz yaptığı balayı gezisinden hâlâ bronzlaşmış olan Adam ve Abby.

"Çetenin hepsi burada olduğuna göre," dedi Big Mac, belediye meclisi toplantılarında yaptığı gibi toplantıyı düzene sokarak, "programın üzerinden geçelim."

"Grace nerede?" Stephanie, diğerleriyle birlikte Mario's'tan aldıkları pizzayı mideye indirirken sordu.

Evan ön kapıya bakarak, "Burada olacak," dedi. "Her an gelebilir."

"Joseph," dedi Big Mac damadına, "feribot biletleri sende."

"Evet, efendim." Joe herkese bilet dağıtmak için bir gösteri yaptı.

"Biletteki saatin sıfır sekiz yüz olduğunu göreceksiniz," dedi Big Mac sert bir sesle.

Mac, "Tatil gününde sabahın köründe kırım çatladı," dedi.

"Kırını kaldırıp rıhtıma zamanında varsan iyi edersin, yoksa," dedi Big Mac.

"Babam ne zaman bir eğitim çavuşuna dönüştü?" Mac ağzı pizza doluyken sordu.

"Bir kez olsun sessiz ol ve dinle," dedi Big Mac, Diğerlerinden kahkaha sesleri yükselirken büyük oğlu kaşlarını çatı.

"Point Judith'teki feribot iskelesinde bizi bir otobüs karşılayacak ve Boston'daki Logan Havaalanı'na götürecek, orada size uçak biletleriniz verilecek," diye devam etti Big Mac.

"Onları bize emanet etmez," diye yorumladı Ned kahkahalar eşliğinde.

"Doğru söyledin," dedi Big Mac. "Boston'dan Charlotte ve San Juan üzerinden aktarma yaparak yerel saatle saat altıda Anguilla'ya varacağız. Tesisin servisleri tarafından karşılanacağız ve ardından sahil kenarındaki konaklama."

"Aman Tanrım," dedi Tiffany.

"Sabırsızlanıyorum." "Çıldırmak kötü bir kelime anne," dedi Ashleigh. "Biliyorum bebeğim, ama bu durumda buna izin var."

"Annen çıplak erkek-çıplak kız oynamak istiyor. Blaine," dedi Mac ve kayınbiraderinin ters ters bakmasına neden oldu.

"Evet, biliyorum," diye cevap veren Tiffany diğerlerini histerik bir hale soktu.

Ashleigh, "Artık bu oyunu oynamamıza izin verilmediğini sanıyordum," diyerek bir kahkaha daha attı.

Tiffany, kendisine benzeyen sevimli kızına "Sen değilsin," dedi. "Ama anne ve babaların buna izni var."

Thomas, "Annem ve babam bu oyunu çok oynar," dedi. "Ben de gördüm."

Maddie'nin gözleri büyüdü ve yuvarlaklaştı. Mac gülmekten kendini kaybederken eliyle oğlunun ağzını kapattı. "Aman Tanrım. Cehennem."

Toplantı bundan sonra kaosa sürüklendi ama Big Mac buna aldırmadı. Onlara bilmeleri gerekenleri söylemişti ve sorunsuz bir yolculuk için her şey hazırды. bir adadan diğerine.

Karısı kolunu onun beline doladı. "Aferin aşkım. Seyahat acentesi olmayı özlemişsin."

"Ah, teşekkürler, ama sadece bu deli tayfası için olduğu için eğlenceliydi."

"Şimdiye kadarki en iyi zaman olacak."

O da aynı fikirdeydi. Şu anda endişelendiği tek şey hava durumuydu. Bunun dışında her şeyi planlayabilirsin.

EVAN, Owen'ın mutfağa gittiğini ve geri dönmediğini fark etti, bu yüzden diğerleri Maddie'yi Thomas'ın komik yorumu hakkında eğlendirirken, Evan en iyi arkadaşının nesi olduğunu görmeye gitti.

Owen pencereden dışarı, karanlığa baktı, kollarını lavabonun iki yanına dayamıştı.

"N'aber, O?" Evan babasının iki birasını içerek kendine yardım etti. Birini kendisi için, diğerini de arkadaşı için açtı.

"Teşekkürler." Owen birayı Evan'dan aldı ve onun için alışılmadık bir şekilde bir yudumda yarısını içti.

"Bir sorun mu var?"

"Yok, her şey yolunda. Sen nasılsın? Buna hazır mısın?"

"Bir yıldır hazırdım. Hiç gelmeyecek sandım."

"Bu bir patlama olacak."

"Bunu size daha önce yüzlerce kez söylediğimi biliyorum ama gelmenize çok ama çok sevindim. Siz olmadan aynı olmazdı çocuklar."

"Evet." Owen yere baktı, geniş omuzları içe doğru kıvrılmıştı, bu duruş Evan'a Owen'ın babasının duruşmasından önceki korkunç haftaları hatırlattı.

"Aklında ne var? Sakın bir şey yok deme. Seni bundan daha iyi tanıyorum."

Evan'ın açık sözlülüğü karşısında şaşırmış görünen Owen, Laura'nın Stephanie ve Abby ile sohbet ettiği diğer odaya bakmadan önce ona baktı. "O gitmemeliyiz. Doğum tarihi çok yakın ama evde kalmamız gerektiğini söylediğimde beni duymuyor."

"Oh."

"Evet, yapmak istediğim son şey endişelerimi senin iyi vakit geçirmene engel olmaktı. Bu yüzden bu konu hakkında konuşmak istemedim."

"Dostum, hadi ama, bunu geçmedik mi? Senin endişelerin benim endişelerim. Biz böyle takılıyoruz."

"Bazen düşünüyorum da..." "Ne?"

"Senin sığınağın olmasaydı ailemin kâbusundan asla kurtulamazdım."

Evan elini kalbinin üzerine koydu. "Benim ailem senin ailen ve biz sana, Laura'ya ve o bebeklere göz kulak olacağız. Mallory ve Katie bizimle olacak, ikisi de deneyimli hemşireler. Herhangi bir sorun olduğunda hemen yanınızda olacaklar."

"Yani yedi aylık hamile karımın böyle bir seyahate çıkmasına izin vererek aptalca bir risk aldığımı düşünmüyor musunuz?"

"Tabii ki böyle düşünmüyorum ve kimse de düşünmeyecek."

Ayrıca, hepimiz Laura'nın tam olarak ne isterse onu yaptığını biliyoruz ve hiç kimse, sadık kocası bile, kafasına koyduğu bir şeyden onu vazgeçiremez."

Owen güldü. "Evet, bu onu çiviledi."

Evan sırtarak, "Onunla geçmişimiz çok eskiye dayanıyor," dedi. "Hem de çok eskiye."

"Evet. Kendisini ya da o bebekleri tehlikeye atmayacağından hiç şüphem yok. David gidebileceğini söyledi. Victoria gidebileceğini söyledi. Ve başlangıçta aylarca o kadar hasta olduktan sonra seyahat edebilecek kadar iyi hissetmesi ne kadar harika değil mi?"

"Oldukça harika," dedi Owen, karısının diğer kadınlarla konuşmasını ve gülmesini izlerken ifadesi yumuşadı. "Peki müstakbel gelinin bu gece nerede?"

"Bu iyi bir soru." Evan telefonunu geri çekerken, Onu aramaya niyetlenirken, ön kapı soğuk bir rüzgarla açıldı.

Grace geldiğinde havaya. Ona biraz para ayırdığından emin olmuştu.

pizza ve uzun bir iş gününün ardından ihtiyaç duyacağı bir kadeh chardonnay. Ancak kapıdan içeri girer girmez bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı. Onu o kadar iyi tanıyordu ki, hiç kimseyi tanımadığı kadar iyi tanıyordu ve sıkıntısı aşikârdı.

"Sorun nedir?"

Adam ceketini alırken, kız gözlerini kırpıştırarak ona baktı.

Sanki ağlamamak için çabalıyormuş gibi hızla. Onun da kendisine en az kendisi kadar bağlı olduğundan hiç kuşkusu olmamasına rağmen, kızın bir şeyler yaşıyor olabileceği ihtimali karşısında kalbi durdu.

soğuk ayaklar. "Ben... Um... Ailem. Onlar gelmiyor." "Ne?"

"Yolculuğun onlar için çok fazla olduğunu, bana söylemenin bir yolunu bulmaya çalıştıklarını söylediler..." Evan'ın yakında kayınvalidesi olacak bu insanları öldürmek istemesine neden olan kalbi kırık hıçkırıklara boğuldu.

Hiçbir şey yapmamışlardı ama

Sevgili Grace'i tanıdığından beri onu irili ufaklı şekillerde incitmişti ve artık canına tak etmişti.

Kollarını onun etrafına doladı ve onu Annesinin "misafirler" için ayırdığı resmi oturma odasında, diğerlerinin görüş alanından uzakta. "Çok üzgünüm tatlım. Sana bunu yapmalarından nefret ediyorum, özellikle de bu kadar geç bir zamanda."

"Yaptıkları şey bu," dedi hıçkırıklar içinde. "Ne zaman gerçekten mutlu olsam, bunu mahvetmenin bir yolunu buluyorlar."

"Bundan sonra seni ve bizi çok az görecek ve duyacaklar. Artık sana zarar vermelerine izin vermeyeceğim."

"Babam orada olmazsa beni kim verecek?" Evan'ın kalbi, tamamen ona ait olan kalp,

tam ortadan ikiye bölündü. "Babam yapacak. Biliyorsun o

seviyorum."

"Bana kendi babamdan bile daha iyi davranıyor."

"O seni seviyor. Hepimiz seviyoruz. Artık senin ailen biziz. Biz, kardeşlerin ve tüm arkadaşların. Etrafın Senin için her şeyi yapabilecek insanlar. Kardeşlerin seni ele verirdi, değil mi?"

"Muhtemelen, ama çok garip ve rahatsız olurlar. Sanırım babanla olmayı tercih ederim."

"İstediğin kişiyi alabilirsin ve babam bunu yapmaktan memnuniyet duyacaktır."

Çünkü onu çok yakın tutuyordu, onun omurgası sertleşti ve her zamanki metaneti geri geldi. "Herkes heyecanlıyken bu halde geldiğim için üzgünüm."

"Özür dileme. Ne benden ne de başkasından. Elbette üzgünsün ve bunun için iyi bir sebebin var, ama onların uzun zamandır dört gözle beklediğimiz bu muhteşem haftayı mahvetti."

"Bunu benim için mahvetmelerine izin vermeyeceğim. Hayatta olmaz."

"İşte benim kızım. Kardeşlerin hala orada olacak, değil mi?" "Evet, kaçırmazlar ama benim için bu kadar. Ailem. Bana bunu yapmalarına izin vermeye devam edemem." "Hayır, yapamazsın ve bunu söylediğini duyduğuma sevindim."

"Bir süredir onlarla ilişkiyi kesmemi istediğin için mi?" diye sordu gülümseyerek dudaklarını gölgeliyor.

"Öyle bir şey, ama bunu asla söylemezdim. Oraya kendi başına gitmek zorundaydın."

"Pekala, beni orada say."

Evan, kızın yüzünü ellerinin arasına aldı ve yanaklarından öptü, gözyaşlarını sildi, sonra da dikkatini onun tatlı dudaklarına verdi. "Bana odaklan. Ben senin ailenim ve bir daha asla kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğim."

"Sensiz kaybolurdum, Evan. Sana ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemezsin."

"Evet, istiyorum, çünkü benim de sana ihtiyacım var." Onu tekrar öptü, bu sefer daha dikkatlice, bir boğaz temizlemesi onları bölmeden önce.

"Erken balayınızı böldüğüm için özür dilerim," dedi Big Mac. "Sadece ikinizin de iyi olduğundan emin olmak istedim. Birisi dedi ki Grace üzgün görünüyordu." Kızın gözyaşlarıyla kaplı yüzüne odaklandı, kaşları dehşetle çatıldı.

Evan'ın babasının en sevdiği yanı da buydu; ister biyolojik çocukları ister arkadaşları olsun, hepsiyle ilgilenirdi.

"Seni kim ağlattı ve onu nasıl öldürebilirim?" Koca Mac sordu. "Teklifim oğlumu da içeriyor, eğer merak ediyorum."

Grace'in yüzü kocaman, parlak bir gülümsemeye aydınlandı. Babasının insanlar, özellikle de onu sevenler üzerinde böyle bir etkisi vardı. "Oğlunuz gelmiş geçmiş en harika adam ve beni sadece gülmekten ağlatıyor."

"O zaman düğün haftasında gelinimin güzel yüzündeki gözyaşları için kimi görmem gerekiyor?"

"Grace'in ailesi bugün ona düğüne gelemeyeceklerini bildirdi." Evan onu kelimeleri tekrar söyleme zahmetinden kurtardı.

Babasının yüzü şoktan donuklaştı. "Onlar... Şey... Üzgünüm tatlım."

"Grace onu kimin ele verebileceği konusunda endişeliydi ve ben de-"

"Yapacağım," dedi Big Mac şiddetle. "Yapacağım ve bu benim için bir onur olacak."

Grace tekrar ağlamaya başladı ama bunlar mutluluk gözyaşlarıydı. Evan artık aradaki farkı biliyordu. Onu serbest bıraktı, böylece kendisini güçlü kollarıyla saran babasına sarılabildi.

İri yarı babasının yanında çok küçük ve kırılgan görünüyordu ve onları birlikte görmek Evan'ın gözlerini yaşarttı.

"Her şey yoluna girecek tatlım," dedi Big Mac, Grace'in sırtında küçük daireler çizerek. "Bundan emin olacağım, Evan da öyle."

"Bunu daha önce hiç söylememiştim ama bilmelisiniz ki... Hepinizi çok seviyorum. Aileniz... Benim ailem olacağınız için çok mutluyum."

"Çok haklısın, sen bizim ailemizsin." Big Mac elini kaldırarak Evan'ı kucaklarına davet etti. "Yarın, Anguilla'ya gidiyoruz ve ikinizi şimdiye kadar gördüğünüz en güzel düğünle evlendireceğiz. Ondan sonra, sen ve Evan güzel bir hayat. Ve bu sadece böyle olacak, beni duyuyor musun?"

"Seni anlıyorum," dedi Grace iç çekerek.

Evan da öyle, çünkü babası öyle diyorsa, ona inanırdı. Big Mac McCarthy nadiren herhangi bir konuda yanılırdı.

CHAPTER 28

Anguilla'daki üçüncü gecelerinde, erkekler ve kızlar Gelin ve damadın bekarlığa veda partileri için ayrı yollara saptılar.

Evan'ın kardeşleri tatil köyü arazisindeki bir İngiliz pub'ını devraldı ve partiden birkaç saat sonra bira akmaya başladı.

"Hanımlar ne yapıyor?" Alex, Dan Torrington'ın toplantıya katkıda bulunduğu purolardan birini tütürürken sordu.

"Kaplıcayla ilgili bir şey." Mac burnunu kaldırdı. "Nasıl parti yapılacağını gerçekten biliyorlar."

Evan, "Kaplıca tedavisi görüyorlar, sonra da Japon et lokantasına yemeğe gidiyorlar," dedi. "Muhtemelen şu anda akşam yemeğini bitirmişlerdir."

"Ohhh," dedi Adam. "Ne kadar vahşi."

"Tiffany gecenin planlanmasına yardım etti," dedi Blaine, "yani karım işin içindeyken her şey olabilir."

"Bu doğru," dedi Mac. "Tatlı karımın üzerinde korkunç bir etkisi var."

"Her neyse!" Blaine dedi ki. "Jenny'nin bekarlığa veda partisi için striptizci tuttuklarını söylemek kimin fikriydi?"

"Maddie'nin," dedi çocuklar hep bir ağızdan.

Mac kıvrandı. "Bu sevgili karımın nadiren yaptığı bir hataydı. Sağlam bir disiplin cezası aldı ve bir daha olmayacak."

"Bunu söylediğini ona söylemek için sabırsızlanıyorum," dedi Joe gülerek ve Grant'in yumruğunu sıkarak.

Mac, "Ona söylemesen daha iyi olur," diyerek diğerlerini histeri krizine soktu.

"Sadece birkaç haftadır evliyim," dedi Paul, "ama ben bile senin geleceğinde sorun olacağını tahmin edebiliyorum, Mac."

"Hayır." Mac elini sallayarak puro küllerinin uçuşmasına neden oldu. "Mac McCarthy'nin mihrabında ibadet ediyor."

Shane, Mac'e başını sallarken sırtarak, "Gittikçe daha iyi oluyor," dedi.

"Evlat, sana ne yapman gerektiğini söylemek bana düşmez ama yerinde olsaydım ona bir çorap sokardım," dedi Big Mac, ulumalar eşliğinde.

"Asla bir çorap bile sokmaz," dedi Frank. "Hayatı boyunca böyleydi."

"Üzücü ama gerçek," dedi Kevin.

Slim, Mac'in maskaralıklarına gülerek ve Dan'in getirdiği kaliteli purolardan birinin tadını çıkararak her şeyi içine çekti. Bu genellikle

Bir geceyi geçirmenin en sevdiği yollarından biri - en iyi arkadaşlarıyla, sulu biftekler, iyi votka ve kaliteli purolar, gülmek ve saçmalamak. Ancak bu gece rahatlayamadı ya da partinin tadını tam olarak çıkaramadı çünkü biri kayıptı.

Erin yarın burada olacaktı ama bu ona bir ömür gibi geliyordu. Oraya ancak o öğleden sonra, bekârlığa veda

partisi için zamanında varabilmişti.

ertesi gün gelmesini istemişti. O geldikten sonra herhangi bir nedenle onu bırakmak istemeyeceğini biliyordu ve Evan'ın partisini kaçıramazdım.

Yani kaderinde bir geceyi daha yalnız geçirmek vardı ve onu beklemekten aklını kaçırmıştı. Davetine evet dediği andan itibaren zaman onun için işkenceye dönüşecek kadar yavaşlamıştı. Her dakika bir saat gibi geliyordu, her gün bir yıl gibi. Palm Beach'ten Anguilla tam bir işkenceydi. Ama oraya vardığında McCarthy ailesini çok neşeli bulmuştu ve onların heyecanına kapılmaktan başka bir şey yapması mümkün değildi.

Finn McCarthy bekârlığa veda partisine geç katılmış, tüm gün süren bir tüplü dalış gezisine katılmış ve hava karardıktan sonra geri dönmüştü. Arkadaşlarının ve ailesinin arasına çekildi, kendisine bir bira ve bir tabak yemek verildi.

"Buraya gelirken hanımlara rastladım," dedi ısırmalar arasında.

"Nereye gidiyorlardı?" Luke sordu. "Size söylemeye neredeyse korkuyorum çocuklar."

Blaine en sert polis sesiyle, "Şimdi yapsan iyi olur," dedi.

"Sahilde çıplak yüzmekten bahsediliyordu."

Gürültülü grup sessizliğe büründü.

Blaine masadan kalkıp sahile doğru ilerlerken,

"Cehennem gibi," dedi.

"Bekle! Blaine, bekle!" Mac arkasından seslendi. "Bu bizim

bir şans."

Blaine durdu, arkasına döndü, elleri kalçalarında, açıkça öfkeleniyordu. "Ne için?"

"İntikam," dedi Mac, tek kelimeyi dramatik bir yetenekle söyleyerek. "Buraya gel ve bir plan yapalım."

Finn tüm dikkatini bifteğe vererek, "Uh-oh," dedi. "Söylediğim bir şey yüzünden mi?"

Kevin kıkırdayarak, "Yangına körükle gittin evlat," dedi. Slim eğlenerek arkasına yaslandı, erkeklerin kadınlarına karşı kurdukları komploları dinledi ve Bunun yanlış gidebileceği birçok yol vardı. Bekâr bir erkek olarak, sesini yükseltip planlarını yeniden gözden geçirmelerini önerecek bir yeri olmadığını düşünüyordu. Bu konuda ne biliyordu ki?

Evli ya da nişanlı olmak ya da bu konuda kararlı olmak? Bu durumu çok yakında değiştirmeyi umuyordu ama bu arada, nasıl sonuçlanacağını görmek için görevlerine eşlik etmekten kendini alamıyordu.

Kadınların çılgınlıklarının, gülüşmelerinin ve su sıçratmalarının bir mil öteden duyulabildiği sahile gizlice indiler. için büyük bir çoğunluğunun hamile ve ayık olduğunu ve çok iyi vakit geçirdiklerini söylüyorlar. Dolunay sayesinde Beyaz kumların üzerinde parıldarken, kumsalda bırakılmış giysi yığınlarını kolayca seçebiliyorlardı.

"İşte," diye fısıldadı Mac, giysileri göstererek. "Hadi gidelim."

"Çocuklar," dedi Big Mac, "size söylemek zorundayım... Bu iyi bitecek."

"Hadi ama baba," dedi Grant. "Bu histerik olacak ve bize yaptıkları pisliklerden sonra bunu hak ediyorlar."

Grant'in teslimiyeti Slim'i şaşırttı, çünkü ağabeyinden çok daha olgun davranma eğilimindeydi. Slim'in Mac için söylemesi gereken bir şey vardı, o da bir asker olarak

Komutan. Başkalarının da kendisini takip etmesini sağlamakta çok başarılıydı. Onlar kadınların giysilerini toplamak için sahile inerken, Slim Big Mac, Frank, Kevin ve Ned'le, diğer bir deyişle bu gruptaki gerçek yetişkinlerle birlikte geride kaldı.

"Bir avuç aptal," diye mırıldandı Ned.

"Ah, evet," dedi Big Mac, "ama onlar benim aptallarım. Linda, Betsy, Francine ve Chelsea'nin bebek bakıcılığı yapmayı teklif etmelerine sevindim.

Bu gece kızlar dışarı çıkabilsin diye. Kendimi bu durumdan kurtarmanın bir parçası olmak istemem."

"Bunu biliyorsun kardeşim," dedi Frank.

Kevin açıkça, "Chelsea beni öldürür," dedi.

Çocuklar gülerек ve yüksek sesle fısıldayarak geri döndüler; kollarında elbiseler, külotlar, sütyenler ve sandaletler vardı ve bunları kumun üzerine yığdılar.

"Bunu bir keresinde Abby'ye yapmıştım," diye fısıldadı Adam. "Beni öldüreceğini sandım."

Frank, "Bu kez kesinlikle öyle olacak," dedi.

"Katie'nin çıplak yüzdüğüne inanamıyorum," dedi Shane. "Duşta çıplak olmaktan hoşlanmıyor."

"Dostum!" Owen diğerlerini sessiz bir histeri krizine soktu. "Bahsettiğin kişi benim kız kardeşim."

"Üzgünüm," dedi Shane

kıkırdayarak. "Hayır, değilsin."

Mac başparmağıyla Joe'yu işaret ederek, "Acını anlıyorum," dedi.

"Ben sadece doğruyu söylüyorum," dedi Joe, "ve kız kardeşin çok ateşli bir anne."

"Joseph," dedi Big Mac. "Bitir şunu. Şimdi."

"Onun kıymetli prensesi hakkında konuşuyorsun," dedi Frank, Joe'nun sırtını sıvazlayarak. "Onunla yattığını ima etmek idam mangası tarafından infaz edilme sebebidir."

"Haklısın, öyle," diye homurdandı Big Mac. "Peki şimdi ne olacak?" Slim beynine sordu. "Şimdi fark etmelerini bekleyeceğiz," dedi Mac.

Bayanlar, işlerini bitirmek için acele etmiyorlardı. Gece macerası, su sıçraması ve çığlıklar on beş dakika daha devam etti.

"İşemem lazım," dedi Grant. "Benim de," diye yanıtladı Alex.

Onlar en yakındaki erkekler tuvaletini bulmak için ayrılırken, diğerleri beklediler, beklediler ve beklediler, o kadar uzun süre beklediler ki sanki kadınlar onlara işkence ettiklerini biliyorlardı.

Sürüncemede bırakarak. Daha sonra bunu bilmeden yaptıklarını duyduklarında çok heyecanlanacaklardı.

"Kara bunun için beni öldürecek," dedi Dan. Paul sırtarak, "Ama gitmek için ne güzel bir yol," dedi.

"Onları kurtaracağız, değil mi?" Shane gergin bir ses tonuyla sordu. "Katie'nin gerçekten de bir noktada benimle evlen."

"Sana intikam hakkında bir şey söyleyeyim, genç çekirge," dedi Mac, elini küçük kuzeninin omzuna koyarak. "Bize çektiardıkları acının bir kısmını onlar da çekene kadar sayılmaz."

"Ama Katie çok kızacak ve ben de bu hafta bol bol sevişmeyi umuyordum."

"Dostum!" Owen'ın kükremesi sahilde yankılandı ve kadınların sessizliğine neden oldu.

Uh-oh.

"Neydi o?" Maddie sordu.

"Owen'ın sesine benziyordu," dedi Laura. "Owen mı? Orada mısın?"

Mac elini Owen'ın ağzına kapattı ve ona ters ters baktı.

"Yemin ederim," dedi Stephanie, "eğer bizi gözetliyorlarsa

Grant'i kısırlaştıracağım." "Tamam, ben yokum," dedi Grant.

Mac kaçmasına fırsat vermeden onun kolunu yakaladı.

"Kimse dışarıda değil. Hepimiz sonuna kadar bu işin içindeyiz."

"Kısır kelimesini söyledi," diye tısladı Grant kardeşine.

"Hepsi laf," dedi Mac, kardeşini serbest bırakarak.

"Güçlü kal."

Artık temkinli olan kadınlar sudan çıkıp sahile doğru yürüdüklerinde kıyafetlerinin yerinde olmadığını fark ettiler.

"Orospu çocukları!" Tiffany'nin uluması kilometrelerce öteden duyulabiliyordu.

"Ne?" Katie sordu. "Sorun ne?"

"Kıyafetlerimiz gitmiş."

Çıglıklar o noktada ciddi bir şekilde başladı.

"Adam McCarthy!" Abby bağırdı. "Bana kıyafetlerimi getir, yoksa seni boşarım."

Adam inledi ve Mac'in demir pençesinden kurtulmaya çalıştı.

"Güçlü ol," dedi Mac kardeşine. "Senden asla boşanmaz."

"Ben o kadar emin değilim," diye mırıldandı Adam.

"Boşanma için grup fiyatı alabilir miyiz?" Stephanie sordu. "Bunu nasıl yapabilirler?" Katie sordu, sesi biraz histerik. "Ne yapacağız?"

"Dan Torrington!" Kara'nın sesi gecenin içinde yankılandı. "Bana giysilerimi getir, yoksa bir daha asla

en sevdiğim parçalarım! Asla!"

"Ben çıkıyorum." Dan, Kara'nın elbisesini yığından aldı ve sahile doğru yola koyuldu.

"Karıma bakma." Blaine, Tiffany'nin elbisesini kaptı ve Dan'i takip etti. "Ona bakan herkesi vururum."

Diğerleri Dan ve Blaine'i takip edip kadınlarını kurtarmaya niyetlenirken Mac, "Hadi ama çocuklar," dedi.

"Mac McCarthy, eğer beni duyabiliyorsan, hemen elbisemi alıp buraya gelsen iyi olur, yoksa bir daha asla ama asla seks yapamazsın. Asla!"

"Pekala," dedi Mac mahcup bir sırıtışla, "bu eğlenceliydi, ama buna bir oyun demenin zamanı gelmiş olabilir."

Slim sessiz kahkahalarla sarsıldı. Bu en komik olanıydı. Çıplak erkek-çıplak kız olayından beri tanık olduğu en iyi şeydi ve erkekler kadınların kıyafetleriyle geldiğinde daha da iyi oldu.

yanlış kadın çıplak.

"Biri hemen gözlerimi oysun," dedi Evan. "Az önce Janey'nin memeleriyle yüz yüze geldim."

"Grace'inkini de görmeliyim," dedi Joe. "Bu adil olur."

"Aynı şey değil," diye karşı çıktı Evan. "Onlar kız kardeşimdi.

memeler. Meme bile sayılmazlar."

"Evet sayılır," dedi Joe.

"Joseph!" Koca Mac böğürdü.

"Kayıtlara geçmesi için söylemek isterim ki bu benim fikrim değildi," dedi Luke Sydney'e elbisesini uzatırken.

Elinden çekip aldı. "Başınız hâlâ büyük belada bayım."

"Uh-oh," dedi Luke. "Bu tatil sevişmesi için ne anlama geliyor?"

Sydney'nin bakışları onun yerine cevap verdi. "Alex nerede?" Jenny çığlık attı.

Paul ona "O ve Grant'in çişlerini yapmaları gerekti," dedi. "Aman Tanrım! Sakın bakma! Onu öldüreceğim!"

"Sana yardım edeceğim," dedi Stephanie, kıyafetleri bulunana kadar önemli kısımları örtmek için ellerini kullandı.

"Bakmıyorum," dedi Paul Hope'a. "Benim gözüm sadece karımda."

"Çıplak arkadaşlarımdan birine bakacak olursan gözlerini yuvalarından çıkaracak olan kişi," dedi Hope.

"Bebeğim, hadi ama. Komik olduğunu kabul etmelisin."

Hope kuru bir sesle, "Çok komik," dedi.

Mallory, "Kardeşlerimden biri bana giysilerimi getirse iyi olur, yoksa yeni kız kardeşini hiç istemediğin kadar çok göreceksin," dedi.

Grant, "Onları burada buldum," dedi.

"Hanımlar," dedi Maddie, Mac'in ellerine vurarak. giyinmesine yardım etmeye çalıştı. "Bu savaş demek. Burada olduğumuz süre boyunca hiçbiri için seks yok. Kim var?"

"Ben," dedi biri hariç tüm kadın sesleri aynı anda.

Grace çıplak bedenini Evan'a yaslayıp onu öperken, "Ben değil," dedi. Adam onu kucakladı ve Diğer kadınlar ona hain derken ve erkekler fikirlerini değiştirmeleri için onlara yalvarırken onu götürdüler.

Ama kadınlar yerinden kıpırdamıyordu ve Slim'in eğlencesine bakılırsa erkeklerin de şansı yoktu. Geri tepme nasıl hecelenir?

"Onlara bunun kötü bir fikir olduğunu söylemişim," dedi Big Mac başını sallayarak. "Babalarını asla dinlemezler."

Frank, "Özellikle de en büyük olanın," dedi.

"Doğru, ama bence karısı onu idare edebilir." Büyük Mac Mac'i kollarını arkasına bükmüş bir halde sahilden çıkaran Maddie'ye işaret etti.

Joe arkalarından, "Görünüşe göre bu hafta Mac McCarthy'nin mihrabında ibadet etmeyecek," diye seslendi.

"Bunu sen mi söyledin?" Maddie boştaki eliyle Mac'in omzuna vurarak onu sahilden uzaklaştırdı.

"Sen de disiplini arttırmak isteyebilirsin, kardeşim." Adam arkalarından seslendi. "Görünüşe göre sizin için çok iyi gidiyor."

"Seni öldüreceğim," diye hırladı Maddie.

"Hadi bebeğim," dedi Mac, parmak uçlarında yürürken. kolunu sırtında daha da yukarı kaldırdı. "Hepsi iyi eğlenceler."

"Bana bebeklik yapma."

Zavallı piç başını belaya sokmuştu ama Slim'in ona hakkını vermesi gerekiyordu. Karısıyla nasıl başını derde sokacağını çok iyi bilen komik bir orospu çocuğuydu.

CHAPTER 29

Ertesi gün öğleden sonra tatil köyünün servis aracıyla havaalanına gitmek, işkence dolu altı günün en eziyetli kısmıydı.

Düğüne gelme davetini kabul edeli günler olmuştu. Tek şeritli yolda meydana gelen bir kaza onları on beş dakika boyunca hareketsiz bırakmıştı. Slim arabadan inip yoğun nemde koşmaya başlamak üzereydi, eğer bu Gümrükten kapıdan girdiğinde orada olmak için ne gerekiyorsa.

Onunla tek bir saniyeyi bile kaçırmak istemiyordu, bu terli ve soluk soluğa gelmek anlamına gelse bile.

Koşmak gerekmeden önce, mekik hareket etmeye başladı -onun hoşuna gitmeyecek kadar yavaş bir şekilde devam etmek için kaza.

Kaldırıma yanaştıklarında Slim arabadan fırladı. Şoför onu indirmek için gelmeden önce minibüsü durdurdu. Koşarak havaalanına girdi ve diğerlerinin etrafta dolanıp ailesini, arkadaşlarını beklediği resepsiyon alanına doğru ilerledi, sevdiklerimi.

Slim, Erin'in onun için üçü birden olduğunu fark etti. Her seferinde bir telefon görüşmesi, bir mesaj, bir FaceTime konuşması ve her

kollarında geçirdiği mutlu saatler onu onun için vazgeçilmez kılmıştı.

gelecekteki mutluluğu. Her şey ona bağlıydı. Artık yalnız kalmak istemiyordu ama bunun tek nedeni yalnız olmamanın onunla birlikte olmak anlamına gelmesiydi.

Bu da onu şimdiye kadar birlikte olduğu herkesten farklı kılıyordu. Hayatını başka bir kadın için değiştirmeyi hiç dűřünmemiřti. Hiç yaklaşmamıştı bile. Belki de bu Lisedeki kız arkadaşıyla yaşadıklarından dolayı kısmen, ama bundan daha fazlasıydı. Erin'di. O uyuyordu ve eđer hayatının en uzun haftaları bir gűsterge ise, onsuz yaşamak, bir sűreliđine bile olsa kısa bir sűre içinde neredeyse imkansız olacaktı.

Uçađı anons edildikten sonra, onun gűmrűkten geçmesini beklerken neredeyse aklını kaybedecekti. Ve iřte oradaydı, muhteřem iekli bir elbise ve geniř kenarlı bir řapka giymiřti.

Koyu renk saçları omuzlarına kadar uzanıyordu, onu beklerken gűrdűđűnde gűlűmsemesi aydınlandı.

Birbirlerine dođru ilerlediler, adam kalabalıđa karřı műcadele ediyor, ailelerden, valizlerden ve hatta bir kűpekten kaçıyordu.

ona ulaşmak için tasma. Onu ayaklarından tutup kendine doğru çekti ve önce bir şaşkınlık çığlığı attı, sonra da etraflarındaki insanları ya da şapkasının başından uçup gittiğini umursamadan onu ptűđűnde kahkahalara boğuldu.

Sonunda onu ait olduđu yere, kollarına geri gűtűrműřken bunların hiçbiri umurunda mıydı?

Bűtűn gűn orada durup onu pebilirdi, ama o ondan uzaklařtı ve muhteřem gűzlerinde dans eden kahkahalarla yukarı baktı. "Seninle burada tanışmak ne gűzel."

Şapkasını almak için eğilerek, "Uçuş nasıldı?" diye sordu. Onu sakinleştirmek için yanında olmadan korkması konusunda durmadan endişelenmişti.

"Yarım bir Xanax ve birinci sınıf servis rahatlattı."

"Sana söylemiştim."

"Burada işler nasıl?"

Bir gece önce telefonda yanlış giden şakanın ayrıntılarını ona aktarmaktan büyük zevk almıştı.

"Kahvaltıda tansiyon yükseliyordu. Erkekler pişmanlık duyuyor, kadınlar ise onlara acı çektirmeye kararlı."

"Bunu hak ettiler."

"Bu olayda sana katıldığımı söylemeliyim. Normalde kardeşlerimin tarafını tutardım ama bu olayda hak ettiklerini buldular. Henüz burada olmadığın için mutluyum.

katılmak için cazip değildi."

"Bunu bana yaparsan çok uzun bir süre yalnız uyursun."

"Bildğim iyi oldu."

Slim bir eliyle bavulunun sapını tuttu ve boştaki elini onunkine dolayarak onu terminalden çıkarıp tatil köyü servisine götürdü. Günün sonundaki güneşin sıcaklığı klimalı binayla tam bir tezat oluşturuyordu.

"Vay canına," dedi Erin, mavi gökyüzünü, palmiye ağaçlarını ve sığağı içine çekerek. "Bu iyi hissettirmiyor mu?"

"Evde kar yağarken hiçbir şey Karayipler'in yerini tutamaz."

Sürücü, onlar araca binerken kadının çantasını alıp arkaya koydu.

Slim kolunu onun etrafında tuttu, dudakları saçlarının ipeği üzerinde kayıyordu. "Bugünün asla gelmeyeceğini düşünmüştüm."

"Ben de öyle. Diken üstündeydim." "Uçuş yüzünden mi?"

"Bu sadece küçük bir parçasıydı. Gerisi sendin. Seni görmek için sabırsızlanıyordum."

Slim elini kızın yüzüne götürdü ve onu tekrar öpebilmek için kendisine doğru çevirdi. Bu, tam burada... Bu aşktı, her şeyin olabileceği kadar saf ve basit. Son birkaç yıldır, arkadaşları domino taşları gibi devrildikçe, onların sorununun ne olduğunu merak etmeye başlamıştı. Bütün kadınlara sahip olabilecekken neden kendilerini tek bir kadına bağlıyorlardı?

Şimdi anladı. Bir daha asla hayal edemezdi. Şu anda kollarında olan kadın dışında herhangi bir kadına sarılmak, onu öpmek ya da onunla sevişmek istemiyordu. Ve onun kendisinden başka bir erkekle birlikte olduğu düşüncesi onu kesinlikle öldürüyordu.

Tatil köyüne giderken zar zor hava aldılar. Zavallı şoför muhtemelen taşıdığı onca balayı çiftinden dolayı buna alışkındı ama Slim şoförün ne düşündüğünü önemsemekten rahatsızdı. Sevdği kadın tekrar kollarındayken olmazdı. Birlikte ne kadar zaman geçirecekleri hakkında hiçbir fikri yoktu. Sadece bu hafta mı olacaktı, yoksa Florida'ya gelme teklifini kabul edecek miydi? Geleceğin ne getireceğini bilmemek, onu geçen haftaki bekleyişinden bile daha çılgın yapıyordu. onu tekrar görmek.

Bu haftaya çok şey bağlıydı. Bildiğinden daha fazla. Bu ilişkiyi yürütmeye kararlıydı ve kız da aynı fikirde olana kadar bu adadan ayrılmayacaktı.

Kelimenin tam anlamıyla ayaklarını yerden kesmişti. Nefes nefese kalmış baş dönmesi hissi, onu karşıladığı andaki kadar güçlü olmamıştı

ve otele dönerken yol boyunca onu öptüm.

Vardıklarında doğrudan odasına gitmişler, uzun bacaklı adamın adımlarına ayak uydurmaya çalışırken zar zor fark ettiği güzel peyzajlı kaldırımlardan yürümüşlerdi.

Onunla yalnız kalmak için acele ediyor olması, zaten tavan yapmış olan beklentisini daha da artırmıştı. Bir şeylerin ters gitmesini, heyecanını bozmasını beklerken OKB'si bu hafta destansı bir hal almıştı.

Davet onun içinde kıpırdanmıştı.

Philly'de olduğu gibi, otelin kapısı arkalarından kapandığı anda, adam onu duvara yaslamıştı, derin, uyuşturucu öpücüklerle onu yutuyordu. Erin onunla tekrar birlikte olduğu için o kadar mutluydu ki Onu götürmek istediği her yere gitmeye hazırды. Ve görünüşe göre onu tam oraya götürmeyi planlıyordu.

"Bir duvar daha," dedi kadın, adam eteğini kaldırıp külotunu çıkarma telaşıyla yırtarken soluk soluğa.

"Sabırsızlanıyorum," dedi, sesi en az onun kadar çaresiz geliyordu.

Sonra adam onun içindeydi, onu öyle bir dolduruyordu ki, konuşmak bir yana, zar zor nefes alabiliyordu.

"Tanrım, seni özledim," dedi huysuzca, dudakları kulağına değdi ve zincirleme bir reaksiyon başlattı. Her yerde, özellikle de birleştikleri yerde hissettiği duygular.

Kollarını adamın boynuna dolayarak, adam onu bir başka çılgın gezintiye çıkarırken sıkıca tutundu. "Ben de seni özledim. Hem de çok."

"Çabuk olacağım."

"Bana uyar."

Onu hemen önündeki bitiş çizgisine doğru çekmek için uzandı. Nefes almaya çalışırken başı onun omzuna düştü.

Vücutları artçı şoklarla sarsılırken Erin parmaklarını onun saçlarında gezdirerek onu yatıştırdı.

"Tam da daha iyi olamayacağını düşündüğüm anda..."

"Mmm," dedi usulca gülerek. "Eğer daha iyi olursa, yürüyemeyebilirim."

"Sana sert davrandım."

"Ve her bir saniyesini çok sevdim."

Başını kaldırarak uzun bir süre onun gözlerinin içine baktı.

onu usulca öptü ve geri çekildi, onu ayaklarının üzerine yatırdı ve iyi olduğundan emin olmak için bekledi.

onu bırakmadan önce sabit tuttu. Sonra elbisesinin düğmelerini çözmeye başladı, ta ki elbise ayaklarının dibinde uçuşan bir kumaş bulutuna dönüşene dek. Kısa süre sonra sütyeni de onu takip etti ve önünde cırılçıplak kaldı.

Gömleğiyle bakışlarını onun üzerinde sabit tuttu. palmiye ağaçlarıyla kaplı, başının üzerinde kayboldu. Onu elinden tutup yatağa götürdü ve yorganı üzerine örttü, yatağa yatırırken onu öptü. "Hemen döneceğim."

O banyoya girip gözden kaybolduktan sonra, Erin ilk kez muhteşem bir şekilde dekore edilmiş odaya baktı. beyaz ve ten rengi tonlarında. İçinde bir mutfak, oturma odası ve kristal mavisi suya bakan bir güverte vardı. Ancak banyodan çıkıp kıyafetlerinin geri kalanını çıkardığında manzaranın onun üzerinde hiçbir etkisi yoktu.

Adamın kaslı vücuduna ve bir kez daha sert ve ağır olan sikine açgözlü bir şekilde baktı.

Yatağa sürünerek girdi ve ona doğru uzandı. Büyük boy yatağın ortasında bir araya geldiler, kollar ve bacaklar iç içe geçmiş, dudaklar daha fazlası için aç. "Bana ne yaptın, Erin Barton?"

"Senin bana yaptığın şeyin aynısını," dedi ona gülümseyerek.

Onu her yerinden öptü, sinir uçlarının titreyen bir karmaşasına indirgedi - hepsi onun için yanıyordu - onunla yavaş, tatlı bir sevişme yapmadan önce, onu başka hiç kimsenin görmediği bir şekilde gören gözlerle onu izledi.

Daha sonra, güneş Karayipler'in üzerinde ateşli bir top halinde batarken birbirlerine bakarak yan yana uzandılar. Adam parmağını kızın omzundan eline doğru gezdirdi ve sonra tekrar yukarı kaldırdı.

Ona anlatması gereken o kadar çok şey vardı ki, bilmesini istediği o kadar çok şey vardı ki ve uzun günleri sayarken Onu tekrar görebilmek için dakikalar geçtikçe, tedbirli davranma zamanının geçtiğini anlamıştı.

"Kardeşimi en son gördüğümde," dedi uzun bir sessizliği bozarak, "nadir görülen bir tartışma yaşadık. Mitch ve ben, Toby ile birlikte bir hafta sonu için Hamptons'da bir yer kiralamıştık. ve Jenny, Toby ölmeden iki hafta önce. Mitch sahilde uyuyordu, yani bayılmıştı diyebilirim. Jenny düş almaya gitti ve Toby onunla yürüyüşe çıkmamı istedi. Suya indik ve kıyı boyunca yürüdük, hukuk fakültesi, işi ve Jenny ile bir buçuk ay sonraki düğünleri hakkında konuştuk. Sonra bana uzun zamandır söylemek istediği bir şey olduğunu söyledi.

O zamana kadar Mitch'ten daha iyisini yapabilirdim." O devam etmeden önce durakladı. "Bunu söylediği için, aklıma bu düşünceleri soktuğu için ona çok kızgındım çünkü fikrinin benim için ne kadar önemli olduğunu biliyordu. O gün ona daha önce hiç olmadığım kadar öfkeliydim. Ben Jenny'nin bizim evimizde hoş karşılandığını hissetmesi için ki bu hiç de zor değildi. Onu çok severdim. Onunla ilk tanıştığımdaya, aynı nezaketi bana da borçlu olduğunu düşündüm."

Slim onu dinlerken kolunu okşamaya devam etti, acısını onunla paylaşırken onu izledi.

"Mitch'in yanına yeni taşınmış ve ona büyük bir bağlılık duymuştum ve işte kardeşim, en iyi arkadaşım, hayatımdaki en önemli kişi bana bir hata yaptığımı söylüyordu."

"Kızgın olduğunu biliyor muydu?"

"Ah, evet," dedi gülerek. "O biliyordu. Ondan uzaklaştım ve o da peşimden koştu. Beni yakaladığında, beni kolumdan tutarak tekrar fırlayıp gitmemi engelledi. 'Mitch kötü bir adam değil ama daha iyisini yapabilirsin' dedi.

Onunla yetinme, Erin. Daha iyi bir şey için bekle.'" "Yikes.

Bu kilisedeki osuruk gibi gitmiş olmalı."

Onun seçtiği kelimeler karşısında gülümsedi. "Öyle de denebilir. Hafta sonunun geri kalanında aramız gergindi. Mitch bana ne olduğunu sordu. Jenny de sordu. Ama onlara hiç söylemedim, onun da söylediğini sanmıyorum. Ve konu Pazar günü ayrılma vakti geldiğinde bana sarıldı, beni çok sevdiğini ve kızgın ayrılmamı istemediğini söyledi. Kızmamı istemiyorsa, fikirlerini kendine saklaması gerektiğini söyledim."

"Buna ne dedi?"

"Güldü ve bana yıllardır sarılmadığı kadar sıkı sarıldı ve 'Bir gün ne demek istediğimi tam olarak anlayacaksın ve bana teşekkür edeceksin' dedi."

"Ukala piç, ha?" Slim sırtarak söyledi.

"Genelde değil, ama bu durumda, evet, cidden ukala." Ellerin birleştirdi ve ona baktı. "O zamandan beri o hafta sonunu her düşündüğümde Mitch ile ilişkiyi sabote etmeye çalıştığı için ona kızgındım ama şimdi yüzde yüz haklı olduğunu biliyorum. Şimdi tam olarak ne demek istediğini biliyorum ve ona gerçekten teşekkür ediyorum."

"Öyle mi?" dedi, kaşları soruyla kalkmıştı.

Başını salladı ve atladı. "Toby'm bana seni beklememi söylüyordu ve her zamanki gibi haklıydı. Seni seviyorum, Tobias Fitzgerald Jackson Junior."

Ağlamamaya çalışıyormuş gibi birkaç kez gözlerini kırptırdıktan sonra ona uzandı ve öpecek kadar yaklaştırdı. "Evlen benimle," diye fısıldadı dudaklarına hırıltılı bir sesle.

Erin'in nefesi kesildi. "Ne?"

"Beni duydun. Evlen. Evlen benimle. Erin. Lütfen, evlen benimle. Karım, aşkım, her şeyim ol. Seni birini sevebileceğimi hiç düşünmediğim kadar çok seviyorum. Lütfen, lütfen, lütfen benimle evlenir misin ve sana mümkün olan her şekilde nasıl uçulacağını öğretmeme izin verir misin?"

O kadar şaşırmıştı ki zar zor düşünebiliyordu.

"Her şeye sahip olabiliriz, bebeğim. Kışları Florida'da, yazları Gansett'te. Her gün birlikte. Belki biraz Slim ya da Erin de olur, eğer gerçekten şanslıysak. Mutlu olmak için ihtiyacım olan tek şey sensin. Benim için o sensin. Evet de."

Onu seviyordu, ailesi onu seviyordu, arkadaşları onu seviyordu ve sevgili kardeşinin de onu seveceğinden hiç ama hiç şüphesi yoktu. Geriye düşünecek ne kalmıştı? Kesinlikle hiçbir şey. "Evet."

"Gerçekten mi?" diye sordu, yüz ifadesi paha biçilemezdi. "Gerçekten."

"Aman Tanrım," dedi derin bir nefes vererek. "Gerçekten benimle evlenecek misin?"

"Gerçekten öyleyim ve bana nasıl uçulacağını öğretmene de izin vereceğim." "Çok isterim." Sonra onu bir tür öpücükle öptü

Ona nadiren gösterdiği çaresizliğe, o da çaresizliğe, yoğunluğa ve arzuya karşılık verdi. "Bir saniyeliğine kalkmam gerekiyor ama hemen döneceğim."

Erin onu gönülsüzce serbest bıraktı ve sözüne sadık kaldı.

Bir dakika sonra geri döndü ve sol eline çarpıcı bir elmas yüzük taktı. Gözleri doldu ve yanaklarından aşağıya yaşlar süzüldü. "Ne? Ne zaman... Bunu ne zaman aldın?"

"West Palm'dan ayrılmadan bir gün önce. Planlamamıştım Geldiğin anda pat diye evlenme teklif ettin ama bana Toby hakkında anlattıklarından sonra... Mükemmel bir zaman, mükemmel bir kadındı." Yüzüğünün bulunduğu elinin arkasını öptü. "Beğenmezsen iade edebiliriz."

Gözyaşları arasında gülerek, "Bayıldım. Biz iade etmiyorum." Mümkün olan her türlü duyguyla doluydu, bunlardan biri de tekrar bu kadar dolu dolu yaşamayı hiç beklemediği bir duyguydu: sevinç. "Karanlık bir yolda bileğimi burkmamın ve lastiğimin patlamasının başıma gelen en iyi şey olacağı kimin aklına gelirdi ki?"

"Biliyordum. O ilk geceden beri beni en iyi şekilde mahvedeceğini biliyordum."

"O zaman bilmiyordun!"

"Evet, yaptım. Gerçekten biliyordum. Ve nasıl bildiğimi biliyor musun?" "Nasıl mı?"

"Asla ve asla bir kadınla bir gece geçirmemek üzerine kariyer yapmış olan ben, bana ihtiyacın olduğunda yanında olabilmek için oturma odandaki o rahatsız sandalyede uyudum.

Gece boyunca. Bu seninle ilgili ilk sorun işaretiydi."

"Bela, ha! Sana hiç sorun çıkarmadım."

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Başıma beladan başka bir şey olmadın, dikkatimi dağıttın, rüyalarım girdin, geceleri beni uyanık tuttun, beni duşta daha fazla mastürbasyon yapmaya zorladın

Çocukluğumdan beri hiç olmadığım kadar. Eğer bu sorun değilse, nedir?"

Onun anlattıklarına gülerek, "Bu aşk," dedi.

"Evet, öyle ve hayatımızın geri kalanında başımıza açabileceğin tüm belaları istiyorum."

"Başardın. Tüm sorunlarımı üstlendiğiniz ve mutlu olmanın bir yolunu bulmama yardımcı olduğunuz için çok teşekkür ederim."

"Bebeğim, seninle mutlu olmak nefes almak gibi, hayatımda yaptığım en kolay şey."

EPILOGUE

Çok da uzun olmayan bir zaman önce, Grace Ryan bırakın kocayı, asla bir erkek arkadaşı olmayacağına ikna olmuştu. Lap-band ameliyatı onu değiştirmişti. Ama Evan McCarthy'nin aşkı onun ruhunu değiştirmişti. Kendisini onun gözlerinden gördüğünde, hayatında ilk kez güzel hissetti ve tesisin gelin süitindeki boy aynasının önünde durarak gelinliği içindeki görüntüsüne baktı ve hayatının en önemli gününde gerçekten güzel olduğunu bir kez olsun kendi gözleriyle görebildi.

Gelmiş geçmiş en utanç verici olaylardan birinden hayatının aşkı doğmuştu. Gansett Adası'nda bir randevusu tarafından terk edildiği ve McCarthy'nin marinasında Owen'la birlikte konser veren Evan tarafından kurtarıldığı gecenin üzerinden bir yıldan fazla zaman geçmesine rağmen bazen dakikalar geçmiş gibi geliyordu.

Evan onun neden tek başına oturup ağladığını öğrenmek için zaman ayırmıştı. Adaya birlikte geldiği adam çantasını, telefonunu, parasını ve kıyafetlerini alıp teknesiyle kaçmıştı.

"ilişkilerinin" "şişman" kızla ilgili bir dizi şakadan başka bir şey olmadığını öğrendikten sonra onunla seks yaptı.

Onu düşünmeyi reddetti. Bugün değil. Onu ailesinin evine götüren, bir gece misafir eden ve tüm masraflarını karşılayan adama odaklanmayı tercih ederdi.

Ertesi gün Connecticut'a feribot bileti. Hayatı boyunca yaptığı en iyi şey, ertesi hafta adaya dönüp Evan'ın bilet parasını ödemek oldu.

feribot bileti. Ondan para istememişti ama yakışıklı, seksi ve gülünç derecede yetenekli olan bu adam onu çok şaşırtmıştı. Dünyadaki herhangi bir kadına sahip olabilecek bir müzisyen onu istemişti. O zamandan beri birlikteydiler, Ve sonunda bekaretini onu gerçekten seven ve her zaman sevecek olan bir adama, ilk ve tek erkek arkadaşına, hayatının aşkına vermişti.

Kapının çalınması onu hafıza şeridinde yaptığı yolculuktan çıkardı. "İçeri gel."

Kapı açıldı ve Linda McCarthy içeri girdi. Kapıyı arkasından kapattı ve odayı geçerek Grace'in yanına geldi. "Oh,

Tatlım," dedi Linda, elini kalbinin üzerine götürerek. "Göz kamaştırıcısın. Evan seni gördüğünde neye uğradığını şaşırarak."

"Teşekkür ederim," dedi Grace, müstakbel kayınvalidesinin tepkisinden güç alarak. Tatil köyünün kuaförünün çabaları sayesinde saçları uzun ve parlaktı. Saçları uzun ve parlaktı.

Çoğu gün yaptığı makyajın aynısını yapıyordu, ki bu çok fazla bir şey değildi ve arkadaşı Tiffany'nin ona yardım ettiği elbisesini giyiyordu.

özel sipariş, sade, beyaz, yere kadar uzanan, boncuklu bir korsaja ve uzun, dökümlü bir eteğe sahip bir elbiseydi. Pazu kıvrımları

Grace'in altı ay boyunca her gün yaptığı şey, kollarına gurur duyduğu yeni bir tanım getirmişti.

Kırmızı ve sıcak pembe tropik çiçeklerden oluşan bir buket taşırdı ve arkasında kırmızı bir hibiskus çiçeği olurdu Sağ kulak.

"Sizin için yapabileceğim bir şey var mı?" Linda sordu.

"Sanırım ben iyiyim. Hazırlarsa kızları içeri gönderebilirsiniz."

"Dışarıdalar. Onları sana getireceğim, ama getirmeden önce... Mac ve ben seni ailemize kabul ettiğimiz için çok heyecanlıyız. Evan için mükemmel bir eş seçmiş olsaydık, senden daha iyisini bulamazdık. ona senden daha uygun. Onu hiç olmadığı kadar mutlu ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Oh, Linda, beni ağlatma." Grace onun eline uzandı. "Oğlunuz, belki kocanız hariç, tanıdığım en iyi adam ve McCarthy olmak hayatımın en büyük onuru. Bunca zamandır aklımın bir köşesinde bir şeylerin ters gitmesini bekliyordum. Bir şeyler hep ters gider."

"Bugün değil, tatlım. Bugün mükemmel olacak ve sonunda sen Evan'ın karısı, o da senin kocan olacak. Her zaman olması gerektiği gibi."

Grace kırıksıklıkları göze alarak Linda'ya sarıldı. "Beni kontrol etmeye geldiğin için çok teşekkür ederim. Senin ve Mac'in bizim adımıza mutlu olduğunuzu bilmek benim için çok şey ifade ediyor."

"Çok mutluyuz. İkinizi de çok seviyoruz." Linda ona dikkatle sarıldı, yanağından öptü ve geri çekildi. "Kızlarınızı içeri göndereceğim."

"Linda."

Geri döndü, kaşlarını sorgularcasına kaldırdı.

"Biraz yardıma ihtiyacım olduğunu bildiğin için teşekkür ederim.

şu anda annelik."

"Elbette tatlım. Bu anne ihtiyacın olduğu her an senin için hazırdır."

"Muhtemelen ona çok ihtiyacım olacak."

"Benim için sorun değil." Linda gülümseyerek yanından ayrıldı ve kapıyı arkasından kapattı.

Grace derin bir nefes aldı ve Linda'nın cömertliğinin uyandırdığı duygularla savaştı. Evan'ın kızına aşık olmuştu.

Neredeyse ona aşık olduğu kadar hızlı bir şekilde aile ve Sonsuza kadar hayatının bir parçası olacaklarını bilmek bunu

muhteşem günü çok daha tatlı hale getirdi. Ona göre, kendi ailesini unutmakla takdire şayan bir iş yapmıştı.

orada değildi. Kardeşleri, Evan'ın ailesi ve onların harika arkadaşlarıyla geçirdiği zamanın tadını çıkarmıştı. Sadece yeterli değildi. Fazlasıyla yeterliydi.

Hızlı bir vuruşun ardından kapı açıldı ve Grace'in nedimeler kabilesi içeri girdi: Abby, Stephanie, Janey, Maddie, Laura ve Tiffany ile çiçekçi kızları Ashleigh. Her biri aynı çiçekli malzemeden yapılmış, ancak hepsinin farklı tarzlarda giydiği elbiseler giymişti. kendileri için seçtiler.

Evan'la tanışması ona ilk gerçek erkek arkadaşını kazandırmakla kalmamış, aynı zamanda ona eşlik edecek inanılmaz bir grup kadınla derin ve anlamlı dostluklar kurmasına da yol açmıştı.

Tiffany, Grace'e eleştirel bir bakış atarak, "Harika görünüyorsun," dedi. "Hiçbir şeyi değiştirmezdim."

"Stil imparatoriçesinden büyük övgü," dedi Maddie, "ve kız kardeşime tamamen katılıyorum. Sen güzel."

"Teşekkür ederim," dedi Grace, gözlerini kırpıştırarak. bir grup kucaklaşması için getirdi. "Sahip olduğum en iyi arkadaşlar olduğunuz için hepinize çok teşekkür ederim."

EVAN gergin olmayı BEKLIYORDU ama gergin olamayacak kadar heyecanlıydı. Bugün muhteşem Grace'ile evlenecekti ve bunu resmileştirmek için sabırsızlanıyordu. Sonsuza kadar sürecekmış gibi gelen bu tarihe, Ocak ayının on sekizine geri sayıyorlardı.

Ve artık o gün gelip çattığına göre, Evan onu görebilmek için saati bir saat ileri almak istedi. Batıl inançları olduğu için geceyi ayrı geçirmişlerdi ve bugün onu henüz görmemişti. Düğünleri için seçtikleri büyümlü gün batımı saatini beklerken aklını kaybediyordu. Gün doğumunda yapmalıydılar, böylece günün çoğunu onsuz geçirmek zorunda kalmazdım.

"Benimle misin?" Owen tünediği yerden sordu Evan'ın taburesinin

yanında. "Ah, evet, üzgünüm."

Owen onun yüzüne güldü. "Berbat durumdasın." "Devam etmek için sabırsızlanıyorum."

Owen omzunun üzerinden bakınca güneşin doğduğunu gördü.

Kristal mavisi suyun yüzeyini yaldızlayan ateşli bir top halinde ufka doğru ilerliyordu. "Çok uzun sürmeyecek ve görünüşe bakılırsa beklediğimize degecek."

"Burada olman, benimle birlikte şarkı söylemen ve her şey benim için çok önemli."

"Evde olup da kaçırıyordum çok üzülürdüm." "Bu demek oluyor ki Karınla kaçamak mı?"

"Şey, aptal kardeşin ve onun koca kafası sayesinde beni derin dondurucudan geçirdiği kısım hariç. fikirler."

Evan başını geriye attı ve güldü. "En kızgın ve azgın sağdıç grubuna sahibim."

"Bir daha asla Mac dinlemeyeceğim. Asla."

Evan hâlâ gülerek, "Hadi bir kez daha üzerinden geçelim," dedi.

Ukulelelerini çalarak, Israel Kamakawiwo'ole'nin "Over the Rainbow/What a Wonderful World" parçasını her zamanki gibi mükemmel bir uyum içinde söyleyerek yorumladılar.

Son birkaç gün boyunca mümkün olduğunca sık pratik yapmışlar ve Evan'ın hayal ettiği gibi bir araya geldikçe gülümsemişlerdi. Grace müziği onun takdirine bırakmıştı. Onun için özel olmasını istiyordu ve Owen'ın da yanında olması onun için de özel olmasını sağlıyordu.

Bunu bitirdikten sonra, Evan'ın bir numaralı hit şarkısı olan "My Amazing Grace "i çalıştılar ve hazır olduklarını ilan ettiler. Prova bir formaliteydi, zaman öldürmek için yapılan bir şeydi. O ve Owen bir dakika bile prova yapmadan bir anda herkesin önünde birlikte çalabilirlerdi.

Enstrümanlarını sakladılar ve emin olmak için gittiler. diğer çocuklar programa göre hazırlanıyorlardı. Diğerleriyle buluşacakları villaya giderken yolda koştular.

Big Mac'in içine. Evan'ın babası düğündeki diğer erkeklerle aynı beyaz keten gömleği ve haki pantolonu giymişti.

"İkinizin nereye gittiğini merak ediyordum," dedi Big Mac.

"Sahilde son bir ses kontrolü," dedi Evan. "Owen, bana bir dakika izin verir misin? Oğlum?" Koca Mac sordu.

"Tabii ki hayır. Evde görüşürüz."

"Hemen geliyoruz," dedi Big Mac. "Peki ya Owen? Owen? sen burada olmasaydın Evan için aynı şey olmazdı."

"Laura'nın beni gelmeye ikna etmesine sevindim," Owen yanlarından ayrılmadan önce sırtarak söyledi.

Evan babasıyla birlikte denize bakan geniş tahta kaldırımında duruyordu. "Beni bir daha Küçük bir kız gibi ağlıyorsun, değil mi?"

"Bunu yapar mıydım?" Koca Mac sordu.

Evan onun kızgın cevabına güldü. "Evet, yapardın."

"Sadece senin adına ne kadar mutlu olduğumu söylemek için bir şans istedim.

ve Grace'le ve büyüdüğünde olduğun adamla ne kadar gurur duyduğumu anlatamam."

Evan gözlerini hızla kırptırdı. "Fikrinizin hepimiz için ne kadar önemli olduğunu biliyorsunuz."

"Hayallerinden vazgeçip kolay yolu seçmek daha az karmaşık olacakken müziğin peşinden gittiğin için de seninle gurur duyuyorum. Her zaman ne olduğunu merak ederdin

bu şansı kullanmasaydın olabilirdi, ama sen seni ne kadar özleyeceğimizi bilmelisin. Eve dönme vakti geldiğinde seni bekliyor olacağız."

Evan başını salladı ve babasına gülümsedi. "Bunu bilmek güzel. Onaylayacağını umuyordum."

Koca Mac kolunu Evan'ın omuzlarına doladı. "Onaylıyorum ve seni seviyorum oğlum. Hem de tahmin edemeyeceğin kadar çok."

Evan ihtiyacı olan kelimeleri bulmak için duygularıyla savaştı. "Ailemizde doğduğum için şanslı olduğumu her zaman biliyordum ama Grace'in ailesiyle yaşadıklarını gördükten sonra bunun değerini daha önce hiç olmadığı kadar iyi anlıyorum. Sen

Annem ve ben bizim kalbimizsiniz ve umarım bana verdiklerinizin bir kısmını çocuklarıma da verebilirim."

"Ve sen de seni ağlatacağımı sandın."

Evan ona sarıldı, hayatı boyunca gerçek kuzeyi olan adama sıkıca tutundu.

"Hadi gidip seni evlendirelim, olur mu?"

Müziğin başına Evan'ı getirdikten sonra Grace hemen her şeye hazırlıklıydı ama onu ve Owen'ı ukuleleleriyle sevdiğini bildiği bir şarkıyı söylerken dinlemeye hazırды, Grace ne gülümsemesini ne de gözlerini dolduran yaşları tutabildi. Her şey mükemmeldi, tam da onun söylediği gibi.

Konuklar yerlerine otururken ve düğün ekibi çiftler halinde bir araya gelirken bu şarkıyı söylediler: Mac ve Maddie, Joe ve Janey, Grant ve Stephanie, Adam ve Abby, Tiffany ve Blaine ve baş nedimesi olarak Laura, Evan'ın sağdııcı olarak Owen'a katılacaktı.

Laura'nın Owen'ı düğüne gelmeye ikna edip edemeyeceğini öğrenmek için beklerken, Grace başka birinden onur konuğu olmasını istemeyi ertelemişti. Laura düğüne giderken

Düğünleri için seçtikleri yere giden kumlu patikadan aşağı inerken Grace her şeyin yolunda gitmesinden ve gelebilmelerinden dolayı çok mutluydu. Düğün yeri bile

Turks ve Caicos'ta başlangıçta seçtikleri ve bir fırtınada hasar gören tatil köyünden taşındıktan sonra mükemmel.

"Hazır mısın, tatlım?" Koca Mac kolunu ona doğru uzatarak sordu.

Grace elini onun dirseğinin kıvrımına doğru kaydırды.
"Hazır."

İnişler ve çıkışlar, turneye katılamaması ve yaşadıkları diğer her şey boyunca

Evan'la her zamankinden daha yakın olmuşlardı. Big Mac'in koluna girdiğinde ve Evan'ın "My Amazing Grace "in solo versiyonuna geçtiğini duyduğunda

Güneş ufka dokunup gökyüzünü parlak renklerle aydınlatırken, Evan'ın hayatını sihirle doldurduğu gibi, onun sesini patikadan aşağıya doğru duydu.

Onun için yazdığı şarkıyı söylerken bakışlarını kıza kilitledi ve kız babasının kolunda ona doğru ilerlerken gözlerini ondan ayırmadı. Evan'ın

Evan gitarını bırakıp öne çıkarak şarkıyı bitirirken, sesi titreyen Owen boşluğu doldurdu.

onu karşıladı, babasına sarıldı ve onu ona teslim etti.

Owen Evan'ın yanındaki yerini alırken Grace çiçeklerini Laura'ya uzattı.

Grace, Evan'ın ellerini tutup dudaklarına götürdüğünde ona bakışını asla unutamayacaktı,
Her birinin arkasını öptü. "Nefesimi kesiyorsun," dedi usulca.

Bu adam, bu olağanüstü yakışıklı, seksi, yetenekli, tatlı adam, onun kocası olacaktı. Onunla tanıştığı ilk gece ona kalbini göstermişti ve o güne kadar

O zamandan beri gördüklerim o unutulmaz ilk izlenimi değiştirdi.

Tatil köyü onlara önderlik eden bir kutlama görevlisi sağlamıştı.

geleneksel yeminlerin okunması ve yüzüklerin takılmasıyla devam etti. Sonra damada döndü. "Evan?"

Evan ona gülümsedi ve ellerini uzattı.

güven verici bir şekilde sıktı. "Seni marinadaki kalabalığın içinde ilk gördüğüm andan itibaren gözümü alamadım. O sırada

Owen'la oynarken çok eğleniyordun, zor bir gece geçirmiştin. Bir şey beni sana çekti ve o zamandan beri aynı şey beni sana çekiyor. Sen çok tatlısın, Tanıdığım en şımarık, en seksi kadınsın ve seninle yola çıkıp hayatın bizi nereye götüreceğini görmek için sabırsızlanıyorum. Yapamam.

seni bebeklerimize hamile görmek için sabırsızlanıyorum. Sabırsızlanıyorum.

her şey seninle. Benimle bu muhteşem yolculuğa çıktığınız için teşekkür ederim. Asla sıkılmayacağınıza söz veriyorum."

Grace ağlarken güldü ve cevap verebilmek için kendini toparlamaya çalıştı.

Evan onun ellerini yüzündeki yaşları silecek kadar bıraktı ve sonra ellerini geri aldı.

"Sen benim kahramanım oldun o ilk geceden beri Hayatımın en dip noktalarından birinde imdadıma yetiştin ve bana iyi erkeklerin hala var olduğunu gösterdin. O gece benimle ilgilendin ve o zamandan beri de ilgilenmeye devam ediyorsun.

Hayatımda yaptığım en iyi şey, bana aldığınız feribot biletinin parasını size geri ödemek için adaya dönmek oldu. Benden almayı sürekli reddettiğin parayı da eklemeliyim. Sana, muhteşem ailene ve güzel adanıza sıırılsıklam aşık olmam yaklaşık beş dakika sürdü. Seninle yola çıkmak,

seninle birlikte olmak için sabırsızlanıyorum.

her gün, hayat bizi nereye götürürse götürsün, ve sonra Ailemizi büyütmek için ikimizin de sevdiği adaya, evimize dönelim." Sesi fısıltıya dönüştü. "Seni çok seviyorum."

Evan alnını onunkine yasladı. "Ben de seni çok seviyorum."

Nikâh memuru onları karı koca ilan etti ve Evan'a gelinini öpmesini söyledi. Ama söylenmesine gerek yoktu.

Kocasını en başından beri gösterdiği aynı umutsuz tutkuyla öperken arkadaşları ve ailesi alkışladı. O da muhteşem yeni kocasına sarıldı, Grace kimin izlediğini ya da ne izlediklerini umursamadı. düşünüyor olabilirdi. Bir kez olsun, istediği her şeye sahipti ve Evan hayatlarının geri kalanında onun yanındaydı.

Desire After Dark'ı okuduğunuz için TEŞEKKÜRLER! Umarım Slim ve Erin'in hikayesini okumayı benim yazmayı sevdiğim kadar sevmişsinizdir!

Yeni bir kitabı, büyük bir indirimi ya da diğer haberleri kaçırmamak için lütfen **bülten posta listemde** olduğunuzdan emin olun. Desire After Dark'ı okumayı bitirdiğinizde, çıkış haftası hediyeleri ve diğer eğlenceli şeyler için uygun olacağınız **Okuyucu Grubuna** katılın! Okuyucu grubunda spoilera izin verildiğini ve teşvik edildiğini unutmayın, bu yüzden okuduktan sonra katılmayın. Dizi haberleri, çekilişler ve diğer eğlenceli şeyler için **Gansett Adası Serisi Okuyucu Grubuna** katılın. Ve Mallory'nin hikayesi Karanlıktan Sonra Işık'ı izleyin, Çok yakında!

Marie'nin bir sonraki kitabı çıktığında ilk siz haberdar olun! Yeni yayın ve indirim uyarıları almak için onu **BookBub**'da takip edin.

YAYIN HAFTASI ÇEKİLİŞİ

Desire After Dark'ı 23-28 Mayıs yayın haftasında okuyorsanız, muhteşem çekilişimizi kazanmaya hak kazanacaksınız! Büyük ödülü kazanan kişi

- Marie'nin memleketi Portsmouth, RI'daki Beachcomber Cottage'da üç gece.
- ABD kıtası içinde iki kişilik uçak bileti
Uluslararası kazananlar bir ABD giriş noktasına ulaşmalıdır.
- UR'de araç kiralama veya şu kadar kilometre geri ödemesi
\$300.
- Marie ve yerel ekibiyle akşam yemeği
Newport, RI'daki en sevdiği restoran, müsaitliğine bağlı olarak.
- İmzalı kitaplar ve diğer ganimetlerle hoş geldiniz sepeti.

Kazanan iki kişi, seçtikleri kitap perakendecisine 250 dolarlık hediye çeki ve Gansett Island swag'ı kazanacak.

Kazanan iki kişi, seçtikleri kitap perakendecisine 100 dolarlık hediye kartı ve Gansett Island swag'ı kazanacak.

Bu muhteşem çekilişi kazanmak için **BURAYA** gidin!

Marie Force'un DİĞER KİTAPLARI

Marie Force'un Kitaplarından ÜCRETSİZ ÖRNEK İNDİRİN

LOVE ALWAYS BOXED SET, Marie'nin En Çok Satan Dört Serisinin İlk Kitapları

MARIE FORCE'TAN ÇAĞDAŞ ROMANTİK ROMANLAR

GANSETT ADASI SERISI

Gansett Adası Kutulu Seti, 1-3. Kitaplar Gansett Adası Kutulu Seti, 4-6. Kitaplar Gansett Adası Kutulu Seti, 7-9. Kitaplar Kitap 1: Aşkın Hizmetçisi

Kitap 2: Aşk Aptalı Kitap

3: Aşka Hazır Kitap 4:

Aşka Düşmek Kitap 5:

Aşk Ummak Kitap 6:

Aşkın Mevsimi Kitap 7:

Aşka Özlem Kitap 8: Aşk

Beklemek Kitap 9: Aşkın

Zamanı Kitap 10: Aşk

İçin Yaratılmış

Kitap 10.5: Aşk Şansı, Bir Gansett Adası Novellası

Kitap 11: Karanlıktan Sonra

Gansett Kitap 12: Karanlıktan

Sonra Öpücükler Kitap 13:

Karanlıktan Sonra Aşk

Kitap 14: Karanlıktan Sonra

Kutlama Kitap 15: Karanlıktan

Sonra Arzu

YEŞİL DAĞ SERİSİ

Kitap 1: All You Need Is Love
Kitap 2: Elini Tutmak İstiyorum
Kitap 3: Onu Orada Dururken
Gördüm Kitap 4: Ve Onu
Seviyorum
Novella: Benim
Olacaksın Kitap 5: Bu
Sadece Aşk Kitap 6:
Ain't She Sweet

SUYA BASMA SERİSİ

10. Yıl Dönümü Treading Water Kutulu Set
Kitap 1: Treading Water
Kitap 2: Marking
Time Kitap 3: Starting
Over Kitap 4: Coming
Home

TEK BAŞLIKLAR

Tek Başlık Kutulu Set Georgia on
My Mind
True North
Sonbahar
Herkes Bir Kahramanı
Sever İlk Uçuşta Aşk
Hücum Hattı

M. S. FORCE'TAN KİTAPLAR

Erotik Kuantum Serisi

Kitap 1: **Erdemli**

Kitap 2: **Yiğit**

Kitap 3: **Muzaffer**

Kitap 4: **Rapturous**

Kitap 5: **Ravenous**

MARIE FORCE'TAN ROMANTİK GERİLİM ROMANLARI

ÖLÜMCÜL SERİ

Seninle Bir Gece, Ölümcül Serinin Ön Romanı

Kitap 1: **Ölümcül**

İlişki Kitap 2:

Ölümcül Adalet

Kitap 3: **Ölümcül Sonuçlar**

Kitap 3.5: **Ölümcül Kader** Düğün Novellası

Kitap 4: **Ölümcül Kusur**

Kitap 5: **Ölümcül**

Aldatma Kitap 6:

Ölümcül Hata Kitap 7:

Ölümcül Tehlike Kitap

8: **Ölümcül Skandal**

Kitap 9: **Ölümcül**

Çılgınlık Kitap 10:

Ölümcül Kimlik

TEK BAŞLIK

Enkaz

ABOUT THE AUTHOR

Marie Force, 50 çağdaş romanın New York Times çoksatan yazarıdır. daha fazla satan Gansett Adası Serisi de dahil olmak üzere aşk romanları 2,3 milyon kitap ve Harlequin Books'tan 1,2 milyondan fazla kitap satan Fatal Serisi. Buna ek olarak, Green Dağ Serisi'nin yanı sıra, biraz değiştirilmiş M.S. Force adıyla yazdığı yeni erotik romantizm Quantum Serisi. Kitapları toplamda dünya çapında 5 milyondan fazla satmıştır!

Hayattaki hedefleri basit: iki mutlu, sağlıklı, üretken genç yetişkin yetiştirmeyi bitirmek, yazabildiği kadar uzun süre kitap yazmaya devam etmek ve asla haberlere konu olan bir uçuşta bulunmamak.

Yeni kitaplar ve bölgenizdeki yaklaşan etkinlikler hakkında haberler için Marie'nin posta listesine katılın. Onu Facebook, Twitter @marieforce ve Instagram'da takip edin. Marie'nin birçok okuyucu grubundan birine katılın. Marie ile şu adresten iletişime geçin marie@marieforce.com.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.